

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΜΕΓΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Η^Μ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΙ ΗΠΕΙΡΟΙ

(ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ)

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τιμάται μετά τοῦ βιβλίους καὶ φόρον δραχ. 42.50
Βιβλιόσημον καὶ φόρος Ἀν νγκ. Δανείου δραχ. 14.50
Ἄλιθ. ἐγκοιτικῆς ἀποφάσεω, 41781
Ἄριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 0999, 22-8-35

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΦΟΣ & ΣΙΑ Α. Ε.
1935

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΜΕΓΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Η' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Αρ εισ. 45106

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΙ ΗΠΕΙΡΟΙ

(ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ)

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΝΤΙΤΥΠΑ 1.500

οιθμός έγκριτης άποφάσεως 44781/15303

1932

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

Σ. Μύρα

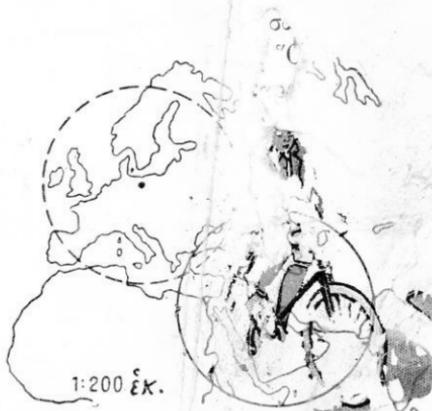
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ Η "ΘΕΜΙΣ"
Ι. Α. ΜΩΥΣΙΑΔΟΥ & Β. Π. ΜΑΡΔΑ
ΦΑΒΙΕΡΟΥ 45 - ΑΘΗΝΑΙ

AΣΙΑ

Α') ΑΙ ΧΩΡΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΕΝ ΑΣΙΑΣ

Εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἀκτὴν τοῦ Αἴγαλου, εἰς ἐλαχίστην ἀπὸ τῶν νήσων Λέσβου, Χίου, Σάμου ἀπόστασιν, ἐκτείνεται μεγάλη χερσόνησος, ἡ **Μικρὰ Ἀσία**. Αὕτη, ὡς ἐκ τοῦ διγόματός της συνάγεται, εἶναι τμῆμα πολὺ μεγάλης ἥπειρου, τῆς **Ἀσίας**. Εἰς τὴν ἴδιαν ἥπειρον ἀνήκουν καὶ δύο ἄλλαι ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου, ἡ **Σνορία** καὶ ἡ **Παλαιστίνη**. Αὗται μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰναι αἱ ἀσιατικαὶ χῶραι τῆς **Μεσογείου**. Οπισθεῖν αὐτῶν ἐκτείνονται πρὸς ἀνατολὰς εὐρεῖαι χώραι, γνωσταὶ εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς Ιστορίας, ἡ **Μεσοποταμία**, ἡ **Ἄραβια**, ἡ **Περσία**, ἡ **Ἀρμενία**, ἡ χώρα τοῦ **Καυκάσου**. Αἱ χώραι αὗται, ἐν μέσῳ τῶν δοπίων ἀρχαῖοι λαοὶ (**Ασσύριοι**, **Βαβυλώνιοι**) ἀνέπτυξαν τὸν ἀρχαιότατον πολιτισμόν, ἥλθον ἐνωρίς εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπέδρασαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Οθεν ἡ δλη περισσή, θεωρουμένη ἀπὸ εὐρωπαϊκῆς ἀπόψεως, λέγεται πρόσθεν **Ἀσία**, ἔξεταζομένη δημος ὡς μέρος τῆς ἀσιατικῆς ἥπειρου διακρίνεται ὡς **Νοτιοδυτικὴ** **Ἀσία**. Θὰ ἔξετάσωμεν πρῶτον τὰς μεσογειακὰς χώρας τῆς **Ἀσίας** καὶ κατόπιν τὰς λοιπάς.

Σύγκρινε κατὰ τὸ ἄραδι σχῆμα τὴν ἔκτασιν τῆς πρόσθεν **Ἀσίας** μὲ τὴν περιοχὴν τῆς Εὐδρόπης, ἔχουσαν κέντρον τὸ **Βερολίνον**. Εἰς τὴν ἀσσυριακὴν γλῶσσαν ἐρεμπ σημαίνει δύσιν, ἀσούν ἀνατολήν· τίνα δυνόματα προηλθον ἐκ τῶν λέξεων τούτων;

Εικ. 1.

1. Μικρὰ Ἀσία.

1. Τὸ ἀτμόπλοιον πλέον ἐκ Πειραιῶς πρὸς Α φθάνει εἰς τὴν Συμύρην εἰς 20 ὥρας. Ποία θάλασσα βρέχει τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας; ποία τὴν νοτίαν αὐτῆς πλευρὰν καὶ ποῖα τὴν βορείαν; 2. Ὁνόμασε τὰς δροσειράς, αἱ δροῖαι διατρέχουν τὴν βορείαν καὶ τὴν νοτίαν πλευρὰν τῆς χερσονήσου. 3. Ποία δροσειρὰ διευθυνούμενη πρὸς ΒΑ συνδέει τὸν Ταῦρον μὲ τὰ Ποντικὰ δόῃ; Άλι ἀνατολικαὶ δροσειραὶ τοῦ Ἀγριταύρου θεωροῦνται ὡς τὸ πρὸς Α δριον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. 4. Εὗρε τὴν πόλιν Καισάρειαν. Πλησίον αὐτῆς ὑψοῦται τὸ δρος Ἄργατον ([“]Ερτζιάς ντάγ) εἰς ὕψος 4000 μ. Εἶναι ἡφαίστειον ἐσβεσμένον. 5. Εὗρε εἰς τὸν χάροτην τὰ ἔρειπα τῆς Τροίας, τῶν Σάρδεων καὶ τὴν Προῦσαν. Ὁνόμασε τὰ πλησίον αὐτῶν ὑψούμενα δόῃ. 6. Δεῖξε τὸν Μαίανδρον, τὸν Ἐδρον, τὸν Γρανικόν, τὸν Ενδρυμέδοντα ποταμόν. Ὁνόμασε τοὺς ἄλλους μεγαλυτέρους ποταμοὺς τῆς χερσονήσου. 7. Ποῖον τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης λίμνης εἰς τὸ μέσον τῆς χερσονήσου; 8. Ὁνόμασε πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, γνωστὰς εἰς σὲ ἐκ τῆς ἴστορίας. Ὅρισε τὴν θέσιν των ιεράτων τὸν χάροτην. 9. Μέτρησε τὴν ἀπόστασιν Σινώπης-Ταρσοῦ. Ανηγρινέ την μὲ τὴν ἀπόστασιν Φλωρίνης-Ταινάρου.

1. Θέσις.

Εἰκ. 2.

προσεγγίζει μέχρις 1 χιλιομέτρου τὴν Ἐλληνικὴν χερσόνησον, διὰ τῆς ἀγατολικῆς δαύτης πλευρᾶς συνάπτεται πρὸς τὴν Ἀσίαν. Ὅθεν ἀποτελεῖ μετά τῆς Ἐλληνικῆς χερσονήσου γέ-

φυραν μεταξὺ Εύρωπης καὶ Ἀσίας. Ἐπειδὴ δὲ κείται ἀνατολικῶς τῆς Ἐλλάδος καὶ τῆς λοιπῆς Εύρωπης λέγεται καὶ Ἀνατολὴ (γαλλ. Λεθάντε). Διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἡ Μικρὰ Ἀσία ὑπῆρξεν

ἀπὸ αἰώνων σταθμὸς διαβατικὸς ὅλων τῶν κατακτητῶν, οἱ δόποιοι ἐκεινήθησαν ἐκ τῆς Ἀσίας πρὸς τὴν Εὐρώπην (Ξέρξης, Ἀραδεῖς, Τούρκοι) καὶ ἐκ τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Ἀσίαν (Μέγας Ἀλέξανδρος, Σταυροφόροι). Τὴν ίδιαν σπουδαιότητα ἔνέχει καὶ σήμερον ἡ Μικρὰ Ἀσία διὰ τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο ἡπείρων (σιδηρόδρομος Βαγδάτης).

2. Μορφολογία τοῦ ἀδάφους.

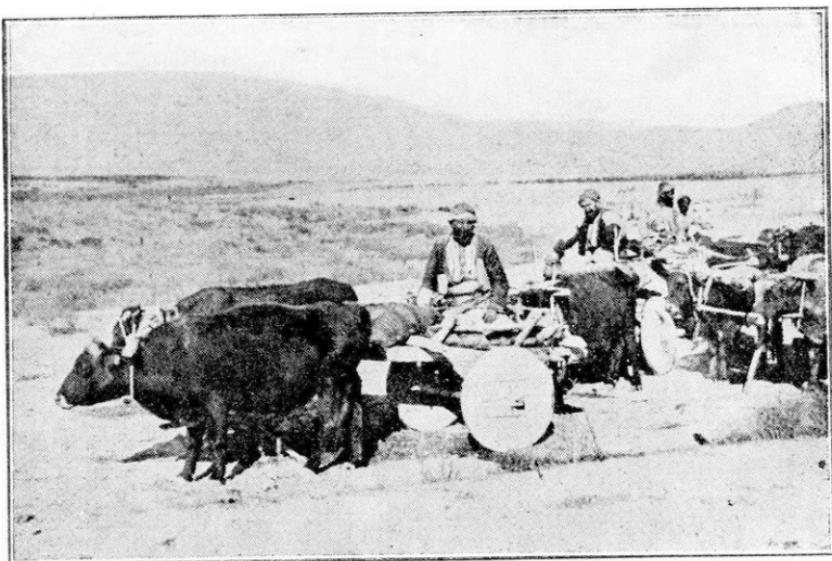
Ἡ Μικρὰ Ἀσία εἶναι ὑψηλὴ χώρα, ἡ δόποια ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου περιβάλλεται: ὑπὸ μακρῶν ὁροσειρῶν. Αὗται ἐγέίρουν τὰς κορυφάς των μέχρις 3500 μ. καὶ καταπίπτουν ἀποτόμως πρὸς τὴν θάλασσαν ἥπερ τοῦ πεδιάδας. Ἐντὸς τῶν παρακτίων τούτων ὁροσειρῶν περικλείεται ὑψηλὸν ὁροπέδιον, τοῦ δόποιου τὸ μεγαλύτερον μέρος ἔχει τὸ ὄψιο τοῦ Ὑμηττοῦ (1000 μ.). Τοῦτο καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν περιφράσσεται ὑπὸ τοῦ Ἀγιτιανοῦ ὡς διὸ ὑψηλοῦ τείχους, τὴν δυτικὴν ὅμως πλευρὰν τοῦ ὁροπέδιου κατέχουν πολλαὶ παράλληλοι ὁροσειραί, αἱ δόποιαι διευθύνονται ἀπὸ Α πρὸς Δ καὶ προεκτεινόμεναι μέχρι τοῦ Αιγαίου ἀπολήγουν εἰς καλῶς διαμελιζομένας χερσονήσους. Ἐκ τούτου καὶ ὅλη ἡ χώρα ἀνοίγεται μόνον πρὸς δυσμάς. Οθεν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν διακρίνομεν τὸ ὁροπέδιον καὶ τὰς παλίας ζώνας.

3. Φυσικαὶ περιοχαί.

A) **Τὸ δροπέδιον διασχίζεται καθὸς** ὅλας τὰς διευθύνσεις ὑπὸ βουνοσειρῶν. Μεταξὺ αὐτῶν ἐκτείνονται λεκάναι, ἄλλαι μικραὶ καὶ ἄλλαι μεγάλαι, αἱ δόποιαι σκεπάζονται ἄλλοι μὲν ἄμμον καὶ ἄλλοι μὲν πηλόν. Ἐνεκα τοῦ μεγάλου ὄψιος καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἀπὸ τοὺς θαλασσίους ἀνέμους, τὸ ὁροπέδιον ἔχει τὸν χειμῶνα πολὺ ψυχρὸν καὶ τὸ θέρος πολὺ θερμὸν καὶ ξηρόν. Δυτικῶς τοῦ ὄρους Ἀργαίου μεγάλη ἔκτασις εἶναι ἔρημος μὲν ἀλμυρὸν ἔδαφος καὶ πολλὰς ἀλμυρὰς λίμνας. Τὸ μεγαλύτερον ὅμως μέρος τοῦ ὁροπέδιου ἔχει δύωσδήποτε ἀρκετὴν βροχήν, ὥστε γὰ συντηρήται κάποια βλάστησις. Ἡ πτωχὴ αὐτὴ βλάστησις ἐπιτρέπει τὴν κτηνοτροφίαν καὶ εἶναι δύνομασται αἱ αἰγαὶ τῆς Ἀγκύρας καὶ τὰ «Καραμάνικα πρόσθιτα», μὲ τὸ μακρὸν καὶ πυκνὸν τρίχωμα. Τρέφονται δὲ καὶ κάμηλοι, αἱ δόποιαι εἰς τὰς ἔρημους ἐκτάσεις εἶναι ὡς «θεῖον δῶρον».

Ἄλλοτε ὅλη ἡ χώρα ἦτο δασώδης, ἀλλ᾽ εὑρεῖται ἐκτάσεις ἔχουν ἀποφιλωθῆ τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τὰ γεαρά δενδρύλλια κατατρώγονται ἀπὸ τὰς αἰγας· ἐκ τούτου ἐπικρατεῖ τώρα εἰς

τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἡ εἰς τὸν κτηγοτρόφον Τοῦρ-
κον ἀρεστὴ στέπη. Διὰ τεχνητῆς ἀρδεύσεως θὰ ἥδυναντο ἀρκεταὶ
περιοχαὶ νὰ μεταβάλουν δψιν, ἐπειδὴ εἰς εὑρείας λεκανοειδεῖς ἐκτά-
σεις οἱ ποταμοὶ ἔχουν ἐπισωρεύσει ιλύν, ώς εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ

Eἰκ. 3. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

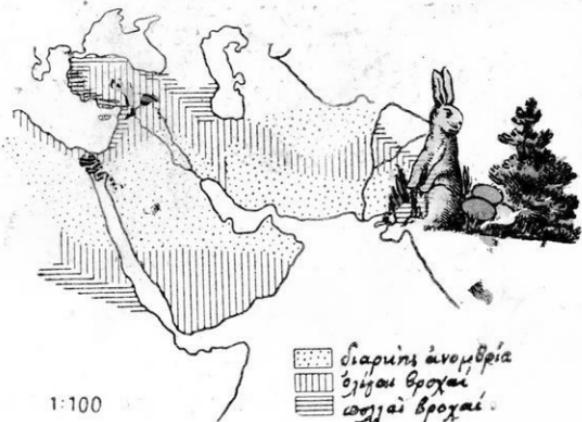
Ικονίου. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα, τὸ ὅποιον κεῖται ὑψηλότε-
ρον, κατάλληλος διὰ τὴν γεωργίαν εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς Καισα-
ρείας εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Ἀργαίου.

Διὰ ταῦτα τὸ ὁροπέδιον κατοικεῖται ἀραιῶς, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ
περιλαμβάνει πολλὰς ἀποκεκλεισμένας περιοχάς, εἰς ἑκάστην ἐξ
αὐτῶν ἀνεπτύχθη καὶ ἐν ὠρισμένον κέντρον. Τοιαῦτα εἶναι : ἐν
τῇ ἀρχαίᾳ Γαλατίᾳ ἡ Ἀγκυρα (70), ἡ ὅποια διὰ τὴν ὀχυρὰν
καὶ κεντρικὴν αὐτῆς θέσιν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ 1918 πρωτεύουσα τῆς
νέας Τουρκίας καὶ ἥρχισε να στολίζεται μὲν ὠραίας οἰκοδομής
καὶ κήπους· ἐν τῇ Λυκαονίᾳ τὸ Ἰκόνιον (50), τὸ ὅποιον ὑπῆρξε
πρωτεύουσα τῶν Σελτζούκων Τούρκων· ἐν τῇ Καππαδοκίᾳ ἡ Και-
σάρεια (40), ἡ πατρὶς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἡ Ναζιανζός, ἡ
πατρὶς τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἡ Νίγδη, ἡ Νεάπολις,
κέντρα ἀκμάζοντος ἀλλοτε ἐλληνισμοῦ, ώς καὶ βορειότερον ἡ Σε-
βάστεια (Σιδάς 30), ἡ Ἀμάσεια (15) κλπ. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Φρυ-

γίζει τὸ Δορύλαιον (Ἐσκὶ Σεχίρ 30), τὸ Κοτυάειον (Κιουτάχεια 17) καὶ τὸ Ἀφιδὸν Καραχισάρ (23) εἶναι κέντρα συγκοινωνίας σπουδαῖα, διότι κείνται ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Χρυσουπόλεως (Σκούταρι)—Ικονίου καὶ διὰ διακλαδώσεων τοῦ σιδηροδρόμου συνδέονται μὲ τὴν Ἀγκυραν καὶ τὴν Σμύρνην. Τὰ δύνοματα τῶν πόλεων τούτων ἔχουν συγδεθῆ μὲ τὴν μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν τοῦ στρατοῦ μας.

Β) Αἱ παράλιαι χῶραι.

α) Ἡ περιοχὴ τοῦ Πόντου ὁμοιάζει κατὰ τὸ κλῖμα μὲ τὰς χώρας τῆς Μέσης Εὐρώπης ἀνεμοι ὑγροὶ πνέοντες ἐκ τοῦ Εὔξείνου φέρουν βροχάς καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Ὁθεν οἱ ποταμοὶ διήγοιξαν εἰς τὰ ὅρη στενὰς καὶ βαθεῖας χαράδρας καὶ πολλαχοῦ σχηματίζουν καταρράκτας. Δάση πεύκης, ἐλάτης, δρυδὸς καὶ δέντρους καλύπτουν τὰς πρόστιγνας θάλασσας ἐστραμμένας κλιτοῦς τῶν βουνῶν, ἐνῷ εἰς τὰς κοιλάδας πλάτανοι καὶ καρύαι βίπτουν βαθεῖαν σκιάν. Εἰς τὰ χαμηλὰ παράλια φύεται καὶ ἡ ἐλαία, ἐκεῖ δὲ ἔχει τὴν πατρίδα της ἡ κερασέα. Ἐπειδὴ τὰ Ποντικὰ ὅρη δρθοῦνται συνεχῆ καὶ πτυχώδη πρὸς τὴν παραλίαν ἡ συγκοινωνία πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν παρέχει μεγάλας δυσκολίας. Διὰ τοῦτο ὅλιγοι μόνον λιμένες ἐπὶ τῆς στενῆς καὶ ἐπιμήκους παραλίας ἀπέκτησαν σπουδαιότητα. Ἡ Τραπεζοῦς (25), ἐκτισμένη ἐπὶ νψηλῆς, τραπεζοειδοῦς ἐκτάσεως, διενεργεῖ σπουδαῖον ἐμπόριον μεταξὺ Περσίας καὶ Εὐρώπης. Ἐπὶ δύο αἰῶνας ὑπῆρξεν ἔδρα τῆς Ληγηνικῆς Αὐτοκρατορίας, καταλυθείσης τὸ 1461 ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β'. Αὕτη, ὡς καὶ ἡ ὅλη περιοχὴ τοῦ Πόντου, κατοικεῖτο μέχρις ἐσχάτων κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλλήνων. Ἐκ τῶν ἄλλων

Εἰκ. 4. Χάρτης βροχῶν τῆς πρόσθετην Ἀσίας.

λιμένων τῆς παραλίας (Κερασοῦντος, Ἀμισοῦ (Σαμψούν), Πάφρας) ἔξαγονται ὁπῶραι, ξυλεία, καπνὸς κλπ. ἐκ δὲ τῆς Ποντο-ηρακλείας γιανόθρακες.

6) Ἡ δροσειρὰ τοῦ Ταύρου, ὑψηλὴ καὶ ὀγκώδης, ἐκτείνεται κατὰ τὴν νοτίαν πλευρὰν τῆς χερσονήσου, διοιάζουσα κατὰ τὴν ἀγρίαν ωραιότητα πρὸς τὰς Ἀλπεις. Στεναὶ Πόλαι, αἱ λεγόμεναι Κιλίνιαι, ἀνοιγεῖσαι ὑπὸ ποταμῶν εἰς τὸ δυσδιάδατον ὅρος, ὁδηγοῦν πρὸς τὸ μικρόν, ἀλλ ἡλιόλουστον καὶ εὔφορον βαθύπεδον τῆς Κιλικίας, τὸ διοίσιον ἀρδεύουσαν οἱ ποταμοὶ Σάρος καὶ Πύραμος. Διὰ κανονικῆς ἀρδεύσεως παράγεται πλουσία συγκομιδὴ σιτηρῶν, βάμβακος, δπωρικῶν. Ἐδῶ καὶ ὁ φοῖνιξ ὥριμάζει τοὺς καρπούς του. Ἡ Ταρσός, ἡ γενέτειρα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἡ διοίσια ἀλλοτε ἡτο παράλιος, σήμερον κεῖται 20 χλμ. μακρὰν τῆς θαλάσσης. Ἀντ' αὐτῆς ἀνεπτύχθη ὡς λιμὴν εἰς τὴν παραλίαν ἡ Μερσίνα (20), ἡτις συγδέεται διὰ σιδηροδρόμου μὲ τὰ Ἀδανα (70), τὸ μεγαλύτερον κέντρον τῆς περιοχῆς. Δυτικῶς αὐτῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Παμφυλίᾳ ἡ Ἀττάλεια (17) κατοικεῖτο ἀλλοτε κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλλήνων.

γ) Τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Ιωνία, Αἰολίς, Καρία) διατελοῦν ὑπὸ ὅλως εὐγοëκάς συνθήκας. Κανὲν δρεινὸν περιτείχισμα ἐδῶ δὲν ἐμποδίζει τοὺς θερμοὺς ΝΔ ἀνέμους γὰ εἰσχωρήσουν βαθέως εἰς τὰς παραλίους πεδιάδας, αἱ διοίσιαι ἀρδεύονται καὶ ὑπὸ ἀρκετὰ μεγάλων ποταμῶν. Τόσην εἶναι ἡ εὐφορία των, ὥστε λέγονται «κῆπος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας». Συκαὶ, πορτοκαλλέαι καὶ ἐλαῖαι θάλλουν εἰς τὰ πλάγια τῶν βουνῶν ἀμπέλια καὶ κῆποι μὲ κερασέας, βερυκοκκέας καὶ ἄλλα δπωροφόρα κατέχουν τοὺς πρόποδας τῶν ὑψωμάτων χωράφια μὲ ἀραβόσιτον, βαμβάκι καὶ ρύζι ἐκτείνονται εἰς τὰ βαθύπεδα, ὅσα πλημμυρίζονται μὲ τὰ νερά τῶν ποταμῶν. Ἀλλ ὁ ποταμοὶ διὰ τῶν ἐπιχώσεών των σμικρύγουν δλονὲν τοὺς κόλπους καὶ μεταβάλλουν τὴν γραμμὴν τῆς παραλίας. Οὕτως οἱ λιμένες τῆς Μιλήτου καὶ τῆς Ἐφέσου εἶναι σήμερον κεχωσμένοι διὸ ίλύος, ὑπῆρχε δὲ κίνδυνος γὰ ἀποκλεισθῆ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Σμύρνης, ἀν δὲν μετεστρέφετο διὰ τεχνικῶν ἔργων δροῦς τοῦ Ἐρμοῦ ποταμοῦ πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν. Οὕτως ἡ Σμύρνη (150) διεφύλαξε τὸν μέγαν καὶ ἀσφαλῆ λιμένα τῆς καὶ ἀπέδη ἡ σπουδαιοτέρα πόλις τῆς χερσονήσου. Εἰς αὐτὴν συγκεντροῦνται ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὡς σῦκα,

σταφίδες, λάδι και τάπητες. Πλήθος άλλων πόλεων, δλων Ἐλ-
ληγικῶν, ὑπῆρχον εἰς τὴν παραλίαν, ώς αἱ Κυδωνίαι, ἡ Φώκαια,
ἡ Κρήνη, τὰ Βουρλά, ἡ Ἐφέσος, ἀλλ’ ὅλαι ἐρημώθησαν μετὰ
τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Οὕτω καὶ
νέα ἐρείπια πλησίον εἰς τὰ πολλὰ τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν πόλεων
μένουν ἔκει, διὰ νὰ μαρτυροῦν περὶ τῆς συνεχείας τοῦ ἐλληνικοῦ
πολιτισμοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Ἡ ίδια εὐφορία ἀπαντᾶται καὶ βορείως εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς
Προποντίδος· ἐκεῖ ὑπάρχουν ἐκτεταμένοι μορφωγες, διὰ τῶν ὁ-
ποίων ἡ σηροτροφία ἀκμάζει, ίδια εἰς τὴν Προσσαν (60). Πολ-

Eἰκ. 5. Χάρτης καλλιεργείας καὶ συγκοινωνιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

λαὶ δὲ εἶναι καὶ ἐδῶ αἱ πόλεις μὲ τὰ ἐλληνικὰ ὄνόματα καὶ τὴν
ἐλληνικὴν ἱστορίαν, ώς ἡ Νίκαια, ἡ Νικομήδεια, ἡ Πάνορμος
καὶ γοτιώτερον ἡ Μαγγησία καὶ ἡ Πέργαμος, ἡ περιώνυμος πρω-
τεύουσα τοῦ διμωγύμου ἀρχαίου βασιλείου.

4. Οἱ κάτοικοι καὶ ἡ ἱστορία των.

Ἡ Μικρὰ Ἀσία εἶναι χώρα Ἐλληνική, ἀν καὶ σήμερον μό-
νον Τούρκοι κατοικοῦν εἰς αὐτήν. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ὁμή-

ρου "Ελληνες κατώχουν εις τὰ δυτικὰ αὐτῆς παράλια, ἀργότερα δὲ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἥτο Ελληνική. Κατὰ τὰ τελευταῖα δύμας ἔτη τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας οἱ Τοῦρκοι εἰσέβαλον ἐξ Ἀνατολῶν καὶ μὲ σφαγὰς ωλιγόστευσαν τὸν Ελληνικὸν πληθυσμόν της. Ἀρκετοὶ δύμας παρέμενον εἰς ὅλα τὰ παράλια (Πόντον, Προποντίδα, Ἰωνίαν, Κιλικίαν) ώς καὶ εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἀντιταύρου (Καππαδοκίαν). Οὗτοι μετὰ τὸν Εύρωπαικὸν πόλεμον, πρὸ δὲ λίγων ἑτῶν, εἶδον ἡμέρας ἐλευθερίας καὶ χαρᾶς, ὅταν ὁ στρατός μας κατεῖχε τὴν Σμύρνην καὶ μέγα μέρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν δύμας τοῦ στρατοῦ μας οἱ Τοῦρκοι κατέσφαξαν ὅσους ἡμπόρεσαν Ελληνας Μικρασιάτας. "Οσοι ἐξ αὐτῶν ἐσώθησαν κατέρρυγον εἰς τὴν μητέρα Ελλάδα καὶ εὑρον γένεν κατοικίαν. Κανεὶς δύμας μικρασιάτης δὲν ἡμπορεῖ νὰ λησμονήσῃ τὴν παλαιὰν ἀγαπητὴν πατρίδα, ὅπου είναι οἱ τάφοι τῶν πατέρων των.

5. Τὸ Κράτος.

"Εκτὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ Τουρκικὸν κράτος περιλαμβάνει: σήμερον καὶ μέγα μέρος τῆς Ἀρμενίας καὶ τοῦ Κουρδιστάν, ώς καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀδριανούπολιν. Οὕτω ἡ ὅλη ἔκτασις αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 760000 τ. χμ. ὁ δὲ πληθυσμὸς εἰς 13,5 ἑκατομμύρια ἥποι ἀναλογούν σχεδὸν 18 κάτοικοι εἰς 1 τ. χμ. Τὸ πολίτευμα τῆς Τουρκίας είναι δημοκρατικόν.

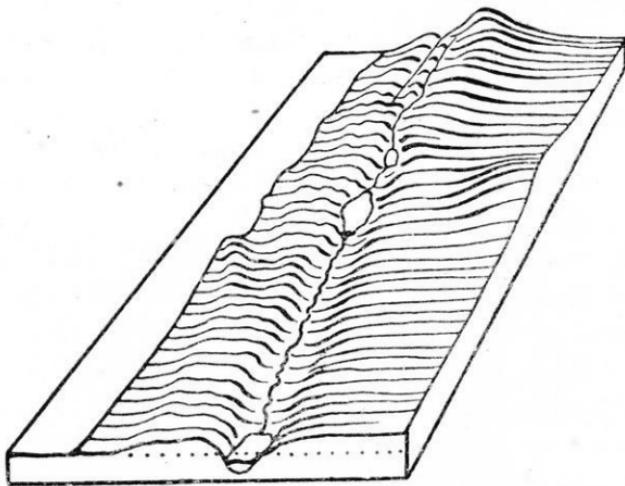
Εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἀνήκουν φυσικῶς αἱ παρὸ αὐτὴν *νῆσοι τοῦ Αιγαίου*, ώς καὶ ἡ νοτίως αὐτῆς κειμένη *Κύπρος*. "Ολαι κατοικοῦνται ὑπὸ ἀμιγοῦς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ μόνον αἱ βόρειοι (Λέσβος, Χίος, Σάμος, Ἰκαρία) ζοῦν ἐλεύθεραι εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος. Αἱ νότιοι Σποράδες, ἡ ταλαίπωρος *Δωδεκάνησος*, κατακρατεῖται ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, ἡ δὲ ἑλληνικωτάτη Κύπρος ὑπὸ τῶν Ἀγγλων. Διὰ τὸν Ελληνικόν των πληθυσμὸν καὶ τὴν Ἑλληνικήν των ἴστορίαν τὰς νήσους ταύτας πραγματεύομεθα δμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων νήσων τοῦ Αιγαίου. Εἰς τὴν Τουρκίαν ἀπέμειναν ἡ *Ιμβρος*, ἡ *Τένεδος* καὶ αἱ *νῆσοι τῆς Προποντίδος*, κατοικούμεναι ἐπίσης ὑπὸ Ἑλλήνων.

2. Συρία καὶ Παλαιστίνη.

1. Ἀκολούθησε ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸν ἀνατολικὸν σιδηρόδρομον ἔντεῦθεν τῶν Κιλικίων πυλῶν.³ Αφοῦ διέλθης τὰς πύλας τοῦ Ἀμανοῦ ὅρους, εἰσέρχεσαι εἰς τὴν Συρίαν. Ποία σπουδαία μάχη ἦγινε κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους εἰς τὴν πεδιάδα τῆς παραλίας; 2. Τί δεικνύει ὁ χάρτης διὰ τὴν θέσιν καὶ τὰ φυσικὰ ὅρια τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης; 3. Πῶς ὠρομάζετο τὸ πάλαι ἡ παραλία τῆς Συρίας; 4. Λεῖξε τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἄλλας πόλεις καὶ τόπους τῆς Παλαιστίνης καὶ Συρίας, τοὺς ὅποιους γνωρίζεις.

1. Μορφὴ τοῦ ἐδάφους καὶ διαιρέσις τῆς χώρας.

Ἄν ἔχει τῆς παραλίας τῆς Συρίας ταξιδεύσωμεν πρὸς ἀνατολάς, ἀναβαίνομεν κατ' ἀρχὰς κλιμακωτὴν χώραν καὶ κατόπιν φθάνομεν εἰς ὑψηλὸν ὅροπέδιον, τὸ ἐποίον διατέμνεται ἀπὸ βουνῶν ἀσθετολιθικά. Τὸ ὑψηλότερον τούτων εἶναι ὁ **Λίβανος**, τοῦ

Εἰκ. 6. Διάγραμμα τῆς Παλαιστίνης.

ὅποίου μόνη ἡ δυτικὴ κλιτὺς εἶναι δασώδης (πεύκη καὶ κέδροι), ἡ δὲ κορυφὴ (3400 μ.) καθ' ὅλον τὸ ἔτος χιονοσκεπής. Ἄν προχωρήσωμεν δλίγον, φθάνομεν εἰς βαθεῖαν ταφροειδῆ κοιλάδα, ἡ δποία ἐπιμηκύνεται καὶ πρὸς βορρᾶν μὲν διαρρέεται ὑπὸ τοῦ **Ορούντου** ποταμοῦ, πρὸς νότον δὲ ὑπὸ τοῦ **Ιορδάνου**. Πέραν

τῆς κοιλάδος τὸ ὀροπέδιον συνεχίζεται, ἀλλ᾽ εἶναι πλέον ἔηρὸν καὶ ἄγονον καὶ μόνον μὲ τὴν βούθειαν τῆς καμῆλου δυνάμεθα νὰ τὸ διαβῶμεν. Ἀν καὶ τὸ τμῆμα τοῦτο διαβῶμεν, καταβαίνομεν ἀπότομως εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Εὔφρατού. Ἡ πρὸς βορρᾶν τοῦ Αιδάνου χώρα ὀνομάζεται βόρειος Συρία, ἡ δὲ πρὸς γότον αὐτοῦ νότιος Συρία ἡ Παλαιστίνη. Ἡ στενὴ καὶ καμηλὴ παραλία τῆς θορείου Συρίας ἐλέγετο τὸ πάλαι Φοινίκη.

2. Φυσικαὶ περιοχαὶ.

α) Ἡ παραλιακὴ ζώνη μετὰ τῆς παρ^ο αὐτὴν κλιμακωτῆς χώρας ἔχουν κατὰ τὸν χειμῶνα ἀρκετὰς βροχάς, ἐπειδὴ τότε πνέουν ἀνεμοὶ ἐκ τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Ἐνεκα τούτου καὶ αἱ δυτικαὶ κλιτύες τῶν βουνῶν δέχονται ἀφθονωτέρας βροχάς· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ κλῖμα εἶναι θερμόν, διὰ τοῦτο ἡ παραγωγὴ τοῦ ἐδάφους εἶναι πλουσία. Οἱ καλύτερον καλλιεργούμενοι τόποι εὑρίσκονται εἰς τὰς ὑπαρείας τοῦ Αιδάνου· οὗνοι, βαμβάκι, ρύζι, ἐλαῖαι, πορτοκάλλια, κίτρα καὶ σόκα παράγονται ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν δποῖον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ παραλία αὕτη κατῳκεῖτο πυκνά. Ἀλλ᾽ ἐνῷ εἰς τὸ νότιον αὐτῆς μέρος οἱ Φιλισταῖοι κατεγίνοντο εἰς μόνην τὴν γεωργίαν, εἰς τὸ βόρειον οἱ Φοίνικες εἰχον ἀφοσιωθῆνες εἰς τὴν θαλάσσαν καὶ ἀπέδησαν ἔμποροι καὶ μεσίται μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Αἱ πόλεις τῆς Φοινίκης Τύρος καὶ Σιδὼν ἦσαν ἐξ ἀλλου τὸ τέρμα, εἰς τὸ δποῖον κατέληγον μεγάλαι ἔμποροι καὶ δόσι ἐκ τῶν Ἰγδιῶν, τοῦ Ἰράκ καὶ τῆς Μεσοποταμίας. Σήμερον οἱ λιμένες οὗτοι εἶναι χωσμένοι ἀπὸ σωρούς ἄμμου καὶ πηλοῦ, τοὺς δποίους ἔνα ρεῦμα θαλάσσιον φέρει ἀπὸ τὸ στόμιον τοῦ Νείλου πρὸς ΒΑ. Οἱ μόνοι λιμένες, οἱ δποίοι σήμερον διατηροῦν ἀξίαν τινὰ διὰ τὴν γαυτιλίαν, εἶναι ἐκεῖ ἡ Ἰόπη (Γιάφα 40), τὸ ἐπίνειον τῆς Παλαιστίνης (πορτοκάλλια Γιάφας) καὶ ἡ Βηρυττός (150), τὸ ἐπίνειον τῆς θορείας Συρίας.

β) Ἡ Βορεία Συρία λέγεται καὶ «Κοίλη Συρία» διὰ τὸ μακρὸν καὶ βαθὺ ὅρυγμα, τὸ δποῖον κατὰ μῆκος τῆς παραλίας διατέμνει τὴν χώραν. Εἰς τὰς ἀνατολικὰς ὑπαρείας τοῦ Ἀντιλιθίου ἐκτείνεται ὡς «Ṅασις» ἐν μέσῳ ἔηρᾶς στέπης ἡ χώρα τῆς Δαμασκοῦ, πλουσίως ἀρδευομένη ἀπὸ τὰς πηγὰς καὶ τὰ ποτάμια τοῦ ὅρους. Διὰ τὴν εὐφορίαν τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν ώραιότητά

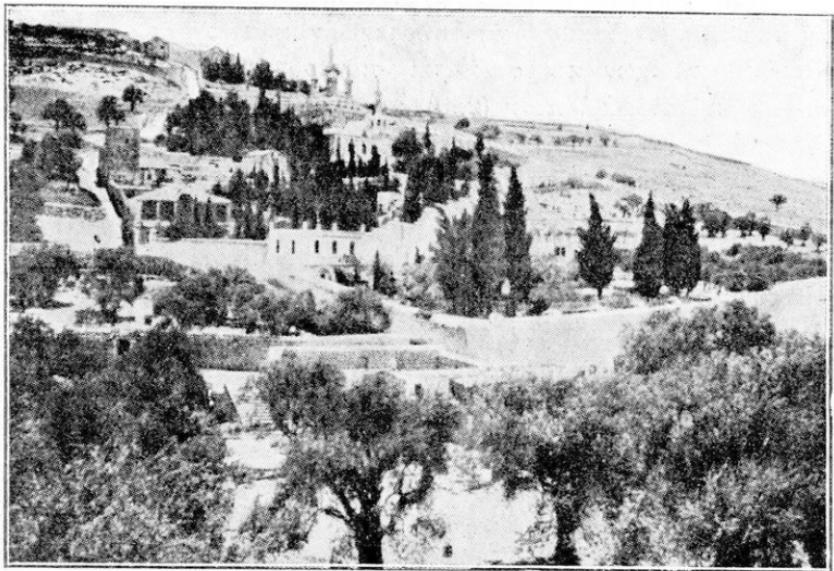
της οι "Αραβες τὴν ἀποκαλοῦν «δρυθαλμὸν τῆς Ἀγατολῆς» καὶ «ἐπίγειον παράδεισον». Κρυμμένη μέσα στοὺς κήπους ἡ Δαμασκὸς προδίδεται ἀπὸ τοὺς ὑψηλοὺς μιναρέδες τῶν τζαμιῶν της. Φοίνικες καὶ πορτοκαλλέαι, συκαὶ καὶ μαρέαι εἰναι τὰ δένδρα τῶν κήπων. Ἡ πόλις εἰναι ἀρχαιοτάτη· τὰ ὑφάσματά της καὶ τὰ σπαθιά της (δαμασκηνά) ὑπῆρχαν ἀνέκαθεν διομαστά. Ἐχει 250 000 κατοίκων καὶ συνδέεται σιδηροδρομικῶς μὲ τὴν **Βηρυττὸν** καὶ τὸ **Χαλέπιον** (200), κέντρα σπουδαῖα ἐμπορίου. Ἔξ αὐτῆς δισηρόδρομος προχωρεῖ πρὸς νότον εἰς τὴν Ἀραβίαν.

γ) **Νοτία Συρία ἢ Παλαιστίνη.** Ὁ **Ισραδάνης** πηγάδων ἐκ τοῦ Ἀντιλίθινου στρέφεται πρὸς νότον, διαρρέει τὴν ἐλώδη λίμνην Μερδύ καὶ τὴν πολύεχθυν Γενησαρὲτ καὶ κατόπιν χύνεται εἰς τὴν **Νεκρὰν Θάλασσαν**, τῆς ὁποίας ἡ μὲν ἐπιφάνεια κείται 400 μ. ὑπὸ τὸ ἐπίπεδον τῆς θαλάσσης, ὁ δὲ βυθὸς 800 μ. ὑπὸ αὐτὸς (Εἰκ. 6). Ἀπὸ τὸ θειάφι καὶ τὸ πολὺ ἀλάτι, ποὺ τὰ νερά της περιέχουν, κανὲν εἶδος ϕύριοῦ δὲν ζῇ εἰς αὐτήν, καὶ ποτὲ ἔνα πουλὶ δὲν σταματᾷ εἰς τὰς ἀποτόμους καὶ γυμνάς σχήμας της.

Δυτικῶς τοῦ Ισραδάνου ἔκτείνεται ὑψηλὸν ἀσεστολιθικὸν δροπέδιον, ἡ **Γῆ Χαναάν**. Βροχάς ἔχει μόνον κατὰ τὸν χειμῶνα· θειεν ἡ Χαναάν εἶναι χώρα ξηρὰ καὶ ἀγορος. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ὄποιοι: κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους κατώκουν αὐτήν, συνέλεγον τὰ νερά τῆς βροχῆς εἰς βαθεῖς λάκκους, ὡς καὶ εἰς δεξαμενάς, καὶ μὲ τὴν φιλεργίαν των μετέθαλον τὸ ξηρὸν δροπέδιον εἰς γῆν, ἐξ ἣς «ἔρρεε μέλι καὶ γάλα». Ὅπου δὲν ἦτο δυνατὴ καμμία καλλιέργεια, ἔκει κατεγίγοντο εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Οὕτως ἐξηγεῖται πῶς ἡμποροῦσεν ἡ Χαναάν νὰ τρέφῃ τόσας γενεάς Ιουδαίων. Ἀλλ ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κακοδιαικησιν ἡ Χαναάν ἡρημώθη. Μόνη μεγάλη σχετικῶς πόλις ἐν αὐτῇ ἀπέμεινεν ἡ **Ιερουσαλήμ** (90), ἡ ὁποία κείται εἰς βύφος 800 μ. καὶ κατοικεῖται ὑπὸ Ἀράβων χριστιανῶν, Ιουδαίων καὶ Ἑλλήνων. Κατ ^τ ἔτος πολλαὶ χιλιάδες χριστιανῶν ἀπ ^τ ὅλον τὸν κόσμον συρρέουν ἔκει, διὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ προσευχηθοῦν εἰς τοὺς Ἄγιους Τόπους. Ὁ Πανάγιος Τάφος ἀνήκει κατὰ παράδοσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πατριαρχεῖον τῆς Ιερουσαλήμ. Οἱ ἄλλοι ἐκ τῆς Ιερᾶς Ιστορίας γνωστοὶ τόποι εἰναι μικρὰ χωρία, π. χ. ἡ Βηθλεέμ (7000), ἡ Ιεριχὼ (3000), ἡ Ναζαρὲτ (7500), ἡ Γεσθημανή. Ἡ Ιερουσαλήμ συνδέεται σιδηροδρομικῶς μὲ τὸ ἐπίγειόν της, τὴν **Γιάφαν**. Εἰς

τὰ νότια τῆς Παλαιστίνης ἐπὶ τριγωνικῆς χερσονήσου ὑψοῦται τὸ ὄρος Σινᾶ, γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Μωϋσέως.

Ἄνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου ἔκτείνεται στέπη ἔρημος, ἥδποια εἰς τινας μεμονωμένους τόπους παρουσιάζει μετρίαν βλά-

Εἰκ. 7. Κῆποι τῆς Γεθσημανῆς.

στησιν. Ἐκεὶ ἀραβεῖς βρέθουν: ἀσχολοῦνται ιδίως εἰς τὴν κτηγοτροφίαν προσβάτων.

3. Πληθυσμός. Πολιτικὴ κατάστασις.

Ἐπειδὴ δὲ Συρία κατέχει θέσιν διάμεσον μεταξὺ Μεσοποταμίας καὶ Αἴγυπτου, πολλοὶ λαοὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἱστορίας ἐπέρχονται διὸ αὐτῆς. Ἐκ νότου γέλθον Αἴγυπτοι καὶ Ἀραβεῖς, ἐκ βορρᾶ καὶ ἀνατολῶν Βασιλώντοις, Ἄσσύριοι, Ἐλληνες καὶ Τούρκοι, ἐκ δυσμῶν Ρωμαῖοι, Σταυροφόροι, Γάλλοι καὶ Ἀγγλοι. Διὰ τοῦτο μίαν μόνον φοράν, ἐπὶ τῷ Σελευκιδῶν, ἡ Συρία ἀπετέλεσεν ισχυρόν, ἀνεξάρτητον κράτος. Καὶ ὅμως τὸ ἔδαφος τῆς Συρίας ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον δύο μικρούς, ἀλλ᾽ ἔξοχως πολιτισμένους σημαντικούς λαούς, τοὺς Φοίνικας καὶ τοὺς Ἰουδαίους. Οἱ Φοίνικες ὑπῆρξαν ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς λαὸς τῆς Μεσογείου· οἱ Ἰουδαῖοι δὲ ὁ λαός, ἐν τῷ ὅποιῳ ἀνεπτύχθησαν αἱ δύο θρησκεῖαι,

αἱ ὁποῖαι ὡς βάσιν τῆς διδασκαλίας των ἔχουν τὴν πίστιν εἰς τὸν
ἔνα Θεόν, δὲ Ἰουδαϊσμὸς καὶ δὲ Χριστιανισμός.

Σήμερον τὴν Συρίαν κατοικοῦν πολλὰ φῦλα σημιτικῆς κατὰ
τὸ πλειστον καταγωγῆς, τὰ ὁποῖα κοινὴν ἔχουν τὴν ἀραβικὴν
γλῶσσαν καὶ τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν. Ἐπικρατέστεροι
εἶναι οἱ Δροῦσοι. Εἰς τὴν Παλαιστίνην ὑπάρχουν Ἀραβεῖς χρι-
στιανοί, ἀπό τινος δὲ ἥρχισαν νὰ ἐγκαθίστανται Ἰουδαῖοι ἀπο-
κοι, ποθοῦντες γὰρ ἐπανιδρύσουν ἐκεῖ ἑθνικὸν ἰουδαϊκὸν κράτος.

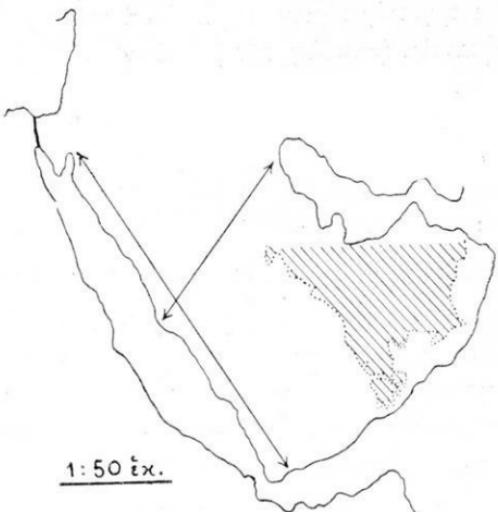
Μέχρι τοῦ παγκοσμίου πολέμου ήταν Συρία καὶ ήταν Παλαιστίνη
ἥσαν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων. Ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ τὴν μὲν
βόρειον Συρίαν μὲ 2,5 ἑκατ. κατοίκων κατέχει η Γαλλία, τὴν δὲ
νότιον μὲ 1 ἑκατ. κατοίκων η Ἀγγλία.

3. Ἀραβία.

1. Ποῦν τὸ σχῆμα καὶ ήττασις τῆς Ἀραβίας ἐν συγκρίσει
πρὸς τὴν Βαλκανικήν; 2. Ὁρόμασε τὰς θαλάσσας, αἱ ὁποῖαι πε-
ριβρέχουν τὴν Ἀρα-
βίαν. 3. Ποῖα μέρη
αὐτῆς κατέχονται ὑπὸ
ἐρήμου; ποῖα διασχί-
ζονται ὑπὸ δροσειρῶν;

1. Μορφὴ τοῦ ἔδα- φους.

Ἡ Συριακὴ ἔρη-
μος συνέχεται πρὸς
νότον μὲ τὸ δροπέ-
διον τῆς Ἀραβίας.
Τοῦτο, ὅπως καὶ η
γειτονικὴ Ἀφρική,
εἶναι ὑψηλὴ, (600—
900 μ.) τραπεζοειδῆς
χώρα, η ὁποία συνί-
σταται ἀπὸ γρανιτικὰ
πετρώματα καὶ πανταχόθεν περιβάλλεται ὑπὸ δροσειρῶν. Αὗται
κλιμακηδὸν κατέρχονται πρὸς στενὴν παραλιακὴν ζώνην. Ἡ

Εἰκ. 8. Σύγκρισις τῆς Ἀραβίας πρὸς τὴν
Βαλκανικήν.

Αραβία είναι έκτασιν είναι πενταπλασία τής χερσονήσου του Αίμου, άλλος δι πληθυσμός της δὲν υπερβαίνει τὰ 4 έκατομμύρια ψυχών.

2. Φυσικαὶ περιοχαὶ.

α) **Η κλιμακωτὴ ξάνη τῆς παραλίας.** Οἱ θαλάσσιοι ἄγεμοι, οἱ δόποιοι πνέουν ἐκ τοῦ Ἱνδικοῦ Ὡκεανοῦ, φέρουν βροχάς εἰς τοὺς κλιμακωτοὺς τόπους· τούναντίον τὰ πεδινὰ μέρη τῆς παραλίας είναι θερμαί, ἀνυδροὶ καὶ γυμναὶ περιοχαῖ. Πλουσίας βροχάς δέχεται ιδίᾳ ἡ κλιμακωτὴ παραλία κατὰ τὸ ΝΔ ἄκρον τῆς χερσονήσου. Ἐκ τούτου ἡ βλάστησις ἔκει είναι πλουσία καὶ δικαίως δι τόπος οὗτος ἐπονομάζεται «Εύδαιμων Ἄραβια» (**Τεμένη**). Τὰ χωρία τῶν Ἀράδων περιστοιχίζονται ἀπὸ φοίνικας, πορτοκαλλέας καὶ ἀμπέλους, εἰς δὲ τὰ πλάγια τῶν βουνῶν ἔκτείνονται φυτεῖαι καφέας. Ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς ἔξαγωγῆς **Μόκα** ἔλαβε τὸ ὄνομα δι εὐώδης καφὲς τῆς **Τεμένης**. Ἀπὸ τὴν ῥητίνην διαφόρων δέγδρων αὐτῆς προέρχονται τὸ θυμίαμα καὶ ἄλλα ἀρώματα. Ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἡ **Χοδέεδα** (25) διενεργεῖ ἐμπόριον καφέ. Ἐπὶ τοῦ στεγοῦ δὲ πορθμοῦ Μπαμπ-έλ-Μπαντέμ (=πύλη τῶν δακρύων) τὸ **Άδεν** (20), τὸ δόποιον κατέχεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, είναι σπουδαῖος σταθμὸς ἀνθρακεύσεως ἐπὶ τῆς θαλασσίας δόδοι πρὸς τὰς **Ινδίας**.

Βορείως τῆς **Τεμένης** ἡ παραλία είναι ἐπίσης κλιμακωτή, ἄλλος είναι πτωχὴ ἡ βροχάς καὶ διὰ τοῦτο δλιγάτερον εὔφορος καὶ ἀραιότερα κατοικημένη ὄνομάζεται **Πετραία Ἄραβια** ἢ **Χετζάξ**. Αὕτη είναι κοιτίς τοῦ Μωαμεθανισμοῦ καὶ χιλιάδες πιστῶν κατ' ἔτος ἀποδημοῦν εἰς τὴν «μητέρα τῶν πόλεων», τὴν **Μεκίναν** (70) διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν ἵερὸν λίθον (μετεωρόλιθον), δι δόποιος είναι ἐντειχισμένος εἰς κυδοειδὲς οίκοδόμημα, τὸν Κακθᾶ. Ἐκτὸς τούτου προσκυνοῦν εἰς τὴν **Μεδινὰν** (10) τὸν τάφον τοῦ προφήτου Μωάμεθ. Ἡ πόλις αὕτη συνδέεται διὰ σιδηροδρόμου μὲ τὴν Δαμασκόν.

Ἡ παραλία τῆς **νοτίου Ἀραβίας** είναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπίπεδος, ἀμμώδης καὶ ἀγονος. Τούναντίον τὸ παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον βαθύπεδον, ἐπειδὴ λαμβάνει διὸ ὑπογείων πηγῶν ἀρκετὴν ογκοτάσσιαν, ἀναπτύσσει εἰς πολλὰ μέρη πλουσίαν βλάστησιν καὶ είναι πρασοδοφόρον ἀραβόσιτος, ρύζι, βαμβάκι, ζαχαροκάλαμον

καὶ διάφορα διπλωματικὰ εἶναι τὰ προϊόντα τῆς γῆγεμονίας τοῦ
Ομάν, μὲ τὴν Μασκάτην (25) ώς σπουδαῖον ἐμπορικὸν λιμένα.

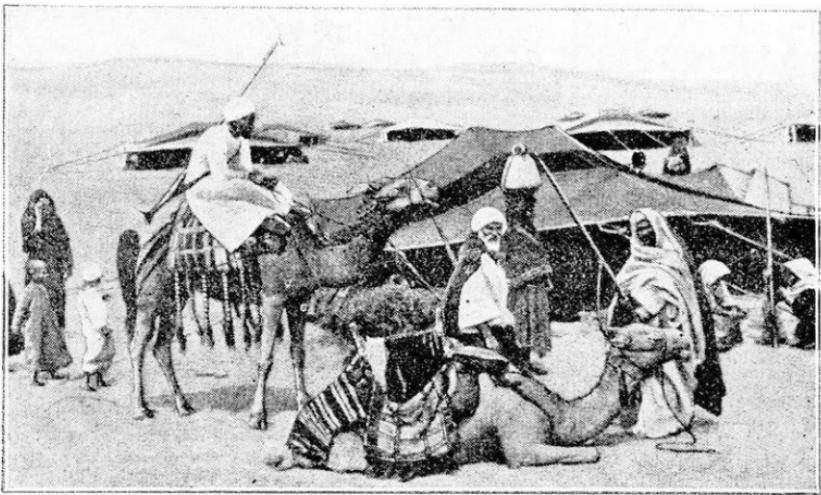
β) Τὸ ἑσωτερικὸν τῆς Ἀραβίας. Αἱ δροσειραὶ τῶν κρα-
σπέδων τοῦ δροπεδίου ἀποκλείσουν αὐτὸν ἀπὸ τοὺς δύρρους θαλασ-

Εἰκ. 9. Προσκύνησις τοῦ ιεροῦ λίθου ἐν Μέκκᾳ.

σίους ἀνέμους. Ἐκ τούτου τὸ ἑσωτερικὸν τῆς χώρας περιλαμβά-
νει ἐρήμους ἐκτάσεις μεγίστης ἔηρότητος καὶ γυμνότητος. Ἐνῷ
τὴν ἡμέραν καίονται ἀπὸ ἀφόρητον καύσωνα, τὴν νύκτα καταλαμ-
βάνονται ἀπὸ παγωνιὰν (ἡπειρωτικὸν κλῖμα). Τὸν χειμῶνα δημι-
αὶ καταιγίδες εἶναι συχναὶ· τότε τὰ νερά συρρέουν εἰς τὰς βα-
θυτέρας λεκάνας τοῦ ἐδάφους, ὥστε ἐκεῖ δύναται νὰ διάρξῃ βλά-
στησις φυτῶν. Εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς ζοῦν οἱ δλίγοι κάτοικοι,
οἱ *Βεδουΐνοι*. Ἐπειδὴ δὲ ἀποζοῦν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας καὶ δὲν
εὑρίσκουν πάντοτε ἀρκετὴν τροφὴν διὰ τὰ πρόδητα, τοὺς ἵππους
καὶ τὰς καμήλους τῶν, εἶναι ἡγαγκασμένοι νὸ ἀλλάσσουν συχνὰ
τόπον διαμονῆς. Διὰ τοῦτο δὲν κατοικοῦν εἰς οἰκίας, ἀλλ᾽ εἰς
σκηνάς, τὰς ὁποίας εὔκολα ἀποσποῦν καὶ στήγουν ἐκ νέου (*νομά-*

δεσ). Ἡ κάμηλος, ἡ δποία ήμπορεῖ γὰ ταξιδεύῃ ἀρκετάς ήμέρας χωρὶς τροφὴν καὶ νερό, εἶναι διὰ τὸν Ἀραβικὸν «πλοῖον ἐν

Εἰκ. 10. Σκηναὶ Βεδουΐνων.

τῇ ἑρήμῳ». Οἱ Βεδουΐνοι ζοῦν κατὰ φυλάς, αἱ δποία: ὑπακούουν εἰς ἔνα ἀρχηγὸν (Σεΐχην).

3. Πληθυσμὸς καὶ πολιτικὴ κατάστασις.

Οἱ Ἀραβεῖς ἀνήκουν εἰς τὴν λευκὴν ἢ Καυκασίαν φυλήν, καθὼς καὶ ἡμεῖς, μὲ τὴν διαφοράν, θτι εἶναι καπως μελαψοί. Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Μωάμεθ ἐτράπησαν εἰς κατακτήσεις καί, ἀφ' οὐ κατέλαβον τὴν Συρίαν, τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Περσίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ ὅλην τὴν Βόρειον Ἀφρικήν, ἐπέρασαν καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅπου ὡς εἰδομεν, παρέμειναν ἐπὶ 800 ἔτη καὶ ἀφῆκαν ἀρκετὰ ἵχνη τῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν. Ὁμοίως εἰς τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Βαγδάτην ἐπὶ αἰώνας ἤκμαζεν ὁ ἀραβικὸς πολιτισμός, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι, οἱ δποίοι κατέλαβον τὰς ἀραβικὰς χώρας, τὸν ἔξηφάνισαν. Ἀπὸ τῆς συνθήκης τῆς ειρήνης (1919) ἴδρυθησαν ἀνεξάρτητα Ἀραβικὰ κράτη, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας. Μᾶλλον ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῶν Ἀγγλῶν εἶναι ὁ σουλτανὸς τῶν Μωαΐτῶν, ὁ κύριος τῆς περιοχῆς *Νετζέδ*, δστις ἐπεξέτεινε τὴν κατοχήν του καὶ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς γῆς τῆς Χετζάζης. Ἀνεξάρτητον εἶναι ἐπίσης τὸ μικρὸν σουλτανᾶτον τῆς *Υεμένης* μὲ πρωτεύουσαν τὴν *Σανά* (20). ✓

4. Μεσοποταμία.

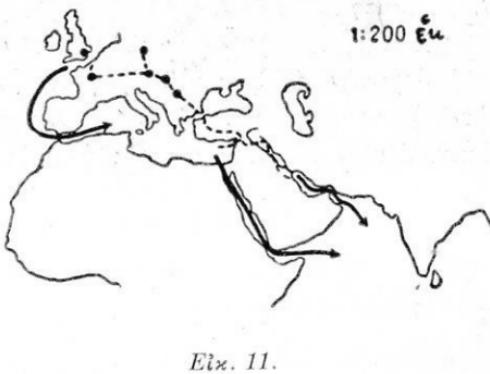
1. Ποῖοι ποταμοὶ προσέδωκαν τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τὴν χώραν;
2. Πόθεν πηγάζουν καὶ ποῦ ἐκβάλλουν οὗτοι; Τὸ δέλτα των προχωρεῖ 50 μ. κατ' ἔτος εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον;
3. Ποίας πόλεις καὶ ποίους τόπους τῆς Μεσοποταμίας γνωρίζεις ἐκ τῆς ἴστορίας;
4. Διὰ ποίας ὁδοῦ ἡμπορεῖς νὰ ταξιδεύσῃς ταχύτερον καὶ ἀναυπαντικώτερον ἐκ τῆς πατρίδος σου πρὸς τὴν Βαγδάτην;

1. Θέσις καὶ ἔκτασις.

Ως καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, ἡ χώρα αὕτη περικλείεται ἐν μέσῳ ποταμῶν, τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ Εὐφράτου, ἀλλ ἔκτείνεται καὶ πέραν αὐτῶν, ἀνατολικῶς μὲν μέχρι τῶν προπόδων τῶν Περσικῶν ὁρέων, δυτικῶς δὲ μέχρι τῶν δρίων τῆς Συροαραβικῆς ἑρήμου. Ἡ Μεσοποταμία εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ δυτικώτατον αὐτῆς ἀκρον δὲν ἀπέκει πολὺ ἀπὸ τὸν μυχὸν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἡ χώρα αὕτη ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὰς συγκοινωνίας τῆς νοτίου Ευρώπης καὶ τῆς νοτίου Ασίας.

2. Κλῖμα καὶ ἔδαφος.

Τψηλὰ καὶ ἔηρὰ δροπέδια περικλείουν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν τὴν Μεσοποταμίαν διὰ τοῦτο εἶναι καὶ αὐτὴ πτωχὴ εἰς δροσάς καὶ ἔχει ἔξαιρετικῶς θερμὰ θέρη, τὰ δποῖα καθιστοῦν τὴν Βαγδάτην μίαν ἐκ τῶν θερμοτάτων πόλεων τῆς γῆς (Μέση θερμοκρ. Ἰουλίου 34°, ἐν Ἀθήναις 27°. Εἰς τὴν ἀμμώδη ἔρημον πλησίον τῆς Βαγδάτης σημειώνεται ἡ ὑψίστη θερμοκρασία τῆς γῆς μὲ +78°). Κατὰ τὸν χειμῶνα δροσάτις πίπτουν μόνον εἰς τὰ βόρεια μέρη καὶ εἰς τὰς δρασειράς τῆς περιφερείας. Ἀλλ ἔνιοτε καὶ ἡ Βαγδάτη ἔχει δι° διλίγας ἥμέρας τὸν χορὸν τῶν χιονονιφάδων. (Μέση θερμοκρασία Ἰανουαρίου 9°, δση καὶ ἐν Ἀθήναις).

Εἰκ. 11.

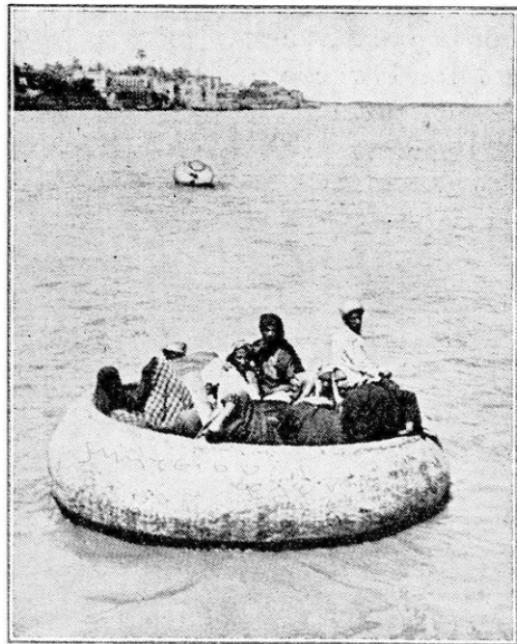
Κατὰ ταῦτα τὰ βορειοδυτικὰ τῆς χώρας, τὰ δποία εἰναι ὑψηλότερα καὶ συγίστανται ἐξ ἀσθεστολίθου, ἀποτελοῦν πενιχράν στέππην, εἰς τὴν δποίαν νομάδες Βεδουΐνοι μὲ τὰς καμήλους, τοὺς ἵππους καὶ τὰ πρόδατά των ζωῶν ἐστερημένην ζωήν. Τὰ νοτιοανατολικὰ δημως εἰναι ἐπιστρωμένα μὲ παχεῖαν οἰλύν καὶ ἐπὶ δύο σχεδὸν μῆγας πλημμυροῦνται ὑπὸ τῶν ποταμῶν. "Οταν δηλαδὴ τὸν Μάρτιον τὰ χιόνια ἐπὶ τῶν Ἀρμενικῶν ὁρέων ἀρχίζουν νὰ λειώνουν, τότε τὸ ρεῦμα τῶν ποταμῶν ἐξογκώστας καὶ πλημμυρεῖ τὴν πεδινὴν χώραν. "Απὸ τὰς πλημμύρας τῶν ποταμῶν ἀπομένει παχὺ στρῶμα οἰλύος, τὸ δποίαν χρησιμεύει ως ἄριστον λίπασμα.

3. "Αλλοτε καὶ τώρα.

"Αλλοτε διὰ διωρύγων τὰ νερὰ τῶν ποταμῶν διωχετεύοντο καθ' ὅλην τὴν πεδιάδα καὶ οἱ ἄγροι ποτιζόμενοι ἐλάμδαν τὴν ὅψιν κήπου· τὰ σιτηρὰ καὶ τὸ φύτε, ὅπως καὶ τὰ δένδρα τῶν φοινίκων, ἔδιδον πλουσίαν συγκομιδήν. "Επειδὴ λοιπὸν καὶ τὸ ἔδαφος ἦτο εὔφορον καὶ ἡ θέσις τῆς χώρας εὐνοϊκὴ διὰ τὸ ἐμπόριον, πολλκὶ καὶ μεγάλαι πόλεις παρήκμησαν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ως ἡ μυθώδης *Ninevī* καὶ ἡ κρατικὰ *Babylōn*, κατὰ τοὺς παλαιοτάτους χρόνους. "Αλλ' ἡ μεγάλη εὐπορία ἔκαμε τοὺς κατοίκους μαλθακούς, γείτονες λχοὶ τοὺς ἐνίκησαν καὶ κατέρριψαν τὰς πόλεις τῶν εἰς ἐρείπια. Νέαν ἀκμὴν εύρεν ἡ χώρα ἐπὶ τῶν διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ κατόπιν ἐπὶ τῶν Ἀράδων Χαλιφῶν, διαδόχων τοῦ Μωάμεθ. "Επὶ τῶν Ἀράδων ἡ *Baγδάτη* εἶχε 2 περίου ἔκατομμύρια κατοίκων καὶ ἐθεωρεῖτο ως ἡ λαμπρότατη καὶ πλουσιωτάτη πόλις τοῦ κόσμου. "Αλλ' ὅτε ἀργότερα ἔπεσεν εἰς τὰς χειρας τῶν Τούρκων, παρήκμασε καὶ αὐτή· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα παρημελήθησαν, ὅλη ἡ χώρα μετεβλήθη εἰς στέππην, ἐπὶ τῆς δποίας τώρα πλανῶνται ποίμνια προσβάτων καὶ καραβάνια καμήλων. Σήμερον ἡ Βαγδάτη ἔχει 280 χιλιάδας κατοίκων καὶ ὑπάρχει ἐπλίς νὰ εῦρῃ νέαν ἀκμὴν μὲ τὸν σιδηρόδρομον, δ δποίας συνέδεσε διοῖ αὐτῆς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ τὸν Περσικὸν κόλπον. Καὶ ἡ *Μασσούλη* (60), ἡ δποία ἀλλοτε ἐφημίζετο διὰ τὰ λεπτὰ οὐράσματά της (μουσελίνες), ἀρχίζει ν' ἀποκτᾷ νέαν σημασίαν, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς εὑρέθησαν πετρελαιοφόροι πηγαί.

"Αλλως τε καὶ διὰ τῆς συνθήκης τῆς ειρήνης (1919) ἡ χώρα

ἀπεσπάσθη ἀπόδρατην Τουρκίαν καὶ ἀπετέλεσεν ἤδιον βασίλειον, τὸ τοῦ Ἱράκη (τριπλάσιον σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος μὲ 3 ἑκατ. κατοίκων), ἀλλ’ ὑπὸ Ἀγγλικὴν προστασίαν. “Οθεν, ἂν διοικηθῇ καλῶς, ἥμ-
πορεὶ ν ἀνακτήσῃ τὴν παλαιάν της εὐδαιμονίαν. Νέα ἀρδευτικὰ
ἔργα ἀπέδωκαν ἥδη
εἰς τὴν καλλιέργειαν
40000-50000 τ. χλμ.
“Ως λιμὴν ἐπὶ τοῦ
Τίγρητος χρησιμεύει
ἡ **Μπάσρα** (50), μέ-
χρι τῆς ὅποιας ἀνα-
πλέουν καὶ ἀτμό-
πλοια. Ως σωροί, σκε-
πασμένοι μὲ ἄμμον,
φαίνονται σήμερον αἱ
πόλεις, οἱ ναοὶ καὶ
οἱ πύργοι τῶν ἀρ-
χαίων Βασιλωνίων
καὶ Ἀσσυρίων· ἀλλ’
ἡ σκαπάνη, τῶν ἀρ-
χαιολόγων ἀνασκά-
πτει τοὺς τόπους τού-
τους τοῦ ἀρχαίου πο-
λιτισμοῦ καὶ ἐρευνᾷ
τὴν ἀρχαιοτάτην ἐ-
στορίαν τῆς Βασιλω-
νίας. Οἱ σημερινοὶ
κάτοικοι εἶναι μουσουλμᾶνοι διμιλοῦντες τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν.

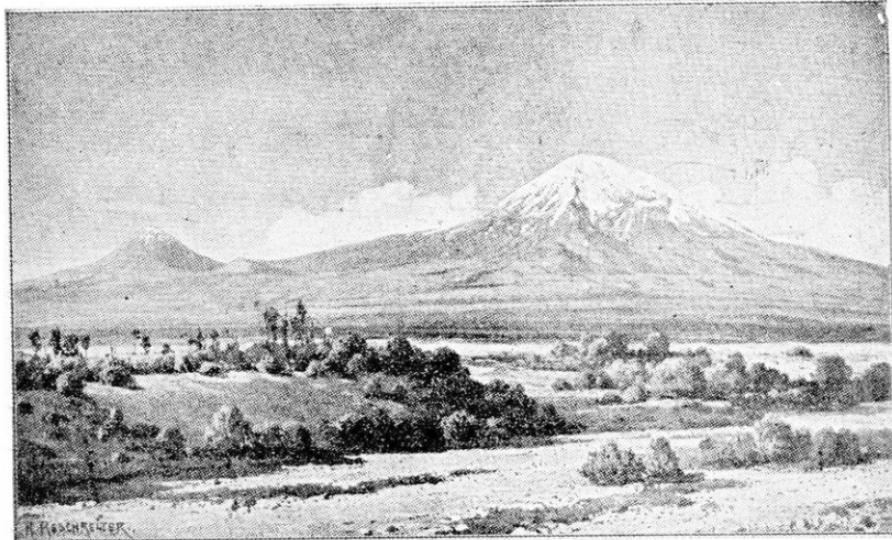
Εἰκ. 12. Διαπόρθμευσις ἐπὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ.
“Ως λέμβοι χρησιμεύουν μεγάλα στρογγύλα καλάθια,
τὰ δποῖα πλέονταν μὲ λεπτὰς φάβδους καὶ κατό-
πιν ἐπαλείφουν μὲ πίσσαν.

5. Ἀρμενία.

1. Εἶρε τὸ ὅρος Ἀραεὰτ καὶ σύγκοινε τὸ ὑψος αὐτοῦ μὲ τὸ ὑψηλότερον ὅρος τῆς ἴδιαιτέρας σου πατρίδος. 2. Ὁνόμασε τοὺς ποταμούς, οἱ δποῖοι πηγάζουν ἀπὸ τὰ ὅρη τῆς Ἀρμενίας, καὶ τὰς θαλάσσας, εἰς τὰς δποίας ἐκβάλλουν οὗτοι. 3. Ὁνόμασε τὰς δύο μεγαλυτέρας λίμνας. 4. Ὁρισε τὴν ἔκτασιν τῆς Ἀρμενίας. 5. Ποῖα κράτη διανέμονται μεταξύ των τὴν Ἀρμενίαν;

1. Ἡ χώρα.

Αἱ δροστοιχίαι τοῦ βορείου καὶ νότιου κρασπέδου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας προχωροῦσαι πρὸς ἀνατολὰς προσεγγίζουν ἀνατολικῶς τοῦ Εὐφράτου ἀρκετὰ πρὸς ἀλλήλας, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἀποχωρίζονται πάλιν ἀλλήλων λαμβάνουσαι γοτιογαταλικὴν διεύθυνσιν. Οὕτω σχηματίζεται μεταξὺ τῶν δροπεδίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Ἰράν ἐν σύμπλεγμα δροσειρῶν, ἡ Ἀρμενία. Αὕτη πρὸς βορρᾶν μὲν φθάνει μέχρι τῶν προπόδων τοῦ Καυκάσου, πρὸς νότον δὲ μέχρι τοῦ βαθυπέδου τοῦ Τίγρητος καὶ Εὐφράτου. Μεταξὺ τῶν δροσειρῶν ὄπαρχουν μεμονωμένα λεκανοπέδια, ὡς τὸ τῆς

Eἰκ. 13. Τὸ Ἀρաράτ τῆς Ἀρμενίας.

Ἐρζερούμ, τὸ ὅποιον ἔχει τὸ ὄψις τῆς κορυφῆς τῆς Δίρφυος. Ἐδῶ καὶ ἔκει προβάλλουν μεταξὺ τῶν βάχεων τῶν βουνῶν λίμναι, ὡς ἡ Βάν, τῆς ὅποιας ἡ κοίτη εὑρίσκεται εἰς ὄψις 1700 μ. Πολλὰ τῶν ὁρέων τῆς χώρας εἶναι ἥφαίστεια, μεταξὺ δὲ ὅλων ἔχειται, ὡς πανύψηλος κῶνος μὲ αἰωνίας χιόνας, τὸ Ἀραράτ (5200 μ.), τὸ γνωστὸν ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Νῶε ὅρος.

Οπως εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Βεζουθίου, οὕτω καὶ ἐδῶ τὸ ἔδαφος, προελθὼν ἀπὸ τὴν ἀποστάθρωσιν ἥφαίστειογενῶν πετρωμάτων, εἶναι γονιμώτατον ἐπειδὴ δὲ δέχεται πλουσίας βροχᾶς

καὶ πολλαχοῦ ἀναβλύζουν ὅδατα, καλύπτεται ἀπὸ παχὺν τάπητα
ἀλπείων χόρτων καὶ ἀνθέων, ὁ δόποιος διατηρεῖται πάντοτε κα-
ταπράσιγος. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ ὅρη τῆς Ἀρμενίας ἔχουν τὴν πη-
γήν των μεγάλοι ποταμοὶ (Τίγρης, Εὐφράτης, Ἀράξης).

2. Οἱ κατοικοὶ. Πολιτικὴ κατάστασις.

Ἡ Ἀρμενία δὲν ἔχει φυσικὰ ὅρια καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχει
καὶ ἐνότητα πληθυσμοῦ. Τὸ βόρειον αὐτῆς μέρος κατοικοῦν Ἀρ-
μένιοι, τὸ δὲ νότιον Κοῦρδοι. Οἱ Ἀρμένιοι ἀνήκουν εἰς Ἰνδο-
γερμανικὴν φυλήν, ἡ δοποίᾳ ἐν μέσῳ μουσουλμανικῶν λαῶν διετή-
ρησε τὴν γλῶσσαν τῆς καὶ τὸν χριστιανισμὸν (Κοπτικὴ Ἐκκλη-
σία). Εἶναι φιλόπονος καὶ μὲ πολλὰς ἀρετὰς προικισμένος λαός.

Κατοικοῦν εἰς τὰς κοιλάδας, αἱ δοποῖαι ἔχουν κλῖμα γλυκύν,
καὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ δενδροκομίαν. (Ἡ Ἀρμε-
νία εἶναι πατρὶς τῆς βερυκοκκέχει). Ἄλλος δὲ τουρκικὴ κακοδιοίκη-
σις καὶ ἡ παντελής ἔλλειψις συγκοινωνιῶν ἐκράτησαν εἰς μαρα-
σμὸν τὰ εὐφορώτατα ταῦτα μέρη, ὥστε οἱ Ἀρμένιοι χωρικοὶ ἔξα-
κολουθοῦν γὰρ κατοικοῦν εἰς χαμηλὰς οἰκίας ἐσκαμμένας κατὰ τὸ
γῆμισυ εἰς τὴν κλιτὺν τῆς κοιλάδος, δύποις εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Εενο-
φῶντος. Ἐπειδὴ κατεφρονοῦντο ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ συχνὰ ἐ-
σφάζοντο, πολλοὶ ἔξι αὐτῶν μετηγάστευσαν εἰς τὴν ΝΑ Εὐρώπην,
ὅπου εὐδοκιμοῦντο ὡς ἔμποροι καὶ τραπεζῖται.

Οἱ Κοῦρδοι εἶναι μωαμεθανοί, οἱ θανάσιμοι ἔχθροι τῶν
Ἀρμενίων κατοικοῦν ἐπὶ τῶν δρέων ἀποζῶντες ἐκ τῆς κτηνο-
τροφίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς τὸν χειμῶνα καταβαίνουν χαμηλότερα,
διὰ τὰ διαχειμάσουν.

Κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἡ Ἀρμενία ὑπῆρξε τὸ θέα-
τρον σφοδρῶν ἀγώνων μεταξὺ Ῥώσων καὶ Τούρκων. Διὰ τῆς
συνθήκης τῆς ειρήνης (1919) ἰδρύθη ἀνεξάρτητος Ἀρμενία, ἀλλ’
οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ῥώσοι δὲν τὴν ἀνεγνώρισαν καὶ ἔξακολουθοῦν
γὰρ κατέχουν τὴν χώραν. Σήμερον τὸ ΒΑ τμῆμα μὲ τὴν πρωτεύου-
σαν Ἔριβάν (65) ἀνήκει εἰς τὴν Ῥωσικὴν δμοσπονδίαν, τὸ ΝΔ
μὲ τὴν Ἔρζερούμ (30) εἶναι Τουρκικὸν καὶ τὸ Ἀνατολικὸν μὲ
τὴν Ταυρίδα (180) κατέχεται ὑπὸ τῆς Περσίας.

6. Κανκασία.

1. Ποία δροσειρὰ διατέμνει ἀπὸ Λ πρὸς Α τὴν Κανκασίαν;
2. Μέτρησε τὸ μῆκος τῆς δροσειρᾶς ταύτης καὶ εῦρε τὸ ὕψος τῶν

κορυφῶν της εἰς τὸν χάρτην. Σύγκριτε μὲ δόη τῆς Εὐρώπης. 3.
Ποτὸν ἀρχαῖον μῆδον γρωγίζεις, συνδεόμενον μὲ τὸν Καύκασον;

Καυκασία εἶναι ἡ μεταξὺ τῆς Μαύρης καὶ τῆς Κασπίας Θαλάσσης χώρα, τὴν ὅποιαν διατέμνει ἡ ὁροσειρὰ τοῦ Καυκάσου. Διὰ ταύτης ἡ Καυκασία διαιρεῖται εἰς ἑντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν Καυκασίαν.

1. Ὁ **Καύκασος** ἔχει μὲν τὸ μῆκος τῶν Ἀλπεων, ἀλλ᾽ εἰς ὅψις ὑπερβάλλει αὐτάς· διότι πλὴθιος κορυφῶν φθάνουν μέχρι 4500 μ., ἡ ὑψηλοτέρα δὲ ἐξ αὐτῶν, τὸ παλαιὸν ἥψατοιον Ἐλμπρους, ἔχει ώς ἀπομεμονωμένος κῶνος πολὺ ὑπεράνω ἀπὸ αὐτᾶς (5600 μ.). Κατ᾽ ἀντίθεσιν πρὸς τὰς Ἀλπεις δὲ Καύκασος δὲν ἔχει καμμίαν ἐγκαρσίαν κοιλάδα καὶ οὕτως ἀποτελεῖ τεῖχος ἀδιάβατον. Μόνον μία δίσδος, κειμένη εἰς ὅψις 2400 μ., διεσκευάσθη εἰς καλὴν δόδον καὶ φέρει ἀπὸ τῆς βορείας πλευρᾶς εἰς τὴν νοτίαν (Βλαδικαυκάς—Τυφλίς). Τὸ δυτικὸν ἔμβιο τῆς ὁροσειρᾶς παρουσιάζει μεγαλοπρεπεῖς παγετῶνας καὶ ώραῖα δάση· διότι ἐπικρατοῦν οἱ δυτικοὶ ἄνεμοι, οἱ ὅποιοι πνέουν ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ εἶναι φορτωμένοι ὑδρατμούς. Τούναντίον τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα ἔνεκ τῆς ἐπικρατούσης ἔηρασίας εἶναι πιπολὸν εἰς δάση. Ἄγρια ζῷα ἐπὶ τοῦ Καυκάσου διαιτῶνται ἀκόμη ὁ βίσων, ἡ δορκάς καὶ ἡ αἴγαγρος.

2. **Πέραν Καυκασία** (θεωρουμένη ἀπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας) εἶναι ἡ πλατεῖα καὶ βαθεῖα ζώνη, ἡ μεταξὺ τοῦ Καυκάσου καὶ τῶν Ἀρμενικῶν ὁρέων. Αὕτη δι² ἔνδεις χαμηλοῦ ἐγκαρσίου ζυγοῦ (ὅψις 900 μ.), συνδέοντος τὴν ὁρεινὴν Ἀρμενίαν μὲ τὸν Καύκασον, διαιρεῖται εἰς δυτικὸν καὶ ἀνατολικὸν τμῆμα. Τὸ δυτικὸν εἶναι μικρὸν καὶ διαρρέεται ὑπὸ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ (**Τεωργία**), τὸ ἀνατολικὸν τριπλάσιον αὐτοῦ καὶ διαρρέεται ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Κύρου (**Ατζερμπεϊτζάν**). Θερμαὶ πηγαὶ καὶ σεισμοὶ ἔνθυμιζουν ἀκόμη καὶ σήμερον, ὅτι ὀλόκληρος ἡ αὐλακοειδῆς ζώνη πρὸ ἀμυημονεύτων χρόνων εἶχε πάθεις καθίξησιν.

Ολόκληρος ἡ Πέραν Καυκασία διὰ τῆς ὑψηλῆς ὁροσειρᾶς προστατεύεται κατὰ τῶν βορείων ἀνέμων· ἐκ τούτου ἔχει αλείμα θερμὸν καὶ γλυκύ, ἀλλ᾽ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐκ τῆς Μαύρης θαλάσσης ἀνέμων διατελεῖ μόνον ἡ περιοχὴ τοῦ Φάσιδος (ἀρχ. Κολχίς). Τούναντίον ἡ περιοχὴ τοῦ Κύρου, οἵσον προχωρεῖ πρὸς Α., τόσον γίνεται ἔηροτέρα.

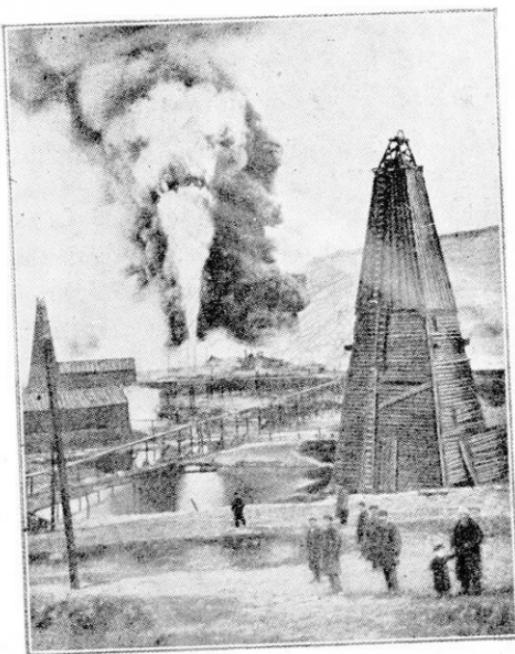
Πλουσία βλάστησις διακρίνει τὴν χώραν τοῦ Φάσιδος, δύοια καὶ τὴν παραλίαν τοῦ Πόντου. Καρύαι, κακτανέαι, δάση δρυδῶν καὶ δέντρων καλύπτουν τὰ βαθύτερα μέρη ἐδῶ καὶ ἡ ἀμπελοῦς αὐτοφυῆς ἀναρριχᾶται μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν δένδρων ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα του καὶ διφασιαγός. Πέραν τοῦ ὄρεος τῶν δασῶν ἐπὶ τῶν ὁρέων ἀκολουθεῖ ζώνη κυκνῶν καὶ κιτρίνων ἀλπείων ὥδησιν. Διὰ τὴν εὐφορίαν τοῦ ἐδάφους τὸ τμῆμα τοῦτο ἔχει σχετικῶς πυκνὸν πληθυσμόν, ὡς λιμὴν δούλου ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Εὔξείνου χρησιμεύει τὸ Βατούμ (50).

Ἡ περιοχὴ τοῦ Κύρου, ὡς εἴπομεν, πάσχει ἀπὸ ξηρασίαν παρὰ τὴν Κασπίαν μάλιστα μεταβάλλεται εἰς ἀλμυρὰν στέπην.

Ἐκεῖ ὅμως ὑπάρχουν πλουσιώταται πηγαὶ πετρελαίου καὶ ἐπειδὴ τούτου τὸ Βακούν ἀπέδη πολυάνθρωπος πόλις (450). Κέντρον ἐμπορικὸν εἶναι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἡ Τυφλὶς (200), ἢ ὅποια ἔλαβε τὸ ὄνομά της ἐκ τῶν παραπτήν θερμῶν πηγῶν. Εἰς παραγωγὴν πετρελαίου ἡ Καυκασία κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν. Σιδηρόδρομος διερχόμενος διὰ τῆς Τυφλίδος συγδέει τὸ Βακούν μὲ τὸ Βατούμ.

Ἄλλὰ τὸ πετρέλαιον διοχετεύεται τώρα ἀπὸ τὸ Βακούν εἰς τὸ Βατούμ διὰ σωλήνων (πρᾶλ. ὄμοιαν διοχέτευσιν ἀπὸ Πλοέστι εἰς Κωνστάντζαν).

3. Ἡ ἐντεῦθεν Καυκασία εἶναι λοφώδης στέπη, ἢ ὅποια κατὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν βλάστησιν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἐδάφους (κτηγοτροφία καὶ γεωργία) ὄμοιάζει μὲ τὴν στέπην τῆς νοτίου Ρωσίας.

Εἰκ. 14. Πετρελαιοπηγαὶ τοῦ Βακοῦ.

4. Τὸ δυσπρόσιτον ὅρος ὑπῆρξε κατὰ καιρούς τὸ καταφύγιον πολλῶν μικρῶν λαῶν, οἱ δποῖοι ἔφευγον πρὸ τῶν ἐξ ἀνατολῆς καὶ νότου ἐπιδρομέων. Ἐκ τούτου οἱ κάτοικοι τῆς Καύκασίας διαφέρουν πολὺ μεταξύ των κατὰ τὴν καταγωγήν, τὴν γλώσσαν, τὴν θρησκείαν, τὰ γῆθη καὶ ἔθιμα. Διὰ τοῦτο οἱ "Αραβεῖς τὸν Καύκασον ὄνομάζουν «ὅρος τῶν γλωσσῶν». Εἰς μίαν περιοχὴν μικροτέραν κατ' ἔκτασιν ἀπὸ τὴν Βαλκανικὴν διμιλοῦνται 70 γλώσσαι καὶ διάλεκτοι! Ἡ χώρα των μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πολιτεύματος ἐν 'Ρωσίᾳ ἀπετέλεσε μικρὰς αὐτονόμους πολιτείας, αἱ δποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τὴν "Ενωσιν τῶν 'Ρωσικῶν Σοσιέτη.

7. Ἰράν.

1. Εὗρε τὰ Σοῦσα, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἀρχαίου βασιλείου τῶν Περσῶν. Ἀκολούθησε ἐξ αὐτῆς τὴν πορείαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξανδρού μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ. Μέχρις αὐτοῦ ἔκτείνεται τὸ ἴρανικὸν ὁροπέδιον. 2. Ἀκολούθησε ἐκ τοῦ ὅρους Ἰνδοκούχου τὴν διεύθυνσιν τῶν δροσειρῶν, αἱ δποῖαι περιβάλλοντα τὸ δροπέδιον· ποῦ συναντᾶς ὑψηλότατα ὅρη; 3. Μὲ ποίαν ὑψηλὴν χώραν συνέχονται αἱ δροσειραὶ τοῦ Ἰράν πρὸς δυσμάς; μὲ ποίαν πρὸς ἀνατολάς; 4. Ποῖα κράτη ὑπάρχουν σήμερον ἐπὶ τοῦ ἴρανικοῦ δροπεδίου; Μὲ ποῖα κράτη συνορεύουν;

1. Μορφὴ τοῦ ἔδαφους.

"Ως δὲ χάρτης δεικνύει, τὸ Ἰράν εἶναι δροπέδιον ἵσον μὲ τὸ Ἀραβικὸν κατὰ τὴν ἔκτασιν, ἀλλ᾽ ὑψηλότερον αὐτοῦ (μέσον ὕψος 1300 μ.). Ἐξ δλων τῶν πλευρῶν τὸ Ἰρανικὸν δροπέδιον περιστοιχίζεται ἀπὸ μακράς δροσειράς, κατὰ τὰ βόρεια δὲ αὐτοῦ ἄκρα συγάπτεται μὲ ὑψηλότατα δροπέδια, τὸ τῆς Ἀρμενίας καὶ τὸ τοῦ Παμίρ.

Καὶ ἐσωτερικῶς τὸ δροπέδιον διασχίζεται ἀπὸ διαφόρους δροσειράς, αἱ δποῖαι οὕτω περικλείουν μεταξύ των διάφορα λεκανοπέδια. Ταῦτα, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν κεντρικὴν Μικράν τὸ Ασίαν, εἶναι σκεπασμένα ἐν μέρει μὲ ἄμμον, ἐν μέρει μὲ πηλόν. Ἐπειδὴ δηλαδὴ οἱ περίκλειστοι οὕτοι τόποι δὲν ἔχουν διεξόδους πρὸς τὴν θάλασσαν, αἱ λεπταὶ ὄλαι, τὰς δποῖας οἱ ποταμοὶ συμπαρασύρουν ἀπὸ τὰ βουνά, δὲν ἔκφεύγουν πρὸς τὴν

θάλασσαν, ἀλλὰ παραμένουν καὶ πληροῦν τὰς λεκάνας τοῦ ἑσωτερικοῦ· οὕτως αὗται μὲ τὸν καιρὸν ἐτάφησαν ὑπὸ στρώματα πηγοῦ καὶ ἄμμου ἥως τὰς ράχεις τῶν βουνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἔκει ἐπικρατεῖ, ὡς θὰ ἴδωμεν, μεγίστη Ἑγρασία, δὲ ἀνεμος ἀνασηκώνει τὴν λεπτήν ἄμμον εἰς σωρούς, τοὺς δποίους μετακινεῖ, καὶ οὕτω μεταβάλλει τὸν τόπον εἰς ἀμμώδη ἔρημον.

Τὰ δύψηλότερα ἐκ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰράν είναι ὁ **"Αλμπουνες** παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Κασπίας μὲ τὸν γιγαντιαῖον ἡφαιστειακὸν κῶνον Ντεμπέντ (5760 μ.) καὶ τὸ **"Ινδοκούχον** εἰς τὸ BA ἄκρον (7750 μ.) πρὸς τὸ Παμίρ.

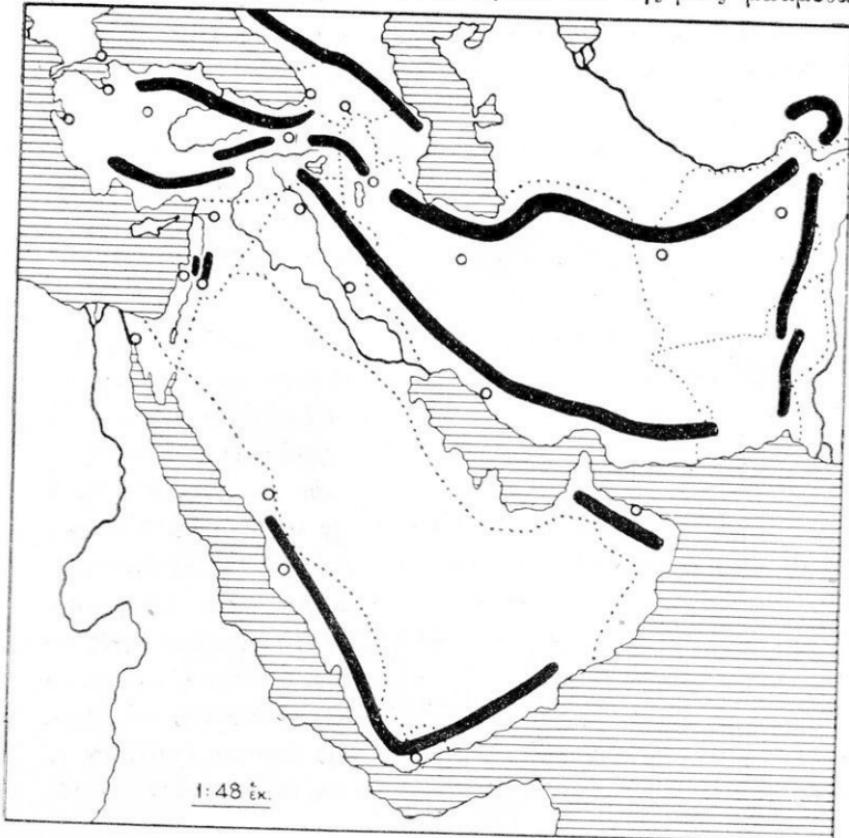
2. Κλίμα καὶ σροτούντα.

Αἱ κλιτύες καὶ αἱ ὑπώρειαι τῶν βουνῶν δέχονται συγήθως πλουσίας βροχάς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τεχνητῶς τὸ ἔδαφος ἀρδεύεται, ὑπάρχουν ἔκει εὐφοροὶ ἀγροὶ δημητριακῶν, δπίου, καπνοῦ καὶ βάζιδακος, ἀμπέλια καὶ κῆποι, εἰς τοὺς δποίους ἡ κερασέα εἶναι αὐτοφυής. Ὁθεν οἱ τόποι οὕτωι είναι πυκνὰ κατοικημένοι· ἐνῷ δὲ μέρος τῶν κατοίκων καταγίνεται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κηπουρικήν, ἀλλοι ὑφαίνουν πολύχρωμα μεταξωτὰ καὶ τάπητας, οἱ δποίοι είγαι δνομαστοὶ καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Εἰς τὰ εὐρέα ὅμως λεκανοπέδια, τὰ δποῖα περικλείονται μεταξὺ τῶν βουνῶν, ἐπικρατεῖ ἀφρόητος καύσων καὶ τόση Ἑγρασία, ὥστε καὶ ἐπὶ μῆνας ἀν ἀφεθῇ σιδηροῦν σκεῦος εἰς τὸν ἀέρα, δὲν δέξειδοῦται. Ἐνῷ δὲ τὸ θέρος τὸ θερμόμετρον δεικνύει ὑπὸ σκιάν τὴν μεσημβρίαν 70 K., τὰς γύντας καταβαίνει καὶ μέχρι τοῦ 0° (κλῖμα). Οἱ δλίγοι ποταμοί, οἱ δποίοι κατέρχονται ἐκ τῶν ὁρέων, ἡ καταπίνονται ἀπὸ τὴν ἄμμον ἡ σταματοῦν εἰς ἔλη καὶ λίμνας ἀλμυράς. Οἱ περίκλειστοι δηλ. οὕτωι τόποι καὶ ἐδῶ, δπως καὶ εἰς τὴν κεντρικὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἔχουν ἐπιστρωματικά ἀλμυράς ἄμμους, τὸ δποίον ἀγτιφεγγίζει καὶ κάμνει τὴν ἔρημον νὰ φαίνεται ὡσάν χιονισμένος ἀγρός (ἀλμυρὰ ἔρημος). Θά ἡσχη κάποτε πυθμὴν θαλάσσης, διὰ νὰ είναι ἐπιστρωμένοι μὲ ἀλας! Ὅθεν καὶ τὰ ρέοντα διδατα περιέχουν πάντοτε δλίγον ἀλας καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰς λίμνας, δπου χύνονται, ἡ ἐξάτμισις εἶναι πολὺ δυνατή, ἡ ἀλμυρὰ σύστασις τῶν διδάτων διαρκῶς ἐνισχύεται. Ἐννοεῖται τώρα δτι: αἱ ἀλμυραι αὗται στέππαι είναι ἄγονοι καὶ μόνον μερικοὺς ἀκαγθώδεις θάμυους παράγουν. Πλάνητες ποιμένες μὲ τὰ ἄλογα, τὰ βόδια καὶ τὰς καμήλους τῶν είγαι οἱ μόνοι κάτοικοι τῶν ἔρημών τούτων.

3. Πολιτική διαιρεσίς.

Όροσειράι τινες κατερχόμεναι ἀπὸ Β πρὸς Ν διαιροῦν τὸ Ιρανικὸν δροπέδιον εἰς δυτικὸν καὶ ἀνατολικὸν μέρος. Τὸ δυτικὸν περιλαμβάνει τὸ **Βασίλειον τῆς Περσίας** μὲ 9 ἑκατομμύρια κατοίκων. Οὗτοι εἶγαι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Περσῶν, συγγενεῖς τῶν Εὐρωπαίων καὶ τῶν Ἰνδῶν, ἀλλ ἀπὸ τὸν καιρόν, δπου οἱ Ἀράβες εἶχον κατακτήσει τὴν Περσίαν ἔγιναν διὰ τῆς βίας μωαμεθι-

Eἰκ. 15. Άι χῶραι τῆς πρόσθεν Ἀσίας.

νοί. Ἀνεμείχθησαν ὅμως πολὺ καὶ μὲ τουρκικῆς καταγωγῆς φῦλα. Ὁ βασιλεὺς τῶν ὀνομάζεται **Σάχης** καὶ διαμένει εἰς τὴν **Τεχεράνην** (210) (θέσις;) μὲ τοὺς στενοὺς καὶ ἀκαθάρτους δρόμους καὶ τὰς εὔρειας πλατείας καὶ ἀγορὰς (χαλιὰ καὶ μεταξωτά). Ἀπὸ τὴν Τεχεράνην μία παναρχαία δόδες διὰ τῆς **Ταυρίδος** (180) ἀγει πρὸς τὴν Τραπεζοῦντα. Εἰς εὔφορον δρεινὴν κοιλάδα τῆς νοτίου

Περσίας ή **Σχιράς** (30) είναι περίφημος διὰ τοὺς κήπους τῶν ρόδων καὶ τὸ κόκκινο κρασί. Μεγάλην ἀξίαν ἀρχίζει νὰ προσλαμβάνῃ η χώρα μὲ τὴν ἀνακάλυψιν πετρελαιοπηγῶν εἰς τὸ ΝΔ ἀκρον αὐτῆς. Ο κύριος λιμὴν τῆς Περσίας είναι τὸ **Άβουσιρ** ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου.

Τὸ BA μέρος τοῦ **Ιράν** κατέχεται ἀπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ **Αφγανιστᾶν** (12 ἑκατ. κάτοικοι, συγγενεῖς μὲ τοὺς Πέρσας, Μωαριμεθανοί). Ἡ κοιλάς τῆς **Καβούν** (140) συνδέει τὸ **Ιράν** μὲ τὰς **Ινδίας**, ἐνῷ ἀλλη δύος διὰ τῆς **Χεράτ** (20) φέρει πρὸς τὸ βαθύπεδον τοῦ Τουράν. Τὸ NA τμῆμα τοῦ **Ιράν** είναι η ἔρημος **Γεδρωσία**, τὴν δποίαν ἐπέρασε μὲ τὸν στρατόν του ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, δταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν **Ινδὸν** ποταμόν. Σήμερον λέγεται **Βελουτχιστᾶν** καὶ ἔχει ἀραιότατον πληθυσμόν. Οἱ κάτοικοι (500 χιλ.) ζοῦν ως νομάδες, η δὲ χώρα των ἔξαρταται ἀπὸ τὴν **Αγγλικὴν** διοίκησιν τῶν **Ινδῶν**.

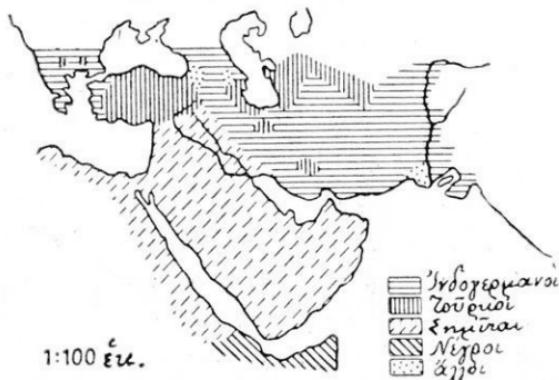
• **Ασκήσεις.** 1. Τίνας χώρας σοῦ δεικνύει ὁ ἀπέναντι χάρτης; 2. Κάμε μεγέθυνσιν αὐτοῦ καὶ ἐπίγραψε τὰ δύοματα τῶν σημειουμένων δρέων, ποταμῶν, πόλεων κλπ. 3. Διατὸ τὰ δροπέδια τῆς NA **Ασίας** είναι στέπαι η ἔρημοι; 4. Πόθεν προέρχονται αἱ ἀλμυραὶ λίμναι; 5. **Ακολούθησε** ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸν ἀνατολικὸν σιδηροδρομον ἀπὸ **Χρύσουπόλεως** μέχρι **Βαγδάτης** καὶ ἀπὸ **Αδάνων** μέχρι **Μεδινᾶς**. Σημείωσε τὰς γραμμὰς αὐτὰς εἰς τὸ σχέδιόν σου. 6. **Ακολούθησε** ἐπὶ τοῦ χάρτου τὴν θαλασσίαν δύὸν **Πειραιῶς**-**Σονεζ-****Αδεν.** Ποία η σημασία τοῦ **Αδεν** ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ **Γιρζαλιάρ**; 7: Ταξείδιον ἀπὸ **Πειραιῶς** εἰς **Ιεροσόλυμα**, ἀπὸ **Κωνσταντινούπολεως** εἰς **Μέκκαν**, ἀπὸ **Κωνσταντινούπολεως** εἰς **Τεχεράνην**. 8. Ποῖαι πόλεις ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς εἰκόνος 5 συνδέονται μεταξὺ των διὰ καραβανίων; 9. Εἰς ποίους τόπους κατὰ τὸν αὐτὸν χάρτην εὐδοκιμεῖ ὁ φοῖνιξ;

• **Επισκόπησις τῆς πρόσθεν **Ασίας**.**

Μεταξὺ τοῦ **Ινδοκούχου** καὶ τῆς **Μικρᾶς Ασίας** ἔκτείνεται ἀλυσίς πτυχωδῶν δρέων, ἐπεκτεινομένη, ως είναι φανερόν, καὶ πέραν αὐτῆς εἰς τὴν γοτιοχατολικὴν χερσόνησον τῆς Εύρωπης. Εἰς τὴν δρεινὴν ταύτην ζώνην συγάπτεται ἐκ νότου ως ὑψηλὴ τραπεζοειδῆς ἐπέκτασις η μεγαλυτέρα χερσόνησος τῆς γῆς, η **Αρα-**

βία. Οὕτω συγκροτοῦνται τρία μεγάλα δροπέδια, τὸ Ἰρανικόν, τὸ μικρασιατικὸν καὶ τὸ ἀραβίκον, μεταξὺ δὲ αὐτῶν περικλείεται ἐν ἐπίμηκες βαθύπεδον, σχηματισθὲν διὰ τοῦ ἔργου μεγάλων ποταμῶν (βλ. τὸν ἀνάγλυφον χάρτην εἰκ. 18).

Εἰς τὸ βαθύπεδον τοῦτο, τὴν κοιτίδα τοῦ ἀρχαιοτέρου πολιτισμοῦ, ἐπικρατοῦν τώρα, ως καὶ εἰς τὴν συνεχομένην μετ' αὐτοῦ Συρίαν καὶ Ἀραβίαν, σημιτικὴ ὅμοεθνία, ἀραβικὴ γλῶσσα καὶ ἴσλαμισμός. Εἰς τὰ βόρεια δροπέδια κατοικοῦν λαοὶ ἴνδογερμανικοί, Ἀφγανοί, Πέρσαι, Ἀρμενίοι (καὶ Ἑλληνες μέχρις ἐσχά-

Εἰκ. 16. Χάρτης ἐθνονολογικὸς τῆς πρόσσθεν Ἀσίας.

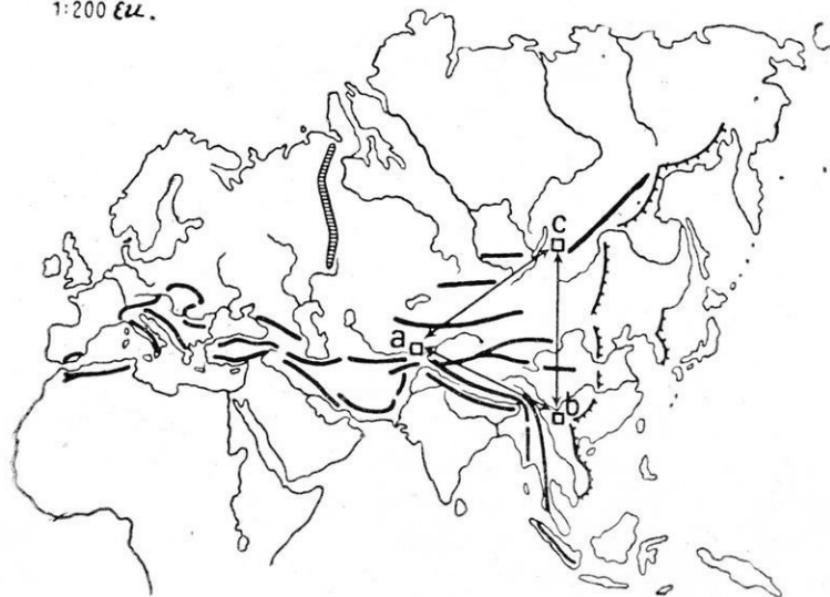
των), οἱ δόποιοι διατηροῦν τὸν σύνδεσμον καὶ τὴν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν Ἰγδῶν, τοῦ ἀκμαίου πρὸς ἀνατολὰς μέλους τῆς ἀρίας ὅμοφυλίας, καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀδελφῶν λαῶν. Οἱ μωαμεθανοὶ Τούρκοι ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ εἰναὶ ἐνσφηνωμένοι ὡς ξένον στοιχεῖον μεταξὺ τῶν ἀρίων χριστιανῶν, τῶν Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων.

Κάποια ἀντίθεσις παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν δύο βορείων δροπεδίων ὡς πρὸς τὸ κλίμα καὶ τὴν βλάστησιν: τὸ Ἰράν εἶναι τιμῆμα τῆς ζώης τῶν ἔρήμων τοῦ ἀρχαίου κόσμου καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς συνδέεται στενῶς πρὸς τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἀνατολικὴν Συρίαν καὶ τὴν Ἀραβίαν, καθὼς καὶ πρὸς τὴν πέραν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης συνεχιζομένην ἔρημον τῆς βορείας Ἀφρικῆς. Ἡ Ἀρμενία τούγαντίον, ἡ Καυκασία καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία διὰ τοῦ κλίματος καὶ τῆς χλωρίδος των ἐνθυμίζουν ζώνας τινὰς τῶν δασῶν καὶ τῶν στεππῶν τῆς νοτίας καὶ ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Β') ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

Τὸ ἱρανικὸν δροπέδιον εἰς τὸ ΒΑ αὐτοῦ ἦκρον συνάπτεται πρὸς τὸ δροπέδιον τοῦ Παμίρ (Εἰκ. 17, a). Ἐκ τοῦ δροπεδίου τούτου, τὸ ὅποιον διφοῦται εἰς τὸ μέσον τῆς Ἀσίας καὶ ἐπονομάζεται «στέγη τοῦ κόσμου» (4 000 μ.) ἐκπέμπονται πρὸς Α ἀκτινοειδῶς μακρόταται δροσειραί, τῶν ὅποιων αἱ μὲν γότιαι (Ίμαλάξια) στη-

1:200 έκ.

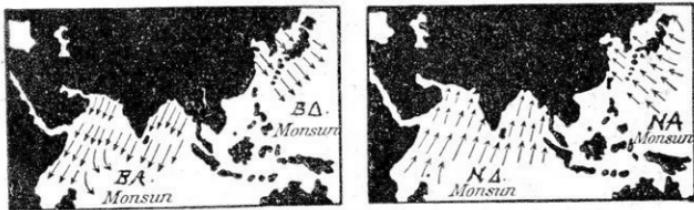
Εἰκ. 17.

ρίζονται εἰς τὸ δροπέδιον τοῦ Βιττέμ, (b) αἱ δὲ Βόρειαι (Άλταξια) εἰς τὸ δροπέδιον τοῦ Γιουγάν. (c). Μέτρησε τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν τοῦ σχηματιζομένου τριγώνου). Οὕτως ἀπεχωρίζεται εἰς τὸ μέσον τῆς ἡπείρου μία διψηλὴ τριγωνικὴ περιοχὴ, ἡ ὥποια περιβάλλεται ὑπὸ δέρεων καὶ ἀποτελεῖ τὴν **Κεντρικὴν Ἀσίαν**. Εἰς τὰς τρεῖς πλευρὰς αὐτῆς ἀπλώνεται ἡ **Νοτία**, ἡ **Ανατολική** καὶ ἡ **Βορειοδυτικὴ Ἀσία**.

A') NOTIA ASIA

Ἡ νοτία Ἄσια περιλαμβάνει τὰς δύο μεγάλας χερσονήσους, αἱ ὁποῖαι προσφύνονται εἰς τὴν νοτίαν πλευράν του κεντρικοῦ ὑψηπέδου τῆς Ἀσίας. Ἡ μὲν δυτικὴ ὀνομάζεται Ἰνδικὴ ἢ Ἰνδίαι, ἡ δὲ ἀνατολικὴ Ἰνδουίνα. Εἰς τὴν νοτίαν Ἄσιαν ἀνήκουν καὶ αἱ Ἰνδικαὶ ἢ Μαλαϊκαὶ νῆσοι, κείμεναι ΝΑ τῆς Ἀσίας. Ποιὸς κύκλος τῆς γῆς διέρχεται διὰ τῶν νήσων τούτων; Ποιὸς βορειότερον διὰ τῶν Ἰνδικῶν χερσονήσων; Αἱ Ἰγδίαι, ἡ Ἰγδοκίνα καὶ αἱ Μαλαϊκαὶ νῆσοι ἔχουν τὸ ἴδιον κλίμα καὶ ὅμοίχα τὴν βλάστησιν τῶν φυτῶν ἀποτελοῦν μίαν γεωγραφικὴν ἐνότητα, τὰς τροπικὰς χώρας τῆς Ἀσίας. Ἐπειδὴ δὲ διατελοῦν, ὡς καὶ ἡ

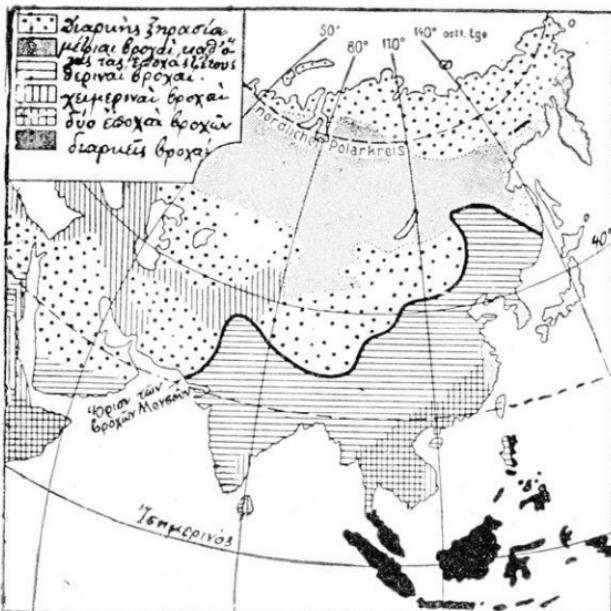
Εἰκ. 19. Οἱ ἄνεμοι Μονσούν.

Ἀνατολικὴ Ἄσια, ὅπο τὴν ἐπίδρασιν περιοδικῶν ἀνέμων, οἱ διποῖοι λέγονται Μονσούν, διακρίνονται καὶ ὡς Χῶραι Μονσούν.

Κλῖμα. Κατὰ τὸ θέρος τὰ δροπέδια τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας θερμαίνονται πολὺ ὅπο τους ἥλιον. Τὴν θερμότητα αὐτοῦ τὸ ἔδαφος μεταδίδει εἰς τὸν ἀέρα, οὗτος δὲ θερμαίνομενος γίνεται ἐλαφρότερος καὶ ἀνέρχεται εἰς ὑψηλότερα στρώματα, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ καπνός, ὁ ὁποῖος βγαίνει ἀπὸ τὴν καπνοδόχου. Τότε θλάσσιος ἀὴρ ἀπὸ τὸν Ἰνδικὸν καὶ Ειρηνικὸν Ωκεανὸν δρμᾷ, διὰ νῦν ἀναπληρώσῃ τὸ κενόν, πρὸς τὰ δροπέδια τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας. Οὕτω προέρχονται οἱ Θερινοὶ Μονσούν, τ. ἔ. ἐτησίαι. Οὗτοι εἶναι θερμοὶ καὶ φορτωμένοι ὅδρατμούς, συναντῶντες δὲ τὰς πρώτας πρὸς τὴν παραλίαν ὑψηλὰς δροσειράς, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον χιονοσκεπεῖς, ψύχονται ἀποτόμως. Κατακλυσμιαῖαι βροχαὶ πίπτουν τότε ἀπὸ τὰ νέφη. "Οθεν εἰς τοὺς τόπους τούτους ἔχουν τὰς πηγάς των μέγιστοι ποταμοί, ἐκ τῶν δηποίων ἀλλοι στρέφονται πρὸς νότον καὶ ἄλλοι πρὸς ἀνατολὰς (ὄνομάσσατέ τους). "Οσον ἔμως τὰ νέφη προχωροῦν, τόσον οἱ ὅδρατμοί των

ἀραιούνται. Διὰ τοῦτο σπιεσθεν τῶν ὁροσειρῶν τούτων τὰ ὁροπέδια τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας εἶναι ἄγυντα καὶ κατέχονται κατά τὸ πλεῖστον ἀπὸ στέπης καὶ ἐρήμους (Εἰκ. 20).

Κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ ἔδαφος τῶν ὁροπεδίων καὶ ὁ ὑπεράνω αὐτοῦ ἀὴρ ψύχονται εἰς μέγαν βαθμόν. Τούγαντίον ἐπὶ τῆς

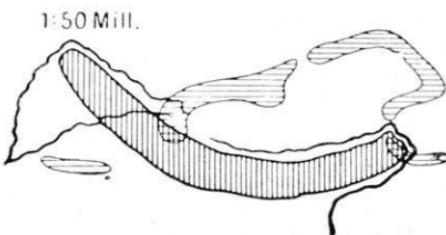
Εἰκ. 20. Χάρτης βροχῶν τῆς Ἀσίας.

ἐπιφανείας τῶν θαλασσῶν ἡ θερμοκρασία πίπτει δλίγον. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπ’ αὐτῆς ὁ ἀὴρ εἶναι θερμότερος καὶ ἀραιότερος ἀπὸ τὸν ψυχρὸν καὶ πυκνὸν ἀέρα τῶν ὁροπεδίων τῆς Ἀσίας, ἀνεμοὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς ἔξορμοιν τὸν χειμῶνα πρὸς τὰ παράλια· οὗτοι εἶναι οἱ χειμερινοὶ *Μονσούν*. Τόσον ψυχροὶ εἶναι οὗτοι, ὅστε ἡ Κιτρίνη Θάλασσα (ΒΑ τῆς Κίνας) εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς παραλίας σκεπάζεται τὸν χειμῶνα μὲ πάγον, τὸ δὲ Πεκίνον (ἐπὶ τοῦ παραλλήλου τῆς Θεσσαλονίκης) ἔχει χειμῶνα ψυχρότερον ἀπὸ τὴν Στοκχόλμην!

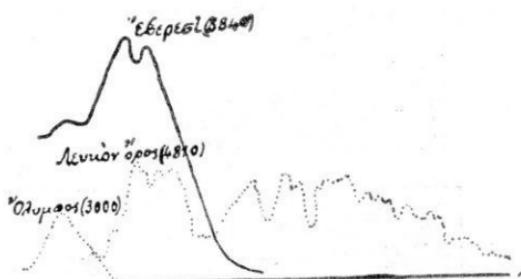
Οὕτως οἱ θερμοὶ καὶ ὑγροὶ ἀνεμοὶ τοῦ θέρους διαδέχονται τοὺς ψυχροὺς καὶ ξηροὺς ἀνέμους τοῦ χειμῶνος, ἡ δὲ κανονικὴ των διαδοχὴ βοηθεῖ σπουδαίως τὴν ναυτιλίαν. Μὲ τοὺς θερινοὺς ἐτησίας τὰ ἵστιοφόρα πλέουν ταχέως καὶ ἀσφαλῶς πρὸς τὰς βορείας χώρας, μὲ τοὺς χειμερινοὺς πρὸς τὰς νοτίας.

1. Αἱ Ἰνδίαι.

1. Ποία δροσειρὰ χωρίζει τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ τὴν κεντρικὴν
Ασίαν; Μέτρησε μὲ
τὴν κλίμακα τὸ μῆκος
αὐτῆς καὶ σύγκρινε
αὐτὸ μὲ εὐρωπαϊκὰ
ὅρη, ὅπως παριστά-
νονται εἰς τὸ σχῆμα
τῆς εἰκ. 21. 2. Εὗρε
εἰς τὸν χάρτην τὴν υ-
ψηλοτέραν κορυφὴν
τῶν Ἰμαλαίων καὶ
σύγκρινε αὐτὴν πρὸς
εὐρωπ. ὅρη κατὰ τὴν
εἰκ. 22. 3. Παραβάλε
τὴν Ἰνδικὴν μὲ μίαν
εὐρωπαϊκὴν χερσόνη-
σον, (^{τὸ} Ἰμαλάϊα - ^{τὸ} Αλ-
πεῖς, Γάγγης-Πάδος),
ἀλλὰ σύγκρινε τὰ με-
γέθη αὐτῶν! (Εἰκ. 23).
4. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς
Ἰνδικῆς ἀνέρχεται
περίπου εἰς $3\frac{1}{2}$ ἑκατ.
τ.χμ. Σύγκρισις πρὸς
τὴν Ἑλλάδα! 5. Πῶς
ὄνομάζεται ἡ νῆσος
εἰς τὸ ΝΑ ἄκρον τῆς
Ἰνδικῆς; Ἡ ἔκτασίς
τῆς εἶναι 66000 τ.χμ.
Πόσας φορᾶς εἶναι
μεγαλυτέρα τῆς νήσου
Κρήτης, ἔχοντος ἐπι-
φάνειαν 8287 τ.χμ.;
6. Ὁνόμασε τὸν πο-
ταμὸν τῆς Ἰνδικῆς. Μέτρησε τὸ μῆκος τοῦ Γάγγου καὶ σύγκρινε μὲ
τὸν Ἐβραὸν, ἔχοντα μῆκος 550 τ.χμ. 7. Ποῖον εὐρωπαϊκὸν κοράτος κατέ-

Eik. 21.

Eik. 22.

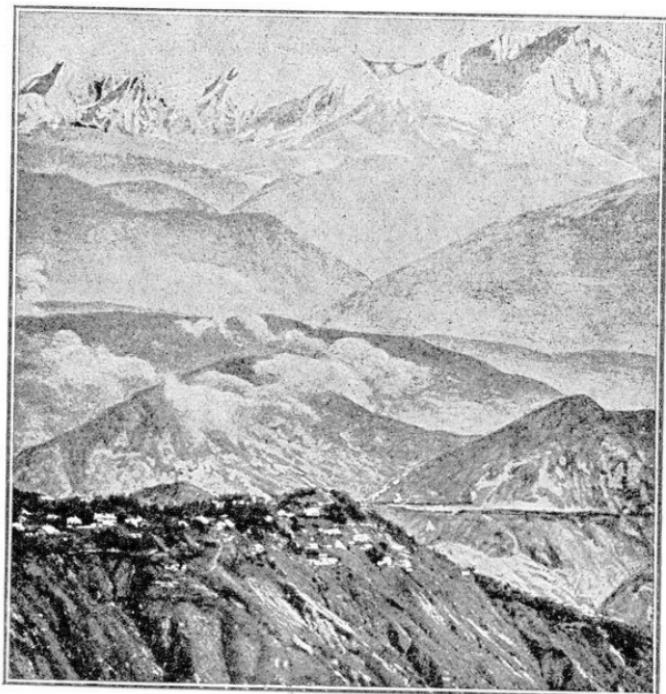

Eik. 23.

χει τὴν Ἰνδικήν ; Ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία τῶν Ἰνδιῶν περιλαμβάνει καὶ μέρη τῆς Ἰνδοκίνας καὶ τοῦ Ἰράν. Ἡ ἔκτασίς της ἀνέρχεται εἰς 5 056 570 τ.χμ. ὁ δὲ πληθυσμὸς εἰς 358 000 000. Πόσοι κατοικοῦ ἀναλογοῦν κατὰ 1 τ.χμ. ; Σύγκριτε πρὸς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἡ ὁποία ἔχει ἔκτασιν 11 300 000 τ.χμ. καὶ πληθυσμὸν 492 000 000. 8. Τίνα προϊόντα γνωρίζεις προερχόμενα ἐξ Ἰνδιῶν;

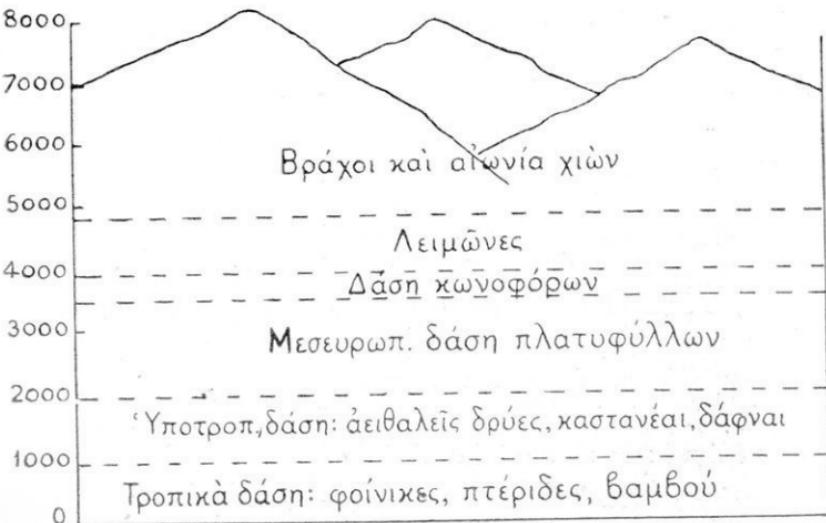
Αἱ Ἰγδίαι ἔχουν σχῆμα τετραγώνου, τὸ ὅποῖον διὰ γραμμῆς ἑνούσης τὰς ἐκθολάς τοῦ Ἰγδου καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ διαιρεῖται εἰς βόρειον καὶ νότιον τρίγωνον (*Ινδοστάν, Δεκάν*). Μετὰ τῆς νήσου *Κεϋλάνης* αἱ Ἰγδίαι ἔχουν ἔκτασιν ἑπταπλασίαν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἀλλὰ πληθυσμὸν 12 φορᾶς μεγαλύτερον (320 ἔκατ. κατ.).

1. Τὰ *Ιμαλάϊα* (τ. ἡ. κατοικία τῆς χιόνος) εἶναι ἡ μεγαλοπρεπεστέρα ὁροσειρὰ τῆς Γῆς. Πολλαὶ ἀπὸ τὰς κορυφάς των

Εἰκ. 24. Ἀποψίς τῶν Ιμαλαΐων δρέων ἐκ Δαρσίλιγκ.
Τὸ Δαρσίλιγκ κεῖται εἰς ὕψος 2200 μ. ἀλλὰ συνδέεται σιδηροδρομικῶς μὲν τὴν Καλκούταν· εἶναι τόπος ἀναψυχῆς διὰ τοὺς Εὐρωπαίους τῶν Ἰνδιῶν καὶ περιβάλλεται ἀπὸ φυτείας τεῦιν, καφέας καὶ κανέλλας.

ὑπερβαίνουν τὰ 7000 μ. καὶ εἶναι αἰωνίως χιονοσκεπεῖς. Τὸ **Ἐβερεστ**, φθάνον εἰς ὅψες 8840 μ εἶναι τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς γῆς. Αἱ ῥάχεις τῆς ὁροσειρᾶς, ἐκτεινόμεναι τοξοειδῶς ἀπὸ ΒΔ πρὸς ΝΑ, εἶναι κατὰ μέσον ὄρον ὑψηλότεραι ἀπὸ τὸ Λευκὸν Ὅρος τῶν Ἀλπεων· ἀλλ᾽ ἀπὸ τὸ ὁροπέδιον τοῦ Θιβέτ, τὸ ὄποιον ἀπλώνεται ὅπιςθεν τῶν Ἰμαλαῖων εἰς ὅψες 5000 μ., διλίγον μόνον ὑπερέχουν. Πρὸς τὸ βαθύπεδον, τὸ ὄποιον ἐκτείνεται νοτίως, τὰ Ἰμαλάῖα καταπίπτουν ἀποτόμως. Εἰς τὰ ὅψη των αἱ βροχαὶ

Εἰκ. 25. Ζῶναι βλαστήσεως ἐπὶ τῶν Ἰμαλαῖων.

εἶναι χειμαρρώδεις. Τόσαι δὲ εἶναι αἱ ὄλαι, τὰς ὄποιας οἱ ποταμοὶ συμπαρασύρουν ἐκ τῶν βουνῶν, ὥστε μὲ αὐτὰς ὅλος ὁ κόλπος, ὁ ὄποιος πρὸ πολλῶν χιλιαδῶν ἐπῶν ἔξετείνετο μεταξὺ τῶν Ἰμαλαῖων καὶ τοῦ ὁροπέδιον τοῦ Δεκάν, προσεχώσθη. Οὕτω τὸ βαθύπεδον τοῦ Ἰνδοστάνου, τὸ ὄποιον διαρρέει ὁ Γάγγης, ἐσχηματίσθη ἐκ τῶν προσχώσεων τοῦ ποταμοῦ, ὅπως καὶ τὸ βόρειον ἴταλικὸν βαθύπεδον ἐκ τῶν προσχώσεων τοῦ Πάδου.

2. Τὸ Ἰνδοστάν.

α) **Ἡ χώρα τοῦ Ἰνδοῦ.** Αἱ πεδιάδες τοῦ μέσου καὶ τοῦ κάτω Ἰνδοῦ, ὡς καὶ πλησιέστεραι πρὸς τὴν παραλίαν, δὲν ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν τῶν θεριγῶν θαλασσίων ἀνέμων καὶ ἐκ τούτου ἐπικρατεῖ εἰς αὐτὰς μεγάλη ἔηρασία. Ἀγατο-

λικῶς μάλιστα τοῦ Ἰνδοῦ ἔκτείνεται: ἔρημος. Βορειότερον ὅμως ἀπὸ τὰς ὑπωρείας τῶν Ἰμαλαῖων κατέρχονται πρὸς τὸν Ἰνδὸν πέντε πολύυδροι ποταμοί. Ἡ πεδιάς, τὴν δποίαν οὗτοι διαρρέουν, εἶναι ἡ εὔφορος **Πενταποταμία** (Παντσχάμπ), μέχρι τῆς δποίας ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὠδήγησε τοὺς Μακεδόνας. Καὶ μέχρι δὲ τῶν πηγῶν τῶν ποταμῶν αἱ κοιλάδες καὶ τὰ δροπέδια εἶναι ἔξαιρετικῆς εὐφορίας. Ἡ κοιλάς τοῦ **Κασιμίλο** κειμένη εἰς ὕψος 2000μ. καὶ περιστοιχίζουμένη ἀπὸ χιονοσκεπῆ ὅρη, εἶναι ὀνομαστὴ διὰ τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὴν πλουσίαν βλάστησιν. Ἀπὸ μαλλιά λεπτότατα αἰγῶν οἱ ὄφανταὶ τοῦ Κασιμίλο κατασκευάζουν τὰ περιφηματικά λαχούρια ἡ σάλια, διὰ τὰ δποία δικαίως θεωροῦνται οἱ ἄριστοι ὄφανταὶ τοῦ κόσμου. Κέντρον ἐμπορικὸν τῆς χώρας εἶναι ἡ **Λαχώρη** (430), τῆς δποίας τὰ μεγαλοπρεπῆ ἀνάκτορα καὶ τζαμιά ὑπενθυμίζουν τοὺς χρόνους, κατὰ τοὺς δποίους ἐν Ἰνδίαις ὑπῆρχε μωαμεθανικὴ δεσποτεία. Ἐπίνειον τῆς χώρας τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι τὸ **Καρατσί** (260) παρὰ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ.

β) Ἡ κώρα τοῦ Γάγγου καὶ **Βραμαπούτρα**. Εἰς τοὺς πρόποδας τῶν Ἰμαλαῖων οἱ ποταμοὶ πλημμυροῦντες σχηματίζουν βαλτώδη λόγων, ἡ δποία καλύπτεται ἀπὸ πυκνοὺς καλαμῶνας. (Τζούγγα). Ἐντὸς αὐτῶν διαιτῶνται ὅφεις δηλητηριώδεις καὶ ἄλλα ἐπίφοδα ἔρπετά καὶ ἐμφωλεύουν θηρία, μεταξὺ τῶν δποίων ἡ τίγρεις, ὁ πάνθηρ καὶ ὁ ῥινόκερως εἶναι τὰ φοβερώτερα. Εἰς 1000 ὑπολογίζονται οἱ Ἰνδοί, οἱ δποίοι κατ' ἔτος σπαράσσονται ἀπὸ τὰς τίγρεις καὶ εἰς δεκαπλασίους οἱ ἀποθνήσκοντες ἀπὸ τὰ δήγματα τῶν ιοδόλων ὅφεων. Εἰς τὰ πανάρχαια δάση, τὰ δποία καλύπτουν τοὺς πρόποδας τῶν βουγῶν, κατοικοῦν ἐλέφαντες, πίθηκοι καὶ σμήνη ποικιλοχρώμων πτηγῶν· ἔκει καὶ ὁ ταῦς (παγῶν) ἔχει τὴν κατοικίαν του.

Τὸ εὐρὺ βαθύπεδον διὰ τοῦ Γάγγου καὶ τῶν παραποτάμων του, ὡς καὶ διὰ πολλῶν διωρύγων, ἀρδεύεται πλουσίως. Ἐξ ἀλλοῦ ἡ ὑψηλὴ δροσειρὰ τὸ προστατεύει ἀπὸ τοὺς χειμερινοὺς Μογσούν, ὃστε καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐπικρατεῖ τὸ αὐτὸν σχεδὸν κλῖμα. Ἡ δηρασία τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ θερμότης τοῦ ἥλιου προάγουν τὴν βλάστησιν καὶ ὑπὸ καυτακώτατον ἥλιον ἡ χώρα αὕτη παρουσιάζει ὅψιν καταπρασίνου κήπου. Εἰς τὰ πεδινὰ μέρη, πλησίον τῶν ποταμῶν, εύδοκιμεῖ τὸ ῥύζι, τὸ δποίον ἐδῶ θερίζεται καὶ τέσσαρας φορᾶς τὸ ἔτος. Ἄλλο ἂν οἱ θεριγοὶ ἀνεμοί, οἱ δποίοι

πνέουν όποια τήγα θάλασσαν και συντελούν εἰς τήγα εύφορίαν, δὲν πνεύσουν ή βραδύνουν πολύ, τότε ή ἐσοδείκη κατκυτρέψεται και δι πυκνὸς πληθυσμὸς μαστίζεται ἀπὸ πεῖγαν, (ἀπὸ τοῦ 1860-1900 ἀπέθανον ἀπὸ πεῖγαν 30 ἑκατομμ.). Ζαχαροκάλαμον, φοίνικες, βαμβάκι, ἀρώματα εἶναι τὰ ἄλλα κύρια προϊόντα. Ἀλλὰ και κάτω ἀπὸ τήγα ἐπιφάνειαν τὸ ἔδαφος, εἰς τὰ ΝΔ τοῦ Ἰνδοστάν,

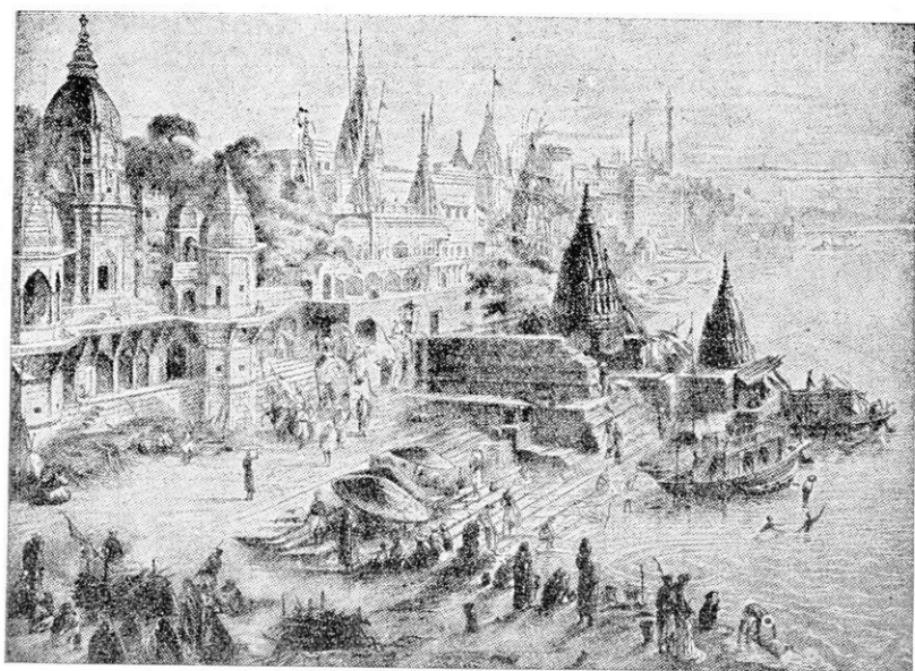

Eἰκ. 26. Φύτευμα ὁρύζης. Εἰς τὸ βάθος δένδρα καουτσούν.

χρύπτει θησαυρούς: μέταλλα και γαιάνθρακας, οἱ δποῖοι: εύγαοῦν τήγα ἀνάπτυξιν τῆς μηχανουργίας και τῆς ὑφαντικῆς.

Ο Γάγγης δὲν ἀρδεύει μόνον τήγα χώραν, διὰ τῆς ὅποιας διέρχεται, ἀλλ ἀποτελεῖ και σπουδαιότατον μέσον συγκοινωνίας. Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτοῦ εἶναι κτισμέναι πολλαι και μεγάλαι πόλεις, οἱ δὲ Ἰνδοὶ θεωροῦν τὸν ποταμὸν ὡς ἵερόν, τὸν προσκυνοῦν και εἰς τὰ δικαστήρια ὀρκίζονται εἰς τὰ νερά του. Παρὰ τὸν ἄγω Γάγγην τὸ Δελχί (440) εἶναι ή ἔδρα τοῦ Ἀγγλου ἀντιθασιλέως, δι δποῖος κυβεργῷ τήγα Αὐτοκρατορίαν τῶν Ἰνδῶν. Εἰς τὸν μέσον Γάγγην κεῖται η Βεναρές (200), η «Ἱερὰ πόλις» τῶν Ἰνδῶν, εἰς τήγα δποίαν χιλιάδες πιστῶν ἀποδημοῦν, διὰ νὰ λουσθοῦν εἰς

τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸν λατρεύσουν ὡς θεόν των. Γέροντες καὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀπὸ πολὺ μακράν μεταφέρονται ἐκεῖ· εἰς τὰ «ἄγια νερά» ἐλπίζουν νὰ εῦρουν κάθαρσιν ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των καὶ θεραπείαν καὶ, ἢν δὲν εὗρουν τοῦτο, τούλαχιστον γ^ρ ἀποθάνουν εἰς τὰς ὅχθος του εὐχαριστημένοι. Διὰ τοὺς Μωαμεθανοὺς

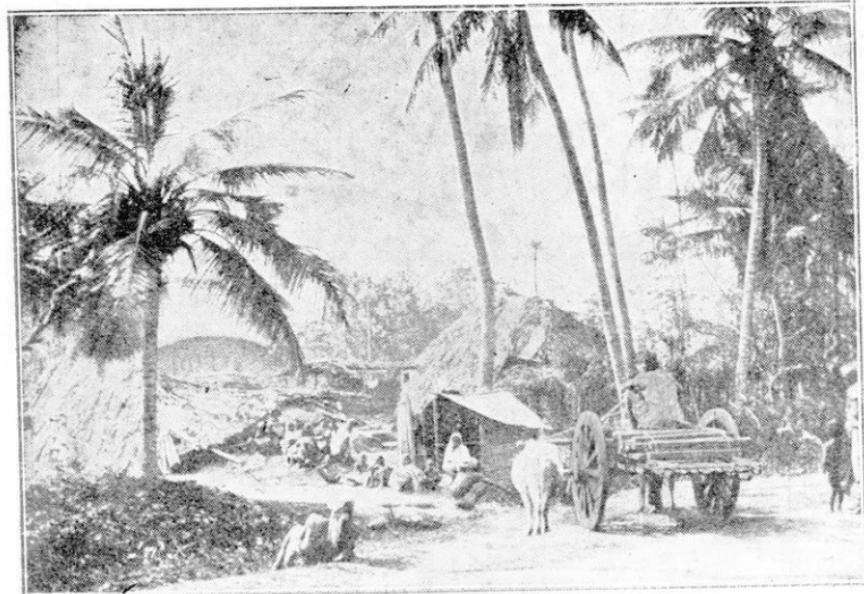
Eἰκ. 27. Βεναρές, ἡ ἴσορὰ πόλις τῶν Ἰνδῶν, ἐπὶ τοῦ Γάγγου, ἔχουσα 1450 Ἰνδικοὺς ναοὺς καὶ 570 τζαμιά.

τῶν Ἰνδιῶν πόλις Ἱερὰ εἶναι ἐπὶ τοῦ Γάγγου ἡ Ἀλλαχαμπάδ (180) τ. ἔ. πόλις τοῦ θεοῦ.

Εἰς τὴν εὐφοριωτάτην Βεγγάλην, εἰς τὸ τεράτιον Δέλτα τοῦ ποταμοῦ, κεῖται ἡ *Καλκούτα* (1,3 ἑκατ.), ἡ ὁποίᾳ πρὸ 200 ἑτῶν ἦτο ἀσήμαντον χωρίον ἀλιέων· σήμερον εἶναι τὸ «Λονδίνον τῶν Ἰνδιῶν», ἐκ τοῦ δποίου οἱ θησαυροὶ τῆς χώρας ἀποστέλλονται εἰς δλον τὸν κόσμον. Αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ἀκάθαρτον «μαύρην πόλιν» τῶν Ιθαγενῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἀπαστράπτουσαν «λευκὴν πόλιν» τῶν Εὔρωπαίων. Ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τῆς σημιμένης φυτικῆς διληγεῖ εἰς τὰ ἔλη τοῦ Δέλτα, ἡ Βεγγάλη εἶναι ἔστια τῆς χολέρας καὶ τῆς πανούκλας.

3. Τὸ Δεκάν. (=Χώρα τοῦ Νότου).

Ἡ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ ὁροπεδίου τοῦ Δεκάν κατέχεται ἀπὸ ὑψηλὰς ὅρσειράς, αἱ ἀποιᾶι εἰς τὰ νότια ὑπερβαίνουν τὴν ἴδιαν μας Πίνδον. Ἐκεῖ τὰ νέφη τῶν θερινῶν θαλασσιῶν ἀνέμων ρίπτουν τὴν βροχὴν τῶν καὶ πολλοὶ ποταμοὶ ἔχουν ἐκεῖ τὰς πηγάς των. Τὸ ἐσωτερικὸν ὅμως ἔχει ὀλίγας βροχὰς καὶ κατὰ μέγα μέρος εἶναι στεππώδες. Καλλιεργεῖται ὅμως καὶ ἐκεῖ τὸ βαμβάκι καὶ ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἔξορύσονται μέταλλα πολύτιμα, χρυσός,

Eἰκ. 28. Τοπεῖον τῆς Βεγγάλης.

ἀδάμαντες κλπ. Ἡ Χαϊδαραβάδ (380) ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ Δεκάν ἔχει πολλοὺς Μωχμεθανούς. Ἡ Βομβάνη (1,2 ἑκατ.), ἐπὶ νησιδοῖς τῆς δυτικῆς ἀκτῆς, εἶναι ὁ επουδαιότερος λιμὴν τῆς Ἰνδικῆς διὰ τὴν ἔξαγωγὴν τοῦ βάμβακος καὶ ἔδρα τῶν μεγαλυτέρων ἐμπορικῶν οἰκιών. Τὸ Μαδράς (650) ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς εἶναι ὁ κύριος ἔξαγωγικὸς λιμὴν τοῦ Δεκάν.

4. Ἡ νῆσος Κεϋλάνη εἰς ἕκτασιν εἶναι ἵση μὲ τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ ἔχει 5,5 ἑκατ. κατοίκων. Εἶναι ὡραία καὶ εὔφορος ὡς παράδεισος, μὲ τὰς ἐκτεταμένας φυτείας τῆς καφέας καὶ τοῦ τεύχου, καὶ τὰ δένδρα τῆς κανέλλας καὶ τὰ ἄλλα ἀρωματικά. Τὸ

Κολόμπο (250) είναι σπουδαίος σταθμός διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν ἀτμοπλοίων. Ὁλίγον ἔξωθεν τῆς Κεϋλάνης τὸν Φε-

Εἰκ. 29. Χωρίον τῶν Ἰνδιῶν. Αἱ στέγαι τῶν καλυβῶν εἶναι καλάμιναι.

θρουάριον καὶ Μάρτιον ἀλιεύονται μαργαριτάρια ἀπὸ τὰ μαργαριτοφόρα ὅστρεα, τὰ δποῖα ζοῦν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης.

5. Οἱ κάτοικοι.

α) Ὁ λαὸς καὶ ἡ θρησκεία του. Διὰ τὴν εὐφορίαν τοῦ

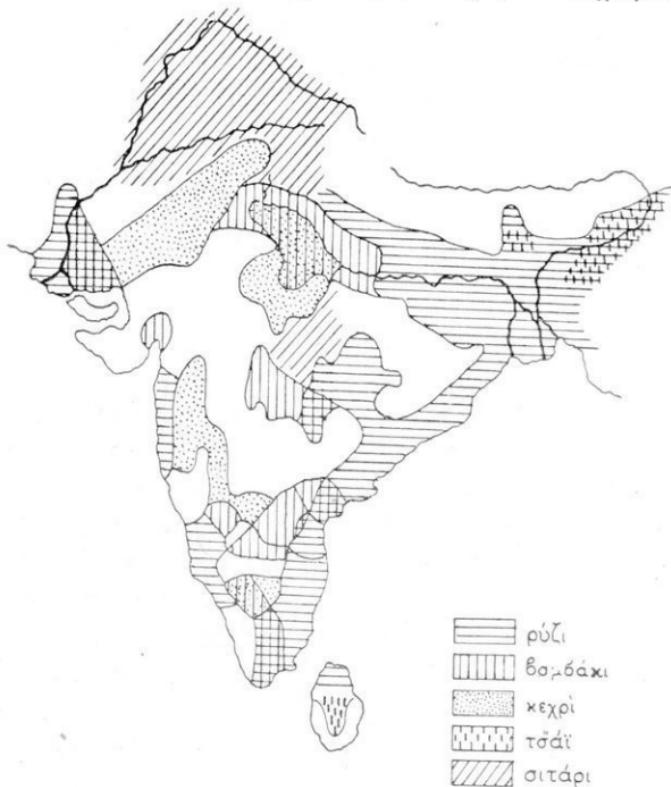
έδάφους αξιογράφων της Ινδίας, καὶ ιδίᾳ τὸ Ἰνδοστάν, εἶναι πυκνότατα κατοικημένα (35 πόλεις μὲ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 100 χιλ. ἐκάστη καὶ 2 πόλεις μὲ πληθυσμὸν ἄνω τοῦ 1 ἑκατ.)· κατοικοῦνται δὲ ὑπὸ λαοῦ, δὲ διπολοῖς εἶναι συγγενῆς μὲ τοὺς Πέρσας καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαούς.

Οἱ Ἰνδοὶ πιστεύουν, ὅτι δὲ θεὸς Βραχμᾶν (τ. ἔ. Δημιουργὸς) ἐμοίρασε τοὺς ἀνθρώπους εἰς διαφόρους τάξεις· ἄλλοι νὰ εἶναι Ἱερεῖς, ἄλλοι πολεμισταί, ἄλλοι γεωργοί, ἐμπόροι, τεχνῖται καὶ ὑπηρέται. Οὕτω κάθε ἀνθρωπὸς εἶναι ἐκ γεννήσεως προωρισμένος νὰ συνεχίσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός του καὶ δὲν ἡμπαρεῖ μὲ κανένα τρόπον γὰρ εἰσέλθῃ εἰς ἄλλην τάξιν. Πρὸς τὸ σύστημα τοῦτο τῶν τάξεων ἀντεστρατεύθη ὁ **Βούδδας** (τ. ἔ. σωτήρ), ἰδρύσας γέναν θρησκείαν, τὸν **βούδδισμόν**. Αὕτη διδάσκει τὴν ἴσοτητα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ προτρέπει εἰς βίον ἐνάρετον καὶ κοινωφελῆ. Ἀλλοί οἱ βραχμᾶνοι, οἱ Ἱερεῖς τῆς παλαιᾶς θρησκείας, κατεδίωξαν τὸν βουδδισμόν, ὥστε σήμερον οὗτος εἶναι διαδεδομένος ἔξω τῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὸ Θιβέτ, τὴν Ἰνδοκίναν, τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ αἱ εὐγενεῖς ἀρχαὶ τοῦ Βούδδα δὲν τηροῦνται ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς του· πλὴθος Ἱερέων κατοικοῦν εἰς μοναστήρια καὶ περγοῦν τὴν ζωὴν των μακράν πάσης ἐργασίας, μὲ ἑορτάς, νηστείας καὶ ἀποδημίας εἰς Ἱεροὺς τόπους.

Εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ ὁ Μωαμεθανισμὸς ἔχει πολλοὺς ὀπαδούς (68 ἑκατ.), ἐνῷ δὲ Χριστιανισμὸς ὀλίγους (4,5 ἑκατ.).

β) **Πολιτισμός.** Οἱ Ἰνδοὶ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶχον ἀνώτερον πολιτισμόν. Ἐκτιζον διὰ τοὺς θεούς των ἀξιοθαυμάστους ναούς, τοὺς ὄποίους ἐστόλιζον μὲ λαμπρὰ ἀγάλματα, τὸ δὲ μεγαλεῖον τῆς θεότητος ἐξύμνουν μὲ ἔξοχα ποιήματα. Εἰς τὰς τέχνας ἦσαν πολὺ ἐπιδέξιοι· εἰς τὴν κατασκευὴν κοσμημάτων καὶ μεταλλίνων σκευῶν, ὡς καὶ τὴν ὕφασιν μεταξωτῶν καὶ βαμβακερῶν διφασμάτων καὶ ταπήτων εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη ἀριστοτέχναι. Διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀρχαίων χρόνων αἱ Ἰνδίας εἶχον τὴν φήμην χώρας θαυμαστῆς καὶ πολλοὶ ἐμπόροι ἐταξίδευον μὲ τὰ καραβάνια πρὸς ἀναζήτησιν τῶν προϊόντων τῆς Ἰνδικῆς τέχνης. Οἱ Ἀραβεῖς ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας ἐκράτησαν εἰς χειράς των τὸ ἐμπόριον μὲ τὰς Ἰνδίας· διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀριθμοί, τοὺς ὄποίους ἀποκαλοῦμεν ἀραβικούς, μᾶς ἔγιναν μὲν γνωστοὶ διὰ τῶν Ἀράβων, ἀλλοί ἐξευρέθησαν ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν.

γ) **Πολιτική κατάστασις.** Ή εύκολία, μὲ τὴν ὁποίαν ἥδυ-
ναντο οἱ Ἰνδοὶ νὰ ἔχουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, τοὺς ἔκαμε
μαλθακοὺς καὶ ἀπολέμους. Διὰ τοῦτο πολεμικοὶ λαοὶ, οἱ Μογγό-
λοι, τοὺς ὑπέταξαν καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας οἱ Εὐρω-
παῖοι ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν εὔφορον χώραν. Σήμερον δὴ τὴν

Eἰκ. 30. Οἰκονομικὸς χάρτης τῶν Ἰνδιῶν.

Ἰνδικὴ εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἀγγλῶν. Οὗτοι
ἔστρωσαν σιδηροδρομικὰς γραμμάς, ἥγνοιξαν διώρυγας, κατεσκεύα-
σαν ὑδραγωγεῖα καὶ ἐξησφάλισαν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν εἰς
αὐτὴν. Ἡ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία τῶν Ἰνδιῶν, κατέχει ἔκτα-
σιν ἵσην μὲ τὸ ἦμισυ τῆς Εὐρώπης καὶ κατοικεῖται ἀπὸ 358 ἑκατ.
κατοίκων. "Οθεν ἀποτελεῖ τὴν σπουδαίοτέραν βρεττανικὴν κτῆ-
σιν· ἀλλοῦ ἔνεκκα τοῦ θερμοῦ κλίματος μόνον εἰς 250 χιλ. ἀνέρχον-
ται οἱ ἐν Ἰνδίαις Εὐρωπαῖοι."

6. **Ασκήσεις.** 1. Διατὶ αἱ Ἰνδίαι ἐθεωροῦντο ἀνέκαθεν θαυ-
μασία χώρα; 2. Ἀναζήτησε ἐπὶ τοῦ χάρτου τὴν θαλασσίαν καὶ τὴν

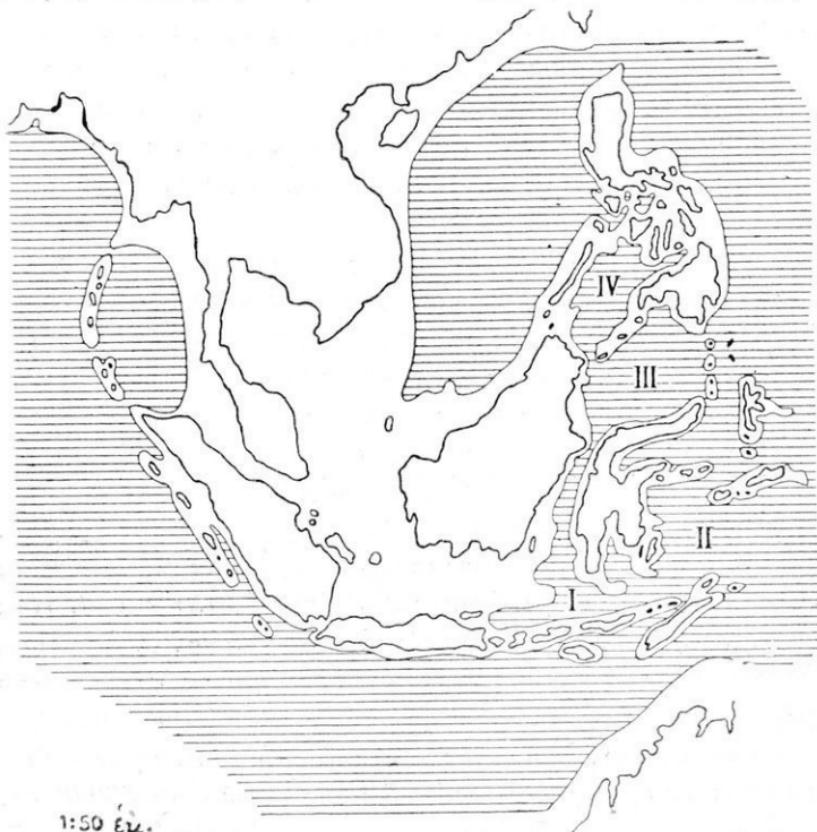
ηπειρωτικήν ὅδὸν πρὸς τὰς Ἰνδίας. Ποῦτοι οἱ κυριώτεροι σταθμοὶ ἐπὶ τῆς θαλασσίας ὅδοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Καλκούταν; 3. Ἰχνογράφησε τὸ σχῆμα τῶν Ἰνδιῶν καὶ σημείωσε τὰ δόῃ καὶ τὸν ποταμούς. 4. Τὸ δριον τῆς αἰωνίας χιόνος ἐπὶ τῶν Ἰμαλαῖων εὑρίσκεται εἰς 5000 μ., ἐπὶ τῶν Ἀλπεων εἰς 2800 μ.: ποῦ διφέρεται ἡ διαφορὰ αὐτῇ; Ποίας ζώνας βλαστήσεως συναντᾶ ὁ ἀνερχόμενος τὰ Ἰμαλαῖα ἐκ τῆς νοτίας αὐτῶν πλευρᾶς; 5. Εἰς ποίας περιοχὰς τῆς Ἰνδικῆς παράγεται ϕύζι καὶ διατὶ ἔκει; εἰς ποίας βαμβάκι καὶ τοάϊ; (Εἰκ. 30). 6. Ὅπολόγισε τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιοχῆς τοῦ Γάγγου: 64 $\frac{1}{2}$ ἑκ. ἀνθρώπων ἐπὶ 310000 τ. χμ.! 7. Παράβαλε τὴν θέσιν τοῦ λιμένος Καρατσὶ μὲ τὴν τῆς Μασσαλίας.

2. Ἡ Ἰνδοκίνα.

1. Ὁρισε τὴν θέσιν καὶ τὰ φυσικὰ δρια τῆς Ἰνδοκίνας. 2. Παράβαλε τὸ σχῆμα αὐτῆς πρὸς τὸ τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου, καθὼς καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν δρέων τῆς. 3. Σύγκρινε καὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν· ἡ Ἰνδοκίνα ἔχει ἔκτασιν 2 περίπου ἑκατ. τ. χμ. 4. Πῶς δυομάζεται ἡ στένη χερσόνησος εἰς τὸ νότιον ἄκρον; 5. Ὁρόμασε τὸν μεγαλυτέρους πόταμούς. (*Μενάμ*, εἰς τὴν σιαμικὴν γλῶσσαν=μητέρα τῶν ὑδάτων). 6. Ποῖα εὐρωπαϊκὰ κράτη ἔχουν ὑπὸ τὴν κατοχὴν των μέρων τῆς Ἰνδοκίνας καὶ ποῖον τὸ ἀνεξάρτητον κράτος εἰς τὸ κέντρον τῆς χερσονήσου; Ἡ ἔκτασις αὐτοῦ εἶναι 500 000 τ. χμ. δ πληθυσμὸς 11,5 ἑκατ. Σύγκρισις πρὸς τὴν Ἐλλάδα. 7. Ὁρόμασε τὰς καθ' ἔκαστον περιοχὰς καὶ τὰς μεγαλυτέρας των πόλεις.

α) **Ἡ χώρα.** Αἱ δροσειραὶ τῶν Ἰμαλαῖων καὶ ἄλλων δρέων τοῦ Θιβέτ κάμπτουσαι πρὸς νότον σχηματίζουν τὸν σκελετὸν τῆς χερσονήσου. Ἡ κεντρικὴ μάλιστα δροσειρὰ ἐπεκτεινομένη σχηματίζει τὴν χερσόνησον Μαλάκκαν, ἡ δποία χωρίζει τὸν Ἰνδικὸν καὶ τὸν Εἰρηνικὸν Ὡκεανόν. Οὕτως ἡ Ἰνδοκίνα λαμβάνει τὸ σχῆμα συνεσφιγμένου γρόνθου μὲ τὸν δείκτην τῆς χειρὸς ἐκτεταμένον. Ἐπειδὴ δὲ αἱ κοιλάδες, αἱ μεταξὺ τῶν παραλλήλων δροσειρῶν, εἶναι ἀνοικταὶ πρὸς νότον, ἡ θερμὴ καὶ ὑγρὰ αὔρα τῶν θερινῶν θαλασσίων ἀνέμων εἰσδύνει βαθέως εἰς αὐτὰς καὶ ζωογονεῖ τὴν φύσιν. Ἐκ τούτου πυκνὰ δάση σκεπάζουν τὰς δροσειράς, ἡ δὲ εὐφορία, εἰς τὰς κοιλάδας, τὰς δποίας διαρρέουν με-

γάλοι ποταμοί (Μεκόγχ, Μενάμ), είναι έξαιρετική. "Οπως καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας, οὕτω καὶ ἐδῶ οἱ ὀρυζώνες καταλαμβάνουν τὰς μεγαλύτερας ἐκτάσεις, ἡ δὲ ἐσοδεία των ἔχαρταται ἀπὸ τὰς πλημμύ-

1:50 έκ.

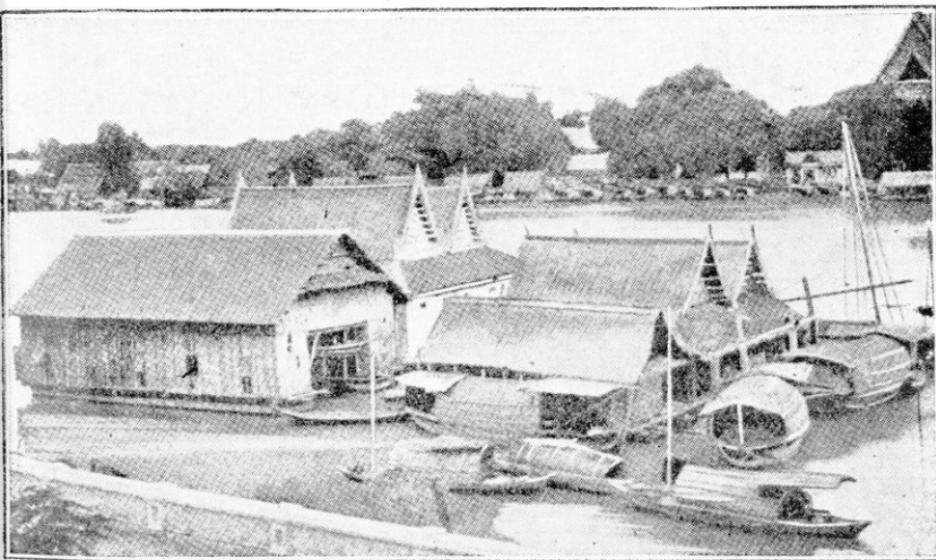
Εἰκ. 31.

ρας τῶν ποταμῶν καὶ τὴν θαλασσίαν αὔραν. Καὶ γενικῆς ὁ φυτικὸς καὶ ζωϊκὸς κόσμος τῆς Ἰνδοκίνας εἶναι ὅμοιος μὲ τὸν τῶν Ἰνδιῶν. Φυτεῖαι καφέες κατέρχονται κλιμακηδὸν τὰς πλαγιὰς τῶν βουνῶν, αἱ δὲ χαράδραι τῶν ποταμῶν πνίγονται ἀπὸ τὰς περιπλοκάδας, τὰς πτέριδας καὶ τοὺς θάμνους, οἱ δποὶοι συμπλέκονται καὶ σχηματίζουν φραγμὸν σχεδὸν ἀδιαπέραστον.² Ανάμεσα εἰς τοὺς ὀρυζώνας προβάλλουν ὡς νησιὰ τὰ δάση τῶν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ μέσα εἰς αὐτὰ χάγονται αἱ χαμηλαὶ καλύδαι τῶν κατόκων, τριγυρισμέναι ἀπὸ φοίνικας ἀρτόδενδρα καὶ βανανέας. Εἶναι δ' γῇ Ἰνδοκίνα πλουσία καὶ εἰς θησαυροὺς τοῦ ἐδάφους (γαλάνθρακας, σίδηρον, κασσίτερον, πετρέλαιον).

β) Οι κάτοικοι της Ἰνδοκίνας είναι κατά τὸ πλεῖστον Μογγόλοι, οἱ δποῖοι μετηγάστευσαν ἀπὸ βορρᾶ, εἰς τὴν νοτίαν δὲ Μαλάκκαν Μαλαϊοὶ, ἐλθόντες ἀπὸ νότου. Ἀλλ ὁ πολιτισμὸς διατελεῖ εἰς μὲν τὰ ΒΔ ὑπὸ Ἰνδικήν, εἰς δὲ τὰ ΒΑ ὑπὸ κινεζικήν, εἰς δὲ τὴν νοτίαν ἀκρων ὑπὸ ἀραβικήν ἐπίδρασιν. Οθεν γέραφή εἰς μὲν τὴν Βιρμανίαν καὶ τὸ Σιάμ είναι Ἰνδική, εἰς δὲ τὸ Τογκίνον καὶ τὸ Ἀνάμ κινεζική, εἰς δὲ τὴν Μαλάκκαν ἀραβική καὶ γή θρησκεία εἰς τὰ βόρεια μὲν εἶγαι καθαρῶς βουδική, εἰς τὴν νοτιωτάτην δὲ ἀκρων μωχμεθανική.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ κατοικεῖ εἰς τὰ παραποτάμια μέρη, τὰ δποῖα είναι εὐφορώτερα κατασκευάζουν δὲ τὰς καλύδας των ἐπὶ πασσάλων, τοὺς δποίους ἐμπηγνύουν εἰς τὰ νερά.

γ) **Πολιτικὴ κατάστασις.** Ἀνεξάρτητος πολιτεία ἐν Ἰνδοκίνᾳ είναι τὸ Σιάμ. Πρωτεύουσα αὕτου είναι ἡ **Βαγκόν** (500),

Εἰκ. 32. Οἰκίαι ἐπιπλέονται ἐπὶ τοῦ Μενάμ.

πόλις θαυμαστὴ ἐπὶ τοῦ Μενάμ, μὲ πολλὰς διώρυγας, μὲ σπίτια ποὺ ἐπιπλέουν εἰς τὰ νερά, μὲ γαοὺς καὶ ἀνάκτορα ποὺ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν ξυλογλυπτικήν των. Οἱ Ἀγγλοὶ κατέχουν τὴν δυτικὴν πλευράν, τὴν χώραν **Βιρμανίαν** μὲ τὴν, **Ραγκούν** (400), τὴν μεγαλυτέραν ἀγοράν ὅρυζης ἐν τῷ κόσμῳ,

καθώς και τὰ νότια τῆς **Μαλάκηας** μὲ τὴν **Σιγκαπούρ** (300), βάσιν ἀνεφοδιαζομοῦ τῶν ἀτμοπλοίων και κέντρον παντού σε ἐμπορίου (προπάντων και συσσιτέρου). Τὴν ἀνάτολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδοκίνας ἔχουν εἰς τὴν κατοχήν των οἱ Γάλλοι (**Κοχιγκίνα**, **Αννάμ**, **Τογκῖνο**, μὲ 20 ἑκατ. κατ.) μὲ πρωτεύουσαν τὴν **Σαϊγκόν** (300).

3. Αἱ Ἰνδικαὶ καὶ Μαλαϊκαὶ νῆσοι.

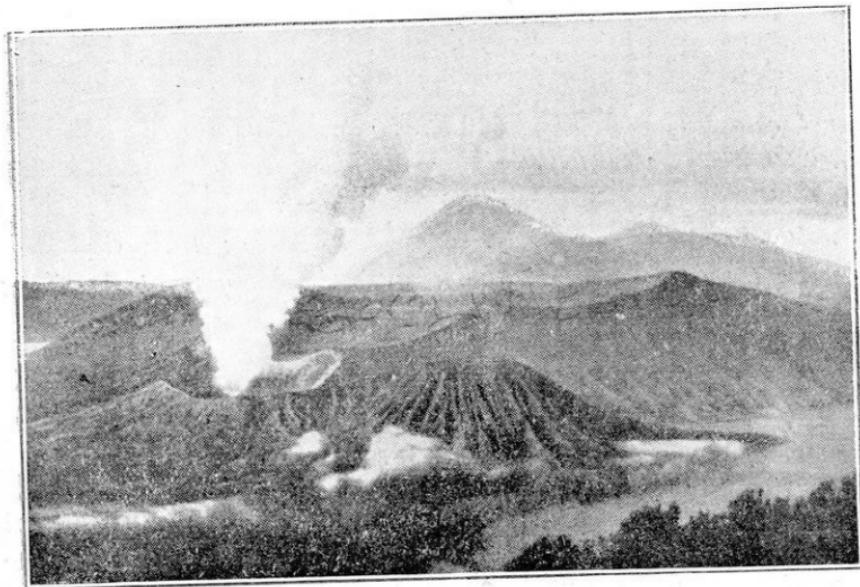
(**Ἰνδονησία** ἡ Μαλαϊκὸν ἀρχιπέλαγος).

1. **Τίρας** ἡ πεύρους συνδέει τὸ ἀρχιπέλαγος τοῦτο; Ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης κατ’ αὐτὸν εἶναι ἀβαθῆς (εἰκ. 31), ἀλλ’ ἀνατολικῶς τῶν Φιλιππίνων ἐμετρήθη τὸ μέγιστον βάθος τῶν ὥκεανῶν ἦτοι 9788 μ. 2. Ὁρόμασε τὰς μεγαλυτέρας ἐκ τῶν νήσων τούτων. Ἡ Ἰάβα ἔχει ἔκτασιν 132000 τ. χλμ. καὶ πληθυσμὸν 41 ἑκατ. Πόσοι κάτοικοι ἀναλογοῦν εἰς 1 τ. χλμ.; Σύγκρινε πρὸς τὴν Ἐλλάδα! 3. Ποία κατὰ τὸν χάρτην ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἰάβας καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων νήσων; Ἐκ τῶν 121 ἡφαιστείων τῆς Ἰάβας ἐνεργὰ εἶναι μόνον τὰ 4. Ποῖα Εὐρωπαϊκὰ κράτη κατέχουν τὰς νήσους ταύτας;

1. Αἱ νῆσοι αὗται εἰναι λείψανα πλατείας λωρίδος γῆς, ἡ δποία πρὸς ἀμνημονεύτων χρόνων γίγνωνται τὴν ΝΑ Ἀσίαν μὲ τὴν Αὔστραλίαν. Τὰ βουνά των εἰναι συνέχεια τῶν δροσειρῶν τῆς Ἰνδοκίνας καὶ θὰ ἔφθανε ἔξαρσις τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης κατὰ 50 μέτρα, διὰ γὰρ ἐπανασυγδεθοῦν αἱ μεγαλύτεραι ἐξ αὐτῶν καὶ μεταξύ των καὶ μὲ τὴν Ἀσιατικὴν ἥπειρον. (Σύγκρισις μὲ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους). Πολλὰ ἐκ τῶν νήσων ἔχουν ἐνεργὰ ἡφαιστεῖα καὶ συχνὰ τὸ ἐδαφός των συγκλονεῖται ἀπὸ σεισμούς. Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Κρακατάου ἐν ἔτει 1883, μεταξὺ Σουμάτρας καὶ Ἰάβας, μέγα μέρος τῆς νήσου ἐκτάσεως 23 τ. χλμ. ἐξεσφενδονίσθη εἰς τὸν ἀέρα, ἡ δὲ τέφρα ἡ δποία ἔπεισε, κατεκάλυψεν ἔκτασιν σχεδὸν διπλασίαν τῆς Βαλκανικῆς.

Αἱ νῆσοι αὗται διαιροῦνται εἰς 4 κύρια συστήματα: 1) τὰς μεγάλας **Σούνδα** (Σουμάτραν, Ἰάβαν, Βόργεο, Σελεμπές), 2) τὰς μικρὰς **Σούνδα**, 3) τὰς **Μολούνκας** καὶ 4) τὰς **Φιλιππίνας** νήσους. Τὸ κλιμά των ἐν τῷ μέσῳ τῆς θερμῆς θαλάσσης εἰναι ὅγρὸν καὶ θερμόν, ἀνθυγιεινὸν διὰ τοὺς Εὐρωπαίους. Ὡραὶ τοῦ σχεδὸν δὲν διακρίνονται, ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ

Ξδαφος, ως ήφαιστειώδες, είναι εύφορώτατον, ο πλούτος και η ποικιλία της βλαστήσεως είναι έξαιρετικά. Τὰ βουνὰ ἔως τὰς κορυφάς των είναι σκεπασμένα μὲ πυκνὰ δάση, εἰς τὰ δόποια ζῆσθαι οὐραγκουτάνος (εἰς τὴν Σουμάτραν καὶ Βόρνεο), ή τίγρις καὶ πολλὰ ἄλλα θηρία. Αἱ Μολοῦκκαι ἐπονομάζονται «νῆσοι τῶν ἀρωμάτων» διὰ τὰ πολλὰ ἀρωματικὰ φυτά των (πιπέρι, μοσχοκάρυδον, γαρύφαλλον κλπ. μπαχαρικά). Ἐνεκα τῆς εύφορίας του ἐδάφους δι πληθυσμὸς εἰς μερικοὺς τόπους είναι πολὺ πυκνός, ιδίᾳ ἐν τῇ Ἰάδᾳ, ὅπου εἰς τὴν θέσιν τῶν δασῶν φυτεύονται καρφέαι, ζα-

Eἰκ. 33. Ἡφαίστεια ἐν Ἀγατολικῇ Ἰάδᾳ.

χαροκάλαμον, τέϊον, καπνός καὶ ὅρυζα («κῆπος τῆς Ἀγατολῆζ»). Η Ἰάδα είναι δι μαργαρίτης του ὄλου Ἀρχιπελάγους.

2. Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων κατὰ μέγα μέρος είναι **Μαλαῖοι**, φυλὴ συγγενῆς μὲ τοὺς Μογγόλους. Οἱ Ἀράβες, οἱ ὄποιοι μὲ τὰ πλοιά των ἔφθαναν ἔως ἐδῶ, τοὺς προσείλκυσκν εἰς τὸν Μωαμεθανισμόν. Εἶναι δὲ καὶ οἱ Μαλαῖοι, ως νησιῶται, ἐπιδέξιοι θαλασσινοί, οἱ ὄποιοι τολμαοῦν μὲ μικρὰς λέμβους γονίγωνται εἰς τὸ πέλαγος. Αἱ κυριώτεραι τῶν νήσων (τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς Ἰνδονησίας) κατέχονται ὑπὸ τῆς Ὀλλαγδίας. Η **Βαταβία** (430), ή πρωτεύουσα τῆς Ἰάδας, είναι τὸ κέντρον τῶν Ὀλλαγδικῶν Ἰνδιῶν. Αὗται

είναι πλούσιαι εἰς πηγάς πετρελαίου, έξαγουν δὲ κυρίως ζάχαριν, πετρέλαιον, χαπνόν, χαυτσούκ, ωφέ, τέτοι, μπαχαρικά καὶ ψευδάργυρον.

Αἱ **Φιλιππῖναι** (10 ἑκατ. κατ.) ἀνήκουν εἰς τὰς Ἡγωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ἔξαγουν δὲ ζάχαριν, φοινικέλαιον καὶ καπνόν. Ἡ πρωτεύουσα **Μαρίλα** (270) είναι ἀξιόλογος διὰ τὰ καπνεργοστάσιά της. Οἱ κάτοικοι τῶν Φιλιππίνων είναι κατὰ τὸ πλεῖστον χριστιανοί· ἀγαποῦν γὰρ μασοῦν ἴνδοπέπερι, γὰρ καπνίζουν καὶ νὰ βλέπουν ταυρομαχίας.

3. **Ασκήσεις.** 1. Ἡ ἔκτασις τῶν Ὀλλαγδικῶν Ἰνδιῶν εἶναι 1 508 000 τ.χμ. Πόσας φοράς εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν Ὀλλαγδίαν, τῆς δροίας τὸ ἐμβαδὸν εἶναι 34 000 τ.χμ.; 2. Ποία ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Φιλιππίνων, αἱ δροῖαι ἔχουν ἔκτασιν 298 000 τ.χμ.; 3. Πρὸς ποίαν διεύθυνσιν γίνεται τὸ ταξίδιον ἀπὸ Μαρίλας πρὸς τὰς Ἡγωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς; Πρὸς ποίαν διεύθυνσιν ἀπὸ Βαταβίας πρὸς τὸ Ἀδερ; 4. Διατὸν οἱ Μαλαιῖοι τῆς Ἰνδονησίας ταξιδεύουν καθ' ὅμαδας πρὸς τὴν Αραβίαν;

Β') ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ

1. Σινικὸν Κράτος.

1. Εὖρε εἰς τὸν χάρτην τὸ δροπέδιον τῆς Ἀσίας Παμίδο καὶ ἀκολούθησε ἐξ αὐτοῦ τὰ δροια τοῦ Σινικοῦ Κράτους. 2. Εἰς ποίαν ζώρην τῆς Γῆς ενδίσκεται τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος; Μὲ ποίας ζώρας τῆς Ενδρόπης ἀντιστοιχεῖ τοῦτο; Τί δινάμεθα γὰρ συναγάγωμεν ἐκ τούτου περὶ τοῦ κλίματος; 3. Ὁνόμασε τὸ βορείως τῶν Ἰμαλαΐων δροπέδιον, τὸν ποταμούς, οἱ δροῖοι πηγάζοντο ἐξ αὐτοῦ, τὰς θαλάσσας εἰς τὰς δροίας ἐκβάλλοντο. 4. Εὗρε τὸν κόλπον τοῦ Τσιλί καὶ τὸν κόλπον τοῦ Τογκίνου, τὴν χερσόνησον Κορέαν. Ὁνόμασε τὰς ἀπέναντι αὐτῆς νήσους. 5. Καὶ εἰς τὴν Ἀρατολικὴν Ἀσίαν πνέουν οἱ ἐτήσιοι ἄνεμοι, ἀν καὶ ὅχι μὲ τὴν ἰδίαν κανονικότητα, ὡς ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀσίᾳ. Ποία θὰ εἶναι ἡ διεύθυνσις αὐτῶν κατὰ τὸ θέρος καὶ ποία κατὰ τὸν χειμῶνα; 6. Σύγκρινε κατὰ τὴν εἰκ. 34 τὸ μέγεθος τῆς καθαυτὸς Κίνας μὲ τὴν Ἀρατολικὴν Ενδρόπην. 7. Ὁνόμασε τὰς ἐκτὸς τῆς Κίνας ζώρας τοῦ Σινικοῦ Κράτους. 8. Ποία κατὰ τὸν χάρτην ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους εἰς τὴν βορείαν

Κίναν καὶ ποία εἰς τὴν νοτίαν; Ποία εἰς τὴν Μαρτζουρίαν καὶ τὰς δυτικῶς αὐτῆς κειμένας χώρας;

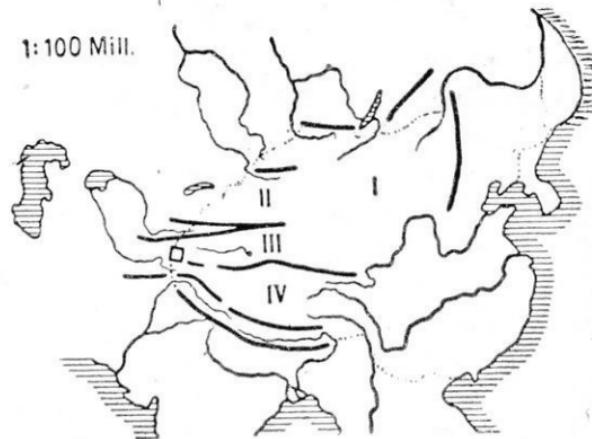
1. Θέσις.

Τὸ Σινικὸν Κράτος περιλαμβάνει τὸ κεντρικὸν δροπέδιον τῆς Ἀσίας καὶ τὰς ἀνατολικῶς αὐτοῦ μέχρι τῆς θαλάσσης χώρας (ἐκτὸς τῆς χερσογήσου Κορέας). Εἰς ἔκτασιν καταλαμβάνει ἐπιφάνειαν μεγαλύτεραν ἢ πότε τὴν Εὐρώπην. Καὶ πρὸς τὰς τρεῖς μὲν πλευρὰς δρίζεται ὑπὸ ὑψηλῶν δροσειρῶν, πρὸς δὲ τὴν τετάρτην ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ὡκεανοῦ. "Οθεν τὸ Σινικὸν Κράτος διὰ φυσικῶν δρίων εἶναι σχεδὸν ἀποχωρισμένον ἢ πότε τὴν λοιπὴν ἥπειρον.

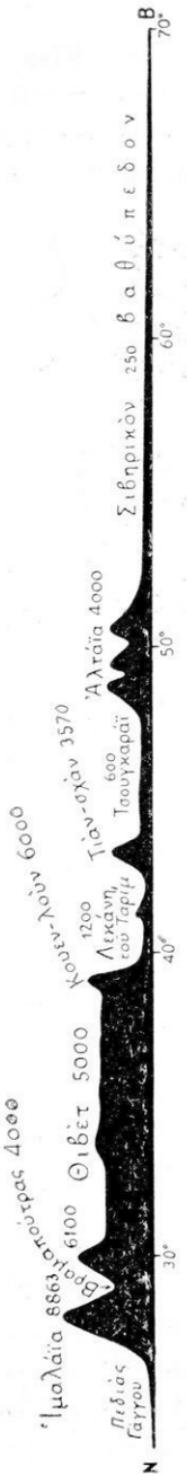
2. Μορφολογία τοῦ ἔδαφους.

α) *Κεντρικὴ Ἀσία*. Ἐκ τοῦ δροπεδίου τοῦ Παμίρ, τὸ ὅποιον ὑφουσται εἰς 4000 μ., ἐκπέμπονται ἀκτινοειδῶς πρὸς Δ μὲν τὸ Ἰνδοκοῦχον ὅρος, πρὸς Α δὲ τρεῖς μακρόταται δροσειραί: τὰ Ἰμαλάϊα, τὸ Κουέν-λουν καὶ τὸ Τιέν-σχαν, πρὸς τὸ ὅποιον

Εἰκ. 35. Κεντρικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Ἀσία.

συνάπτονται τὰ Ἀλτáϊα, ὅρη μεθόρια τῆς Σιβηρίας. Ἐνῷ λοιπὸν τὸ Παμίρ μὲ τὰ Ἰμαλάϊα καὶ τὰ Σιβηρικὰ ὅρη περικλείουν

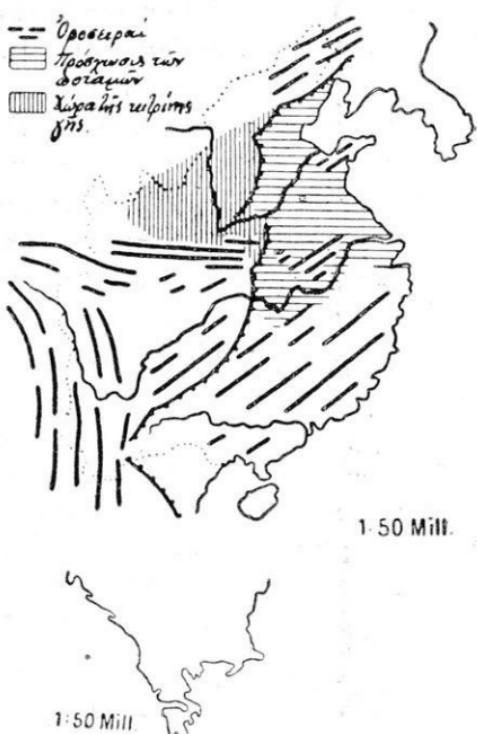
τὸ δὲ οὐν ὑψίπεδον τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, αἱ ἐν τῷ μέσῳ ὁροσειραὶ (Κουέν-λουν καὶ Τιέν-σχαν) διασχίζουν αὐτὸν ἐγκαρσίως καὶ τὸ διαμελίζουν εἰς χωριστὰς χώρας. Οὕτω μεταξὺ Ἰμαλαῖων καὶ Κουέν-λουν περικλείεται τὸ ὁροπέδιον τοῦ **Θιβέτ** (ύψους 5000 μ.), μεταξὺ Κουέν-λουν καὶ Τιέν-σχαν ἡ λεκάνη τοῦ **Ταρόμ** ἡ τὸ ἀνατολικὸν **Τουρκεστάν**, καὶ μεταξὺ Τιέν-σχαν καὶ Σιβηριῶν ὁρέων τὸ ὁροπέδιον τῆς **Μογγολίας**.

β) **Ἀνατολικὴ Ἀσία.** Ἀνατολικῶς τοῦ ὁροπέδιου τοῦ Θιβέτ μέχρι τοῦ Ὡκεανοῦ, ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Τογκίνου μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Τσιλί ἔκτείνεται ἡ **Κίνα**. Αὕτη διὰ τῶν παραφυάδων τοῦ Κουέν-λουν χωρίζεται εἰς **νότιον** ὁρεινὸν μέρος καὶ **βόρειον** πεδινὸν μέρος. Βορείως τοῦ κόλπου τοῦ Τσιλί μέχρι τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀμούρ ἔκτείνεται τὸ βαθύπεδον τῆς **Μαντζουρίας**, τὸ ὅποιον διὰ καθέτως διευθυνομένων ὁροσειρῶν χωρίζεται δυτικῶς μὲν ἀπὸ τὴν Μογγολίαν, ἀνατολικῶς δὲ ἀπὸ τὸν Ὡκεανόν. Ἡ ἀνατολικῶς αὐτῆς κειμένη χερσόνησος **Κορέα** εἶναι ὁρεινὴ καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὅπως καὶ ἡ νοτίως κειμένη ὁρεινὴ νῆσος Φορμόζα.

3. Αἱ χῶραι τῆς Σινικῆς.

A) **Ἡ Κίνα.**—α. Σύστασις καὶ προϊόντα τοῦ ἔδαφους. Ο **Χοάγκ-Χώ** τ.ε. κίτρινος ποταμός, ἔχει τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸν ἀσβεστώδη πηλόν, τὸν ὅποιον συμπαρασύρει ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ ὁροπέδιου, ἐκ τοῦ ὅποιού κατέρχεται. Καὶ τὸ βαθύπεδον δέ, τὸ ὅποιον διαρρέει, λέγεται «χώρα τῆς κιτρίνης γῆς» καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὴν ὁποίαν χύνεται «Κιτρίνη». Καὶ ὁ ἔτερος μεγάλος ποταμὸς τῆς Κίνας, ὁ **Γιάγκ-Τσὲ-Κιάγκ**, μεταφέρει ἐκ τῶν ὁρέων ἀφθόνους ὄλας. Ὁπως λοιπὸν εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ βαθύπεδον τοῦ Ἰνδοστάν ἐσχηματίσθη ἐκ τῶν προσχώσεων τοῦ Γάγγου, οὕτω καὶ τὸ **Κινεζικὸν βαθύπεδον** ἐσχηματίσθη ἀπὸ τὴν ἵλιν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἀμνη-

μονεύτων χρόνων μετέφερον οι μεγάλοι ποταμοί τής Κίνας. "Οπου κάποτε έκυμάτιζεν η θάλασσα, τώρα έκτείνονται διμαλώταται πεδιάδες· ἐπειδὴ δὲ μὲ τὰς βροχὰς τῶν θερινῶν ἐτησίων (εἰκ. 19) καὶ μὲ πολλὰς διώρυγας ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πηλῶδες ἔδαφος ἀρδεύεται πλουσίως, η καθαυτὸ Κίνα εἶναι χώρα εὐφορωτάτη. Διὰ τοῦτο τὸ μεγαλύτερος τοῦ πληθυσμοῦ καταγίνεται εἰς τὴν γεωργίαν, τὸ δὲ μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν βαθύπεδον διὰ τῆς φιλοπονίας τῶν κατοίκων ἀπέδην πλουσιώτερος σιτοδολῶν τοῦ κόσμου. Καθ' ὅλην τὴν Κίναν τὸ κυριώτερον προϊὸν εἶναι τὸ ρύζι, τὸ ὄποιρυ ἀναπληρώνει τὸ ψωμί, ὅπως καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν. Διὰ τοῦτο τὸ ρύζι ἀνήκει εἰς τὰ πέντε ἵερά φυτὰ (ρύζι, σιτάρι, κριθάρι, κεχρί, φασόλια), τὰ ὄποια ἀλλοτε ἐσπείρουντο κατ' ἔτος δέκαντα τοῦ αὐτοκυράτορος ἐν τῷ Ἱερῷ ἀγρῷ τοῦ Πεκίνου. Ἡ ἐπιβράδυνσις ὅμως τῶν θερινῶν ἀγέμων μὲ τὰς ραγδαίας βροχὰς ἡμιπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐσοδείας καὶ τότε τρομερὰ πενια μαστίζει τὸν πυκνότατον πληθυσμὸν τῆς χώρας." Οπου τὸ κλῖμα εἶναι θερμὸν καὶ ὑγρόν, ἔκει ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων φυτεύεται τὸ τέέον. Εἰς τὴν νοτίαν Κίναν, η ὄποια φθάνει καὶ μέχρι τῆς θερμῆς ζώνης, εύδοκιμον τὸ βαμβάκι καὶ τὸ ζαχαροκάλαμον. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Κίναν ἔκτείνονται ἀπέραντοι μορεῶνες, διὰ τῶν ὄποιων γίνεται η ἐκτροφὴ τοῦ μεταξοσκώληκος, η τόσον προσοδοφόρος. Ἡ μέ-

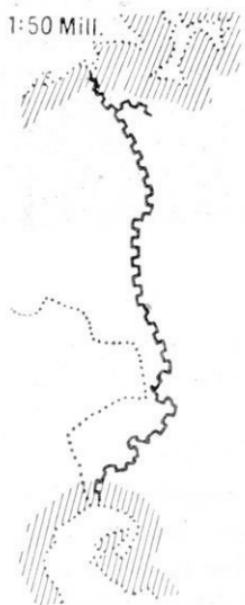
Εἰκ. 37. Ἡ Κίνα. Μορφὴ τοῦ ἔδαφους. Σύγκρισις πρὸς τὴν Ἑλλ. Χερσόνησον.

τοκράτορος ἐν τῷ Ἱερῷ ἀγρῷ τοῦ Πεκίνου. Ἡ ἐπιβράδυνσις ὅμως τῶν θερινῶν ἀγέμων μὲ τὰς ραγδαίας βροχὰς ἡμιπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐσοδείας καὶ τότε τρομερὰ πενια μαστίζει τὸν πυκνότατον πληθυσμὸν τῆς χώρας." Οπου τὸ κλῖμα εἶναι θερμὸν καὶ ὑγρόν, ἔκει ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων φυτεύεται τὸ τέέον. Εἰς τὴν νοτίαν Κίναν, η ὄποια φθάνει καὶ μέχρι τῆς θερμῆς ζώνης, εύδοκιμον τὸ βαμβάκι καὶ τὸ ζαχαροκάλαμον. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Κίναν ἔκτείνονται ἀπέραντοι μορεῶνες, διὰ τῶν ὄποιων γίνεται η ἐκτροφὴ τοῦ μεταξοσκώληκος, η τόσον προσοδοφόρος. Ἡ μέ-

ταξια ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον εἰδος ἐξαγωγῆς τῆς Κίνας. Ἀπὸ ἐν ἄλλῳ φυτόν, τὴν παπαρούνα, κατασκευάζεται τὸ δπιον, τὸ δποῖον πωλεῖται εἰς καλὴν τιμήν, ἀλλ' εἶναι διέθριον εἰς τὴν δγείαν ἐκείνου, δ δποῖος τὸ καπνίζει.

Διὰ τὴν κτηνοτροφίαν ἡ γεωργία διλίγον μόνον τόπου ἀφήνει. Τρέφονται ἵδια βόδια, πρόβατα, χοῖροι, πουλερικά, ἀλλὰ καὶ ήμίονοι καὶ ἵπποι διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῶν δρεινῶν μερῶν. Εἰς ὑπογείους θησαυροὺς τὸ ἔδαφος τῆς Κίνας είναι πλουσιώτατον, ἵδια εἰς γαιάνθρωπας καὶ σιδηροῦχα δρυκτά. Ἡ ἐκμετάλλευσίς των σήμερον είναι περιωρισμένη· ἀλλ' ἀσφαλῶς ἡ Κίνα είναι χώρα μεγάλης βιομηχανίας τοῦ μέλλοντος.

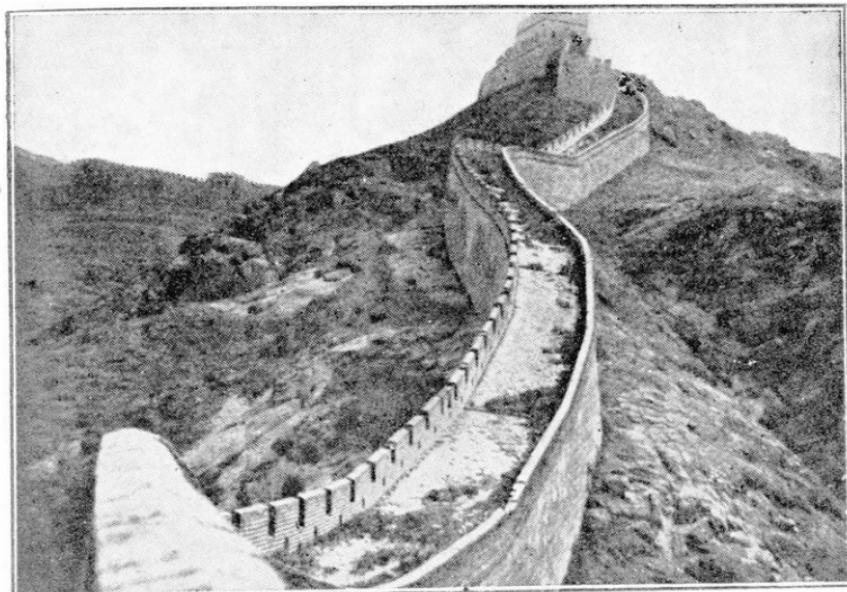
β) Πολιτισμὸς τῆς Κίνας. Ο λαὸς καὶ ἡ θρησκεία του. Ἡ Κίνα ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων κατοικεῖται ὑπὸ φυλῆς Μογγολικῆς. Οἱ Κινέζοι ἔχουν κιτρινωπὸν χρῶμα, κατάμαυρα μαλλιά, μῆλα τῶν παρειῶν ἐξωγκωμένα καὶ λοξὰ μάτια. Είναι

Εἰκ. 38. Τὸ μῆκος τοῦ μεγάλου σινικοῦ τείχους.

ἔχει πολεμικὰς ἴδιότητας· διὰ τοῦτο πολλάκις ὑπετάχθη ὑπὸ ξένων νομαδικῶν λαῶν, ἣν καὶ προσεπάθησε ν ἀμυνθῆ κατ' αὐτῶν διὰ τοῦ **Μεγάλου Τείχους**, τὸ δποῖον ἀρχικῶς εἶχε κατασκευα-

σθή ἐναντίον τῶν Οῦγγων. Τὸ μῆκος αὐτοῦ εἶναι 2450 χμ. (Σύγκρινε μὲ ἴσην ἀπόστασιν ἐν Εὐρώπῃ· εἰκ. 38). Πρὸ 300 περίου ἑτῶν οἱ Κινέζοι ὑπετάχθησαν ὑπὸ τῶν **Μαντζού**, οἵ διοῖοι, ἣν καὶ ὀλιγώτεροι, εἰσέβαλον ἀπὸ τὴν Μαντζούριαν· οὗτοι τοὺς ἔξηγνάγκασαν νὰ πλέξουν τὰ μαλλιά των καὶ ν' ἀφῆσουν πλεξίδα ώς δεῖγμα ὑποταγῆς. Τὸν Μάρτιον ὅμως τοῦ 1912 οἱ Κινέζοι

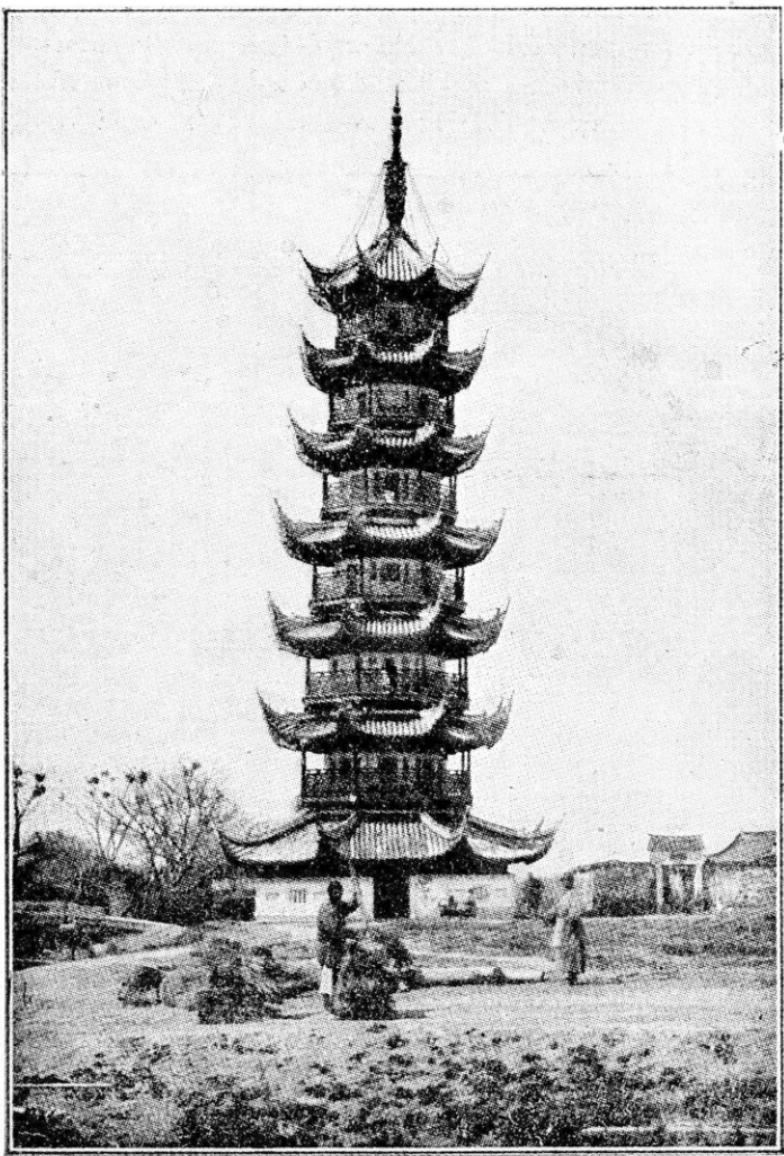
Eik. 39. Τὸ μέγα σινικὸν τεῖχος.

ἀπετίναξαν τὴν δεσποτείαν τῶν Μαντζού καὶ ἀνεκήρυξαν τὴν δημοκρατίαν. Ἐκτοτε ἀρχίζει τὸ έθιμον τῆς πλεξίδας νὰ ἐγκαταλείπεται.

Αἱ θρησκευτικὴ ιδέαι τῶν Κινέζων πρὸ 1400 ἑτῶν συνηρμολογήθησαν ὑπὸ τινος σαφοῦ δινομαζούμενου **Κομφουσκίου**. Συμφώνως μὲ αὐτᾶς οἱ Κινέζοι λατρεύουν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰς ψυχὰς τῶν προγόνων. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ παιδιά καὶ κάθε νεώτερος πρώτιστον καθῆκον θεωρεῖ νὰ τιμᾷ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς γέροντας.

Πυκνότης πληθυσμοῦ. Η ἴδιας Κίνα, ἣν καὶ εἰς ἔκτασιν εἶναι μικροτέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς Εὐρώπης, ἔχει πληθυσμὸν σχεδὸν ἵσον μὲ αὐτὴν (458 ἑκατ.). Εἰς τὸ βάρειον βαθύπεδον ἐπὶ ἑκτάσεως 500,000 τ. χμ. κατοικοῦν 130 ἑκατ. ἀνθρώπων· ἄρα ἡ πυκνότης αὐτοῦ εἶναι ἵση μὲ τὴν τοῦ Βελγίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ

ἔδαφος αὐτοῦ εἶναι πολὺ ἀκριβόν, ἐκατομμύρια ἀνθρώπων ζοῦν

Eἰκ. 40. Παγόδα ἡ Κινεζικὸς ναός.

εἰς λαξευμένας κατοικίας ἀνὰ τὰς ἀποτόμους κλιτᾶς τῶν κοιλάδων. Ὁμοίως ὁ πληθυσμὸς τῆς Νοτίας Κίνας συγκεντεῖται εἰς

τὰς κοιλάδας τῶν ποταμῶν, χιλιάδες δὲ λέμβων χρησιμεύουν πρὸς κατοικίαν τῶν οἰκογενειῶν.

Παρὸς ἔληγη τὴν εὐφορίαν τῆς ἡ χώρα δὲν ἔμπορει νὰ διαθέρψῃ τόσους κατοίκους. Διὰ τοῦτο πολλοὶ μεταναστεύουν εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ Ἀμερικήν. Ἐπειδὴ δὲ ἀρκοῦνται καὶ εἰς πολὺ μικρὸν ἥμερομίσθιον, εὔκολα ἐκτοπίζουν τοὺς Εὐρωπαῖκής καταγωγῆς ἐργάτας, οἱ ὅποιοι δὲν ἔμποροῦν νὰ ζήσουν, ὅπως οἱ Κινέζοι, ὀλόκληρον ἥμέραν μὲν μιὰ φοῦχτα ῥύτι: («κίτρινος κίνδυνος»). Ἄφ' οὐ δὲ ἔκει μὲν μεγάλην οἰκονομίαν ἀποταμιεύουν περίσσευμά τι, ἐπιστρέφουν πάλιν εἰς τὴν πατρίδα των, τὴν ὅποιαν ἀγαποῦντις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὸν κόσμον.

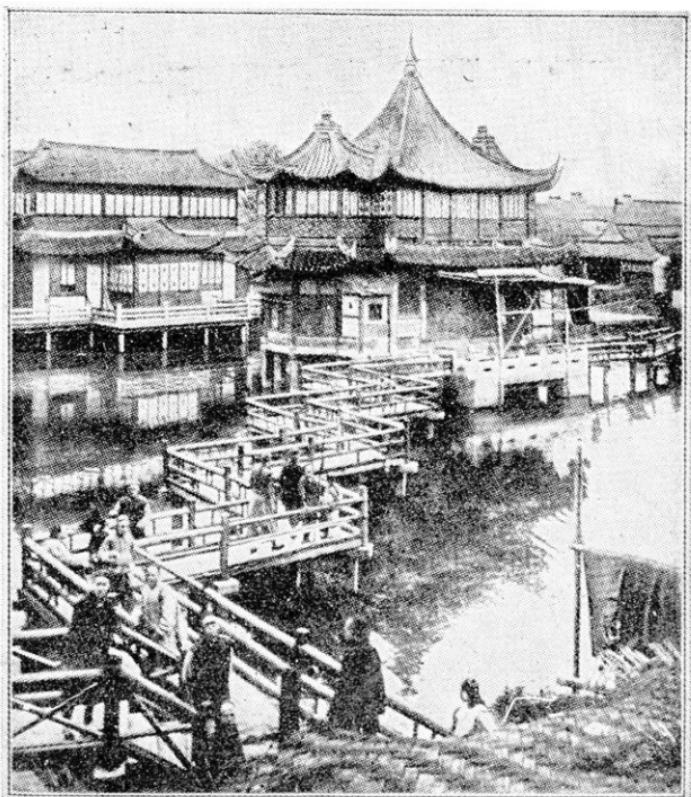
Τέχναι. Οἱ Κινέζοι εἶναι τόσον ἐπιδέξιοι εἰς τὴν χειροτεχνίαν, ὥστε τὰ ἔργα των (μεταξωτὰ καὶ βαμβακερὰ ὄφράσματα, γλυπτὰ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ καὶ ξύλου, δρειχάλκινα σκεύη), προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν μας. Ὁτι δὲ καὶ εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν εἶναι ἀπαράμιλλοι, ἀποδεικνύουν οἱ παράδοξοι πυργοειδεῖς ναοὶ (παγόδαι) καὶ τὸ «Μέγα τεῖχος» εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς χώρας. Πολὺ πρὸ τῶν Εὐρωπαίων οἱ Κινέζοι ἔκαμψαν πολλὰς ἔφευρασεις. Οὗτοι ἔφευρον τὴν *ναυτικὴν πυξίδα*, ἡ ὅποια τοὺς διηγούσθλυνε νὰ ταξιδεύουν εἰς ἀχανεῖς ἐρήμους, τὴν *πυρίτιδα* διὰ τὴν κατασκευὴν πυροτεχνημάτων, τὴν *πορσελάνην* διὰ τὴν κατασκευὴν ἀντικειμένων οἰκιακῆς χρήσεως, τὴν *σινικὴν μελάνην*, τὴν *τυπογραφίαν* καὶ πλ.

γ) *Οἱ Κινέζοι καὶ οἱ ξένοι.* Μὲ τὰς σημαντικὰς προόδους, τὰς ὅποιας οἱ Κινέζοι εἰς ἀρχαίους ἥδη χρόνους ἐπετέλεσαν, ἔγιναν ὑπερήφανοι καὶ ἔβλεπαν μὲν περιφρόνγησιν τοὺς ἄλλους λαούς. Μὲ ἐπιμονὴν ἔκλεισαν εἰς τοὺς ξένους τὴν εἰσόδον τῆς χώρας τῶν καὶ δὲν ἦθέλησαν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὴν πετραν τῶν ξένων ἔθνων. Ἐκ τούτου, παρὰ τὴν ἀξιοθάλαστρον φιλοπονίαν των, ἔμειναν ὀπίσω ἀπὸ ἄλλους λαούς· ἡ βιομηχανία των μάλιστα καὶ ἡ χειροτεχνία δὲν ἔμποροῦν πλέον νὰ σύγχωνισθοῦν τὰς τῶν Εὐρωπαίων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Εὐρωπαῖοι μετεχειρίζοντο τὴν πυκνοκατοικημένην χώραν ὡς τόπον καταναλώσεως διὰ τὰ ἐμπορεύματά των, οἱ Κινέζοι ἀπηγόρευσαν αὐστηρῶς τὴν εἰσαγωγὴν των. Ἀντέρρασαν δὲ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων· ἡ πρώτη σιδηροδρομικὴ γραμμὴ κατεσκευάσθη πρὸ ὅδι ἐτῶν; τὸ δὲ μῆκος τῶν σιδηροδρόμων ὀλοκλήρου τῆς Κίνας μόλις ὑπερ-

θαίνει τὸ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Βελγίου. Διὰ τὴν μεταφορὰν φορτίων καὶ ἀνθρώπων μεταχειρίζονται κατὰ τὸ πλεῖστον δίτροχα χειραμάξια καὶ φορεῖα.

Ἐμπορικαὶ δόδοι καὶ ἐμπορικαὶ πόλεις. Τὸ ἐμπόριον μὲ τὴν Κίναν, τὸ δόπιον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ηὔξανεν εἰς σημασίαν, ἐπέφερεν ἀπὸ καιροῦ μεταβολὴν καὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς δόδούς. Ἀλλοτε δλίγαι μόνον δόδοι καραβανίων ἔφερον ἐκ τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν χώραν ταύτην. Τώρα δ σιδηρόδρομος διασχίζει τὰς ἀκανεῖς πεδιάδας τῆς Σιδηρίας καὶ τῆς Μαντζουρίας καὶ πολυάριθμα ἀτμόπλοια ἔχουπηρετοῦν τὴν συγκοινωνίαν.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς χώρας τὰ πνεύματα εἶναι ἀκόμη ἐχθρικὰ πρὸς τοὺς ξένους, οἱ Εὐρωπαῖοι ἐμπόροι ἰδρυσαν

Εἰκ. 41. Οἰκίαι καὶ γέφυρα ἐν Σαγκάῃ. Τὸ σχῆμα τῆς γεφύρας ἔχει σχέσιν μὲ τὴν περὶ πνευμάτων πίστιν τῶν Κινέζων οὗτοι πιστεύουν ὅτι τὰ κακὰ πνεύματα δὲν ἡμποροῦν νὰ περάσουν ἐνα περίπλοκον δρόμῳ. εἰς τὰ παράλια τοὺς ἐμπορικούς των οἰκους. Ἐκεῖ ὑπάρχουν πό-

λεις πολυάνθρωποι, αἱ ὅποῖαι ἔχουν σχῆμα δρθιγωνίου τετραπλεύρου καὶ περιβάλλονται ὑπὸ ὑψηλῶν τειχῶν. Εἰς τὴν βορείαν Κίναν τὸ *Πεκίνον* (1,3 ἑκ.), ἡ τέως πρωτεύουσα τοῦ Σινικοῦ κράτους, περιβάλλεται ὑπὸ τετραγωνικοῦ τείχους, 5 μ. πάχους καὶ 6 μ. ὕψους, εἰς τὸ ὅποιον ἡ εἴσοδος γίνεται διὰ 16 πυλῶν. Ἐπίγειον αὐτοῦ εἶναι τὸ *Τιέντσιν* (1,4 ἑκ.) ἐπὶ τῆς Κιτρίνης Θαλάσσης. Νοτιώτερον ἐπὶ τοῦ Γιάγκ-τσε-Κιάγκ κείται τὸ *Νάνκινη*, ἡ πρωτεύουσα τῆς Σινικῆς Δημοκρατίας (500, βαμβακερὰ ὑφάσματα) μὲ ἀξιόλογον ἀγορὰν τείου καὶ βάμβακος, καὶ τὸ *Χανκάου-Βούτσχαγκ* (1,5 ἑκατ.), ἡ μεγαλυτέρη ἀγορὰ τείου, μέχρι τῆς ὅποιας εἰσπλέουν εἰς τὸν ποταμὸν τὰ πλοῖα τῶν Εὐρωπαίων. Εἰς τὰς ἐκδιλὰς αὐτοῦ ἡ *Σαγκάη* (2,6 ἑκ. κ.) εἶναι κέντρον τοῦ ἐμπορίου τοῦ τείου, τῆς μετάξης καὶ τοῦ βάμβακος, δι σπουδαίοτερος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Κίνας. Εἰς τὴν νοτίαν Κίναν, τὴν χώ-

Eἰκ. 42. Κατοικίαι ἐπὶ λέμβων ἐν Καντάν.

ραν τοῦ τείου, κείται ἡ *Καντάν* (800), δι πρῶτος εἰς τοὺς ξένους

ἀνοιχθεὶς λιμήν, μὲ ἀξιόλογον βιομηχανίαν καὶ ἐμπόριον· μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ κατοικεῖ ἐπὶ λέμβων ἐν τῷ ποταμῷ.

Απέναντι αὐτῆς, ἐπὶ τῆς νήσου **Xάν-κόγκη**, ή δποίᾳ ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀγγλους, εἶναι ή **Βικτωρία** (170), πόλις σπουδαία διὰ τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. ✓

B') Αἱ ἄλλαι χῶραι τῆς Σινικῆς.

α) Ἡ **Μαντζουρία** ἀποτελεῖ ἐν μέρει ἔηράν στέπηγη, ἐν μέρει εὔφορον δασικὴν χώραν, εἰς τὴν δποίαν ἐμφανίζονται πότε ἡ τίγρις καὶ πότε ὁ τάρανδος καὶ ἡ δποία παρέχει πλουσίαν συγκομιδὴν, δποίαν καὶ ἡ βορεία Κίνα. Οἱ κάτοικοι (24 ἑκατ.) εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον Κινέζοι. Ηρωτεύουσα τῆς χώρας εἶναι τὸ **Μούν-δεν** (160) καὶ λιμήν τὸ **Πόρτ-Άρθορο**. Ἀπό τινος ή Μαντζουρία διατελεῖ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν Ἰαπώνων.

Τὸ βόρειον μέρος τῆς Μαντζουρίας, εἰς τὸν κάτω ῥεῦν τοῦ **Δμούρο**, κατέχεται ὑπὸ τῶν Ῥώσων. Ὁ λιμήν **Βλαδιβοστόκ** (100) εἶναι ὁ ἀκρατος σταθμὸς τοῦ μεγάλου Σιβηρικοῦ σιδηροδρόμου, δστις συνέδεσε τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν μὲ τὴν Εὐρώπην.

β) ΝΑ τῆς Μαντζουρίας κεῖται ή **Κορέα**, ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Αὕτη διατέμνεται ὑπὸ δασώδους δροσειρᾶς καὶ ἔχει περίπου τὸ μέγεθος τῆς Ἰταλίας, πρὸς τὴν δποίαν δμοιάζει καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐδάφους κατοικεῖται δὲ ὑπὸ λαοῦ Μογγολικοῦ, συγγενοῦς μὲ τοὺς Κινέζους. Εἰς τὰ εὔφορα πεδιῶν μέρη τῆς δυτικῆς πλευρᾶς εὐδοκιμεῖ πολὺ τὸ ῥύς. Ηρωτεύουσα αὐτῆς εἶναι ή **Σάουλ** (300). Διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κορέας ἐξερράγη τὸ 1905 φονερὸς πόλεμος μεταξὺ Ἰαπωνίας καὶ Ρωσίας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἀνέρχεται εἰς 21 ἑκατ.

γ) Ἡ **Μογγολία** καὶ ή **Τζουγκαρία** διακρίνονται, ὡς καὶ η λοιπὴ κεντρικὴ Ἀσία, διὰ τραχέος ἡπειρωτικοῦ κλίματος. Τοῦτο δφείλουν αὗται εἰς τὴν λίαν ἀπομεμακρυσμένην ἀπὸ τῆς Θαλάσσης καὶ περίκλειστον θέσιν των. Κατὰ τὸν χειμῶνα ὑπὸ ἀγέφελον οὐρανὸν καὶ ἥπιον ἀνεμον ἐπικρατεῖ δριμὺ ψῦχος· κατὰ τὸ θέρος ὁ καύσων εἶναι ἀφόρητος. Ἐκ τούτου αἱ χώραι αὗται ἀποτελοῦνται ἀπὸ στέππας καὶ πετραίας ἐρήμους, εἰς τὰ ἄκρα τῶν δποίων περιπλανῶνται ποιμενικοὶ τινες μογγολικοὶ λαοί. Πρόγονοι αὐτῶν ήσαν οἱ **Ουννοί** καὶ τὰ ἀγρια στίφη τοῦ Τσιγγισχάν, πρὸ τῶν δποίων κάποτε ὁ κόσμος ἀπὸ τῶν ὁχθῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὡκεανοῦ μέχρι τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης ἔτρεμε. Τώρα

οι Μογγόλοι είναι φιλειρηγικοί νομάδες, οι δποίοι προμηθεύουν εἰς τὴν Κίναν καὶ τὴν Σιβηρίαν μαλλιά καὶ κρέατα. Σπουδαίοτέρα πόλις είναι ἡ **Ουργκα** (40) ἐπὶ παλαιᾶς ὁδοῦ ακραβανίων ἀπὸ τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Κίναν.

δ) Τὸ **Ἀνατολικὸν Τουρκεστάν** (**Σιγκιάγκ**) ἔχει τὸ σχῆμα λεκάνης, ἡ δποία περικλείεται ὑπὸ ὑψηλῶν δροσειρῶν (**βλ. εἰκ. 36**). Οἱ πολυάριθμοι ποταμοί, οἱ δποίοι κατέρχονται ἐκ τῶν ὁρέων ἀρδεύουν τοὺς πρόποδας αὐτῶν καὶ συντελοῦν εἰς τὴν εὐφορίαν (**σιτάρι, ρύζι, καλαμπόκι, δπωροφόρο**). Ἀλλ' εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ δροπεδίου οἱ ποταμοί ἔνεκκα τοῦ καύσωνος τοῦ θέρους ἔηραίνονται. "Οθεν μόνον ἔηραὶ στέππαι καὶ πετρώδεις ἔρημοι εἰρίσκονται ἐκεῖ, δποίαι καὶ ἐν Ἰράν. Ὁ ποταμὸς **Ταρέμ** καταλήγει εἰς μικρὰν ἀλμυρὰν λίμνην, τὴν Λόρμπην. Οἱ κάτοικοι είναι Τουρκικῆς καταγωγῆς. Κέντρα αὐτῶν είναι, ὡς δάσεις κατὰ τὸν ἄνω ροῦν τοῦ Ταρέμ, ἡ **Κασγάρ** (200) καὶ ἡ **Ιαρμάνδ** (200).

ε) Τὸ **Θιβέτ** είναι ἡ ὑψηλοτέρα χώρα τῆς Γῆς (5000 μ.), ἐνῶ δὲ κεῖται ὑπὸ τὸ αὐτὸν πλάτος μὲ τὴν Πελοπόννησον, δεικνύει συχνὰ θερμοκρασίαν— 30° . Είναι ἔηραὶ ἀλμυρὰ στέπη, τὴν ἐποίαν διατρέχουν ἀγέλαι ἀγρίων ὅνων, ἵππων, ὄνκων καὶ ἀντιλοπῶν. Οἱ κάτοικοι τοῦ Θιβέτ, ζοῦν ὡς νομάδες ποιμένες καὶ είναι Μογγόλοι, δπαδοὶ τῆς βουδικῆς θρησκείας. Τὸ τρίτον περίπου τοῦ πληθυσμοῦ είναι μοναχοί καὶ λερεῖς. Πρωτεύουσα τοῦ ἀγωτέρου ιερατείου τῆς είναι ἡ **Λάσα** (20), τῆς δποίας τὸ ὅνομα εἰς τὴν γλώσσαν τῶν Θιβετιών σημαίνει τόπον τοῦ Θεοῦ. Ως ζῷον πρὸς φόρτωσιν καὶ ἱππασίαν εἰς τὰ ὅψη ἐκεῖνα χρησιμεύει εἰς τοὺς Θιβετινοὺς ὁ **ὕακος**, εἶδος βοδιοῦ μὲ πολὺ μακρὰ μαλλιά.

"Η πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ τῶν τριῶν τελευταίων χωρῶν προκύπτει ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν:

Μογγολία	:	ἐκτασίς 2 500 000 τ. χμ. κάτοικοι 2 ἑκατ.
Ἀνατ. Τουρκεστάν	:	» 1 500 000 » 2 »
Θιβέτ	:	» 2 000 000 » 3 »

4. **Ἄσκησεις.** 1. **Ἀκολούθησε** ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸν μέγαν **Σιβηρικὸν** σιδηρόδρομον καὶ μέτρησε τὴν ἀπόστασιν **Βλαδιβοστόκ-Μόσχας**. **Ἀκολούθησε** τὴν κατὰ θάλασσαν ὁδὸν **Πειραιῶς-Τιέντοιν** καὶ μέτρησε τὴν ἀπόστασιν. Διὰ τῆς πρώτης ὁδοῦ φθάνεις εἰς Κίναν εἰς 3, διὰ τῆς ἑτέρας εἰς 6 ἑβδομάδας. 2. Χάραξε τὰς κυρίας δροσειρὰς περὶ τὸ δροπέδιον τοῦ **Παμίρ** καὶ σχημάτισε τὰ

δοια τοῦ Κινεζικοῦ Κράτους. Ποῖαι χῶραι τὸ ἀπαρτίζον; 3. Μεταξὺ ποίων παραλλήλων κύκλων κεῖται ἡ Ἰδίως Κίνα καὶ μὲ ποίας Εὐρωπαϊκὰς χώρας ἀντιστοιχεῖ; Κλῖμα, προϊόντα, πληθυσμός.

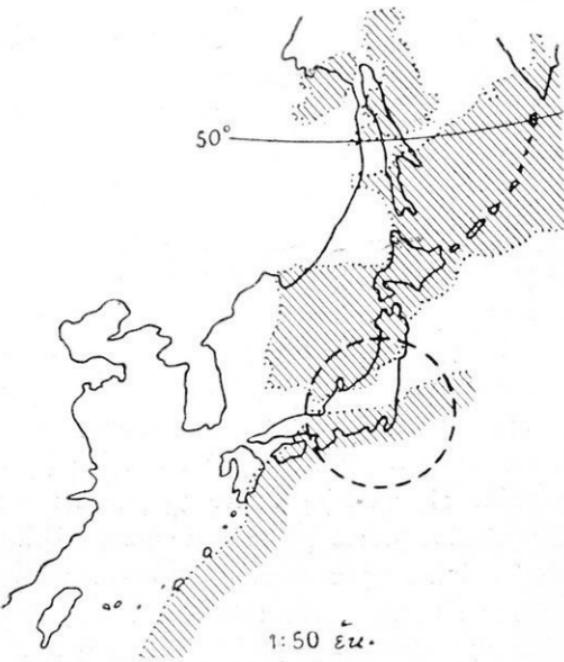
2. Ιαπωνία.

1. Ὁνόμασε τὰς μεγαλυτέρας νήσους καὶ τὰ συστήματα τῶν νήσων, ἐπὶ τῶν δύοιών ἔκτείνεται τὸ Ιαπωνικὸν κράτος. Ποῖα τμήματα τῆς ἡπείρου κατέχει προσέτι; 2. Μέτρησε τὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν τοῦ κράτους καὶ παράβαλε πρὸς αὐτὴν τὸ πλάτος αὐτοῦ. Ἐν ἡ Ιαπωνία εἶχε κυκλικὸν σχῆμα, θὰ κατελάμβανε τόσον μόνον χῶρον, ὅσος παριστάνεται μὲ τὸν διακεκομένον κύκλον ἐπὶ τῆς εἰκόνος 43. 3. Ποῖαι χῶραι παριστάνονται δύπισθεν τῶν Ιαπωνικῶν νήσων εἰς τὴν εἰκόνα αὐτήν; Αὗται κείνται ὑπὸ τὸ αὐτὸν γεωγραφικὸν πλάτος μὲ τὰς κυρίας Ιαπωνικὰς νήσους. 4. Σύγκρινε τὰς δύο μεγαλυτέρας Ιαπωνικὰς νήσους μὲ τὰς βρετανικάς. (Εἰκ. 44).

5. Ὁποία φαίνεται ὅτι εἶναι κατὰ τὸν χάρτην ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους τῶν Ιαπωνικῶν νήσων; Ὁποῖα εἶναι τὰ πολυαριθμότερα δῆμοι; Ὁνόμασε τὸ ὑψηλότερον τῶν ἡφαιστείων τούτων.

1. Θέσις, μέγεθος.

Πολυάριθμοι νῆσοι (413 τὸν ἀριθμὸν) ἔκτεινόμεναι τοξειῶς πρὸ τῆς χερσονήσου Κορέας, ἀποτελοῦν τὴν αὐτοκρατορίαν

Εἰκ. 43. Ἔκτασις τῶν Ιαπωνικῶν νήσων.

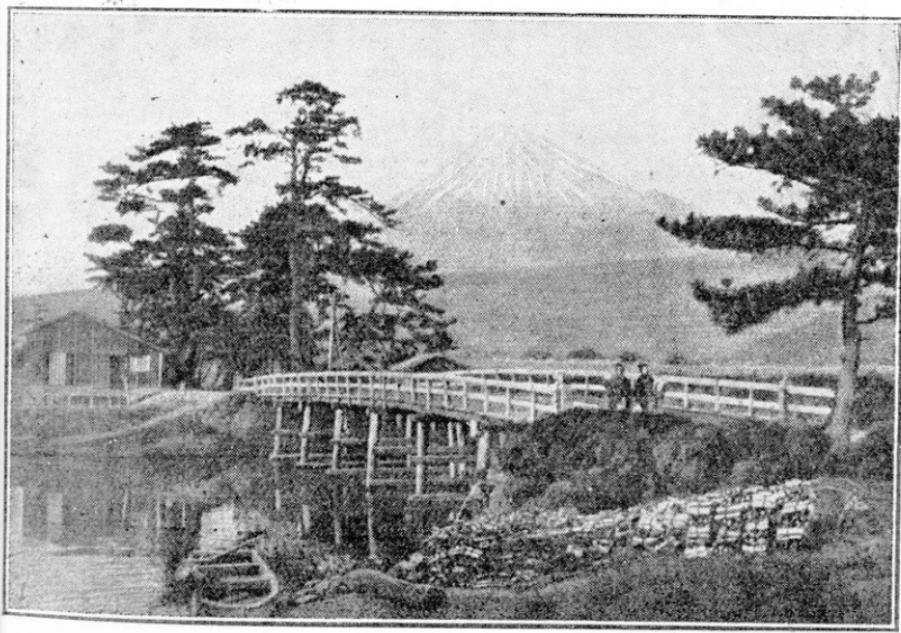
τῆς Ἱαπωνίας. Αὕτη εἰς ἔκτασιν εἶναι πενταπλασία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ ἐις πληθυσμὸν 14 φορᾶς μεγαλυτέρα (92 ἑκατ. κατ.).

2. Φύσις τοῦ ἁδάφους.

Αἱ Ἱαπωνικὲς νῆσοι εἶναι πολὺ δρειναι καὶ πλούσιαι εἰς φυσικὰς καλλονάς· εἶναι ὅμως καὶ πλήρεις ἐνεργῶν ἡφαιστείων. Ἐκ τῶν 150—200 ἡφαιστείων 59 εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνεργά! Τὸ ὑψηλότερον ἔξ αὐτῶν εἶναι τὸ **Φουτσιγιάμα** (3760 μ.), τὸ δποῖον ὡς γιγαντιαῖος κῶνος ἐξέχει εἰς τὰ περίχωρα τῆς πρωτεύουσης. Οἱ Ἱαπωνες πιστεύουν, ὅτι εἰς τὴν χιονοσκεπῆ κορυφὴν του εἶναι ἡ κατοικία τῶν θεῶν. Κατ' Ιούλιον καὶ Αὔγουστον, ὅτε τὰ χιόνια λειώνουν, χιλιάδες πιστῶν ἀγαθάκιους εἰς αὐτὴν, διὰ γὰ προσκυνήσουν καὶ ν ἀποθυμάζουν τὴν ἀνατολὴν

Εἰκ. 44. Σύγκρισις Ἱαπωνικῶν καὶ Βρετανικῶν νήσων.

Εἰκ. 45. Ἱαπωνικὴ τοποθεσία μὲ τὸ Φουτσιγιάμα εἰς τὸ βάθος τοῦ ἥλιου. Ἀποτέλεσμα τῆς ἡφαιστειακῆς ἐνεργείας εἶναι οἱ συ-

χροὶ σεισμοί, ἀπὸ τοὺς ὅποίους πάσχουν αἱ νῆσοι (πρᾶλ. σεισμὸν 1923, ὅτε τὸ ἔδαφος ἀλλοῦ μὲν ἐξήρθη εἰς 2,8 μ. ἀλλοῦ δὲ ἐδύθισθη εἰς 0,46 μ., τότε 150000 ἀνθρώπων ἀπωλέσθησαν). Διὰ τοῦτο αἱ οἰκίαι κτίζονται μονώροφοι· καὶ ξύλινοι, αἱ δὲ πόλεις καταλαμβάνουν μεγάληγεν ἕκτασιν.

3. Κλῖμα.

Οἱ θερινοὶ ἑτησίαι (Μονσούν) φέρουν εἰς τὰς νῆσους πλουσίας βροχάς. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς αὐτὰς διευθύνεται ἐν ὥκεανειον ῥεῦμα, τὸ ὅποιον προέρχεται ἐκ νότου, ἡ δριμύτης τῶν χειμερινῶν ἑτησίων παρὰ τὰς Ιαπωνικὰς νῆσους μετριάζεται ἐκ τούτου πολὺ. (Ποταὶ νῆσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ ωφελοῦνται δρούσις ἐξ ὥκεανειον ῥεύματος;) "Οθεν τὸ κλῖμα τῶν Ιαπωνικῶν νήσων εἶναι κατ' ἔξοχὴν γῆπιον· ἐνῷ τὰ ὅρη φθάνουν σχεδὸν τὸ ὄψος τῶν "Αλπεων, δύμας μόνον τὸν χειμῶνα σκεπάζονται μὲν χόνια.

4. Προϊόντα τοῦ ἔδαφους.

Τὸ γλυκὺ κλῖμα καὶ ἡ πλουσία ἀρδευτικὰ κάμνουν τὸ ἔδαφος τῆς Ιαπωνίας, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ἡγειστειακόν, πολὺ γόνιμον. "Οθεν ἡ γεωργία εἶναι ἡ κυρία ἀσχολία τοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ αὐτὰ τὰ πλάγια τῶν βουνῶν σκεπάζονται μὲν ἀγρούς, εἰς τοὺς ὅποίους καλλιεργοῦνται τὰ ἴδια πολύτιμα φυτά, τὰ ὅποια καὶ εἰς τὴν Κίναν (δύναμασέ τα). Κτηνοτροφία τούγαντίον μικρὰ μόνον ἐνεργεῖται καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἀγροκήπια ἀφήνονται χωρὶς φράκτας. Οἱ ἵπποι μάλιστα μόνον πρὸ δὲ λίγων ἐτῶν γῆραξεν νὰ χρησιμοποιήσται, διότι διὰ τὴν μεταφορὰν φορτίων καὶ ἀνθρώπων μεταχειρίζονται καὶ ἔδω δίτροχα χειραρμάξια καὶ φορεῖα. Εἰς τὰ δρυχεῖα ἔξαγονται γαιάνθρακες, ἀρκετοὶ διὰ τὴν ἐπιχώριον βιομηχανίαν, καὶ μεταλλεύματα χαλκοῦ, προσέτι δὲ ἔξαρτος παρελάνη. Σπουδαῖα διὰ τὴν διατροφὴν τῶν κατοίκων εἶναι ἡ ἀλιεία.

5. Πληθυσμός.

Διὰ τὰς πηγὰς ταύτας τοῦ πλούτου αἱ νῆσοι εἶναι πυκνότατα κατοικημέναι. Ἡ κυρία τροφὴ τοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Κίναν, εἶναι βόει, ψάρια, λαχανικά καὶ τσάρι. Οἱ Ιάπωνες ἀγαποῦν πολὺ τὰ ἄνθη τῆς χώραν τῶν δινομάζουν «χώραν τῶν χρυσανθέμων», ἔχουν δὲ κατὰ τὴν ἄνοιξιν ἔορτάς εἰς τιμὴν τοῦ ἀνθους τῆς κερασέας. Κατὰ τὸ θρήσκευμα εἶναι βουδδισταί.

Εἰς δλα τὰ ἐπιτηδεύματα οἱ Ιάπωνες ὑπῆρξαν μαθηταὶ τοῦ ἐν τῇ γῆπείρῳ συγγενοῦς των λαοῦ. Ἄλλο ἀπὸ καιροῦ ὑπερέβαλον

τοὺς Κινέζους ὅπὸ πολλὰς ἐπόψεις. Ὁ Ἰάπων αὐτοκράτωρ (Μικάδος) ὑπεδογήθησε τὴν ἐκπολιτιστικὴν προσπάθειαν τοῦ λαοῦ του· γῆνοιξε τὴν χώραν του εἰς τοὺς Εὐρωπαίους καὶ ἔστειλε πολλοὺς φιλομαθεῖς νέους εἰς τὴν Εὐρώπην, διὰ νὰ σπουδάσουν εἰς σχολεῖα καὶ νὰ ἔξασκηθοῦν εἰς ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια. Οὗτοι ἐπιστρέψαντες ἐχρησιμοποίησαν τὰς γνώσεις των πρὸς ὄφελος τῆς

Eἰκ. 46. Συγκομιδὴ τεϊού.

πατρίδος των: κατεσκεύασαν σιδηροδρόμους, ὕδρυσαν ταχυδρομεῖα καὶ σχολεῖα, γῆνοιξαν μεταλλεῖα, ωργάνωσαν βιομηχανίας κλπ. Οἱ Ἰάπωνες διωργάνωσαν καὶ τὰ στρατιωτικά των κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σύστημα, ὡστε σήμερον εἶναι δὲ ισχυρότερος καὶ μᾶλλον πρωτευμένος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς.

6. Άι ἐμπορικαὶ σχέσεις τῆς Ἰαπωνίας μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμέναι. Οἱ ξένοι μὲ τὰ πλοιά των εἰσά-

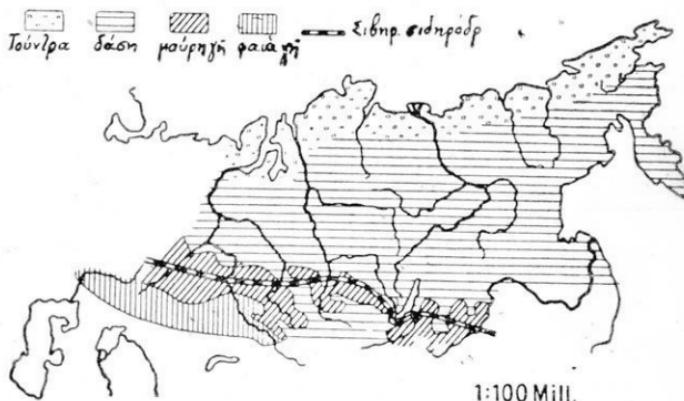
Γ. Α. Μέγα, Γεωγραφία Γ' γυμν. "Η πειραι εκδ. β' 1935. 5

γουν χρώματα, βάχιμοικα, μετάλλινα ἀντικείμενα, θαλικά κλπ. λαμβάνουν δὲ μέταξην, χαλκόν, καμφοράν κλπ. Ἀκμάζει ἵδια ἡ βιομηχανία μεταξωτῶν. Πρωτεύουσα τῆς χώρας είναι τὸ **Τόκιο** (2,5 ἑκατ.). Ἐπειδὴ ἡ παραλία πλησίον αὐτοῦ είναι ἀδαθής, ὡς λιμὴν αὐτοῦ χρησιμεύει ἡ **Γιουκοχάμα** (600). Ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλις είναι τὸ **Κιότο** (760), κέντρον δὲ ἀκμαίας ὑφαντουργίας καὶ ταπητουργίας ἡ **Οσάκα** (2,5 ἑκατ. κατ.). Τὸ **Ναγασάκι** (200) είναι ὁ πολεμικὸς γαύσταθμος τῆς χώρας.

7. Ἀσκήσεις. 1. Παράβαλε τὴν θέσιν τῆς Ἱαπωνίας μὲ τὴν θέσιν τῆς Ἀγγλίας. Παράστησε διὰ βελῶν εἰς τὸ σχῆμα τῆς εἰκ. 43 τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀνέμων Μονσούν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους. 3. Ποίαν ἐπίδρασιν ἔχουν οἱ ἄνεμοι οὗτοι εἰς τὴν γεωγρίαν καὶ εἰς τὴν ἴστιοπλοῖαν ἐν τῇ Ἀρατολικῇ Ἀσίᾳ; 4. Μέτρησε τὴν ἀπόστασιν τοῦ Τόκιο ἀπὸ τὸν Ἀγιον Φραγκίσκον τῆς Ἀμερικῆς. 5. Τί ἐννοεῖς κίτρινον κίνδυνον; 6. Ἡ καλλιεργήσιμος ἔκτασις ἐν Ἱαπωνίᾳ είναι 60 000 τ. χμ. Ἐπὶ ταύτης ζοῦνται 5 1/2 ἑκατ. οἰκογενεῖῶν. Εἰς πόσα στρέμματα ἀνέρχεται κατὰ μέσον δροῦ δικῆρος κάθε οἰκογενείας; (1 στρέμμα = 1000 τ. μ.).

ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗ ΑΣΙΑ

Ἡ δυτικὴ καὶ ἡ βορεία Ἀσία περιλαμβάνει τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ὅλης

Εἰκ. 47. Βορεία καὶ ΒΔ Ἀσία.

Ἀσίας. Αἱ **Κιργίσιαι στέππαι**, αἱ δποῖαι: ὑψοῦνται μέχρι 1000 μ. χωρίζουν τὸ βαθύπεδον τοῦ **Τουρκάν**, τὸ δποῖον λέγεται καὶ

δυτικὸν Τουρκεστάν, ἀπὸ τὴν **Σιβηρίαν**. Αὕτη διὰ τοῦ **Γενισέϊ** ποταμοῦ διαιρεῖται εἰς τὴν πεδινήν, ἐλώδη δυτικὴν **Σιβηρίαν** καὶ εἰς τὴν ὑπὸ λοφώδους χώρας διατεμομένην **Ἀνατολικὴν Σιβηρίαν**, ἡ ὥποια πρὸς τὰ ΝΑ ἀνυψώσται καὶ περὶ τὸ κράσπεδον τῆς κεντρικῆς **Ἄσιας** καθίσταται δρεινή.

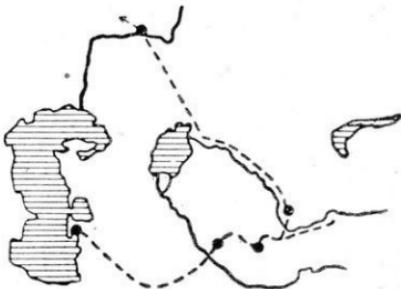
1. Τονράν.

1. Ὁρόμασε τὴν λίμνην καὶ τὸν δύο ποταμούς, οἱ ὅποιοι χύνονται εἰς αὐτήν. 2. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς **Αράλης** λίμνης εἶναι 67 000 τ. χλμ. (ἢ τῆς Πελοποννήσου 8287), τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ **Ἀμούν Δάρια** 2200 χλμ. (τὸ τοῦ **Ἐρζουρού** 550 χλμ.). Παράστησε τὴν διαφορὰν γραφικῶς. 3. Εὗρε τὴν ὕσιν **Μέροβ** νοτίως τοῦ **Ἀμούν** καὶ ὑπολόγισε τὴν διαφορὰν τοῦ θερμοτάτου καὶ ψυχροτάτου μηνὸς δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὴν **Κων/πολιν** (τὸ αὐτὸν γεωγραφικὸν πλάτος):

	Ιανουάριος	Ιούλιος
Μέροβ	-0,6	+30,2
Κωνσταντινούπολις	+5,2	+23,5

4. Ὁποία φαίνεται εἰς τὸν χάρτην ἡ μορφὴ τῆς χώρας; 5. Περίγραψε τὴν διαδομὴν τοῦ ὑπερκασπικοῦ σιδηροδρόμου κατὰ τὸν ἔναντι χάρτην καὶ διόμασε τὰς ἐπ' αὐτοῦ κειμένας πόλεις.

Τὸ Τουρανικὸν βαθύπεδον ἐκ τῆς ἀνατολικῆς καὶ νοτίας αὐτοῦ πλευρᾶς περιορίζεται ὑπὸ ὑψηλοτάτων δροσειρῶν, αἱ ὅποιαι ἐμποδίζουν τοὺς ζωογόνους ἀνέμους τοῦ **Ινδικοῦ** **Ωκεανοῦ** καὶ τῆς Μεσογείου Θαλάσσης νὰ φθάσουν εἰς αὐτό. Ἐκ τούτου δέχεται ἐλαχίστας βροχάς, ἡ δὲ ἀντίθεσις τῆς θερμοκρασίας μεταξὺ ἡμέρας καὶ νυκτός, θέρους καὶ χειμῶνος εἶναι εἰς τὸ Τουράν μεγαλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος τῆς Γῆς. Τὸ θέρος εἶναι τόσον θερμὸν καὶ ξηρόν, ώστε καὶ αὐτοὶ οἱ μεγάλοι ποταμοὶ **Ἀμούν**

1:50 M.

Εἰκ. 48. Τουράν.

(^ο*Ωξος*) καὶ *Σύρο* (^ο*Ιαξάρτης*) μόνον τὰ παρόχθια αὐτῶν μέρη ἡμιποροῦν νὰ ἀρδεύουν. Ἐνῷ δὲ γί περιοχή των εὑρίσκεται εἰς δμοίαν θέσιν μὲ τὴν Μακεδονίαν, τὸν χειμῶνα εἶναι ἐπὶ ἔβδομάδας παγωμένοι. Φοδεραὶ χιονοθύελλαι μαίνονται τότε ἐπάγω ἀπὸ τὴν χώραν. Αὕτη εἶναι ἕρημος γειμάτη κοκκίνην ἄμμον καὶ κίτρινον πηλόν, εἰς τὴν δυοίαν ἀπαντῶνται δάσεις εἰς τὰ παραποτάμια μέρη. Εἰς τὰς ἀγόνους ἐκτάσεις περιφέρονται τουρκικοὶ ποιμενικοὶ λαοὶ βόσκοντες ἵππους, καμήλους, βοῦς, καὶ πρόδατα. Μόνον δηπου τὸ ἔδαφος ἀρδεύεται μὲ αὐλάκια ἀπὸ τοὺς ποταμούς, ἐκεῖ εὑδοκιμεῖ τὸ σιτάρι, τὸ ρύζι, τὸ βαμβάκι, ὁ καπνὸς καὶ τὰ διπωροφόρα.

Πρωτεύουσα τῆς χώρας εἶναι γί *Τασκένδη* (300) ἐπὶ τοῦ Σύρου, ἀξιόλογον κέντρον ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Διὰ τὴν συγκοινωνίαν τὸ Τουράν ἔχει μεγάλην σημασίαν ώς διάμεσος σταθμὸς μεταξὺ ἀγατολικῆς Εύρωπης καὶ Ἀσίας. Διὰ τοῦτο μία σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀρχομένη ἐκ Μόσχας διευθύνεται πρὸς τὸ Βακού καὶ συνεχιζομένη πέραν τῆς Κασπίας θαλάσσης ώς ὑπερκασπικὸς σιδηρόδρομος, φθάνει διὰ τῆς *Βουχάρας* (45) καὶ *Σαμαρακάνδης* (100) πρὸς τὴν Τασκένδην καὶ τὰ Κινεζικὰ σύνορα. Ἀλλη δὲ γραμμὴ ἐκ τῆς Τασκένδης ἀγει κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Σύρου κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν Μόσχαν (γῆρος 6 ἡμερῶν).

2. Κιργίσιαι στέππαι.

Βορείως τοῦ Τουράν ἐπικρατεῖ δμοίως τὸ ἡπειρωτικὸν κλι-

Eἰκ. 49. Κατανλισμὸς Κιργισίων.

μα, τὸ δὲ ἔδαφος μόνον μετὰ τὴν τῆξιν τῶν χιόνων πρασινίζει.

Εύθυς κατόπιν ή βλάστησις ξηραίνεται καὶ δλη ἡ χώρα μετα-
βάλλεται εἰς ξηρὰν στέπην. Ὁ Εκεὶ κατοικοῦν οἱ **Κιργίσιοι** ἢ
Κοζάκοι, νομαδικὸς Μογγολικὸς λαός, τοῦ ὅποιου ὁ πλοῦτος
συγίσταται εἰς πρόδητα, ἵππους καὶ καμήλους. Ὅπου εὔρουν
βοσκήν διὰ τὰ ξῆρα των, ἔκει στήνουν τὰς θολωτὰς σκηνάς των
(γιούρτας) καὶ πάλιν τὰς ξεστήγουν, διὰ ν' ἀναζητήσουν ἀλλού
ἀφθονωτέραν βοσκήν. Ὅγκοι λιμναῖς τῆς στέπης ὑψοῦται δρεινὴ
χώρα, μὲ πολλὰς ἀλιμυράς λίμνας· ἔκει ἐξορύσσονται ἄνθρακες,
χαλκός, ἄργυρος καὶ χρυσός.

3. Σιβηρία.

1. Ὁρισε τὴν θέσιν καὶ τὰ ὄρια τῆς Σιβηρίας. 2. Ὁρόμασε
τοὺς μεγαλυτέρους ποταμοὺς καὶ τὴν λίμνην, ἐκ τῆς ὅποιας πηγά-
ζει ὁ παραπόταμος τοῦ Γενισέϊ Τουγγούσκα. 3. Μέτρησε τὸ μῆκος
τῆς λίμνης καὶ σύγκρινέ το μὲ τὴν ἀπόστασιν Θεσ/νίκης—Αλε-
ξανδρουπόλεως. Αὕτη πληροῖ ἔνα ταφροειδὲς δρυγμα τῆς δρεινῆς
χώρας καὶ εἶναι ἡ βαθυτάτη λίμνη τῆς γῆς (βάθος 1500 μ.) ἡ λέ-
ξις **Βαϊκάλ** τουρκιστὶ=πλούσιος, δηλ. εἰς ψάρια. 4. Μέτρησε τὸ
μῆκος τοῦ σιβηρικοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ τῶν Οὐραλίων μέχρι

Εἰκ. 50. Σιβηρία.

Βλαδιβοστόκ. Ὁρόμασε τὰς μεγαλυτέρας ἐπ' αὐτοῦ πόλεις. 5.
Ὑπολόγισε τὴν διαφορὰν θερμοκρασιῶν τοῦ ψυχροτάτου καὶ θεο-
μοτάτου μηρὸς διὰ τὴν Ιρκούτσκην (παρὰ τὴν Βαϊκάλην) καὶ τὸ
Βερολίνον (τὸ αὐτὸ γεωγραφ. πλάτος):

	<i>Iανουάριος</i>	<i>Ιούλιος</i>
<i>Iοκούτσκη</i>	—20,8	+18,4
<i>Βερολίνον</i>	— 0,7	+18,1

Όποιον είναι κατά ταῦτα τὸ κλῖμα τῆς Σιβηρίας; 6. Διατὰ οἱ ποταμοὶ τῆς Σιβηρίας δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν συγκοινωνίαν; 7. Τί θὰ συμβαίνῃ ἐκ τοῦ δτι αἱ ἑκβολαὶ τῶν ποταμῶν παραμένουν ἐπὶ μακρότερον χρόνον παγωμέναι ἀπὸ τὸν ἄνω δοῦν αὐτῶν; 8. Πόσας ζώνας βλαστήσεως διακρίνεις εἰς τὸν χάρτην τῆς Σιβηρίας; (εἰκ. 50). Ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ εἰς μὲν τὰς ζώνας τῶν τουντρῶν καὶ τῶν δασῶν είναι περίπου 0,5, εἰς δὲ τὴν χώραν τῆς μαύρης καὶ τῆς φαιᾶς γῆς περίπου 6,5.

1. Κλῖμα, ύδατα.

Ἡ Σιβηρία ἔκτείνεται βορείως τῆς Κιργισίας στέπης ἀπὸ τῶν Ούραλίων δρέων μέχρι τοῦ Μεγάλου Ὡκεανοῦ. Ἡ βορεία παγωμένη θάλασσα, ἡ δποία βρέχει τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς Ἀσίας, κατὰ τὸ βραχὺ θέρος μόνον παρὰ τὴν ἀκτὴν τήκεται· διὰ τοῦτο αὕτη ἔχει διὰ τὸ κλῖμα τὴν ιδίαν ἐπίδρασιν, τὴν δποίαν καὶ μία μεγάλη ἡπειρωτικὴ ἔκτασις.⁹ Εκ τούτου ἡ Σιβηρία, καθὼς καὶ τὸ Τουράν, παρουσιάζει ἡπειρωτικὸν κλῖμα, τὸ δποίον δσον προχωροῦμεν πρὸς τὰ ΒΑ ἐπὶ τοσοῦτον γίνεται τραχύτερον καὶ ὑπὸ τὸν πολικὸν κύκλον, παρὰ τὴν πολίχην Βερχογιάνσκην (ἀνατολικῶς τοῦ ποταμοῦ Λένα), ἐμφανίζει τὰς μεγαλυτέρας ἀντιθέσεις, αἱ δποίαι ἐγγώσθησάν ποτε ἐπὶ τῆς γῆς (⁹Ιανουαρ. μέχρι —70°, Ιούλιος μέχρι +30°).

Ἐνεκα τῆς μακρᾶς αὐτῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τὰς ἀνοικτὰς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἡ Σιβηρία δέχεται, καθὼς καὶ τὸ Τουράν, ἐλαχίστας μόνον βροχάς. Ἄλλ' ἐνῷ εἰς τὸ Τουράν ἡ ἐξάτμισις τῶν θερμάτων κατὰ τὸ θερμότατον θέρος είναι τόσον μεγάλη, ὥστε οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ποταμῶν, δσοι κατέρχονται ἀπὸ τὰ μεθόρια δρη, ἔγραψινται ἡ καταπίνονται ὑπὸ τῆς ἀμμοῦ, εἰς τὴν Σιβηρίαν ἡ ἐξάτμισις είναι πολὺ μικροτέρα καὶ οὕτως αἱ δλίγαι βροχαὶ ἐξαρκοῦν διὰ νὰ θρέψουν καὶ μεγίστους ποταμούς. Λεπτὸν δὲ μόνον στρώμα χιόνος σκεπάζει ἐπὶ δλόκληρον ἐξάμηνον τὴν Σιβηρίαν.

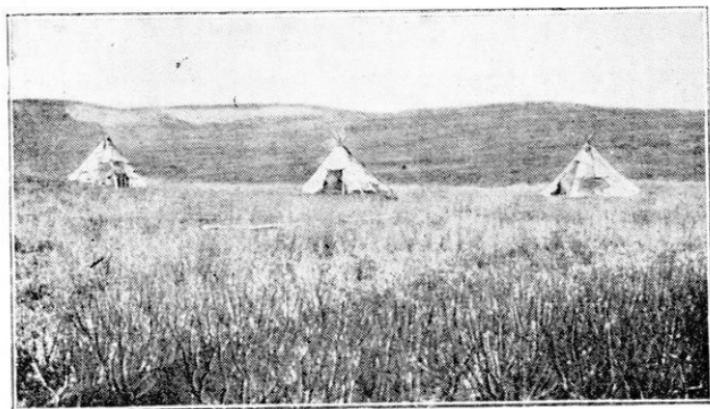
2. Ζῶναι βλαστήσεως.

Τὸ τὴν ἔποιψιν τῆς βλαστήσεως δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν εἰς τὴν Σιβηρίαν, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εύρωπην, τὰς

ἀκολούθους τρεῖς ζώνας, ἐκτειγομένας κατὰ τὴν ἀπὸ Α πρὸς Δ διεύθυνσι.

α) Εἰς τὰ παράλια τῆς βορείας παγωμένης θαλάσσης τὸ θέρος εἶναι τόσον βραχὺ καὶ ψυχρόν, ὥστε κανὲν εἰδος δένδρων, ἐξ ὅσων φύονται εἰς τὴν γῆν, δὲν γῆμπορεῖ γὰρ ὡριμάσῃ τοὺς καρπούς του. "Οθεν ἐδῶ ἐκτείνεται ἡ ζώνη τῶν τουντρῶν (tuntur φιννιστὶ=ἀδενδρος τόπος)" εἶναι ἀδενδροι πεδιάδες, αἱ ὅποιαι ἀλλοῦ μὲν κατέχονται ἀπὸ βάλτους καὶ ἔλη, ἀλλοῦ δὲ διατέμνονται ἀπὸ βραχώδεις λόφους, σκεπασμένους μὲν φύκη καὶ χαμηλοὺς θάμνους. Ἐδῶ εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς πολικῆς ἀρκτοῦ καὶ ἀλώπεκος προπάντων ὁ τάρανδος, τὸ ζῷον τὸ ὅποιον κατὰ τὸ πλειστον ἐξημερώθη καὶ καθιστᾶ ὅμοιατὴν τὴν διαμονὴν εἰς τὸν ἄγθρωπον. Σαμογέται καὶ ἄλλοι Μογγολικοὶ λαοὶ (Ιακοῦται, Τουγγοῦζοι, Τσοῦχτσοι) περιπλανῶνται ἐδῶ βόσκοντες τὰς ἀγέλας τῶν ταράνθων των.

β) Νοτιώτερον ἀρχίζουν νῦν ἀναφαίνωνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ μετριώτατα ἐκ τῶν δένδρων, κάποια βελονόφυλλα, καὶ οὕτω σχε-

Εἰκ. 51. Σκηναὶ τομάδων εἰς τὴν στέπην τῆς Μέσης Σιβηρίας.

ὅδον ὅπο τὸν πολικὸν κύκλον ἀρχίζει ἡ ζώνη τῶν δασῶν. Αὕτη περικλείει μίαν περιοχὴν παναρχαίων δασῶν, πρὸς τὴν ὅποιαν μόνον ἡ τοῦ Ἀμαζονίου ποταμοῦ τῆς γοτίας Ἀμερικῆς δύναται γὰρ παραθληθῆ ἐις ἔκτασιν· ἐν αὐτῇ ἐπικρατοῦν ἡ πεύκη, ἡ σιθηρικὴ κέδρος, ἡ πίτις, ἡ λευκὴ ἐλάτη καὶ ἡ σημύδας διὰ τὸ τρομερὸν ψυχὸς συχνὰ τὰ δένδρα κατὰ τὸν χειμῶνα ἐκρηγνύονται (σκάζουν)

μὲ τὸν δέξιν κρότον ἐκπυρσοκροτοῦντος ὅπλου. Ὁδῷ κατοικοῦν τὰ
ἰκτιδοειδῆ, σαμιούρι, κουνάδι, προσέτι ὁ σκίουρος καὶ τὰ ξῶχ τῶν
δασῶν τῆς Εὐρώπης, ἀρκτοί, λύκοι, λύγγες, ἀλώπεκες.

γ) Νοτίως τῆς γραμμῆς, τὴν δποίαν ἀκολουθεῖ ὁ σιδηρικὸς
σιδηρόδρομος ἡ θερμότης κατὰ τὸ θέρος γίνεται τόση, ώστε αἱ
δλίγαι βροχαὶ δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δένδρων· δθεν
εἰς τὴν ζώνην τῶν δασῶν ἀκολουθεῖ πρὸς Ν ἡ ζώνη τῶν στεππῶν,
ἡ δποία παρουσιάζεται εἰς τὴν δύψηλὴν στέππην τῆς Κιργισίας καὶ
διακρίνεται μὲ εὔφορον πηλώδη γῆν ἐδῶ ξῆ ἔνα εἶδος ἀντιλόπης.
Νοτιώτερον ἀκόμη τὸ πολὺ θερμότερον Τουράν εἶναι τμῆμα (δ)
τῆς ζώνης τῶν ἔρήμων τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἡ δποία προσχωρεῖ
ἐκ τοῦ Ἱράν καὶ πέραν τοῦ Τιένσχαν εὑρίσκει τὴν συγένειάν της
εἰς τὴν λεκάνην τοῦ Ταρίμ καὶ τὴν ἔρημον Γκόμπι.

Τὸ νότιον μέρος τῆς ζώνης τῶν δασῶν καὶ ἡ ζώνη τῶν στεπ-
πῶν ἔχουν εὔφορον ἔδαφος καὶ παραδίδονται δλονὴν περισσότερον
εἰς τὴν γεωργίαν, καλλιεργεῖται δὲ σίτος καὶ σίκαλις. Ἔνεργείται
καὶ κτηνοτροφία, ἐκ τῆς δποίας παράγεται πολὺ βούτυρον.

3. Οἱ κάτοικοι καὶ αἱ ἀσχολίαι των. Πολιτικὴ κατάστασις.

Οἱ ιδιαγενῆς πληθυσμὸς εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον μογγολι-
κῆς καταγωγῆς, εἶναι δὲ πανταχοῦ ἐκτάκτως δλιγάρχημος. Ἀγά-
τὰ δάση κατοικοῦν κυνηγετικαὶ φυλαί, αἱ δποία ἀποζοῦν ἐκ τοῦ
κυνηγίου καὶ τῆς ἀλιείας, (ώς Ἰακοῦται, Τουγγοῦζοι). Οἱ μεγάλοις
ποταμοὶ τῆς Σιβηρίας καὶ ἡ λίμνη Βαϊκάλη εἶναι πλουσιώτατοι
εἰς ἰχθῦς. Οἱ λαοὶ οὗτοι ἵστανται ἐπὶ χαμηλῆς βαθμίδος τοῦ πο-
λιτισμοῦ, ἐπειδὴ δλόκληρος ἡ ζωὴ των καταναλίσκεται εἰς τὸν
ἀγῶνα κατὰ τῆς τραχείας φύσεως τῆς χώρας των, τείνουν δὲ δλο-
νὴν νὰ ἔξαφανισθοῦν.

Οἱ Ρῶσοι, οἱ δποίοι εἶναι κύριοι τῆς Σιβηρίας, προτεπά-
θησαν γὰρ ἀναπτύξουν τὴν χώραν οἰκονομικῶς. Ως μετανάσται ἡ
ώς ἔξόριστοι ἐγκαθίστανται κυρίως εἰς τὰ μεταξὺ τῆς ζώνης τῶν
δασῶν καὶ τῆς ζώνης τῶν στεππῶν μέρη, τὰ δποία εύνοοῦν τὴν
καλλιέργειαν, καθὼς καὶ κατὰ μῆκος τῶν πλωτῶν ποταμῶν, προ-
πάντων ως γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι, ἀλλὰ καὶ ως ἔμποροι γου-
ναρικῶν. Εἰς τὰ πρὸς τὴν κεντρικὴν Ἀσίαν μεθόρια δρῃ ἐνερ-
γεῖται καὶ ἐπικερδῆς δρυκτωρυχία χρυσοῦ, μολύβδου, σιδήρου,
γραφίτου (πρὸς κατασκευὴν μολυβδοκονδύλων) καὶ γαικινθράκων.

‘Ολόκληρος ἡ βορεία καὶ δυτικὴ Ἀσία εἶναι κτηνιατρική.

Δι^ο αὐτῆς ή Ἄρωσία ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον εἰς ἔκτασιν κράτος τοῦ κόσμου μετὰ τὴν Ἀγγλίαν. Τὰ καθ^ο ἔκαστον μέρη τοῦ κράτους τούτου ἀπολαύουν σήμερον ἐν τῇδι διοικήσει τῶν ἑσωτερικῶν ὑποθέσεων μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν ἢ διηγη εἶχον ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν Τσάρων. Τὰ μεγαλύτερα τῶν κρατῶν τῆς Ἀσιατικῆς Ἄρωσίας εἶναι ή «Κιργισία», ή «Σιβηρία», ή «Ιακουτία», ή «Ἀπωλεύτηνα» καὶ ἐν Τουράν ή «Οὔζμπεκία» καὶ ή «Τουρκμενία».

Πρὸς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Σιβηρίας καὶ πρὸς σκοποὺς στρατιωτικοὺς οἱ Ἄρωσοι κατεσκεύασαν τὸ 1893—1903 τὸν **ὑπερσιβηρικὸν σιδηρόδρομον**, τὸν μεγαλύτερον τοῦ κόσμου (7800 χλμ.). Οὗτος διέρχεται διὰ τῆς Ὁμοσκηνής (150), τῆς μεγαλυτέρας καὶ σπουδαιοτέρας ἐμπορικῆς πόλεως τῆς Σιβηρίας, κειμένης ἐν μέσῳ εὐφόρου γεωργικῆς περιοχῆς, προχωρεῖ πρὸς τὴν **Τόμοσκην** (100), ἥτις ἔχει πανεπιστήμιον, καὶ τὴν **Ιακούντσκην**, τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν γουγαρικῶν μὲ πολλὰς σήραγγας περιέρχεται τὴν Βαϊκάλην λίμνην καὶ προχωρῶν πρὸς Α τελευτὴ εἰς τὴν **Βλαδιβοστόκην** (100). Κατὰ τὸ θέρος οἱ μεγάλοι σιδηρικοὶ ποταμοὶ χρησιμεύουν εἰς τὴν ποταμοπλοΐαν. Κύριος λιμὴν ἐπὶ τοῦ Ἰρτιος ποταμοῦ εἶναι ή **Τοβόλσκη** (20), καὶ ἐπὶ τοῦ Δένα ή **Ιακούντσκη** (10), ή πρωτεύουσα τῆς Ιακουτίας.

Ἡ χερσάνησος **Καμτσάτηα** εἶναι ἵση κατὰ τὸ μέγεθος μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ περιέχει τεράστια ἡφαίστεια. Ταῦτα ἔχουν τὸ ὄψις τοῦ Λευκοῦ ὄρους τῶν Ἀλπεων, καὶ περιζωνύσσονται ἀπὸ τεραστίους παγετῶνας. Εἰς τὰ δάση τῶν ὑπωρειῶν τῶν διαιτῶνται ἀναρίθμητοι ἄρκτοι. Οἱ ἐλάχιστοι κάτοικοι ἀσχολοῦνται εἰς τὸ κυνήγιον καὶ τὴν ἀλιείαν.

Ἄσκησεις. 1. Διατὸς ή Σιβηρία κατὰ τὸν χειμῶνα ἔχει δριμύτατον ψῦχος καὶ καθ^ο ὅλον τὸ ἔτος ἐλαχίστας βροχάς; 2. Ποῦ ἀλλοῦ εῦρομεν ταφροειδὲς ὁργυμα εἰς δρεινὴν χώραν καὶ κατὰ τί διαφέρει ή πληροῦσα αὐτὸν λίμνη ἀπὸ τὴν Βαϊκάλην; 3. Ποίας περιοχᾶς τῆς Ἀσίας γνωρίζεις χωρὶς διέξοδον τῶν ὑδάτων πρὸς τὴν Θάλασσαν; 4. Ποία ή αἰτία τοῦ φαινομένου τούτου; 5. Ποῖα τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ἀνὰ τὰς διαφόρους ζώνας τῆς ΒΔ Ἀσίας; 6. Ταξίδιον ἀπὸ Σαμάρας εἰς Τασκένδην, ἀπὸ Μόσχας εἰς Πεκίνον.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

1. Ἰστορία τῆς ἀνακαλύψεως τῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας.

Γνώσεις γεωγραφικὰς περὶ τῆς Ἀσίας ἥρχισαν νὰ λαμβάνουν οἱ Ἑλληνες κυρίως ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξανδρου (334 π. Χ.). Ἐκτοτε ἀρχίζει νὰ γίνεται διλονὲν ζωηρότερον τὸ ἐμπόριον μὲ τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Κίναν διὰ τῶν καραβανίων, τὰ ὅποια ἔφθανον μέχρι τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τῶν λιμένων τῆς Συρίας. Οἱ Ἀραβεῖς, οἱ αἰληρονομήσαντες κατὰ τὸν μεσαίωνα τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, ἐγνώριζον ἐξ ἀφηγήσεων ταξιδιωτῶν τὴν νότιον Ἀσίαν μέχρι τῆς Κίνας καὶ τῶν Μαλαϊκῶν νήσων. Συγχρόνως ἔμποροι ἐξ Εὐρώπης ἐταξιδεύουν εἰς τὸ ἀχανὲς μογγολικὸν κράτος, τὸ ὅποιον τότε ἔφθανεν ἀπὸ τῆς Ρωσίας μέχρι τῆς Κίνας.

Πρῶτος εὐρωπαῖος, ὁ ὅποιος ἔφθασεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν εἶναι ὁ Βενετὸς ἔμπορος Μᾶρκος Πόλος (1275). Κατόπιν διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Τούρκων ἡ ἐμπορικὴ ὁδὸς πρὸς τὰς Ἰνδίας διεκόπη, καὶ ἔμεινε μόνη ἡ ἀγορὰ τῆς Ἀλεξανδρείας, εἰς τὴν ὅποιαν Ἀραβεῖς ἔμποροι μετεκόμιζον διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὰ προϊόντα τῶν Ἰνδῶν, (μπαχαρικά, πολυτίμους λίθους, ἐλεφαντόδοντα, βαμβακερὰ καὶ μεταξωτὰ υφάσματα, ἔθενον κλπ.). Ἐκεῖθεν ἔμποροι τῆς Βενετίας καὶ τῶν ἄλλων ἴταλικῶν πόλεων τὰ παρελάμβανον καὶ μετακομίζοντες εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς τὰ ἐπώλουν εἰς ὑπερόγκους τιμάς. Ἔνεκα τούτου πολλάκις οἱ ἀνθρωποι εἰχον σκεψθῆ νὰ εὔρουν θαλασσίαν ὁδὸν πρὸς τὰς Ἰνδίας καὶ πρῶτοι οἱ Πορτογάλλοι ἐπεχείρησαν νὰ φθάσουν εἰς αὐτὰς περιπλέοντες τὴν Ἀφρικήν. Μετὰ πολλὰς προσπαθείας ὁ θαλασσοπόρος Βάσκο δὰ Γάμπα ἔφθασε τὸ 1498 εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀλλοι δὲ Πορτογάλλοι προσήγγισαν τὸ 1517 εἰς τὴν Κίναν, τὸ 1542 εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μαγελάνος κατὰ τὸν περίπλουν τῆς γῆς, τὸν δόποιον ἐπεχείρησε τὸ 1521, ἀνεκάλυψε πλέων ἐξ ἀνατολῶν τὰς Μαλαϊκὰς ἐκείνας νήσους, τὰς ὅποιας ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Φιλίππου Β' ὠνόμασε Φιλιππίνας. Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 16 αἰῶνος ἐγνώσθη διὰ τῶν ρωσικῶν κατακτήσεων καὶ τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀσίας μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὡκεανοῦ. Ἐκτοτε ἀρχίζει καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἔξερεύνησις τῆς ἡπείρου. Ὁ γνωστό-

τερος ἐρευνητὴς τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀσίας εἶναι ὁ Σουηδὸς Σδέν
Χέντιγκ.

2. Ἡ Ἀσία ὡς ἡπειρος. (Μέγεθος, θέσις).

Ἀσία : 44 ἑκατ. τ.χλμ.

1130 ἑκατ. κατοίκων

Εὐρώπη : 11 ἑκατ. τ.χλμ.

492 ἑκατ. κατοίκων

1. Ποῖα τὰ δρια τῆς Ἀσίας πρὸς τὴν Εὐρώπην; πρὸς τὴν
Ἀφρικήν; 2. Ποῖος πορθμὸς χωρίζει τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὴν Ἀμε-
ρικήν; 4. Ὁνόμασε τοὺς ὥκεανούς καὶ τὰς θάλασσας, αἱ ὅποιαι
περιβρέχουν τὴν Ἀσίαν. 4. Ὁρισε τὴν θέσιν αὐτῆς ἐν τῷ ἀνατο-
λικῷ ἥμισφαιρῳ.

Ἡ Ἀσία καὶ ἀνευ τῆς Εὐρώπης, ἡ ὅποια κυρίως εἰπεῖν
ἀποτελεῖ μεγάλην αὐτῆς χερσόνησον, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἡπειρος
τῆς Γῆς· διότι καταλαμβάνει περίου τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ξηρᾶς καὶ εἶναι
 $4\frac{1}{2}$ φορᾶς μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.

Μὲ τὴν Εὐρώπην, ὡς εἴδομεν, ἡ Ἀσία εἶναι στενώτατα συγ-
δεδεμένη. Πρὸς τὴν Ἀφρικήν συνάπτεται διὰ τοῦ ισθμοῦ τοῦ
Σουέζ, πρὸς δὲ τὴν Ἀμερικήν πλησιάζει κατὰ τὸν Βερίγγειον
πορθμόν. Μὲ τὴν Αὐστραλίαν συνδέεται διὰ τῶν Μαλαϊκῶν νή-
σων ὡς διὰ γεφύρας. Ὅθεν ἡ θέσις τῆς Ἀσίας διὰ τὰς συγκοι-
νωνίας φαίνεται εὐγοῦνή. Ἄλλο ἐπειδὴ αἱ βόρειαι ἀκταὶ τῆς
ἡπείρου εἶναι ἀπροσπέλαστοι, ἡ δὲ ἀπέναντι τῆς ἀνατολικῆς
πλευρᾶς τῆς παραλία τῆς Ἀμερικῆς εἶναι πολὺ ἀπομακρυσμένη,
τὰ πλεονεκτήματα τῆς θέσεως ἔλαττώνονται πολύ.

3. Διαμελισμὸς τῆς ἡπείρου.

Πρὸς βορρᾶν ἡ Ἀσία προχωρεῖ πρὸς τὸν βόρειον Παγω-
μένον Ὦκεανόν· οὗτον ἡ βορεία αὐτῆς ἀκτὴ ἔχει διὸ ἡμᾶς ση-
μασίαν μόνον ὡς ὅριον τῆς ἡπείρου. Κυρίως ἐστραμμέναι πρὸς
τὸν Ὦκεανὸν εἶναι ἡ νοτία καὶ ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς
Ἀσίας· ἡ νοτία δμοιάζει κατὰ τὸν διαμελισμὸν μὲ τὴν νοτίαν
Εὐρώπην, ἡ δὲ ἀνατολικὴ διαμελίζεται εἰς πολλὰς χερσόνη-
σους καὶ νήσους τοξοειδῶς πρὸ αὐτῆς τεταγμένας. Ἄλλο δλαί
δμοῦ αἱ χερσόνησοι καὶ αἱ νῆσοι τῆς Ἀσίας δὲν ἀπαρτίζουν

ούδε τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς ὥπερος. Κατὰ ταῦτα τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἀσίας ἔχει τὸν χαρακτῆρα τῆς μεσογαίας.

4. Μορφολογία τοῦ ἔδαφους.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀσία ἀποτελεῖ μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐν σύνολον, πρέπει ἔξετάζοντες τὴν μορφὴν τοῦ ἔδαφους τῆς Ἀσίας νὰ ἔχωμεν ὑπὸ ὅψιν τὴν μορφολογίαν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ βορεία Ἀσία ἔχει, ως καὶ ἡ βορεία Εὐρώπη, τὸν χαρακτῆρα εὐρείας πεδιάδος. Αὕτη πρὸς ἀνατολὰς συνάπτεται μὲ λοφώδη καὶ δρεινὴν χώραν. Ἡ μεση Ἀσία συνίσταται διμοίως πρὸς δυσμάς ἐκ βαθυπέδου, τὸ διποίον συνάπτεται μὲ τὸ βαθύπεδον τῆς γοτίας Ῥωσίας, πρὸς ἀνατολὰς δὲ χωρίζεται δι' ὑψηλῶν δροσειρῶν ἀπὸ τὸ κεντρικὸν μέρος τῆς Ἀσίας. Τὰ νότια τῆς Ἀσίας καὶ τὸ κεντρικὸν αὐτῆς μέρος διατέμνονται, ως καὶ ἡ νοτία Εὐρώπη, ὑπὸ μακρῶν δροσειρῶν, αἱ διποίαι δύμας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς δὲν διακόπτονται, ἀλλὰ διατηροῦν τὴν συνοχήν των. Τέλος ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς ὥπερου ἔχει δλῶς διαφορετικὸν χαρακτῆρα. Αὕτη κατέρχεται κλιμακηδὸν πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ Ειρηνικοῦ ὁ ἀδαμάντης δὲ πυθμὴν τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ αἱ στεφάναι τῶν νήσων καὶ χερσονήσων μαρτυροῦν ὅτι ἐδῶ, ως καὶ εἰς τὸ Μαλαϊκὸν ἀρχιπέλαγος, συγένθησαν κάποτε κατακρημνίσεις ἔδαφῶν, συνοδεύομεναι μὲ τὴν ἔκρηξιν πολλῶν γῆφαιστείων. (Πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Αἴγαίου καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης ἐν γένει).

5. Κλῖμα.

1. Ποῖοι τόποι τῆς Ἀσίας δέχονται κατὰ τὸ θέρος πλουσίας βροχᾶς καὶ διατὰ τότε τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ὥπερος ἀπομένει κατόξη-
ρον; 2. Διατὰ κατὰ τὸν χειμῶνα πρέουν ἥπιοι, ξηροὶ καὶ ψυχροὶ ἄνε-
μοι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀσίας πρὸς τὰς παραλίας χώρας; 3.
Ποῖον τμῆμα τῆς Ἀσίας δέχεται κατὰ τὸν χειμῶνα σχετικῶς πλουσίας βροχᾶς καὶ διατί; Ἐξήγησε ἐν γένει τὸν χάρτην τῶν βροχῶν τῆς δλῆς Ἀσίας (Εἰν. 20).

6. Οἱ ποταμοὶ καὶ τὸ ἔργον των.

Ἡ κεντρικὴ Ἀσία πάσχει ἀπὸ ξηρασίαν. Τὸ ἐλάχιστον πο-
σὸν τῶν διαδρίων ὑδάτων τῆς δὲν δίδει εἰς τοὺς ποταμοὺς τὴν δύ-
ναμιν, ὅπως διαγοίζουν διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν. Ὁθεν πο-
ταμοὶ σχηματίζονται κυρίως εἰς τὰ ὅρη, τὰ διποῖα περιστοιχίζουν
τὸ κεντρικὸν ὑψίπεδον. Οὗτοι διευθύνονται πρὸς δλᾶς τὰς διευ-

θύγσεις, ἐπειδὴ δὲ κατέρχονται ἀπὸ ὑψηλὰ ὅρη, εἰς τὰ ὄποια μὲ τὸν κακιρὸν διήγοιξαν βαθυτάτας φάραγγας, εἶναι δρμητικοὶ καὶ συμπαρασύρουν ἀφθονωτάτας ὕλας, τὰς ὄποιας καὶ ἀποθέτουν εἰς τὰς ἐκδολάς των, διότι ἐκεῖ ἡ δύναμις τοῦ ῥεύματός των ἀνακόπτεται. Οὕτως ἐσχηματίσθησαν τὰ εὐρέα βαθύπεδα τῆς ἡπείρου, τὰ ὄποια καὶ ἐξακολουθοῦν δόλονεν νὰ ἐπεκτείνωνται. Πόσον διαφορετικὰ εἰς τὴν ὅψιν εἶναι τὰ εὐρέα ὑψίπεδα τῆς κεντρικῆς καὶ γοτιοδυτικῆς Ἀσίας! Ἐξήγγησε τὴν διαφορὰν ἀπὸ τὰ λεχθέντα κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ἰρανικοῦ δροπεδίου.

7. Φυτὰ καὶ ζῷα τῆς Ἀσίας.

Φυτὰ καὶ ζῷα εὑρίσκονται εἰς ἀμεσον σχέσιν πρὸς τὸ κλῖμα καὶ τὴν μορφὴν τοῦ ἔδαφους. Τὰ πλεῖστα τῶν φυτῶν, τὰ ὄποια καλλιεργοῦμεν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ τῶν κατοικιδίων μης ζώων πατρίδα ἔχουν τὴν Ἀσίαν. Δυνάμεθα προχωροῦντες ἀπὸ Β. πρὸς Ν νὰ διακρίνωμεν ἐξ μεγάλας ζώνας, ἐκτεινομένας κατὰ μῆκος ἀπὸ Α πρὸς Δ: 1) ζώνη τῶν τουντρῶν, 2) ζώνη τῶν δασῶν βελονοφύλλων δένδρων, 3) ζώνη τῶν στεππῶν (Μικρὰ Ἀσία, Ἀρμενία, Καυκασία, Κιργίσιαι στέππαι, Τζουγγαρία, βορεία Μογγολία, Μαντζουρία), 4) ζώνη τῶν ἐρήμων (Αραβία, Συρία, Μεσοποταμία, Ἰράν, ΒΔ Ἰνδίαι, Τουράν, λεκάνη τοῦ Ταρίμ, Γκόδι), 5) διποτροπικὴ ζώνη τῶν θερινῶν βροχῶν (χωραὶ Μονσούνη) (Ιεμένη, Ἰνδίαι, Ἰνδοκίνα, νοτία Κίνα, νοτία Ἰαπωνία), 6) τροπικὴ ζώνη τῶν διηγεκῶν βροχῶν (Μαλάκκα, Μαλαϊκὸν Ἀρχιπέλαγος).

8. Πληθυσμός.

Η Ἀσία, ως φαίνεται, εἶναι ἡ μήτηρ γῆ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐδῶ πιθανῶς εὑρίσκεται ἡ ἀρχική του πατρίς· ἀπὸ ἐδῶ ἡ ἀνθρωπότης ἡδύνατο ἔνεκα τῆς κεντρικῆς θέσεως τῆς ἡπείρου εύκολώτατα νὰ ἐξαπλωθῇ πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας ἡπείρους. Ήολὺ προτοῦ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἀνθρωπότης λάδη συγείδησιν ἔκατης καὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὴν κόσμου, ἥκμαζον ἐδῶ μεγάλα κράτη, πανίσχυροι βασιλεῖς, ἐδρεύοντες εἰς μεγαλοπρεπῆ ἀνάκτορα, ἐδέσποιζον μυριάδων ὑπηκόων, ἔκατομμύρια ἀνθρώπων ἔκαλλιέργους κατ' ἔτος τοὺς ἀγρούς, σοφοὶ ἡρεύνων εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἀστέρων, Ἱερεῖς ἀνήγγελον τὴν δύναμιν τῶν θεῶν. Μὲ θαυμαστὴν δημιουργικὴν δύναμιν ἡ Ἀσία παρήγαγε καὶ τὰς πέντε θρησκείας

τοῦ κόσμου : τὸν Ἰουδαϊσμὸν καὶ τὸν Χριστιανισμόν, τὸ Ἰσλάם, τὸν βραχμανισμὸν καὶ τὸν βουδισμόν.

Σήμερον τρεῖς φυλαὶ κατοικοῦν τὴν Ἀσίαν, ἡ κιτρίνη, ἡ λευκή, καὶ ἡ μαλαΐκη. Τὸ δριόν μεταξὺ τῶν μογγολικῶν καὶ ἴνδο-γερμανικῶν γλωσσῶν διήκει ἀπὸ τοῦ νοτίου ἀκρου τῆς Κασπίας θαλάσσης μέχρι τοῦ Παμίρ καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βραχμαπούτρα.

Ἡ Ἀσία εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη ἡ πολυαγθρωποτέρα γη-πειρος τῆς γῆς. Ἐνῷ περιλαμβάνει εἰς ἔκτασιν μόνον τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς οἰλης Ἑγρᾶς ἔχει ὅμιλον τοῦ ἡμίσεος τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς (ἡτοι 1130 ἐκ τῶν 2000 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων). Τὰ σημήνη ταῦτα τῶν ἀνθρώπων συνωστίζονται κατὰ σχεδὸν ἀπίστευτον τρόπον εἰς τὰς ἔνεκα τῶν ἑτησίων ἀνέμων εὐφόρους περιοχὰς τῆς νοτίου καὶ Ἀνατολικῆς Ἀσίας. Ἐδῶ κατοικοῦν 1020 ἑκατομμύρια ψυχῶν (πυκνότης πληθυσμοῦ 68, πολὺ μεγαλυτέρα τῆς οἰλης Εὐρώπης)· ἡ λοιπὴ Ἀσία, ἵση κατ' ἔκτασιν μὲ τὴν Ἀφρικήν, περιλαμβάνει τὰ ὑπόλοιπα 110 ἑκατ. κατοίκων (πυκνότης πληθυσμοῦ 3).

9. Πολιτικὴ διαιρεσίς.

Κατὰ μῆκος τῆς ζώνης τῶν ὁρέων διήκει διὰ τῆς Ἀσίας μία σειρὰ κρατῶν, τὰ δροῖα εἶναι ἀνεξάρτητα: Τουρκία, Περσία, Ἀφγανιστάν, Κινεζικὸν κράτος, Σιάμ, Ἰαπωνία. Ἀλλ' ἐκ τούτων μόνον ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Τουρκία ἀναπτύσσουν ἰσχυρὰν πολιτικὴν δύναμιν. Τὰ λοιπὰ παρατείνουν τὴν ὑπαρξίν των προπάντων ἔνεκα τῆς ἀσυμφωνίας καὶ τῆς ζηλοτυπίας τῶν μεγάλων δυνάμεων. Νοτίως τῆς ζώνης ταύτης δεσπόζει ἡ Ἀγγλία ὡς ἡ μεγαλυτέρα ἀποικιακὴ δύναμις. Ὁ Ἰνδικὸς ὥκεανὸς εἶναι σήμερον βρεττανικὴ θάλασσα. Βορείως τῆς ζώνης ταύτης μόνος κυρίαρχος εἶναι ἡ Ρωσία.

10. Οἰκονομικὴ ζωή.

Τὰ προϊόντα τῶν διαφόρων ζωγρῶν τῆς Ἀσίας σύμφωνα μὲ τὴν μακροτάτην ἀπὸ Β πρὸς Ν ἔκτασιν αὐτῆς εἶναι ποικιλώτατα. Αἱ χῶραι Μονσούν ὑπερβάλλουν εἰς ποικιλίαν προϊόντων ὅλας τὰς ἀλλαζ. Ἀλλ' εἶναι συγχρόνως ἡ περιοχὴ ἐνδέσ συνωστισμοῦ λαῶν, διόποιος οὐδαμοῦ ἀλλοῦ τῆς γῆς παρατηρεῖται. Ἐνεκα τούτου μόνον ἐλάχιστον πολλοστημάριον τῆς οἰλης παραγωγῆς δύναται νὰ ἔξαχθῃ ἀπὸ ἑδῶ, τὸ δροῖον ὅμιλος διὰ τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν

είναι σημαντικώτατον. Τὰ σπουδαιότερα τῶν προϊόντων τούτων είναι : σίτος, ὅρυζα, ζαχαροκάλαμον, τέέον, μέταξα, μπαχαρικά. Ἀπὸ τὰς Μαλαΐκας νήσους ἔρχονται καρυτσούν, κακάον, καφές, καπνός, τέέον. Ἡ ζώνη τῶν ἑρήμων καὶ στεππῶν παρέχει : βάμβακα, ἔρια, σιτηρά, φοίνικας, ἐσπεριδοειδῆ, ὄσπρια. Ἡ ζώνη τῶν δασῶν ἔξαγει : ξυλείαν, δέρματα, σιτηρά, βούτυρον. Ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὸ κλῖμα είναι οἱ θησαυροὶ τοῦ ἑδάφους, τῶν διοίων ἡ Ἀσία ἔχει μεγάλην ἀφθονίαν. Οὗτοι δημως μένουν πολλαχοῦ ἀνεκμετάλλευτοι. Οἱ σπουδαιότεροι είναι : χρυσὸς καὶ ἄλλα πολύτιμα μέταλλα (ΒΔ κράσπεδον τῆς κεντρικῆς Ἀσίας), σιδηρος (Κίνα, Ἰνδίαι, Ἀνατολικὴ Σιβηρία), κασσίτερος (Μαλάκια, ΝΔ Κίνα), πετρέλαιον (Καυκασία, Μεσοποταμία, Περσία, μεγάλαι νῆσοι Σούνδα), γραφίτης (Ἀνατολικὴ Σιβηρία, Κεϋλάνη), γαι-άνθρακες (Κίνα, Ἀνατολικὴ Σιβηρία, Ἰνδίαι). Οὕτω καὶ ἡ Ἀσία παρέχει εἰς τὸν κόσμον τρόφιμα καὶ πρώτας ὅλας πρὸς βιομηχανικὴν ἐπεξεργασίαν. Ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ Ἰνδίαι ἀρχίζει ἀναπτύσσεται καὶ ἐπιτόπιος ἴσχυρὰ βιομηχανία.

11. Συγκοινωνία.

Δίκτυον σιδηροδρομικὸν κέκτηνται μόνον ἡ Ἰαπωνία καὶ αἱ Ἰνδίαι, εἰς δὲ μόνον σιδηρόδρομος ὑπάρχει, δ ὅποιος διασχίζει τὴν ὅλην ἥπειρον, ὁ ὑπερσιδηρικός. Ἡ ποταμοπλοΐα ἔξαιρέσει τοῦ Γάγγου καὶ τοῦ κάτω Γιάγκτσεκιαγ ὅυσχεραίνεται ἀλλοῦ μὲν ἔνεκα στειρεύσεως τῶν ὑδάτων, ἀλλοῦ δὲ ἔνεκα τῶν σχηματιζομένων διιδύν, εἰς τὴν Σιβηρίαν δὲ ἔνεκα τῶν πάγων.

12. Ἀσκήσεις. 1. Ποίαν χώραν τῆς Ἀσίας θὰ ἐπειδύμεις νὰ ἐπισκεφθῆς; Διατὶ ἀκριβῶς αὐτήν; Εἰς ποίαν δὲν θὰ ἥθελες νὰ ταξιδεύσῃς; Διατί; 2. Ὁνόμασε προϊόντα τῆς Ἀσίας, τὰ δόπια τρώγεις ἢ κοησμοποιεῖς. Ἐκ ποίας χώρας τῆς Ἀσίας προέρχονται ταῦτα; 3. Περίγραψε τὸ ταξίδιον ἐνὸς κυτίου τεέου ἐκ Κίνας μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς σου. Ἐκ τίνος ἀλλού τόπου τῆς Ἀσίας ἡμπορεῖ νὰ προέρχεται τοῦτο; 4. Τίνα ζῷα κοησιμένουν ώς φορτηγά: α) ἐν τῇ πρόσθετῃ Ἀσίᾳ, β) ἐν Ἰνδίαις, γ) ἐπὶ τῶν Ἰμαλαΐων, δ) ἐν τῇ Μογγολίᾳ, ε) ἐν τῇ βορείᾳ Σιβηρίᾳ; 5. Ποῦ θὰ προτιμοῦσες νὰ ζῆς, εἰς μίαν ἀρκτικὴν χώραν ἢ εἰς μίαν τροπικήν; Διατί; 6. Τίνες χῶραι τῆς Ἀσίας κατοικοῦνται ὑπὸ τῆς κιτρίνης φυλῆς; Κατάταξε κατὰ τὴν ἔκτασιν τὰ ἀνεξάρτητα κράτη τῆς Ἀσίας (Βλ. τὸν ἐν τέλει τοῦ βιβλίου πίνακα).

ΑΦΡΙΚΗ

Α') ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Εἰσαγωγή.

Πλησιεστέρα και γνωστοτέρα εις ήμας χώρα τῆς Ἀφρικῆς είναι η **Αίγυπτος**. Πολλοί συμπατριώται μας ζοῦν εις αὐτήν, ιδίᾳ εις τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τῆς δποίας τὸ δόνομα ἐνθυμίζει τοὺς χρόνους, κατὰ τοὺς δποίους δὲ Μέγας Ἀλέξανδρος διέδωκεν εις τὴν Αἴγυπτον τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν. Εἰς αὐτὴν φθάνομεν, ἀφοῦ διαπλεύσωμεν μὲ τὸ πλοῖον τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Ἀλλὰ και δυτικώτερον αὐτῆς εις τὰς ἀκτὰς τῆς **Κυρηναϊκῆς** και **Τριπολίτιδος** καταπλέουν οἱ θαλασσινοὶ μας, (Αἴγινηται, Ὅδραιοι και Δωδεκανήσιοι), διὰ ν' ἀλιεύσουν εις τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης

Εἰκ. 52. Χάρτης τῶν μεσογειακῶν χωρῶν.

σπόργγους. Αἱ ἀκταὶ των εἰναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐρημικαί, δὲ λίγον δὲ πέραν τῆς παραλίας ἔκτείνεται ἀχανής ἐρημος, η **Σαχάρα**.

Ἐτι δυτικώτερον, εις τὴν δυτικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου, η ἀκτὴ τῆς Ἀφρικῆς μᾶς είναι γνωστὴ ἐκ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας. Ἐκεῖ, εις τὸν μυχὸν εύρυχώρου και ἀσφαλοῦς κόλπου, ἔκειτο τὸ πάλαι η **Καρχηδών**, κτίσμα τῶν Φοινίκων· διὰ τῆς θέσεώς της και τῆς ἐμπορικῆς ἴδιοφυΐας τῶν κατοίκων της εἶχε δεσπόσει ἐπὶ αἰώνας καθ' ὅλην τὴν δυτικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου, ἕως οὗ οἱ

Ρωμαίοις τὴν κατέστρεψαν. Ἐκεῖ εἶναι σήμερον ἡ Τύνις, δυτικώτερον δὲ αὐτῆς εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Νουμιδίας τὸ Ἀλγέτιον, εἰς τὴν θέσιν δὲ τῆς Μαυριτανίας τὸ Μαρόκον.

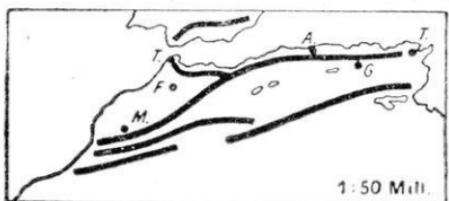
Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἡ Ἀφρικὴ προχωρεῖ περισσότερον πρὸς βορρᾶν, πλησιάζουσα πρὸς τὴν Εὐρώπην. Αἱ δροσειραί, αἱ ὄποιαι τὴν διασχίζουν (Μικρὸς καὶ Μέγας Ἀτλας), κατὰ μὲν τὸν πορθμὸν τοῦ Γιβραλτάρ συνέχονται μὲν τὴν Σιέρραν Νεβάδαν, κατὰ δὲ τὸ στενὸν τῆς Σικελίας εὑρίσκουν τὴν συνέχειάν των εἰς τὰ Ἀπέννινα. Ὁθεν δὲ Ἀτλας, ἀν καὶ εὑρίσκεται ἐπὶ ἀφρικανικοῦ ἐδάφους, εἶγαι μᾶλλον μέλος τοῦ μεγάλου δρεινοῦ συστήματος τῆς νοτίας Εὐρώπης, τὸ ὄποιον διὰ τῶν πλοκάμων του περιτύλισσει ἀμφοτέρας τὰς λεκάνας τῆς Μεσογείου. Μεσογειακὸν εἶναι καὶ ἐδῶ τὸ κλῖμα καὶ ἡ χλωρίς. Κατὰ ταῦτα αἱ χώραι τῆς Ἀφρικῆς, αἱ περιλαμβανόμεναι μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νείλου καὶ τῶν Ἡρακλείων Στηλῶν, εἶναι αἱ μεσογειακαὶ χῶραι τῆς Ἀφρικῆς. Ἐπειδὴ δὲ αἱ χῶραι τοῦ Ἀτλαντος τόσον κατὰ τὴν σύστασιν τῶν ὁρέων, δύσον καὶ κατὰ τὸ κλῖμα καὶ τὸν φυτικὸν κόσμον παρουσιάζουν μεγάλην δημιούργητα πρὸς τὰς νοτίας περιοχὰς τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔξετάσωμεν πρῶτον τὰς χώρας τοῦ Ἀτλαντος· ἀφοῦ δὲ διατρέξωμεν τὴν ἔρημον, τῆς ὄποιας τὸ βόρειον κράτισπεδον βρέχεται ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ διὰ τοῦ Νείλου θὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικανικῆς ἥπερου, τὸ Σουδάν.

1. Αἱ χῶραι τοῦ Ἀτλαντος.

1. Σύγκοινε τὸ μῆκος τοῦ Ἀτλαντος: α) μὲ τὰς Ἀλπεις, β) μὲ τὴν Σκανδιναβίαν (εἰκ. 56).
2. Τί δεικνύει διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἀτλαντος: δυόμασε τὰ κυριώτερα αὐτοῦ μέρη καὶ τὰς ὑψηλοτέρας κορυφάς.
3. Ποία ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους ΒΔ τοῦ Ὑψηλοῦ Ἀτλαντος, ποία μεταξὺ τοῦ Μικροῦ καὶ Μεγάλου Ἀτλαντος;
4. Τὸ κλῖμα καὶ ἡ βλάστησις τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀτλαντος εἶναι μεσογειακά. Οποῖαι ἀράγε θὰ εἶναι ἐν αὐτῇ αἱ ωραι τοῦ ἔτους, ἡ περίοδος τῶν βροχῶν, ἡ βλάστησις τῶν φυτῶν, τὸ εῖδος τῆς καλλιεργείας καὶ ἡ κτηνοτροφία;
5. Ποῖον τμῆμα εἶναι περικλειστον καὶ ἐκ τούτου θὰ ἔχῃ πολὺ διλγας βροχάς; Ποίας ζώνης

η βλάστησις θὰ ἐπικρατῆ ἔκει; 6. Ποῖα Εὐρωπαϊκὰ κράτη κατέχουν τὰς χώρας τοῦ Ἀτλαντοῦ;

Τὸ συγκρότημα τοῦ Ἀτλαντοῦ κατὰ τὸ μῆκος εἶναι σχεδόν διπλάσιον ἀπὸ τὰς Ἀλπεις. Τοῦτο πρὸς Δ μὲν σύγκειται ἐκ μιᾶς μόνης ὁροσειρᾶς, τῆς ὅποιας ἡ ὑψηλοτέρα κορυφὴ φθάνει εἰς ὕψος 4400 μ. καὶ κοσμεῖται ὑπὸ αἰωνίας χιόνος (*Ὑψηλὸς Ἀτλας*). Πρὸ αὐτοῦ ἔκτείνεται πρὸς τὸν ὥκεανὸν εἰς ΒΔ διεύθυν-

Εἰκ. 53. Άι χώραι τοῦ Ἀτλαντοῦ.

σιν ἔκτασις πεδινὴ καλυπτομένη ἀπὸ εὐφορωτάτην μαύρην γῆν. Περαιτέρω πρὸς Α ἔκτείνονται δύο παράλληλοι ὁροσειραί, τῶν ὅποιων ἡ μὲν μία βαίνει κατὰ μῆκος τῆς παραλίας

καὶ εἶναι χαμηλοτέρα (*Μικρὸς Ἀτλας*), ἡ δὲ ἄλλη ἀπέχει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἶναι ὑψηλοτέρα (*Μέγας Ἀτλας*). Μεταξὺ αὐτῶν περικλείεται λεκανοειδὲς ὁροπέδιον, ὕψους 1000 μ., τοῦ ὅποιου τὰ νερὰ συλλέγονται εἰς ἀλμυρὰς λίμνας καὶ ἔλη.

1. Τὸ ὁροπέδιον ἔχει τὸν χειμῶνα ψυχρὸν καὶ τὸ θέρος θερμόν, ὅστε ὅμοιάζει μὲν ἀλμυρὸν στέππην. Κύριον αὐτοῦ προϊὸν εἶναι εἰδος σχοίνου, διὰ τοῦ ὅποιου κατασκευάζεται χάρτης. Ή πρὸς τὴν Σαχάραν ἐστραμμένη πλευρὰ τοῦ Ἀτλαντοῦ ἔχει δλίγας μόνον βροχάς καὶ εἶναι ἄγονος. Εἰς τὰς κοιλάδας ὅμιλοι καὶ ὅπου ἀλλοῦ ἀναβλύζουν ὕδατα, οἱ φοίνικες εὐδοκιμοῦν καὶ βοσκή ὑπάρχει διὰ τὰς καμήλους.

2. Πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης δ Ἀτλας κατέρχεται κλιμακηδόν. Εἰς τὴν κλιμακωτὴν αὐτὴν χώραν τὸ κλῖμα εἶναι, δπως καὶ εἰς τὴν νοτίαν Ισπανίαν, γλυκὺν (Μεσογειακὸν) καὶ μόνον τὸν χειμῶνα φέρει βροχάς. Μὲ τεχνητὴν ὅμιλον ἀρδευσιν τὸ ἔδαφος δίδει πλούσια εἰσοδήματα· εὐδοκιμοῦν ἀραβόσιτος, ζαχαροκάλαμον, βύζι, βαμβάκι, ἀμπέλια, ἐσπεριδοειδῆ καὶ λαχανικά. Διὰ τὴν κτηγοροφίαν (πρόβατα, αἴγες, ὄνοι, ἵπποι) εἶναι ὅμοιας ἡ χώρα πολὺ κατάλληλος. Πολλὰ πτηνά, τὰ ὅποια τὸν χειμῶνα ἀποδημοῦν ἀπὸ τὸν τόπον μας, δπως τὸ χελιδόνι, τὸ ὄρτυκι καὶ ὁ πελαργός, ἔχουν ἐδῶ μόνιμον διαμογήν. Εἰς τὰ δάση, τὰ ὅποια σκεπάζουν τὰς πλαγιαὶς τῶν βουγῶν φύονται ἡ φελλοδρῦς, ἡ συκῆ, ἡ ἐλαία. Καὶ μεταλλεύ-

ματα δὲ σιδήρου, χαλκοῦ, ἀργύρου καὶ μολύβδου ὑπάρχουν ὅπο τὸ ἔδαφος, ἀρχίζει δὲ τώρα νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ Εύρωπαίων ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν. Ἀλλ ἐνῷ κατὰ τὰ ἄλλα δὲ Εύρωπαῖς ἐπισκέπτης δυσκόλως δύναται γὰ εἰκάσῃ, διὰ εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς Εύρωπης, ζῷα καὶ ἀνθρώποις ὑποδεικνύουν, διὰ εὑρίσκεται ἐπὶ ἀφρικανικοῦ ἔδαφους. Καὶ εἶναι μὲν τώρα δὲ λέων πολὺ σπάνιος, ἀλλ ἡ ἀρκτος, τὸ τσακάλι, ἡ ὔαινα, ἀντιλόπαι, πίθηκοι ἀπαντῶνται συχνά. Καὶ δὲ πληθυσμὸς τῆς χώρας εἶναι πολυποίκιλος.

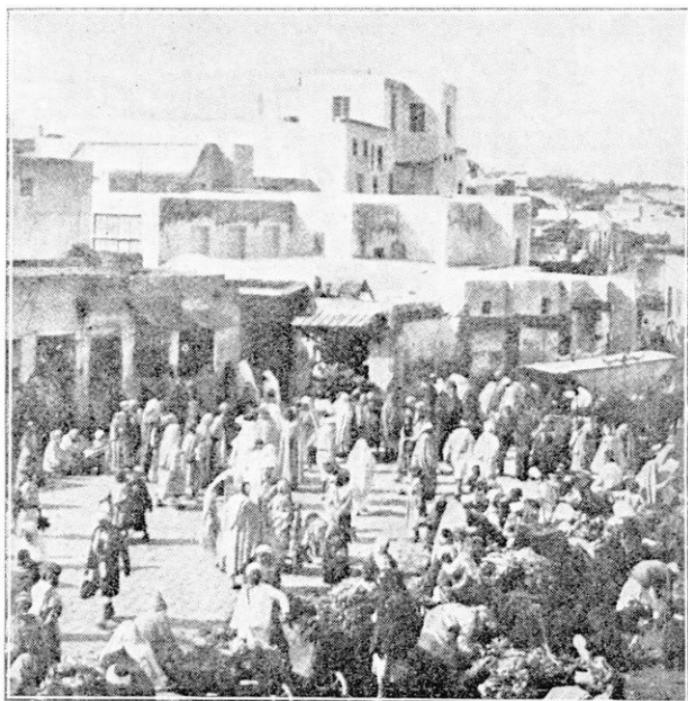
3. Οἱ ἀρχαίτεροι κάτοικοι εἶναι λευκόχρωμοι: **Βέρβεροι**, οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται κυρίως εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Οἱ **Ἄραβες**, οἱ ὅποιοι ἥλθον ἐξ ἀνατολῆς ὡς κατακτηταὶ καὶ διέδωσαν εἰς τὴν χώραν τὸν Μωαμεθανισμόν, καταγίνονται εἰς τὴν κτηγοτροφίαν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐπανῆλθον ἐξ **Ισπανίας** (Μαυροὶ) κατοικοῦν εἰς τὰς πόλεις καὶ ζοῦν μὲν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν· εἶναι δὲ πολὺ ἐπιδέξιοι εἰς τὴν κατασκευὴν δερμάτων (Μαροκινά) καὶ λεπτῶν ὑφασμάτων, βαμβακερῶν καὶ μεταξιώτων. Αἱ οἰκίαι των εἶναι χαμηλαὶ μὲν ἐπίπεδον στέγην (δόμα), ἐπάνω δὲ εἰς αὐτὴν εἰς μεγάλους πίθους (κιούπια) ἐναποτίθενται σιτηρά, ἔλαιον καὶ λοιπὰ τρόφιμα. Αἱ πόλεις των περιβάλλονται ἀπὸ ὑψηλὰ τείχη ἀπὸ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων.

Πολιτικὴ κατάστασις.

1. Τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ **Ατλαντος** κατέχεται ἀπὸ τὸ **Σουλτανᾶτον τοῦ Μαρόκου** (4 ἑκατ.).¹ Πρωτεύουσα αὐτοῦ εἶναι τὸ Φέξ (100), πόλις ἵερα τῶν Ἀράδων διὰ τὰ 300 τῆς τζαμιά, ἔχει ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας δερμάτων. Τὸ **Μαρόκον** (200) εἶναι δασις εἰς τὸν πρόποδας τοῦ χιονοσκεποῦς **Ατλαντος**. Ἐπίνειον αὐτοῦ εἶναι ἡ **Καζαμπλάγκα** (160) ἐπὶ τοῦ Ωκεανοῦ. Ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιδραλτάρ ἡ **Ταγγέρη** (50) ἀποτελεῖ οὐδέτερον λιμένα. Ο Σουλτάνος τοῦ Μαρόκου κατ’ ὅνομα μόνον εἶναι κυρίαρχος τῆς χώρας· ἐν τῇ πραγματικότητι κύριοι αὐτῆς εἶναι οἱ **Γάλλοι**, ἐκτὸς στενῆς ζώνης ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Μεσσηνίου, τὴν ὁποίαν κατέχουν οἱ **Ισπανοί**, μὲν πρωτεύουσαν τὴν **Σεούταν** (35).

2. Τὸ **Άλγεριον**, ὡς καὶ ἡ Τυνησία, εἶναι κτήσεις τῆς Γαλλίας. Εἰς τὸ Άλγέριον εἶναι ἐγκατεστημέναις 900 χιλ. Γάλλων ἀποίκων, οἱ ὅποιοι μὲν τὴν φιλοπονίαν των ἀνέπτυξαν μεγάλως τὴν γεωργίαν, τὴν κτηγοτροφίαν καὶ μεταλλουργίαν. Ἐκ τούτου μεγάλη ἐξαγωγὴ οἰνων, σιτηρῶν, κτηνῶν, φελλοῦ, διωρικῶν,

καπνοῦ καὶ μετάλλων γίνεται ἐκ τοῦ Ἀλγερίου. Σπουδαιότεροι ἐμπορικοὶ λιμένες εἶναι τὸ Ἀλγέριον (250) καὶ ἡ Ὁράνη (150), ἐκ τῶν δύοιών γραμμαῖ σιδηροδρομικὴ διευθύνονται πρὸς τὰ βόρεια ἀκρα τῆς Σαχάρας, ἐπόθεν ἀρχίζουν δύοι ακραβολίνων πρὸς τὸ ἑσωτερικὸν αὐτῆς (πληθυσμὸς ἵσος μὲ τὸν τῆς Ἑλλάδος).

Εἰκ. 54. Ἀγορὰ ἐν Τύριδι.

3. Ἡ **Tυνησία** (2,5 ἑκ. κατ.) εἶναι ἐπίσης γεωργικὴ χώρα· ἡ γεωργία καὶ ἐν αὐτῇ προάγεται ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν διοίκησιν (σιτηρά, φοίνικες, ἔλαιον). Ἡ **Τύνις** (185), ὅχι μακρὰν τῶν ἔρειπίων τῆς Καρχηδόνος, εἶναι ἀκραίος σταθμὸς τῶν καραβαγίων. Εἰς τὰς ἀνοικτὰς ἀγοράς τῆς (παζάρια) πωλοῦνται προπάντων εὐώδη ἔλαια, τάπητες καὶ πολύχρωμα χρυσοκέντητα ὑφάσματα. Τὸ γῆμισυ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἰσπαγούς, Ἐδραίους καὶ Ἰταλούς.

2. Ἡ Σαχάρα.

1. Κάμε ἐν σχεδιογράφημα τῆς Σαχάρας, θέσε το ἐπάνω εἰς ἔνα χάρτην τῆς Εὐρώπης (τῆς ιδίας κλίμακος) καὶ δοις τὸ μέγεθος τῆς Σαχάρας διὰ τῆς ἐπιφανείας Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. 2. Ποῦ ὑψοῦνται δοῃ ἐν τῇ Σαχάρᾳ; 3. Τὸ θερμόμετρον ἐν τῇ Σαχάρᾳ κατὰ τὸ θέρος ἀνέρχεται ὑπὸ σκιάν μέχρι $+50^{\circ}$ K. πρὸ τῆς ἀνατολῆς δὲ τοῦ ἥλιου δεικνύει συχνὰ 0° μέχρι -7° . Τί συνάγεις ἐκ τούτου διὰ τὸ κλῖμα τῆς Σαχάρας; 4. Ἀρίθμησε τοὺς συνοικισμούς, τοὺς δοποίους σημειώνει διάρτης ἐν Σαχάρᾳ. Οἱ κάτοικοι συμποσοῦνται εἰς³/4 ἑκατομμυρίουν. Ποία ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ;

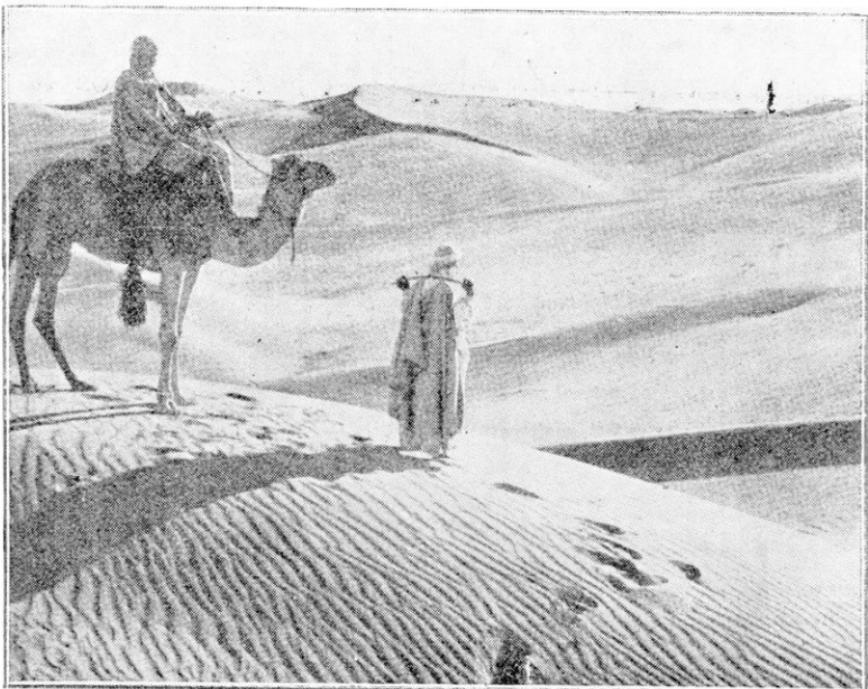
1. Ἡ ἔρημος.

“Ολη σχεδὸν ἡ βαρεία Ἀφρικὴ ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὡκεανοῦ μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης εἶναι ἔρημος καὶ ὄνομάζεται Σαχάρα. Εἶναι ἀπέραντον δροπέδιον, τὸ δοποῖον ἔχει πολλὰ καὶ μεγάλα ὑψώματα· ἐν ἀπὸ αὐτὰ διατέμνει τὴν ἔρημον διαγωνίως ἀπὸ ΝΑ πρὸς ΒΔ καὶ ἀποτελεῖ δροσειρὰν ὑψηλοτέραν ἀπὸ τὴν ιδικήν μας Ηίδην. Μεγάλαι: ὅμως ἐκτάσεις τῆς ἔρημου σκεπάζονται μὲ ἄμμον, ἡ δοποία μετακινεῖται: ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ σηματίζει σειρὰς λόφων. Πῶς λοιπὸν εὑρέθη ἡ ἄμμος εἰς τὰς ἐκτάσεις ἐκείνας:

Εἰς τὴν Σαχάραν¹ σπανιώτατα βρέχει. ‘Ο οὐρανὸς καθ’ ὅλον σχεδὸν τὸ ἔτος εἶναι ἀνέφελος. ‘Οθεν τὸ ἔδαφος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γημέρας θερμαίνεται ὑπερβολικά, ἐνῷ τὴν γύντα ἡ θερμοκρασία κατέρχεται καὶ κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Μὲ τὴν θερμότητα τοῦ γῆκον τὰ πετρώματα διαστέλλονται, μὲ τὴν ψῦξιν ὅμως τῆς γυκτὸς συστέλλονται. ‘Επειδὴ δὲ ἡ μεταβολὴ τῆς θερμοκρασίας ἐπέρχεται ἀποτόμως, ἡ συνοικὴ τῶν πετρωμάτων χαλαρώνεται, καὶ ἀναρίθμητοι σχισμαὶ ἀνοίγονται εἰς τὴν στερεὰν μᾶζαν. ‘Ο ἀνεμος τότε ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰς σχισμὰς λεπτοτάτους κόκκους καὶ τοὺς παρασύρει μακράν. Οὕτω οἱ βράχοι διλίγονται διλίγονται ἀποτρίζονται, μὲ τὴν «ἀποσάθρωσιν» δὲ αὐτῶν ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἐσχηματίσθησαν οἱ σωροὶ ἐκεῖνοι τῆς ἄμμου.

Τόση εἶναι ἡ ἔηρασία εἰς τὴν Σαχάραν, ὥστε ἐνίστε καὶ ἔτη περιοῖν, χωρὶς καθόλου νὰ βρέξῃ. ‘Επειδὴ ὅμως τὴν γύντα πίπτει ἄφθονος δρόσος, αὕτη συντελεῖ ὥστε νὰ φύωνται κάποια σκληρὰ χόρτα καὶ θάμνοι. ‘Οταν ὅμως βρέξῃ, εἶναι ὡς νὸ ἀνοίγωνται οἱ κρουνοὶ τοῦ οὐρανοῦ. Ηστάμια τότε σχηματίζονται,

ἀλλ ἐντὸς δὲ λίγου καταπίνονται ἀπὸ τὴν διψασμένην γῆν. Οὕτω τροφοδοτοῦνται οἱ ὑπόγειοι βύκαις καὶ νερὰ ἀναθλύζουν εἰς τὰ κοιλώματα τοῦ ἐδάφους. Ἐκεῖ τότε ὁ τόπος πρασινίζει καὶ γῆμπορεῖ τὸ ἐδάφος νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ δώσῃ ἀφθόνους καρποὺς (σιτάρι, διπλαρικὰ καὶ κουρμάδες). Οἱ εὑφόροι οὗτοι τόποι τῆς ἐρήμου λέγονται **δάσεις** καὶ εἶναι σὰν νησιὰ μέσα εἰς τὴν θάλασσαν τῆς ἄμμου. Εἰς τὴν περιφέρειάν των φυτρώνει χόρτον ἀρκετὸν διὰ τὴν συντήρησιν προσβάτων, ὅνων, καὶ καμήλων. **Ταΐναι** καὶ θῶες (τσακάλια) ἐμφανίζονται εἰς τὰ ἄκρα τῶν δάσεων. **Άλλος** δι βασιλεὺς τῆς ἐρήμου εἶναι ὁ λέων, ὁ ὄποιος θηρεύει ἀντιλόπας καὶ ἄλλα ἄγρια ζῷα.

Eἰκ. 55. Εἰς τὴν ἔρημον Σαχάραν.

2. Ὁ ἀνθρωπος εἰς τὴν ἔρημον.

Τὸ νότιον ὅριον τῆς Σαχάρας σχηματίζεται, ἐν φαντασθῶ μεν μίαν γραμμὴν ὑπεράνω τῆς λίμνης Τσάδ καὶ τοῦ βορείου ἄκρου τοῦ Νίγηρος. **Οθεν** ἡ Σαχάρα ἔχει ἔκτασιν ἵσην σχεδὸν μὲ τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ δὲν ἔχει οὐδὲ θεούς μόνη ἡ Πελοπόννη-

σος κατοίκους⁶ κατοικοῦν δὲ εἰς τὰς δάσεις καὶ τρέφονται κυρίως μὲ τὸν καρπὸν τοῦ φοίνικος. Φοροῦν μακρά, πλατέα φορέματα καὶ ἔχουν τὴν κεφαλὴν περιτυλιγμένην μὲ βαμβακερὸν σαρίκι.⁷ Εἶχουν διάφορα δύναματα: **Τουαρέγοι** εἰς τὰ ΒΔ, **Τιμπού** περὶ τὰ ὅρη Τιμπέστι, **Βεδουΐνοι** εἰς τὰ ΒΑ.⁸ Όσοι ἔξ αὐτῶν ἀποζοῦν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας, ἐπειδὴ δὲν εὑρίσκουν πάντοτε ἀρκετὴν τροφὴν διὰ τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη των, εἶναι ἡγαγκασμένοι ν' ἀλλάσσουν συχνὰ τόπον διαμονῆς.⁹ Απὸ τὴν ἀνάγκην τῆς **νομαδικῆς** ζωῆς ἔχουν γίνει ἔξοχοι ἴππεῖς. Ξένα περαστικὰ καραβάνια ληγτεύονται ἀπὸ αὐτούς, ὥστε εἶναι δὲ τρόμος τῶν ἐμπόρων, οἱ διοίοις ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Μεσογείου ταξιδεύουν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Αφρικῆς. Τὸ ταξίδι των γίνεται ἀπὸ δάσεως εἰς δασιν καὶ διαρκεῖ τρεῖς μῆνας¹⁰ μόνον δὲ τὴν βοήθειαν τῆς καμήλου ἡμιπορεῖ νὰ κατορθωθῇ. Πολὺν τρόμον εἰς τοὺς ταξιδεύοντας ἐμβάλλει δι φοβερὸς **Σαμούν**, ἄνεμος, δὲ διοίος ἀνακινεῖ τὴν ἄμμον καὶ τὴν μεταφέρει μακράν. Τόσον δὲ ἡγεμίζει ἀπὸ λεπτὴν ἄμμον, ὥστε σκοτεινάζει ὡς νὰ εἶναι νύκτα. Τότε κάμηλοι καὶ ἄγθρωποι πίπτουν εἰς τὴν γῆγα μὲ τὴν κεφαλὴν σχεδὸν θαμμένην εἰς τὴν ἄμμον, ἔως ὅτου νὴ θύελλα περάσῃ· πολλὰ διμώς καραβάνια εῦρουν ἔως τώρα τὸν θάγατον.

3. Πολιτικὴ κατάστασις.

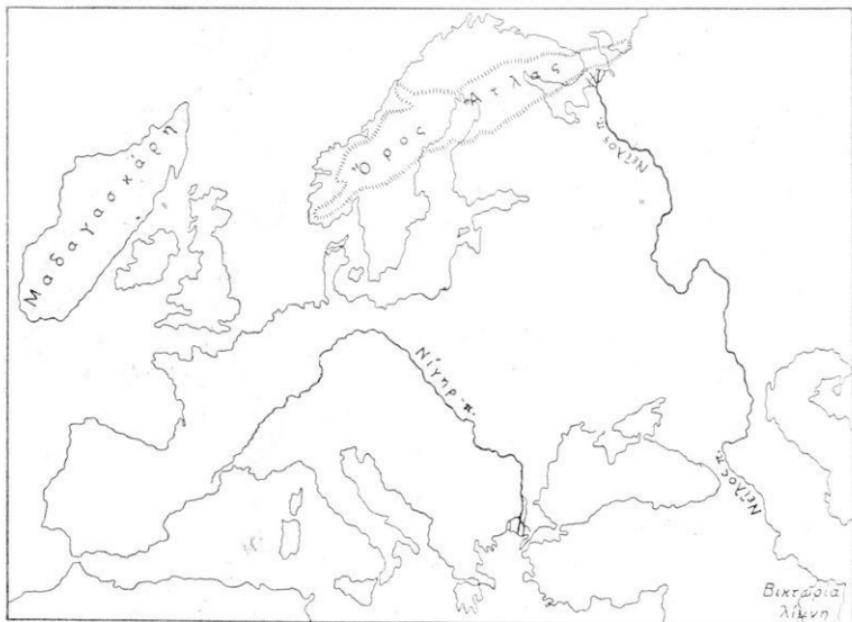
Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἐρήμου ὑπάγεται εἰς τὸ ἀποικιακὸν κράτος τῆς Γαλλίας. Οἱ Γάλλοι διασχίζουν τώρα τὴν Σαχάραν μὲ εἰδικὰ αὐτοκίνητα. Μέρος μικρὸν ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ωκεανοῦ κατέχουν οἱ **Ισπανοί**, ἀλλο δὲ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Μεσογείου, τὴν **Τριπολίτιδα** καὶ τὴν **Κυρηναϊκήν**, οἱ **Ιταλοί**.

Η παραλία, πρὸς τὴν ὁποίαν κατέρχεται κλιμακηδὸν νὴ βορεία κλιτὺς τοῦ ὀροπεδίου τῆς Σαχάρας, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον διμαλή. Μόνον παρ' αὐτὴν εἶναι τὸ κλίμα μεσογειακόν. Επικρατεῖ δὲ στέπη μὲ ἄφθονον χόρτον (χάλφα). Τὸ εῦφορον ἔδαφος δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν δέκατον τῆς χώρας. Επὶ τῶν κλιτών τῶν ἀσθεστολιθικῶν ὑψωμάτων εὑδοκιμεῖ νὴ ἐλαία. Η **Τρίπολις** (70), ἐν μέσῳ ὠραίων κήπων, εἶναι ἀκραίος σταθμὸς καραβανίων, τὰ διοῖα διὰ τῆς δάσεως **Μουρζούνη** (7) ταξιδεύουν πρὸς τὸ Σουδάν.

Περισσότερας βροχὰς δέχεται τὸν χειμῶνα τὸ ὀροπέδιον τῆς

Βάρκας, ή *Κυρηναϊκή* τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οἱ δόποιοι εἶχον ἐδῶ ἀκμαζούσας ἀποικίας, διότι τὸ δροπέδιον προεκτείνεται πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀπὸ ΒΔ πνεόντων ἀνέμων. Εἰς τὰς κοιλάδας εὑδοκιμεῖ ή κριθή, ὁ σῖτος καὶ τὰ ἔσπειρδοις ιδῇ, τὸ δὲ δάσος συγίσταται ἀπὸ πίτυς, κυπαρίσσους καὶ δρῦς. Εἰς τὴν εὐρεῖαν στέπην οἱ Βεδουΐνοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Ὡς εἴπομεν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κυρηναϊκῆς καταπλέουν Ἑλληνες νησιῶται πρὸς ἀλιείαν σπόργων. Πρωτεύουσα τῆς Κυρηναϊκῆς είναι ή *Βεγγάξη* (30). Ὁ πληθυσμὸς τῶν ιταλικῶν τούτων κτήσεων ἀνέρχεται εἰς 700 χιλιάδας.

4. Ἀσκήσεις. 1. Ἡ δλη ἐπιφάνεια τῶν δάσεων τῆς Σαχάρας ἀνέρχεται κατά τινα ὑπολογισμὸν εἰς 200 000 τ.χλμ. Μὲ ποῖον μέρος τῆς Βαλκανικῆς δύνασαι νὰ τὴν παραβάλῃ; Τί ποσοστὸν τῆς ἐπιφανείας τῆς Σαχάρας ἀποτελεῖ αὗτη; 2. Μέτρησε τὸ μῆκος τῆς δδοῦ ἀπὸ Τύνιδος εἰς Τιμβοκτού, ἀπὸ Τοιπόλεως διὰ Μονοζούνκ εἰς λίμνην Τσάδ. Ὑπολόγισε πόσαι κάμηλοι καὶ πόσαι ἡμέραι ταξιδίου ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ μεταφερθῇ ἐν φορτίον 10 τόνων, ἐὰν μία κάμηλος κατὰ μέσον δρον μεταφέρῃ 200 κοιλὰ καὶ διανύῃ 4 χλμ. τὴν δροσ.

Eἰκ. 56. Σχέδιον τῆς Ἐνόρωπης, ἐν τῷ σπουδών ὑπὸ τὴν αὐτὴν κλίμακα χαράσσονται ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Νίγηρ.

3. Αἱ χῶραι τοῦ Νείλου.

1. Εἰς ποίαν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ἀρχίζει ὁ Νεῖλος νὰ ἔχῃ παραποτάμους; Ποῖος δὲ μεγαλύτερος παραπόταμός του; 2. Ποία κατὰ τὸν χάρτην ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους εἰς τὸν ἐκατέρῳθεν τῆς κοιλάδος τοῦ Νείλου τόπους; 3. Ποῦ κεῖνται αἱ πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Αἴγυπτου; Ἡ δῆλη καλλιεργήσιμος καὶ κατοικήσιμος ἔκτασις τῆς Αἴγυπτου ἀνέρχεται εἰς 35 160 τ.χλμ., οἱ κάτοικοι εἰς 14 200 000. Σύγκρισις πρὸς τὴν Ἑλλην. Μακεδονίαν ἔχουσαν ἔκτασιν 34 900 τ.χλμ. καὶ πληθυσμὸν 1 450 000. 4. Ἐν Καΐρῳ μέσην θερμοκρασία Ἰανουαρίου 14°, Ἰουλίου 38° ἐν Ἀσυνάν ἀπὸ τοῦ 1891 μέχοι τοῦ 1895 δὲν ἔβρεξε καθόλου! Τί συνάγεις ἔκ τῶν δεδομένων τούτων διὰ τὸ κλῖμα τῆς Αἴγυπτου; Εἰς τί ἀράγε ὀφείλεται ἡ εὐφορία τῶν ἀγρῶν αὐτῆς; 5. Ποίαν σημασίαν ἔχει ἡ διώρυξ τοῦ Σουεζ διὰ τὰς ἡπείρους Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίαν; Ποίαν διὰ τὰς συγκοινωνίας Ἐνδοχώρης καὶ Νοτίας Ἀσίας; Τὸ μῆκος τῆς διώρυγος ταύτης εἶναι 125 χλμ. Σύγκρισις μὲ τὴν διώρυγα τῆς Κορίνθου!

Εἰς μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπόστασιν ἐκβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον δὲ Νεῖλος μὲ τὸ τεράστιον Δέλτα του. Ἄν μὲ τὸ πλοῖον εἰσπλεύσωμεν εἰς τὸν ποταμόν, πέραν τοῦ Καΐρου, εἰσερχόμεθα εἰς εὔρεικαν καὶ βαθεῖκα κοιλάδα. Ἄγροι καλλιεργημένοι καὶ δψηλοὶ φοίνικες καλύπτουν τὰς χαμηλὰς ὅχθας τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ πέραν αὐτῶν ἔκτείνεται ἔηρὰ καὶ πετρώδης ἔρημος, ἡ Σκχάρα. Προχωροῦντες φθύνομεν εἰς τοὺς καταρράκτας τοῦ Νείλου. Ἐκεῖ ἀναγκαῖομεθα νὰ ἀφήσωμεν τὸ πλοῖον καὶ μὲ τὸν σιδηρόδρομον νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ταξίδι μας πρὸς γότον διὰ τῆς ἔηρᾶς καὶ βραχώδους Νουβίας. Ὁ-

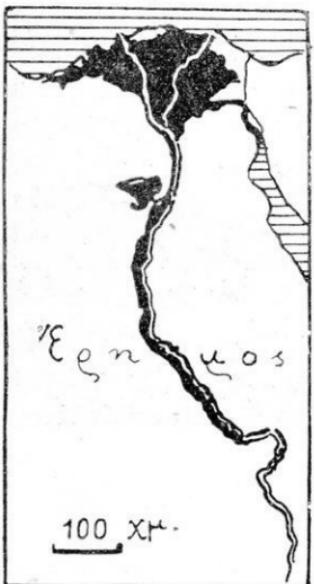

Εἰκ. 57. Αἱ χῶραι τοῦ Νείλου.

ταν φθάσωμεν εἰς τὴν πόλιν Χαρτούμ, ἐκεῖ συγκατῶμεν ἔνα μεγάλον παραπόταμον, ὃ ὅποιος κατέρχεται ἀπὸ τὰ βουνά τῆς Ἀδησούνιας καὶ ἔχει θολὰ νερά (*Κυανοῦς Νεῖλος*). Ἀπὸ τὸ Χαρτούμ ἡμίποροῦμεν πάλιν μὲ πλοιάριον γ' ἀναπλεύσωμεν τὸν Ἀνω Νείλον, τοῦ ὅποιου τὰ νερά εἶναι καθαρώτατα (*Λευκὸς Νεῖλος*). Αἱ ἐπίπεδοι ὅχθοι του σκεπάζονται μὲ πυκνοὺς καλαμῶνας, εἰς τοὺς ὅποιους ἐμφωλεύουν ἀκόμη κροκόδειλοι. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ ἔχουν χρῶμα μαύρον καὶ σγουρὰ μαλλιά καὶ μόνον μίαν στεγήν ζώνην φοροῦν εἰς τὰ ίσχια. Ζῶα ἄγρια, μεταξὺ τῶν ὅποιων βασιλεύει ὁ λέων, ἐμφανίζονται εἰς τὰ γειτονικὰ μέρη. Ἐξ ὅλων αὐτῶν ἐννοοῦμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν θερμὴν ζώνην, εἰς τὸ Σουδάν, τ. ἐ. τὴν χώραν τῶν μαύρων.¹ Αν θελήσωμεν νὰ εὑρωμεν τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν λίμνην *Βικτωρίαν* (θέσις!). Σύγκρινε εἰς τὸ σχέδιον τῆς εἰκ. 56 τὸ μῆκος τοῦ Νείλου μὲ τὴν ἀπόστασιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

a) Ἡ Αἴγυπτος.

1. Ἡ χώρα. Κατ' ἔτος εἰς τὰς ὑψηλοτέρας χώρας τοῦ Νείλου, πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ ὁροπεδίου τῆς Ἀδησούνιας, πίπτουν ἀπὸ τοῦ τέλους Ιουνίου βροχαὶ ριγδαῖαι καὶ συνεχεῖς. Τότε ὁ Νεῖλος ἔξογκώνεται, ἐκχειλίζει καὶ πλημμυρεῖ, ιδίᾳ εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὰ χαμηλὰ μέρη. Ἀπὸ τὰ μέσα Οκτωβρίου τὰ νερά ἀρχίζουν νὰ καταπίπτουν· δταν δὲ τελείως ἀποσυρθοῦν, ἀφήνουν ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος παχεῖαν ἵλιν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἔτος. Ἀλλ' εἰς τὰς ἔκβολάς του δι ποταμὸς ἀποθέτει διαρκῶς ἀφθόνους ὕλας, διὰ τῶν ὅποιων δλίγον κατ' δλίγον γ' παραλία ἐπεκτείνεται. Οὕτως ἐσχηματίσθη ἐκεῖ εὐφορώτατον Δέλτα καὶ δικαίως γ' Αἴγυπτος ἀπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου «δῶρον τοῦ Νείλου». Αὐτὸς μὲ τὰς κανονικὰς πλημμύρας του ἀρδεύει καὶ λιπαίνει τὸ ἔδαφος. Διὰ νὰ ἡμπορεῖ τοῦτο γ' ἀρδεύεται

Εἰκ. 58. Ἡ καλλιεργουμένη περιοχὴ τοῦ Νείλου.
ἀρδεύει καὶ λιπαίνει τὸ ἔδαφος. Διὰ νὰ ἡμπορεῖ τοῦτο γ' ἀρδεύεται

καὶ κατὰ τοὺς μῆγας τῆς Ἑηρασίας, οἱ Ἀγγλοι, οἱ δποῖοι ἔχουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των τὴν διοίκησιν τῆς Αἰγύπτου, κατεσκεύασαν εἰς τὸ Ἀσσουάν τεράστιον ὅδατοφράκτην, διὰ τοῦ δποίου μεγίστη ποσότης ὕδατος συλλέγεται ώς εἰς δεξικαὶνην καὶ διοχετεύεται εἰς τοὺς ἀγροὺς τῆς Αἰγύπτου. Οὕτως ἡ παραγωγὴ εἰς τὴν κοιλάδα καὶ τὸ Δέλτα τοῦ Νείλου εἶναι πλουσιωτάτη, εὐδοκιμοῦν δὲ πολὺν δ σῖτος, δ ἀραβόσιτος. ἡ ὅρυζα καὶ τὰ δσπρια, καθὼς καὶ τὸ βαμβάκι, δ καπνός, τὸ ζαχαροκάλαμον καὶ σί φοίνικες. Κατὰ μίαν ἀραβικὴν παροιμίαν ἡ Αἰγυπτος εἶναι «πρῶτα χωράφι, ἔπειτα γλυκεῖα θάλασσα κ^{αὶ} ὅστερα κῆπος μὲ τὰ λουλούδια».

2. *Oι κάτοικοι ἀλλοτε καὶ τώρα.* Ἔνεκα τῆς εὐφορίας

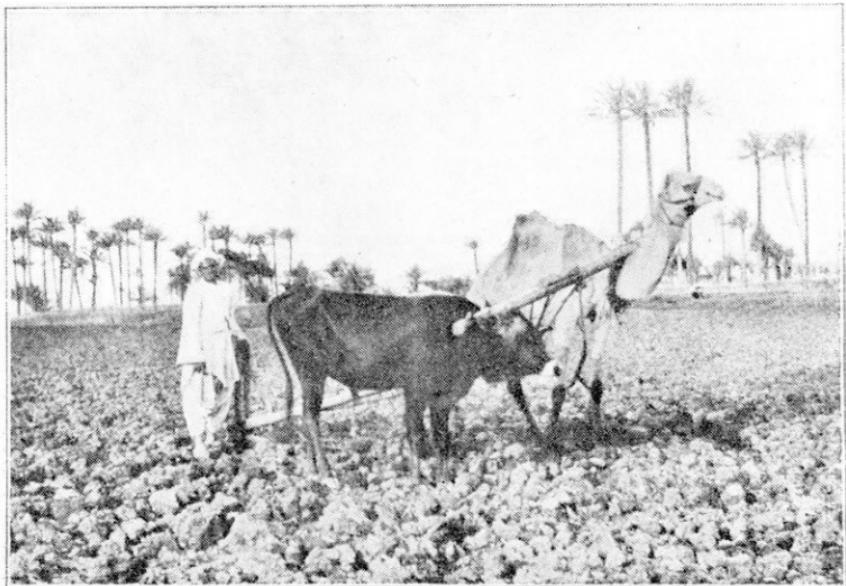

Eik. 59. Ὁ Νεῖλος καὶ αἱ πυραμίδες τῆς Γκιζέχ.

τοῦ ἐδάφους ἡ Αἰγυπτος ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶχε πυκνὸν πληθυσμόν, δ δποῖος ἡσχολεῖτο εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἐδημιούργησε τὰ πρῶτα ἀξιόλογα στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐπενόησαν τὰ γράμματα καὶ ἀνέπτυξαν ἐπιστήματα καὶ

τέχνας (άστρονομίαν, γεωμετρίαν, ιατρικήν, ἀρχιτεκτονικήν, γλυπτικήν). Μεταξύ τῶν πολλῶν κτισμάτων, τὰ ὄποια σώζονται ἀκόμη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν Φαραώ, τὴν προσαρχὴν τοῦ ἐπισκέπτου προσελκύουν αἱ πυραμίδες, οἱ τάφοι τῶν Αἰγυπτίων βασιλέων. Ἡ μεγαλυτέρα ἔξι αὐτῶν ἔχει ὅψος 140 μέτρων.

Διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς ἡ Αἴγυπτος καὶ σήμερον εἶναι πυκνότατα κατοικημένη, (πυκνότης ἀνωτέρα τῆς τοῦ Βελγίου). Οἱ περισσότεροι τῶν κατοίκων εἶναι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων (Χαριταῖ). Ὁσοι ἔξι αὐτῶν κατοικοῦν εἰς τὰ χωρία εἶναι Μωαμε-

Εἰκ. 60. Αἰγύπτιος Φελλάχος ἀροτριῶν τὴν γῆν.

θανοί (Φελλάχοι τ.ἔ. γεωργοί), ὅσοι ζοῦν εἰς τὰς πόλεις ἀσχολούμενοι εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τέχνας εἶναι χριστιανοί (Κόπται). Πολυάριθμον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελοῦν καὶ οἱ "Αραβεῖς".

"Η Αἴγυπτος ἀπὸ τοῦ 1922 εἶναι ἀνεξάρτητος πολιτεία, ἀλλ' οἱ "Αγγλοί εἶναι κατ' οὐσίαν κύριοι τῆς χώρας. Αὐτοὶ ἔχουν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν των καὶ τὴν διαδρομαῖς τοῦ Σουέζ, ἥ ὅποια κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου Λεοπόλδου τοῦ 1859—1869 καὶ ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὰς συγκοινωνίας τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Νοτίαν Ἀσίαν καὶ τὴν Αὐστραλίαν. Πρωτεύουσα τοῦ

βασιλείου είναι τὸ **Κάϊρον** (1 έκατ.), τὸ δποῖον κεῖται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα καὶ είναι ἡ μεγαλύτερα πόλις τῆς Ἀφρικῆς. 400 τζαμιά μὲ πολυαριθμους μιναρέδες ἔξέχουν ἀπὸ τὰς ἐπιπέδους στέγας τῶν οἰκιῶν. Οἱ δρόμοι είναι στενοί· οἱ φαρδύτεροι ἀποτελοῦν ἀγοράς, εἰς τὰς δποῖας ὁ λαὸς συνωθεῖται μὲ τὰς λευκὰς καὶ μακρὰς ἐνδυμασίας του. Σιδηρόδρομος καὶ διώρυξ συνδέουν τὸ Κάϊρον μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν (550), τὸν μεγαλύτερον λιμένα τῆς Αἰγύπτου. Τὸ ^{1/5} τοῦ πληθυσμοῦ τῆς είναι Ἐλληνες (60 000), Ἰταλοί (40 000) καὶ Γάλλοι, οἱ δποῖοι προσδίδουν εἰς αὐτὴν χροιὰν Εὐρωπαϊκῆς πόλεως. Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὅμως χρόνους τὸ **Πόδοτ Σάϊδ** (100), κείμενον ἐπὶ τοῦ βαρείου ἄκρου τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἥρχισε γ' ἀνταγωνίζεται εἰς κίνησιν ἐμπορικὴν πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Πρό τινων ἑτῶν γραμμὴ σιδηροδρομικὴ συνέδεσε τὸ πυκνὸν δίκτυον τῶν Αιγυπτιακῶν σιδηροδρόμων πρὸς τὸν σιδηρόδρομον Συρίας-Αραβίας.

"Αλλαὶ ἀξιόλογοι πόλεις είναι ἡ **Δαμιέττη** (35), ἡ **Τάντα** (90), ἡ **Μανσούρα** (60) ἐν τῷ Δέλτᾳ, ἡ **Σιούτη** (50) ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ποταμοῦ.

Εἰς τὴν Αἰγυπτιον ἀνήκουν αἱ δάσεις τῆς Λιθυκῆς ἐρήμου. Ἡ ὄχις Σιβά (5), τὸ ἄλλοτε μαντεῖον τοῦ Ἀμμωνος Διός, ἐξάγει μεγάλας ποσότητας κουρμάδων, ως καὶ ἡ **Δαχλά** (17), ἡ μεγαλύτερα τῶν δάσεων τῆς Αἰβύης.

3. **Ἀσκήσεις.** 1. Τὸ ταξείδιον ἀπὸ Λογδίνου εἰς Βομβάην διὰ τῆς ὁδοῦ Σουέζ είναι κατὰ 9 000 χλμ. συντομώτερον ἀπὸ τὸν περίπλουν τῆς Ἀφρικῆς. Πόσων ἡμερῶν ταξείδιον ἔξοικονομεῖται διὰ τῆς πρώτης ὁδοῦ, ἀν τὸ πλοῖον εἰς μίαν ὥραν διατέλει 15-60 χλμ.; 2. Διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ τὸ 1924 διῆλθον ἐν ὅλῳ 5021 πλοῖα. Ἐκ τούτων ἦσαν: 2890 βρετανικά, 492 δλλανδικά, 399 γαλλικά, 367 ιταλικά, 354 γερμανικά, 148 λαπωνικά, 131 ἀμερικανικά. Πόσα πλοῖα διέρχονται κατὰ μέσον δρον τὴν ἡμέραν; 3. Διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ αἱ Βρετανικαὶ νῆσοι λαμβάνονται τεῖον 99 %, δρυζης 75 %, καννάβεως 73 %, ἐρίον 70 %, καουνισσούκ 51 %, δερμάτων 49 %, σιτηρῶν 35-38 %. Τί σημαίνουν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι; Τί θὰ ἐσήμαινε διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἡ ἀπώλεια τῆς κυριαρχίας τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ;

β) Ἡ Ἀβησσουνία.

Τὸ ὑψηλὸν ὀροπέδιον, ἐκ τοῦ ὅποίου κατέρχεται: ὁ Κυανοῦς Νεῖλος, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον πολιτείαν, τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀβησσουνίας. Τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ταύτην ὀφείλει εἰς τὰ ἀπόκρημα ὅρη, τὰ ὅποια τὴν καθιστοῦν ἀπόρθητον. Τινὰ ἔξ αὐτῶν φθάνουν τὸ ὅφιος τῶν Ἀλπεων (4600 μ.). Ἐκ τούτου διακρίνομεν εἰς αὐτὴν διαφόρους ζώνας κλίματος. Εἰς τὰ χαμηλότερα μέρη τὸ κλίμα εἶναι πολὺ θερμὸν καὶ υγρόν, ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ἔδαφος ἔχει ἡφαιστειακὴν σύστασιν, ἡ βλάστησις εἰς αὐτὸ λαμβάνει τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν ὅποιαν εἴδομεν καὶ εἰς τὰς τροπικὰς γάρις τῆς Ἀσίας. Ὁ θάμνος τῆς καφέας ἀπαντᾷ ἐδῶ αὐτοφυῆς, εὐδοκιμοῦν δὲ πολὺ τὸ βαμβάκι, ἡ βανανέα καὶ τὸ ζαχαροκάλαμον. Εἰς ὥρη 1500—3000 μ. ἐπικρατεῖ κλίμα δμοιάζον μὲ τὸ μεσογειακόν· διθεν εὐδοκιμοῦν ἡ ἄμπελος, τὰ ἑσπεριδοειδῆ, ὁ σίτος καὶ ὁ ἀραβόσιτος. Ὅψηλότερα καλλιεργοῦνται σκληρότερα δημητριακά, ώς βρώμη, ενρίσκονται δὲ δάση καὶ λιβάδια διου βόσκουν πολυάριθμοι ἀγέλαι βιῶν, προδάτων καὶ αἰγῶν. Εἰς αὐτὰς συνίσταται ὁ πλοῦτος τοῦ λαοῦ τούτου, ὁ ὅποιος εἶναι μιγάς ἐκ Σημιτῶν καὶ Χαμιτῶν καὶ διε Ἑλλήνων ἵεραποστόλων ἔχει δεχθῆ τὸν χριστιανισμόν. Ὅθεν ὁ χριστιανισμὸς (Κοπτικὴ ἦτοι μονοφυσιτικὴ αἵρεσις) εἶναι ἡ ἐπίσημος θρησκεία, ἀλλ ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ μωαμεθανοὶ καὶ εἰδωλολάτραι. Οἱ κάτοικοι ὑπολογίζονται εἰς 10 ἑκατ. Ἐδρα τοῦ Νεγκούς Νεγκίστι (τ. ἔ. Βασιλέως τῶν Βασιλέων) εἶναι ἡ Ἀδδὶς Ἀμπέμπα (150), ἡ ὅποια συνδέεται σιδηροδρομικῶς μὲ τὸ Τζιμπούτι, γαλλικὸν λιμένα ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἀδεν. Ἀξιόλογον ἐμπορικὸν κέντρον εἶναι ἡ Χαρράρ (50), ἐπὶ τοῦ ιδίου σιδηροδρόμου. Ἐξάγονται κυρίως καφές, ἐλαστικὸν κόμμι, χρυσὸς καὶ ἐλεφαντόδους.

Ἡ γάρις τοῦ Λευκοῦ Νείλου ἀνήκει κατὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν βλάστησιν εἰς ἄλλην μεγάλην περιοχὴν τῆς Ἀφρικῆς τὸ Σουδάν.

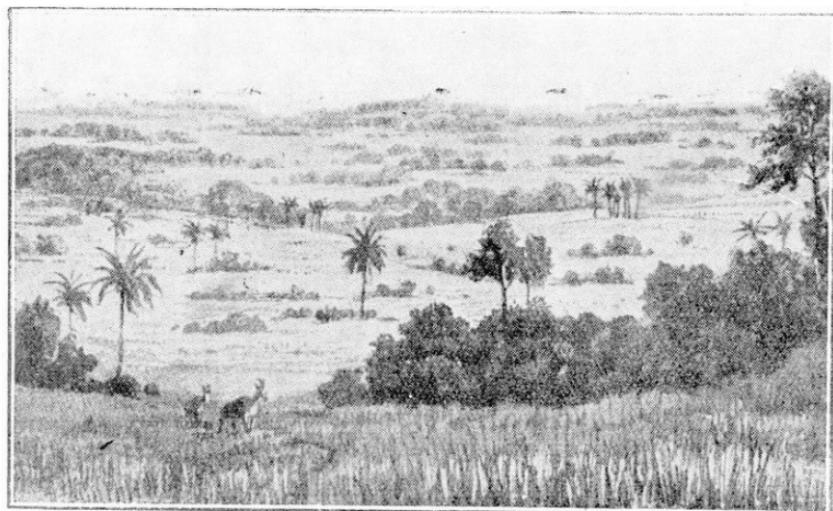
√4. Τὸ Σονδάν.

1. Μέτρησε τὴν ἔκτασιν τοῦ Σουδάν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σενεγάλη ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἀβησσουνίας, ὅφισε κατὰ προσέγγισιν τὴν ἀπὸ Β πρὸς Ν ἀπόστασιν αὐτοῦ, εῦρε ως εἰς ἓν παραληλόγραμμον τὴν ἐπιφάνειαν καὶ σύγκρινε τὸ εὑρεθὲν ἐμβαδὸν μὲ

χώρας τῆς Εὐρώπης. 2. Τίνες ποταμοὶ συλλέγουν τὰ ὄδατα τοῦ Σουδάρ ; 3. Ποῖον τμῆμα τοῦ Σουδάν δὲν ἔχει διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν ; 4. Σύγκρινε εἰς τὸ σχῆμα τῆς εἰκ. 57 τὸ μῆκος τοῦ Νίγηρος μὲ τὴν ἀπόστασιν ἐν Εὐρώπῃ.

Νοτίως τῆς Σαχάρας ἔκτείνεται καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ πλάτος τῆς Ἀφρικῆς εὐρεῖα ζώγη, ἡ ὁποίᾳ ἀποτελεῖ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐρήμου πρὸς τὰ πυκνὰ τροπικὰ δάση τῆς Ἀφρικῆς. Λέγεται **Σουδάν** (λ. ἀραβ. τὸ πλήρες μπιλὸν ἀσ σουντάν=χῶραι τῶν μαζύρων). Ὁριον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Σαχάρας δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἡ ἔρημος βαθμηδὸν ἐξαφανίζεται, καθ' ὅσον αἱ βροχαὶ γίγνονται συχνότεραι.

Δύο φοράς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἑξαμήνου θέρους αἱ ἥλιαι καὶ ἀκτίνες πίπτουν καθέτως εἰς τὸ Σουδάν καὶ τὸ καθι-

Eik. 61. Σαβάννα ἐν Σουδάν.

στοῦν θερμοτάτην χώραν ($\lambda\gammaω + 30^{\circ}$ K.). Τότε συμπίπτει καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν βροχῶν, αἱ ὁποῖαι ὅσον προχωροῦμεν πρὸς νότον τόσον ἀφθονώτεραι γίνονται. Εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀντίκειται ἀλληλὴ προσαρσίας, ἡ ὁποίᾳ αὐξάνει καθ' ὅσον προχωροῦμεν πρὸς βορρᾶν. Αὕτη μόνον εἰς ὡρισμένους τόπους ἐπιτρέπει τὸν σχηματισμὸν πυκνοῦ, ἀκμαίου δάσους. Οὐθεν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ Σουδάν εἶναι ἀλλοῦ μὲν ἀδεινδρος στέπη, ἀλλοῦ δὲ σαβάννα

ητοι χώρα υψηλής χλόγης, ἐν τῇ ὅποιᾳ παρουσιάζονται μεμονωμέναι ἀκακίαι, φοίνικες καὶ ἄλλα γιγάντια δένδρα, ἀλλοῦ σύνδενδροι τόποι μὲ συστάχαις δένδρων καὶ δευδροστοιχίας. Τὸ ποσὸν τῆς πιπτούσης βροχῆς ἐπιτρέπει τὸν σχηματισμὸν διαρκῶς ρέοντων ποταμῶν· ἀλλ᾽ ή στάθμη τῶν διάταντων των ποικίλων πολὺ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

Κατὰ τὸν χειμῶνα, τὴν ἐποχὴν τῆς ξηρασίας, ή σαβάννα παρουσιάζει ωχρὰν καὶ πένθιμον ὅψιν. Ὁ ἀνέφελος οὐρανὸς εἶναι πλήρης κονιορτοῦ καὶ ἀτμῶν. Κιτρίνη εἶναι ή θάλασσα τοῦ χόρτου, τὰ δένδρα φαιὰ καὶ φαλακρά. Διὰ τὴν λιπαντικὴν ἰδιότητα τῆς τέφρας τὸ διψηλὸν ξηρὸν χόρτον καίεται ὑπὸ τῶν ιθαγενῶν, καὶ κάθε νύκτα γλωσσικοὶ φλοιογῶν διατρέχουν τὴν πεδιάδα. Κατὰ τὴν ἄγοιξιν ή εἰκὼν μεταβάλλεται. Ὡς λευκοὶ σωροὶ τὰ νέφη ταξιδεύουν εἰς τὸν καταγάλανον οὐρανὸν καὶ ὁ καθαρὸς ἀήρ ἀφήνει νὰ φαίνεται σαφὲς τὸ περίγραμμα καὶ τῶν μᾶλλον ἀπομακρυσμένων δρέων. Τέλος μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους ἀρχίζει ή ἐποχὴ τῶν βροχῶν. Τὰ νέφη συμπυκνοῦνται εἰς σκοτεινὰς μάζας καὶ κάθε δύο-τρεῖς ημέρας πίπτουν ἐν μέσῳ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ραγδαῖαι βροχαί. Αἱ ἀπεξηραμέναι ἐπιφάνειαι μεταβάλλονται ταχέως εἰς πρασίνους λειμῶνας· ἀργότερά πως ἔξυπνοιν ἀπὸ τὴν γάρκην των τὰ δένδρα καὶ δλη ή σαβάννα πρασινίζει. Εἰς τὴν εὐρεῖαν αὐτὴν ζώνην διακρίνομεν τὸ ἀνατολικόν, τὸ κεντρικόν καὶ τὸ δυτικὸν Σουδάν. Τούτου ή μὲν δυτικὴ παραλία ἐπονομάζεται Σενεγαμβία, ή δὲ νοτία "Αγω Γουϊέν.

✓) Τὸ ἀνατολικὸν Σουδάν, τὸ διποίον διαφέρει ὁ Λευκὸς Νείλος, περιλαμβάνει χαμηλὰ δρυπέδια καὶ πεδιγάχες ἐκτάσεις, αἱ ὅποιαι πλημμυροῦνται· διὰ τῶν διάταντων τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ ή καλλιέργεια τοῦ σίτου καὶ τοῦ βάμβακος φέρει πλούσιαν συγκομιδήν. Ἡ χώρα ἔχειται ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν διοίκησιν τῆς Αιγύπτου, οἱ δὲ κάτοικοι ἀνερχόμενοι εἰς 612 1/2 ἑκατ. εἶναι Νέγροι, μωαμεθῶνοι τὸ θρήσκευμα. Κέντρον τῆς χώρας ἐμπορικὸν εἶναι τὸ Χαρτούμ, τὸ διποίον κεῖται· ἐπὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Κυανοῦ καὶ Λευκοῦ Νείλου καὶ μετὰ τοῦ ἀπέναντι· αὐτοῦ Ὁμδουρμάν ἔχει 140 χιλ. κατοίκων. Τοῦτο συνδέεται σιδηροδρομικῶς μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν (ταξίδιον 6 ημερῶν) καὶ μὲ τὸν ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης λιμένα Πόρο τ Σουδάν (7).

"Ομοιον κατὰ τὴν μορφὴν τοῦ ἔδαφους εἶναι:

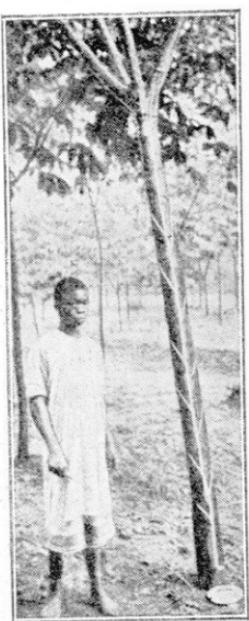
β) **Τὸ κεντρικὸν Σουδάν**, τὸ δποίον ἐκτείνεται μέχρι τοῦ ποταμοῦ Νίγηρος. Τὴν βαθυτάτην λεκάνην του κατέχει ἡ λίμνη Τσάδ, τῆς δποίας τὰ νερὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν αὐξάνουν διπλασίως. Αἱ ὅχθαι τῆς εἰναι βαλτώδεις καὶ σκεπάζονται μὲ πυκνοὺς καλαμῶνας, εἰς τοὺς δποίους διαιτῶνται ἵπποπόταμοι, κροκόδειλοι καὶ ἐλέφαντες, ἀλλὰ καὶ σμήνη πελεκάνων, πελαργῶν, ἔρωδιῶν, νησσῶν. Ἀνατολικῶς τῆς λίμνης Τσάδ τὸ Σουδάν ἔχει δλιγωτέρας βροχάς καὶ κατέχεται ἀπὸ στέππας, εἰς τὰς δποίας οἱ ιθαγενεῖς βόσκουν τὰς ἀγέλας των. Ἡ χώρα αὐτὴ, ὡς καὶ τὸ δυτικὸν Σουδάν, ὑπάγεται εἰς τὰ ἀποικιακὰ κράτη τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

γ) **Τὸ δυτικὸν Σουδάν** δψοῦται ἀνω τῶν 1000 μ. καὶ διὰ τῶν θαλασσίων ἀνέμων λαμβάνει κατὰ τὸ θέρος περισσοτέρας βροχάς· ἐκ τούτου εἰναι πλούσιον εἰς πηγάδας καὶ εἰς δάσην. Εἰς τὰ ἀνοικτὰ μέρη τοῦ ὁροπεδίου τὸ χόρτον φθάνει εἰς 3 μ. καὶ παρέχει τροφὴν εἰς πολυάριθμα φυτοφάγα ζῷα, ἀντιλόπας, βουβάλους, καμηλοπαρδάλεις, ρινοκέρωτας, ἐλέφαντας, ζέβρους. Μὲ αὐτὰ πάλιν τρέφονται πολλὰ σαρκοφάγα (λέοντες, λεοπαρδάλεις, ୟαιναι, θῶες, αἴλουροι). Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς χώρας, ὁ Νίγηρ, εἰναι πλωτός· ἀποτελεῖ οὕτω τὴν φυσικὴν δόδον τοῦ Σουδάν, τὴν δποίαν ἀναζητοῦν τὰ καραβάνια ἐρχόμενα ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ Ἀτλαντος. Διὰ τοῦτο τὸ **Τιμβοκτούν** (5) ἐπὶ τῆς βορείας καμπῆς τοῦ Νίγηρος ἀπέκτησεν ἐμπορικὴν σημασίαν.

δ) **Σενεγαμβία** εἰναι ἡ χώρα τῶν ποταμῶν Σενεγάλη καὶ Γαμδία. Τὸ κλῖμα αὐτῆς εἰναι θερμὸν καὶ νοσηρόν, τὸ δὲ ἔδαφος εὐφορώτατον, παράγον ἀραβικὸν κόρμι (ἀπὸ εἶδος τι ἀκακίας), καρυδέλαιον καὶ δημητριακά. Διὰ τοῦ ποταμοῦ Σενεγάλη καὶ τριῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, διὰ τῶν δποίων οἱ Γάλλοι συνέδεσαν τὴν παραλίαν μὲ τὴν χώραν τοῦ Νίγηρος, μέρος τοῦ πλούτου τοῦ Σουδάν ἔξαγεται ἐκ τοῦ **Ἀγίου Λουδοβίκου** (20), γαλλικῆς ἀποικίας. Οἱ Σενεγαλέζοι ζῶσι μᾶλλον ὡς νομάδες παρὰ ὡς καλλιεργηταί.

ε) **Ανω Γουΐνεα** λέγεται ἡ νοτία παραλία τοῦ Σουδάν. Αὕτη σχεδὸν παντοῦ εἰναι χαμηλὴ καὶ ἀμμόχωστος καὶ στερεῖται λιμένων. Ὁπισθεῖ τῶν θιγῶν τῆς παραλίας ὑπάρχουν λιμνοθάλασσαι καὶ ἔλη, ἐκ τῶν δποίων τὸ κλῖμα γίνεται νοσηρόν. Μὲ τὴν μεγάλην θερμότητα καὶ τὰς πλουσίας βροχάς, τὰς δποίας

φέρουν οι δυτικοί θαλάσσιοι ἀνεμοί, ή βλάστησις εἶναι, δπως καὶ εἰς τὰς Μαλαϊκὰς γῆσσους, γιγαντώδης. Δάση παρθένα σκεπάζουν τὰ χαμηλότερα μέρη. Ὅπου τὰ δάση ἔχουν κοπῆ, ἔκει οἱ ιθαγενεῖς καλλιεργοῦν ἀραβόσιτον, βάμβακα, ζαχαροκάλαμον, καφέαν καὶ κακαδόνδρον. Ἀπὸ δένδρων τῶν δασῶν παράγεται καουτσούκ καὶ ἔξαγεται πολύτιμος ἔυλεία (ἔβενος, μαρόν). Ἀλλὰ τὸ κύριον προϊὸν τῶν παραλίων τούτων χωρῶν εἶναι τὸ ἔλαιον, τὸ δποῖον ἐκθλίζεται ἀπὸ τοὺς καρποὺς ἐνὸς εἴδους φοινίκων, καὶ χρησιμεύει πρὸς παρασκευὴν σάπωνος, κηρίων κ.ἄ. Ἐκ τούτου καὶ ὅλη ἡ παραλία ὁνομάζεται παραλία τοῦ φοινικελαίου, ἐκ τῶν ἄλλων δὲ προϊόντων αὐτῆς λαμβάνει κατὰ τόπους διάφορα ὀνόματα: παραλία τοῦ σίτου, παραλία τοῦ ἐλεφαντόδοντος, παραλία τοῦ χρυσοῦ, παραλία τῶν δούλων ἀπὸ τοὺς χρόνους, κατὰ τοὺς δποίους οἱ μαῦροι τῆς Ἀφρικῆς ἡρπάζοντο ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων καὶ ἐπωλοῦντο εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὡς δοῦλοι. Εὔτυχως ἀπὸ ἑτῶν ἀπηγορεύθη τὸ ἐμπόριον τῶν δούλων.

Εἰκ. 62. Ἐκχύμωσις
καουτσούκ.

Οἱ Εὐρωπαῖοι λαμβάνοντες μεγάλας προφυλάξεις διὰ τὴν ὅγειαν τῶν, ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν παραλίαν ἐν μέσῳ τῶν ιθαγενῶν. Ἄγγλικαι καὶ Γαλλικαι ἀποικίαι διαδέχονται ἀλλήλας, συνδεόμεναι διὰ σιδηροδρόμων μὲ τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῶν Νιγρητῶν. Ἡ **Νιγερία** μὲ 20 ἑκατ. κατοίκων εἶναι ἡ περισσότερον εὐημεροῦσα ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν κτήσεων τοῦ Σουδάν, φθάνουσα μέχρι τῆς λίμνης Τσάδ. Πλησίον αὐτῆς ἡ πόλις **Κοῦκα** ἔχει πληθυσμὸν 20 χιλ. Νέγρων. Παρὰ τὴν παραλίαν τὸ **Ίβαδάν** (240) καὶ τὸ **Δάγος** (100) εἶναι ἀξιόλογοι διὰ τὸ ἐμπόριον, ὡς καὶ ἡ **Φρητάσσουν** (45) εἰς τὴν **Σιερρα Λεόνε** (ἀγγλικὴν κτῆσιν μὲ 1,5 ἑκ.), ἡ **Ακκρα** (40) εἰς τὴν **Παραλίαν τοῦ χρυσοῦ** (ἀγγλ. μὲ 2 ἑκ.), ἡ **Λόμε** (7) εἰς τὸ γαλλ. **Τόγκο** καὶ τὸ **Πόρτο Νόβο** (20) εἰς τὴν γαλλ. **Δαχομέην** (1 ἑκ.). Εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου

τῆς Γουϊνέας υψούται ως στῦλος τὸ ἡφαιστειῶδες ὅρος **Καμερούν** (4100 μ.). Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἡ χώρα εἶναι δρεινὴ καὶ ἐκ τούτου ἔχει κλῖμα ψυχρότερον. Ἡ ἀποικία αὐτῆς μὲ 2 ἑκατ. πληθυσμὸν ἥτο γερμανική, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον τῆς "Αγω Γουϊνέας κείται ἡ ἐλευθέρα

Eἰκ. 63. Ἀγορὰ ἐν ἀνω Γουϊνέᾳ: ψάρια, ἀλεῦροι, λάδι καὶ κρασὶ ἀπὸ φοινικας, χύτρες, ψάθες, κλπ. ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν.

δημοκρατία **Λιβερία** (2 ἑκατ. κατ.) ἐδρυθεῖσα ἐκ δυσύλων, τοὺς ὅποίους ἀπηλευθέρωσαν οἱ Ἀμερικανοί.

ς') Οἱ κάτοικοι.

Οἱ Σουδανέζοι εἶναι οἱ περισσότερον πολιτισμένοι ἐκ τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς. Καλλιεργοῦν βαμβάκι καὶ σιτάρι, ἔχουν ἀγέλας κτηγῶν καὶ κατασκευάζουν βαμβακερὰ ὑφάσματα καὶ δερμάτινα εἰδῆ γνωρίζουν νὰ χωνεύουν καὶ μέταλλα. Ἐκτὸς τῶν χωρίων, τὰ δποῖα περιβάλλουν μὲ τεῖχος καὶ τάφρον, ἔχουν καὶ πόλεις μεγάλας μὲ ἀγοράς, ὅπου οἱ Ἀρχῖτες ἔμποροι συναθροίζουν τὰ προϊόντα τοῦ Σουδάν καὶ τὰ μεταφέρουν πρὸς πώλησιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀφρικῆς. Τὸ ἐλεφαντοστοῦν καὶ τὰ πτερὰ τῆς

στρουθιοκαμήλου ἀποτελούν ἀξιόλογον εἶδος ἐμπορίου. Ἐλλὰ πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν των, εἰς τοὺς δποίους αἱ γυναικεῖς καλλιεργοῦν τὴν κυρίαν των τροφῆν, τὸ κεχρὶ, μεταχειρίζονται ἔνα ἐργαλεῖον, ὅμοιον μὲ τὴν ἴδιαν μης σκαπάνην τὸ ἄροτρον εἶναι ἀγνωστὸν ἀκόμη καὶ τώρα εἰς αὐτούς, ἐπειδὴ μία μανγκά,

Eik. 64. Χωρίον τοῦ Καμερούν.

λεγομένη τσέτσε, διαδίδει τὴν ἐπιζωτίαν καὶ καθιστᾷ τὴν κτηνοτροφίαν ἀδύνατον.

Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Σουδάν εἶναι Μωκμεθυνοί· οἱ ἄλλοι εἰδωλολάτραι. Κάθε μεγάλη φυλὴ ἔχει τὸν Σουλτάνον της ἀλλ᾽ ὅλος ὑπάγονται εἰς τὰ ἀποικιακὰ κράτη τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Ἀσκήσεις. 1. Μέτρησε ἐπὶ τοῦ βορείου τροπικοῦ κύκλου τὸ μῆκος τῆς ἐρήμου Σαχάρας. 2. Ἀκολούθησε τὸν τροπικὸν κύκλον ποδὸς ἀνατολὰς τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ δρόμασε τὰς χώρας διὰ τῶν δποίων διέρχεται οὗτος. Παρατήρησε τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν χωρῶν τούτων καὶ τῆς Σαχάρας κατὰ τὸ κλῖμα καὶ τὴν βλάστησιν. 3. Παράβαλε τὰς ζώνας βλαστήσεως τῶν Ἀβησσυνιακῶν

δρέων πρὸς τὰς τῶν Ἰμαλαῖων (εἰκ. 25). 4. Ποίας ζώνας βλαστήσεως ἔχει νὰ διακρίνη διατεχόμενος ἀπὸ τῆς Τύνιδος μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Γουϊνέας; 5. Ἰχνογράφησε τὴν βορείαν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Συνέχισε τὴν γραμμὴν τῆς παραλίας ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρο μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Γουϊνέας. Παράβαλε τὸν διαμελισμὸν τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας! 6. Σημείωσε εἰς τὸ σχεδιογράφημα τοῦτο τὰ δόρη, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς λίμνας τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἀφρικῆς. Ἔχει τοῦτο πρὸς νότον φυσικὰ δόρια;

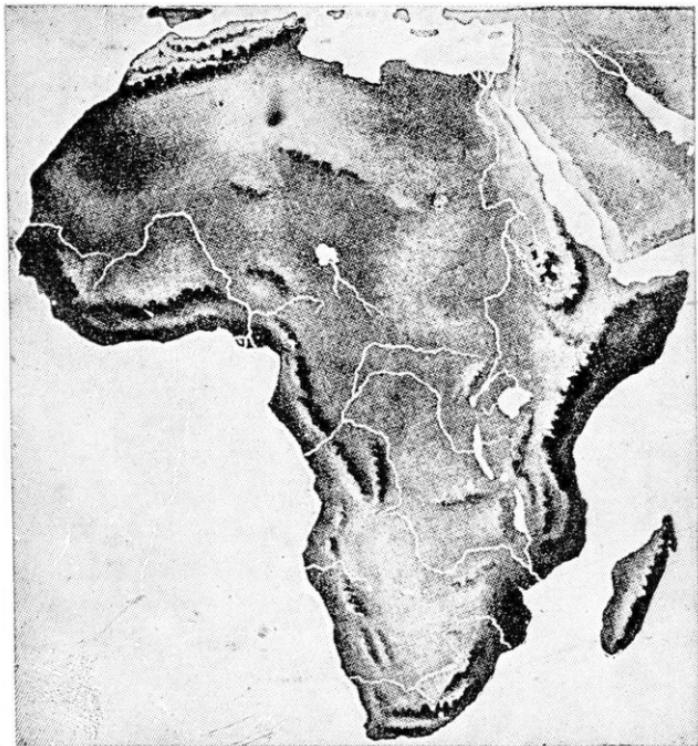
Ἐπισκόπησις τῆς βορείας Ἀφρικῆς.

Αἱ χῶραι τῆς Ἀφρικῆς, τὰς ὁποίας ἔξητάσαμεν, ἀποτελοῦν τὸ βόρειον μέρος τῆς ἀφρικανικῆς ἡπείρου καὶ δύνανται νὰ δομασθοῦν μὲν ἐν ὄνομα βορεία Ἀφρική. Αὕτη ἀποτελεῖ ἐκτεταμένον δροπέδιον τοῦ ὅποίου τὸ ἐσωτερικὸν κατέχεται ἀπὸ εὐρείας σκαφοειδεῖς λεκάνας, εἰς δὲ τὰ ἀκρα ὑψοῦνται πολλαχοῦ μεγάλα δόρη (Ἀτλας, Ἀδησσυνιακαὶ Ἀλπεις, Καμερούν). Τὴν ἀνατολικὴν καὶ νοτιοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ δροπεδίου διαρρέουν μέγιστοι ποταμοὶ (Νεῖλος, Νίγηρ). Ὁριον φυσικὸν πρὸς νότον ἡ βορεία Ἀφρικῆς δὲν ἔχει, καὶ ώς τοιοῦτο θεωροῦμεν γραμμήν, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Γουϊνέας καταλήγει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀδενί. Καὶ διαμελισμὸς τῶν ἀκτῶν εἶναι ἐλάχιστος. (Οὐόμασε τοὺς δύο εὐρεῖς κόλπους εἰς τὴν βορείαν παραλίαν).

Αλλ ἐνῷ ἡ μορφὴ τοῦ δροπεδίου ἐν τῷ συγδόλῳ εἶναι δμοιόμορφος, μεγάλαι διαφοραὶ παρατηροῦνται εἰς τὰς καθ ἔκαστον χώρας ώς πρὸς τὸ κλῖμα καὶ τὴν βλάστησιν. Ἐνῷ αἱ χῶραι τοῦ Ἀτλαντος ἔχουν τὸν χαρακτῆρα τῶν μεσογειακῶν χωρῶν, ἡ συγεχομένη μὲν ἀντάξι εὐρεῖα ζώνη εἶναι ἔηρα καὶ ἀμμώδης ἐρημος. Ἡ Αἴγυπτος εἶναι ώς μία ὄχσις, ἡ μεγαλυτέρα μεταξὺ τῶν δάσεων τῆς Σαχάρας. Νοτιώτερον τὸ Σουδάν ἀποτελεῖ στενὴν λωρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναλλάσσονται στέππαι, σαβάνναι καὶ σύδενδροι τόποι, ἐνῷ ἀνατολικώτερον εἰς τὴν δρεινήν Ἀδησσυνίαν κλῖμα καὶ βλάστησις ποικίλλουν, ἐξαρτώμενα ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν δρέων καὶ τῶν δροπεδίων. Τέλος ἡ παραλία ζώνη τῆς Γουϊνέας μὲ τὸ ὑγρὸν καὶ θερμὸν κλῖμα καὶ τὰ παρθένα δάση ἔχει τὰ γνω-

ρίσματα τῶν τροπικῶν χωρῶν, τὰ ὅποια εἰδούμεν καὶ εἰς τὰς Μαλαϊκὰς νήσους.

Οθεν κλῖμα καὶ βλάστησις εἶναι καὶ ἔδω τὰ κύρια γνωρίσματα, διὰ τῶν ὅποιων διακρίνονται αἱ διάφοροι περιοχαὶ τῆς βορείας Ἀφρικῆς, καὶ τὸ αὐτὸ ἀληθεύει, ὡς θάλασσεν, καὶ διὰ τὴν νοτίαν Ἀφρικήν. Οἱ Ἀραβεῖς, οἱ ὅποιοι εἶναι ἔξηπλωμένοι εἰς τὰ βόρεια τῆς ἡπείρου καὶ διεγεργοῦν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν συγκοινωνίαν πρὸς τὸ Σουδάν, διέδωκαν καθ' ὅλην τὴν βορείαν Ἀφρικήν τὸν μωαμεθανισμόν.

Εἰκ. 65. Χάρτης ἀνάγλυφος τῆς Ἀφρικῆς.

B') NOTIA AFRIKH

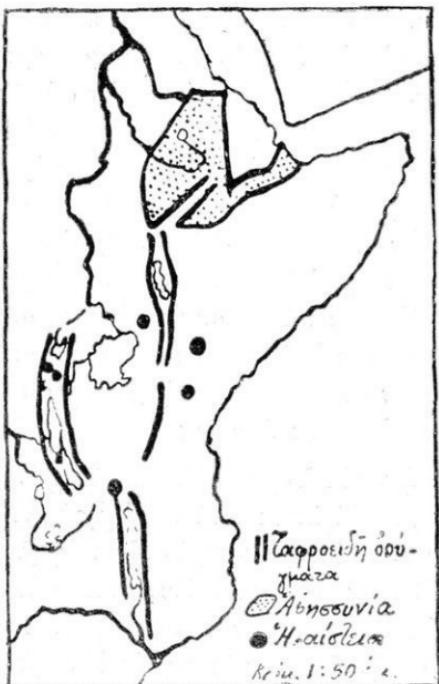
1. Ὁποῖος εἶναι δὲ θαλάσσιος διαμελισμὸς τῆς νοτίας Ἀφρικῆς; 2. Ὄνόμασε τὸ ἀκρωτήριον, εἰς τὸ δύποτον ἀπολήγει, καὶ τοὺς Ὡκεανούς, οἱ δύποι εὑροῦνται κατ' αὐτό! 3. Ὅρισε τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς νοτίας Ἀφρικῆς. 4. Τίνα τὰ ὑψηλότερα δοῃ αὐτῆς; Τί δύνασαι νὰ συμπεράνῃς ἐκ τῆς κυκλοτεροῦς μορφῆς, τὴν δύποιαν ἔχουν εἰς τὸν χάρτην μερικὰ ἐκ τῶν δρέων τούτων; 5. Ποῖον μέρος τῆς Ἀφρικῆς δέχεται κατὰ τὸν σχετικὸν χάρτην τὰς περισσοτέρας βροχάς, καὶ ποῖον τὰς δλιγωτέρας; 6. Ὄνόμασε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς λίμνας. 7. Ποδὸς ποίας λίμνας τῆς Ἀσίας δύνασαι νὰ παραβάλῃς τὴν Ταγκανίκαν καὶ τὴν Νυάρον. Τίνα συμπεράσματα συνάγεις περὶ τῆς περιοχῆς τῶν λιμνῶν τῆς Ἀφρικῆς ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως αὐτῶν; 8. Ποία περιοχὴ φαίνεται σαφῶς ἐκ τοῦ χάρτου ὡς μεγάλη κυκλοτερής λεκάνη;

✓ Ὡς ἡ βορεία, οὕτω καὶ ἡ νοτία Ἀφρικὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑψηλὸν δροπέδιον, τὸ δύποιον περιβάλλεται διὰ παρυφῆς παρακτίων δρέων. Ταῦτα κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν εἰναι ὑψηλότατα καὶ διευθυνόμενα ἀπὸ Β πρὸς Ν περικλείουν μεταξύ των πολλὰς καὶ μεγάλας λίμνας. Ἡ «χώρα τῶν λιμνῶν» εἰναι ἡ ὑψηλοτέρα τῆς Ἀφρικῆς εἰς αὐτὴν ἔχουν τὰς πηγάς των τρεῖς μέγιστοι ποταμοὶ (Νεῖλος, Κόγγος, Ζαμβέζης). Δυτικῶς αὐτῆς τὸ δροπέδιον καταπίπτει εἰς εύρυτάτην λεκάνην, τὴν δύποιαν διαρρέει ὁ Κόργγος, νοτίως δὲ συνεχίζεται ὑψηλὸν μέχρι τῆς ΝΑ ἄκρας, ὅπου ὑψοῦνται τὰ ὅρη τοῦ Ἀκρωτηρίου. Οὕτω διακρίνομεν ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀφρικῆ τὸ δροπέδιον τῶν μεγάλων λιμνῶν, τὴν λεκάνην τοῦ Κόργγου καὶ τὸ νότιον δροπέδιον.

✓ 1. Τὸ δροπέδιον τῶν μεγάλων λιμνῶν.

Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τὸ ἀφρικανικὸν δροπέδιον ὑψοῦται εἰς 1100—1300 μ. Ὅπως εἰς τὴν Κοίλην Συρίαν, οὕτω καὶ ἐδῶ ἀπὸ ἐπιμήκη «ρήγματα», τὰ δύποια ἔχονταν κάποτε εἰς τὸν φλοιὸν τῆς Γῆς, ἐσχηματίσθησαν κατὰ μῆκος τῆς ἀνατολικῆς παραλίας ταφροειδῆ δρύγματα καὶ εἰς τὰ χείλη αὐτῶν ὑψώθησαν μεγάλα ὕψαστεια, τὰ δύποια σήμερον εἰναι ἐσθεσμένα, ὅπως τὸ **Κιλιμάντζαρο** (6000 μ.), ἡ **Κένια** (5200 μ.) κ. ἄ. Εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τῶν δρυγμάτων τούτων συλλέγονται τὰ νερά καὶ σχηματί-

ζουν έπιφημίεις βαθείας λίμνας. Αἱ μεγαλύτεραι ἔξι κύτων εἰναὶ ἡ *Ταγκανίνα* καὶ ἡ *Νυάνσα*. Εἰς τὸ μέσον ὅμως τοῦ δροπεδίου, εἰς ὅψος 1200 μ., ἡ λίμνη τῆς *Βικτωρίας* (ἴση εἰς Ἑκατόντας μὲ τὴν παλαιὰν Ἐλλάδα), εἰναὶ ὡς δεξαμενὴ ἐντὸς κυκλοτεροῦς λεκάνης.

Eik. 66. Ἡ χώρα τῶν λιμνῶν.

τρεῖς μέγιστοι ποταμοὶ τῆς Ἀφρικῆς. Ἐπὶ τοῦ δροπεδίου, ὅπου τὸ κλίμα εἰναὶ δροσερώτερον καὶ ἐπικρατοῦν δύο ἐποχαῖ βρα-

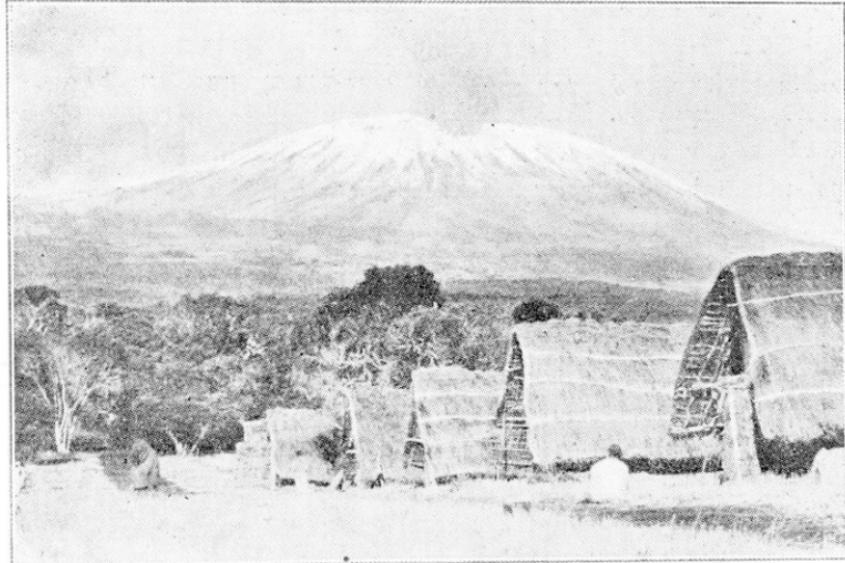

Eik. 67. Τομὴ τῆς Ἀφρικῆς ἐγγὺς τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀπὸ Δ πρὸς Α.

χῶν, ἐκτείνονται μεγάλοι λειμῶνες, ὡς ἐπέκτασις τῆς ζώνης τῶν στεπῶν καὶ σαβανῶν τοῦ Σουδάν. Τὸ χόρτον εἰς κύτους φθάνει συχνὰ τὸ ἀνάστημα ἀνδρὸς καὶ κατ’ ἀγέλας βόσκουν ἐκεὶ ἀντιλόπαι, γαζέλαι, ζέροι, προσέτι δὲ ἐλέφαντες, ρίγοκέρωτες,

καμηλοπαρδάλεις, στρουθοκάμηλοι, ένως εἰς τοὺς ποταμούς διατῶνται κροκόδειλοι καὶ ἵπποπόταμοι. Εἰς τὴν στενὴν ὅμως καὶ χαμηλὴν παραλίαν, εἰς τὴν δύσιαν τὸ δροπέδιον κατέρχεται κλιμακηδόν, ἐπικρατεῖ μεγάλη θερμότης καὶ ὑγρασία καὶ ἐκ τούτου ἔκει ἔκτείνονται παρθένα δάση, δπως καὶ εἰς τὴν ἈγωΓουγέων.

✓ Οἱ **κάτοικοι**, δυολογιζόμενοι εἰς 10 ἑκατομμύρια, εἰναι κατὰ τὸ πλεῖστον Νέγροι Μπαντού καὶ καταγίγονται εἰς τὴν

Εἰκ. 68. Χωρίον Νέγρων εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Κιλιμάντζαρο.

γεωργίαν, κτηνοτροφίαν καὶ τὸ κυνήγιον. Εἰς τὰ παράλια κατοικοῦν καὶ Ἀραβεῖς καὶ Ἰνδοί, οἱ δποῖοι κατ' ἀρχαίους χρόνους ἐγκατεστάθησαν καὶ συναλλάσσονται μὲ τοὺς ἑγχωρίους. Ἐπὶ μακρὸν οἱ ιθαγενεῖς ἐδεκατίζοντο ἀπὸ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους καὶ ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῶν διούλων. Σήμερον δλη ἡ χώρα τῶν λιμνῶν μετὰ τῆς παραλίας ἀνήκει εἰς τὸ ἀποικιακὸν κράτος τῆς Ἀγγλίας, ἡ δποία κατεσκεύασε σιδηροδρόμους καὶ ἀνέπτυξε τοὺς οἰκονομικούς πόρους τοῦ τόπου. Ἐπειδὴ ἡ παραλία εἰναι ἀμμώδης, δὲν ὑπάρχουν καλοὶ λιμένες. Ο καλύτερος λιμὴν εὑρίσκεται εἰς τὸ Δαρ-ές- Σαλάμ (25) καὶ εἰς τὴν νησίδα **Σανσιβάρην** (40), ἡ δποία ἀποτελεῖ Σουλτανᾶτον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς

Αγγλίας. Κύρια προϊόντα είναι κκουτσούκ, έλεφχντοστούν, καφές, καπνός, βαμβάκι και ζαχαροκάλαμον.

2. *Η λεκάνη τοῦ Κόγγου καὶ ἡ Κάτω Γονιΐνεα.*

Ἡ λεκάνη τοῦ Κόγγου ἔχει μέσον ὅψος περίπου 400 μ. καὶ ἔξ 8λων τῶν πλευρῶν περιβάλλεται ὑπὸ ὄψηλῶν δροπεδίων. Κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸ κλῖμα είναι γηγειώς τροπική χώρα μὲ καθημερινὰς βροχάς. Διὰ τοῦτο δὲ Κόγγος είναι δὲ πλουσιώτατος εἰς ὕδατα καὶ εύρυτατος ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς. Ἀλλοῦ ἔνεκα τῶν καταρράκτων, τοὺς ὅποιους κατὰ τὸν κάτω ῥοῦν του σχηματίζει, δὲν ἀποτελεῖ πλωτὴν ὁδόν. Αὐτὰς τὰς ὅχθας τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν παραποτάμων του ἐκτείνονται παρθένα δάση, τῶν ὅποιῶν οἱ ἐλαῖοφοιγίκες καὶ τὰ ἔγχρωμα ἔυλα (ἔθενος κλπ.) ἔχουν ἀξίαν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ καουτσούκ δὲ συλλέγεται πολύ. Ἐλέφαντες, φίγοκέρωτες καὶ πολυάριθμοι πίθηκοι ἔχουν ἐκεῖ τὴν κατοικίαν των, ἐν φύζέροις, καμηλοπαρδάλεις, ἀντιλόπαι τρέχουν εἰς τοὺς γειτονικούς λειμῶνας. Ἐκ τοῦ Κόγγου ἐξάγονται μεγάλαι ποστήτες χαλκοῦ, ὡς καὶ ἐλεφαντοστοῦ. Πόλεις κυρίως δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ μόνον σταθμοὶ ἐμπορικοί. Λιμήν ἐξαγωγῆς είναι ἡ *Βόμα*.

Τὸ Κογγὸν κατέχει ἔκτασιν τετραπλασίαν ἀπὸ τὴν χερσόνησον τοῦ Αἴμου· είναι κτήσις τῶν *Βέλγων* καὶ κατοικεῖται ἀπὸ 9 ἑκατ. Νέγρων *Μπαντού*, οἱ ὅποιοι ζοῦν κατὰ μικρὰς φυλὰς περισσότερον ὡς γεωργοὶ παρὰ ὡς κτηνοτρόφοι. Μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν παναρχαίων δασῶν τοῦ Κόγγου ὑπάρχουν *νᾶνοι*, τῶν ὅποιῶν τὸ ἀνάστημα μόλις φθάνει τὸ ἐν μέτρον. Οὗτοι δὲν είναι εἰς θέσιν νὰ ἀραιώσουν τὸ δάσος καὶ νὰ ἀροτριώσουν ἀγρούς. Ζοῦν κυρίως μὲ τὸ κυνήγιον. Διὰ νὰ προφυλάξουν τὰς καλύδας των ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις γειτονικῶν φυλῶν, φυτεύουν γύρω ἀκανθωτὰ φυτὰ καὶ οὕτω ἀποφράσσουν δλας τὰς παρόδους. Ἀν κἄποι παρατηρήσουν μετακίνησίν τινα, τοποθετοῦν δίκτυα, τὰ σκεπάζουν προσεκτικὰ μὲ κλεδὸν καὶ φύλλα καὶ πιάνουν μὲ αὐτὰ καὶ μεγάλα ἀγρίμια. Ἀπὸ κἄποια δὲ βότανα, ποὺ αὐτοὶ μόνοι ηξεύρουν, παρασκευάζουν δηλητήριον καὶ μὲ αὐτὸ ἐπιχρίσουν τὰ βέλη καὶ τὰς λόγχας των οὔτως, ἀν καὶ τόσον μικροί, είναι πολὺ ἐπίφοδοι: ἔχθροι.

Ἐκατέρωθεν τῶν ἐκδιολῶν τοῦ Κόγγου ἡ παραλία είναι ἐπίπεδος καὶ ἀμμώδης, ὅστε εἰς ἐλάχιστα σημεῖα αὐτῆς ἡμιπαροῦν

τὰ πλοιά νὰ προσεγγίσουν. Ὁπειδὴ δὲ εἰναι πλήρης ἑλῶν, τὸ κλῖμα μὲ τοὺς πυρετούς του εἰναι θυγάσιμον εἰς τοὺς Εὐρωπαίους. Βορείως τῶν ἐκβολῶν τοῦ Κόγγου ἡ χώρα ἀνήκει εἰς τοὺς Γάλλους (*Γαλλικὸν Κογγό*). Αὕτη ἔχει μὲν τὰ ἴδια προϊόντα μὲ τὸ Βελγικὸν Κογγό, ἀλλ ἀραιότερον πληθυσμὸν (1,5 ἑκατ.) καὶ δὲν εὐημερεῖ ὅσον ἐκεῖνο.—Νοτίως τοῦ Κόγγου ἐκτείνεται μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Φρίο ἡ *Πορτογαλλικὴ Ἀγγόλα* (2 $\frac{1}{2}$ ἑκ. κατ.), ἡ δοπία εἶναι πλουσία εἰς χαλκόν, σίδηρον, γαιανθρακας, ἔξχγει δὲ καὶ κόρμι, καφέν, βαμβάκι κλπ.

3. Βρεττανικὴ νοτία Ἀφρική.

Νοτίως τῆς λεκάνης τοῦ Κόγγου τὸ δροπέδιον τῆς Ἀφρικῆς ἔχει ὅψος 900 περίπου μέτρων, νοτιώτερον ὅμως ὑψοῦται εἰς 1200 μέχρι 1500 μ. Τοῦτο ἐκ τριῶν πλευρῶν περιβάλλεται ὑπὸ παρακτίων δρέων μόνον πρὸς Β δρίζεται διὰ χαμηλῶν ὑψωμάτων. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τὰ ὅρη τοῦ Δράκου φθάνουν τὸ ὅψος τῶν ἀνατολικῶν Ἀλπεων (3650 μ.), εἰς τὴν δυτι-

Εἰκ. 69. Τομὴ τῆς νοτίας Ἀφρικῆς ἀπὸ Α πρὸς Α.

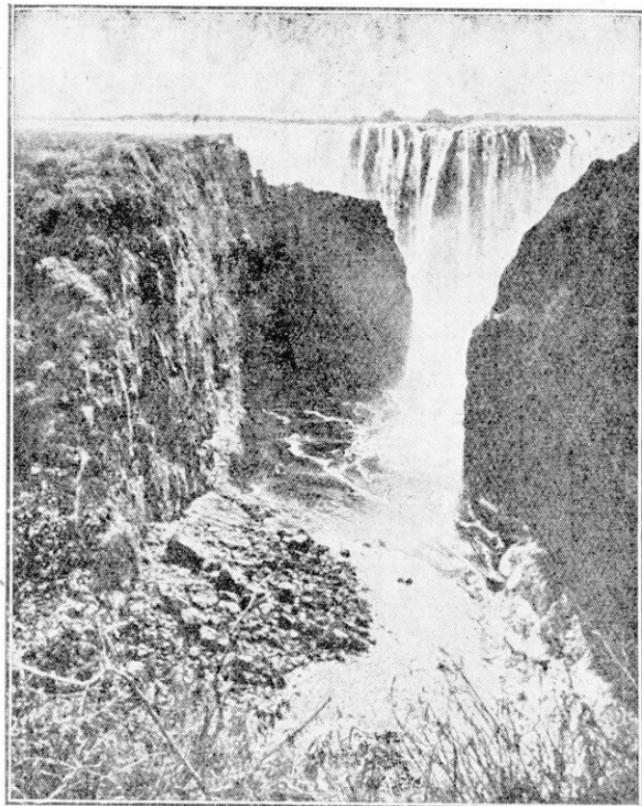
κὴν ἡ παρυφὴ τοῦ δροπέδιου ὑψοῦται εἰς 2600 μ. Πρὸς τὰ ἔξω ἔχτοι πρὸς τὴν θάλασσαν, τὰ ὅρη ταῦτα ἀποκλίνουν κατὰ βαθμίδας, ἵδια εἰς τὰ νότια, ὅπου αἱ δύο ἐπάλληλοι βαθμίδες κατατεμονοῦται εἰς πολυάριθμα τραπεζοειδῆ ὅρη.

Κατὰ τὸ θέρος σχηματίζεται εἰς τὴν νοτίαν Ἀφρικὴν μία περιοχὴ μὲ μέσην θερμοκρασίαν ἄνω τῶν 30°. Ὁ θαλάσσιος ἀνεμός, ὁ διποίος δρμᾶς τότε πρὸς αὐτὴν ἐκ τῶν ΝΑ, καθὼς ἀκριβῶς οἱ θερινοὶ Μονσούν πρὸς τὰ δροπέδια τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, κατακλύζει διλόκηρον τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν μὲ πλουσίας βροχάς. Ἀλλ ὀλίγαι μόνον ἔξ αὐτῶν φθάνουν πέραν τῶν Ὀρέων τοῦ Δράκου εἰς τὸ ἑσωτερικόν. Ἐξ ἄλλου δὲ τοῦ παραλία μένει ἔηρά, διότι ἔνα ψυχρὸν θαλάσσιον ρεῦμα, τὸ διποίον διευθύνεται πρὸς αὐτὴν ἐκ νότου, κρατεῖ σχεδὸν κάθε βροχὴν μακράν

ἀπὸ αὐτῆς, ἐπειδὴ τὰ νέφη, τὰ δύοις ἔρχονται ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πλήρης ὑδρατιμῶν ἀναθεν τοῦ ῥεύματος τούτου ψύχονται καὶ ῥίπτουν τὴν βροχήν των, πρὶν φθάσουν εἰς τὴν ἀκτήν. Τὸ νοτιοδυτικὸν ὅμως ἄκρον δέχεται βροχάς κατὰ τὸν χειμῶνα. (Εἰκ. 73).

Ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ ἐκ τῆς διαφόρου ἀποστάσεως τῶν μερῶν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἡ νοτιωτέρα Ἀφρικὴ παρουσιάζει μεγάλας διαφοράς ὡς πρὸς τὸ κλῖμα καὶ τὴν βλάστησιν. Διὰ τοῦτο διακρίνομεν εἰς αὐτὴν ὃ φυσικὰς περιοχάς:

α) Νοτιώς τῆς λεκάνης τοῦ Κόγγου καὶ τοῦ ὁροπεδίου τῶν

Εἰκ. 70. Καταρράκται τοῦ Ζαμβέζη.

λιμνῶν τὸ κλῖμα εἶναι τροπικὸν καὶ ἡ χώρα ὅμοιάζει καθόλου μὲ τὸ Σουδάν· ἐκ τούτου κατέχεται ἀπὸ λειμῶνας καὶ παρθένα δάση, διὰ τῶν δύοιων ῥέει ὁ Ζαμβέζης ποταμός. Οὗτος σχηματίζει τοὺς θαυμασιωτέρους καταρράκτας τοῦ κόσμου (*Ροδεσία*).

β) Νοτιώτερον ή χώρα βαθμηδὸν μεταβάλλεται εἰς θαμνώδη στέπηγη καὶ τέλος καταντῷ ἔηρᾳ καὶ ἀγονος ἔρημος, ἡ ὅποια ἐκτείνεται μέχρι τῆς δυτικῆς παραλίας καὶ διοικᾶσι μὲ τὴν Σαχάραν ([”]Ἐρημος Καλαχάῃ).

γ) Εἰς τὰ ΝΑ ἄκρα τῆς ἔρημου ἀναφαίνεται πάλιν ἡ θαμνώδης στέπηγη διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ Βάστη καὶ Ὁράγγη ποταμοῦ· ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν δρέων τῆς Νατάλης εἰναι ἀποκλεισμένη ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θαλάσσης, ἔχει αλιμανίη πειρωτικόν, ἥτοι πολὺ ἔηρὸν θέρος καὶ ὑγρὸν χειμῶνα (δροπέδια τοῦ Ὁράγγη καὶ τοῦ Τράνσβασαλ).

δ) Ἡ ΝΑ πλευρὰ τοῦ δροπεδίου κατέχεται ἀπὸ τὸ δρεινὸν σύστημα τῆς Νατάλης, τὸ ὅποιον αλιμανηδὸν κατέρχεται πρὸς τὴν παραλίαν· αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν θερμῶν ἀνέμων τοῦ Ἰνδικοῦ Ωκεανοῦ καὶ δέχεται πλουσίας βροχάς· ἐκ τούτου εὐδοκιμοῦν τὰ φυτὰ τῶν τροπικῶν χωρῶν (καφές, τέιον, ζαχαροκάλαμον), (Χώρα τῆς Νατάλης).

ε) Ἡ νοτιωτάτη ἄκρα κατέχεται ἐπίσης ὑπὸ παρακτίων δροσειρῶν καὶ εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὸν Νότιον Ήλιον. Ὁθεν ἡ χώρα αὕτη κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὸ αλιμανία καὶ τὴν βλάστησιν, διοικᾶσι μὲ τὴν χώραν τοῦ Ἀτλαντος· ἔχει δηλαδὴ ἐπὶ μὲν τῆς παραλίας αλιμανία καὶ βλάστησιν διοικεῖ μὲ τὰ τῆς Μεσογείου (σιτηρά, ἀμπελος, διπωροφόρα, τὰ ὅποια εὐδοκιμοῦν ἔπου τὸ ἔδαφος ἀρδεύεται), ἐπὶ δὲ τῶν δροπεδίων πτωχάς βοσκάς διὰ πρόσθιτα (Χώρα τοῦ Ἀκρωτηρίου).

“Αν ἔξαιρέσωμεν τὰς δύο τελευταίκις περιοχάς, ἡ νοτιωτέρα Ἀφρική εἶναι κυρίως χώρα τῆς κτηνοτροφίας (αἴγες, πρόδατα). Ἀλλ’ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐγκλείει μέγαν πλοῦτον πολυτίμων λίθων καὶ μετάλλων, ὥστε εἰς τὴν ἐξαγωγὴν ἀδαμάντων καὶ χρυσοῦ εἶναι ἡ πρώτη χώρα τοῦ κόσμου· ἔξαγει προσέτι χαλκόν, σίδηρον, μόλυβδον καὶ γαλάνθρακας.

Διὰ τὸ ὑγιεινόν της αλιμανία, καὶ πρὶν ἀκόμη ἀνακαλυφθεῖσιν οἱ θησαυροὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ Νοτία ἄκρα τῆς Ἀφρικῆς προσείλκυσεν ἀποίκους Εὐρωπαίους. Οὗτοι δὲ διάγονοι κατ’ διάγονον ἔξετοπισαν τοὺς ιθαγενεῖς Ὀττεντότους καὶ Βουσμάνους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀγριοὶ καὶ ἀνθίσταντο εἰς αὐτούς. Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ἀποίκων κατ’ ἀρχὰς ἦσαν Ὀλλανδοί (Μπόερς). Ἀλλ’ ἀφοῦ οἱ Ἀγγλοι περὶ τὸ 1800 κατέλαβον τὴν χώραν τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ τὴν

Νατάλην, ούτοις ἀπεχώρησαν εἰς τὸ ἑσωτερικὸν καὶ ἔδρυσαν τὰς Δημοκρατίας τῆς Ὀράγγης καὶ τοῦ Τράνσβααλ, ζῶντες βίον ποιμενικόν. Ἡ ἀνακαλύψις ὅμως τῶν χρυσωρυχείων καὶ ἀδαμαντωρυχείων προεκάλεσε τοιαύτην συρροήν ξένων, ὡστε ὁ πληθυσμὸς ἐπικυνώθη εἰς τὰς δημοκρατίας καὶ ἔριδες ἐπηκολούθησαν. Αὗται ἐτερματίσθησαν διὰ πολέμου καὶ αἱ δημοκρατίαι προσηρτήθησαν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν, ἀποτελέσασαι μετὰ τῶν ἄλλων ἀποικιῶν τὴν «Ἐνωσιν τῆς Νοτίου Αφρικῆς», ἡ ὥποια περιλαμβάνει 8 ἑκ. κατοίκων καὶ ἀνεπτύχθη μεγάλως διὰ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Τὰ πλουσιώτερα χρυσωρυχεῖα καὶ ἀδαμαντωρυχεῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ Τράνσβααλ. Πλησίον αὐτῶν ἡ Γιοχάνεσμπουργ (300) ἔφθασεν εἰς μεγάλην ἀκμὴν. Λιμένες ἔξαγωγικοῦ ἐμπορίου εἶναι ἐν μὲν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀκρωτηρίου ἡ Καίηπταουν (τ. ἔ. πόλις τοῦ Ἀκρωτηρίου, 250), ἐν δὲ τῇ Νατάλῃ ἡ Δάρεμπαν (160). Ἐδρα τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἡ Πρωτωρία (80) ἐν τῷ Τράνσβααλ.

Ἡ Ἀρδεσία, ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Ζαμβέζη μέχρι τῆς Ταγγανίκας, εἶναι πλουσία εἰς μέταλλα (χρυσόν, μόλυβδον) καὶ γαι-ἀνθρακας, διὰ κατασκευῆς δὲ σιδηροδρόμων οἱ Ἀγγλοι προσπαθοῦν νὰ φέρουν εἰς ἐπικοινωνίαν τὴν χώραν μὲ τὴν θάλασσαν.

Δυτικῶς αὐτῆς ἡ Μοζαμβίκη, ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἰγδικοῦ Ὡκεανοῦ, ἀνήκει εἰς τοὺς Πορτογάλλους. Διὰ τὸ ἀνθυγειενὸν κλειμα ἐλάχιστος εἶναι ἐν αὐτῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Εὐρωπαίων. Οἱ ιθαγενεῖς (περὶ τὰ 4 ἑκατ.) ἀνήκουν εἰς τὴν πολεμικὴν φυλὴν τῶν Ζουλοῦ καὶ καταγίνονται εἰς τὴν κτηγοροφίαν.

Γ') ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

1. Ἐν τῷ Ἰνδικῷ Ὡκεανῷ ἡ Μαδαγασκάρη εἶναι μεγαλύτερα εἰς ἔκτασιν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον (βλ. εἰκ. 56). (3 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. κατ.). Ὁροσειραὶ ὑψηλότεραι ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας Πίνδον διασχίζουν αὐτὴν κατὰ μῆκος. Ὁθεν, ἐνῷ ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς νήσου ἔχει πλουσίας βροχάς, μὲ τὰς δόποιας εὐδοκιμεῖ τὸ ζαχαροκάλαμον, ἡ σρυζα, ἡ καφέα, ἡ δυτικὴ πλευρὰ τούγατίον εἶναι ξηρὰ καὶ στεππώδης. Οἱ κάτοικοι εἰς μὲν τὰ δυτικὰ τῆς νήσου εἶναι Νέγροι, εἰς δὲ τὰν ατολικὰ Μαλαΐται, οἱ δόποιοι μὲ τὴν δοήθειαν τῶν θεριγῶν Μονσούν κάποτε ἦλθον καὶ ἐγκα-

τεστάθησαν έδω. Ή νήσος άνήκει εἰς τὸ ἀποικιακὸν κράτος τῆς Γαλλίας καὶ ἔχει πρωτεύουσαν τὴν **Taravaaqibar** (90).

2. Ἐν τῷ **Ατλαντικῷ Ωκεανῷ** δύο οὖν τε τῆς Αφρικῆς συστήματα μικρῶν ήφαιστειακῶν νήσων. Τούτων σπουδαιότεραι εἰναι αἱ **Αξόραι**, ὅπου εὐδοκιμεῖ ἡ πορτοκαλλέα, καὶ αἱ **Κανάριοι** γῆσαι, αἵτινες διακρίνονται διὰ τὸ ὑγιεινὸν κλῖμα καὶ τὴν μεγάλην εὐφορίαν (πατρὶς τῶν καναρινῶν μας). Ἡ μεγαλυτέρα ἔξι αὐτῶν **Τενερίφα** ἔχει ἐνεργὸν ήφαιστειον (3700 μ.), ἡ δὲ **Φέρος** εἰναι γηννατή, ἐπειδὴ ἔξι αὐτῆς οἱ παλαιότεροι ἥριθμοιν τοὺς μεσημβρινοὺς τῆς Γῆς. Αἱ νήσοι αὗται, ώς καὶ αἱ νοτιώτεραι νήσοι τοῦ **Πρασίνου Ακρωτηρίου**, ἔχουν μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν γαυσιπλοῖαν, ἐπειδὴ εἰς αὐτάς τὰ περιπλέοντα τὴν Αφρικὴν πλοῖα ἀνεφοδιάζονται μὲν ὕδωρ καὶ γαιάνθρακας. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ατλαντικοῦ κεῖται ἡ **Άγια Ελένη**, μικρὰ καὶ βραχώδης νήσος, εἰς τὴν δόποιαν ἀπέθανε τὸ 1821 ἔξοριστος δ Μέγας Ναπολέων. Ἀν ἔξαιρέσωμεν αὐτήν, ἡ δόποια εἰναι **Αγγλική**, καὶ τὰς Καναρίους νήσους, αἱ δόποιαι εἰναι **Ισπανικαί**, ὅλαις αἱ ἄλλαι ἀνήκουν εἰς τὴν Πορτογαλλίαν.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

1. Ιστορία τῆς ἀνακαλύψεως.

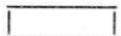
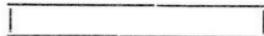
Ἄγ καὶ ἡ Αφρικὴ εὑρίσκεται εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπόστασιν, μόνον τὰ βόρεια αὐτῆς παράλια ἦσαν γηννατὰ εἰς τοὺς ἀρχαίους. Διότι δὲ λίγον πέραν τῆς παραλίας ἀπλώνεται ἀχανής ἔρημος. Καὶ διὰ τὸν δὲ ἀργότερα μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας οἱ Πορτογάλλοι περιέπλευσαν τὴν Αφρικήν, πάλιν ἐπὶ μικρὸν οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἤδύναντο γὰρ εἰσχωρήσουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δηλαδὴ ἡ ἡπειρος καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα περιβάλλεται ἀπὸ δροσειράς, αἱ δόποιαι καταπίπτουν κλιμακηδόν πρὸς τὴν παραλίαν, οἱ ποταμοί, ρέοντες πρὸς τὴν θάλασσαν, σχηματίζουν εἰς πολλὰ μέρη καταρράκτας καὶ δίνας καὶ ἐκ τούτου δὲν ἥμποροιν γὰρ χρησιμεύσουν ώς φυσικαὶ δόσοι πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡπείρου. Ἐπειτα καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἰσχωρεῖ βαθέως εἰς τὴν ἔρημαν καὶ μόνον ἔνα κόλπον σχηματίζει: ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας, τὸν κόλπον τῆς Γουϊνέας. Διὰ ταῦτα ἡ Αφρικὴ ἔξηκολούθει γὰρ εἰναι ἡ αἰγαγματώδης, σκοτεινὴ ἡπειρος καὶ μόνον ἀπὸ

70 ἐτῶν κατωρθώθη νὰ ἔξερευνηθῇ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς ὑπὸ τολμηρῶν περιηγητῶν, μεταξὺ τῶν ὅποίων ἔζέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ Σκάτος ἱεραπόστολος *Λίβιγκστον* καὶ ὁ ἀμερικανὸς *Στάνλεϋ*.

2. Ἡ Ἀφρικὴ ὡς ἥπειρος (θέσις, μέγεθος).

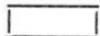
Αφρική : 29 ἑκατ. τ. χλμ.

140 ἑκατ. κατοίκων

Εὐρώπη : 11 ἑκατ. τ. χλμ.

492 ἑκατ. κατοίκων

Ἡ Ἀφρικὴ κατὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Γιεραλτάρ ἀπέχει ἀπὸ τῆς Εὐρώπης 14 μόνον γιλιόμετρα, διὰ δὲ τοῦ ἴσθμου τοῦ Σουέζ, δύσις ἑτάμη πρὸ 60 περίπου ἐτῶν, συνάπτεται μετὰ τῆς Ἀσίας. Ἐνεκα τούτου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων πολλὰ σχέσεις συγέδεσαν τὴν Ἀφρικὴν μὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην. Τὰς τρεῖς ταύτας ἥπειρους, αἱ δύοιαι κείνται ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἡμισφαιρίου δινομάζομεν καὶ «ἀρχαίον κόσμου». Κατὰ τὴν ἔκτασιν ἡ Ἀφρικὴ εἶναι μικροτέρα ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, ἀλλ᾽ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἶναι τριπλασία.

3. Διαμελισμὸς καὶ μορφολογία τοῦ ἐδάφους.

Ἐκτὸς τοῦ κόλπου τῆς Γουϊνέας καὶ τῶν δύο Σύρτεων θαλάσσιοι κόλποι εἰς τὴν Ἀφρικὴν δὲν ὑπάρχουν καὶ ἡ χερσόνησος τῆς Σομάλης πρὸς Α εἶναι ἡ μόνη χερσόνησος. Ὁθεν διαμελισμὸς τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς εἶναι ἐλάχιστος· ὅμοιάζει μὲ κορμὸν χωρὶς ἀκρα, εἶναι δὲ καὶ εἰς νήσους πτωχὴ ἡ Ἀφρική.

Καὶ ἡ μορφὴ τῆς ἐπιφανείας τῆς Ἀφρικῆς εἶναι ὅμοιόμορφος. Αὕτη ἀποτελεῖ ἐκτεταμένον ὁροπέδιον, τὸ δυοῖον ἀλλοῦ μὲν καταπίπτει ἀποτόμως πρὸς τὴν θάλασσαν, ἀλλοῦ δὲ κωρίζεται ἀπὸ αὐτῆς διὰ στενῆς πεδινῆς λωρίδος. Ἔχει δὲ εἰς μὲν τὰ νότια ὅψις 1300—1000 μ., εἰς δὲ τὰ βόρεια μόνον 500—100 μ.

Ἐκτὸς τῆς κλίσεως ταύτης, ἡ δύοια βαίνει ἀπὸ Ν πρὸς Β καὶ γίνεται φανερὰ καὶ ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ Νείλου ποταμοῦ, τὸ ὁροπέδιον ἔχει καὶ ἑτέραν κλίσιν ἀπὸ Α πρὸς Δ τοιαύτην, ὥστε ἡ Ἀνατολικὴ Ἀφρικὴ παρουσιάζει καθόλου μεγαλύτερα ὅψη ἢ ἡ δυτικὴ. Τὴν ἀπόκλισιν ταύτην δεικνύει ὁ ρός τοῦ Κόγγου ποταμοῦ. Ἔνῳ δὲ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὁροπεδίου περιλαμβά-

Eik. 71. Κάθετος τομή τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ Ν πρὸς Β.

Eik. 72. Χάρτης βροχῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Ίσημεριγοῦ, δσον καὶ πρὸς Β αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ μέρη τοῦ Ίσημεριγοῦ αἱ ἀκτῖνες τοῦ γῆλιου πίπτουν κατακορύφως, διὰ τοῦτο ἡ Ἀφρικὴ ἔχει ἐν γένει θερμότατον κλίμα. Καμμία χώρα τῆς γῆς δὲν σημειώνει μέσην θερμοκρασίαν Ιούλιου 35°, ὡς ἡ Σαχάρα. Ἐνεκα τοῦ ἐλαχίστου διαμελισμοῦ τῶν ἀκτῶν καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐσωτερικῶν δροπεδίων ὑπὸ τῶν παρακτίων δροσειρῶν ἡ ἐπίδρασις τῆς θαλάσ-

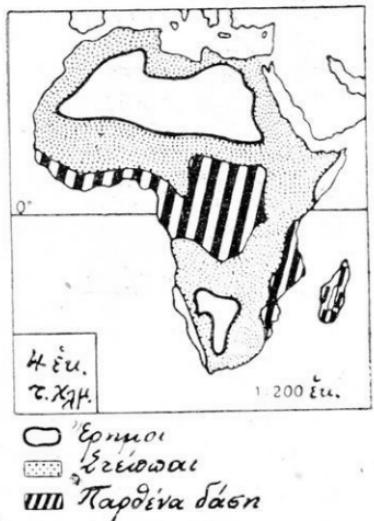
σης εἰς τὸ κλίμα τῆς ἡπείρου εἶναι μικρά. Πλουσίας βροχᾶς καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἔχει τὸ παρά τὸν Ἰσημερινὸν τμῆμα, ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Γουϊνέας μέχρι τοῦ «ὅροπεδίου τῶν λιμνῶν», ἐπειδὴ ἐπικρατοῦν οἱ δυτικοὶ ἄνεμοι, οἱ δοποῖοι φέρουν ἐκ τοῦ ωκεανοῦ νέφη βροχῆς, καὶ ἐπειδὴ ἔνεκα τῆς μεγίστης θερμότητος γίνεται μεγάλη ἑξάτμισις ὑδάτων ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἐδάφους. Βορείως καὶ νοτίως τοῦ τμήματος τούτου αἱ βροχαὶ ἐλαττοῦνται, περιοριζόμεναι εἰς τὴν θερινὴν ἐποχήν, ἔτι δὲ περιατέρω εἰς τὰς ἐρήμους (Σαχάραν, Καλαχάρην) ἐπικρατεῖ μεγίστη ἔγρασία. Τέλος τὰ βόρεια καὶ νότια παράλια παρουσιάζουν μεσογειακὸν κλίμα μὲν χειμερινὰς βροχάς.

5. Ποταμοί.

Σχεδόν δλοιοί οἱ μεγάλοι ποταμοί τῆς Ἀφρικῆς ἔχουν τὴν πηγήν των εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰσημερινοῦ. (Ἐνεκα τίνων λόγων παρακαλεῖται ἡ ποταμοπλοΐα εἰς αὐτούς:).

6. Φυτὰ καὶ ζῷα τῆς Ἀφρικῆς.

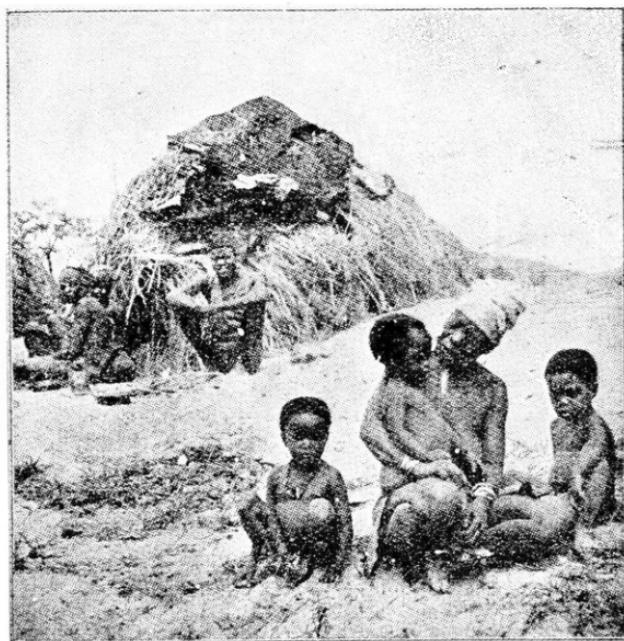
Αἱ ζῶναι τῆς βλαστήσεως ἐν Ἀφρικῇ βαίνουν, ώς καὶ αἱ τοῦ κλίματος, συμμετρικῶς πρὸς τὸν Ἰσημερινόν. Εἰς τὴν ζώνην τῶν παρθένων δασῶν τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀκολουθοῦν πρὸς Β καὶ Ν αἱ ζῶναι τῶν στεππῶν καὶ τῶν λειμῶν μὲ τὸ ὑψηλὸν χόρτον καὶ τὰ μεμονωμένα δένδρα. Ἐπονται αἱ ἔρημοι καὶ κατόπιν αἱ περιοχαὶ τῶν ἀειθαλῶν τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος.

Εἰκ. 73. Ζῶναι βλαστήσεως.

ἀναρίθμητα πτηνὰ καὶ ἔντομα. Κέρδοις καὶ διώκτης των λέων κατοικοῦν τὰς σαβάννας καὶ τὰς στέππας. Ἡ στρουθοκάμηλος εὑρίσκεται ἀπὸ τῆς Σαχάρας μέχρι

τῆς χώρας τοῦ Ἀκρωτηρίου εἰς τὰς ἀναπεπταμένας περιοχάς. Τὸ
χαρακτηριστικὸν ζῷον τῆς βορείας ἐρήμου εἶναι ἡ κάμηλος, τὸ
τῆς νοτίας ἡ στρουθοκάμηλος. Ὅλων τῶν ζώων τούτων ἡ κα-
τασκευὴ τοῦ σώματος εἶναι διλαῖς ἀνάλογος πρὸς τοὺς φυσικοὺς
ὅρους τῆς διαδιώσεως ἐν τῇ πατρίδι των. Ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν
ἄλλην ἥπειρον οἱ ἄνθρωποι, τὰ κατοικίδιά των ζῶα καὶ οἱ καρ-
ποὶ τῶν ἀγρῶν ὅφιστανται τόσον πολὺ τὴν ἐπήρειαν τῶν ἀντι-
προσώπων τοῦ μικροῦ ζωëκοῦ κόσμου. Αἱ μικραὶ τσέταις διαδίδουν
τὴν ἀσθένειαν τοῦ ὕπνου καὶ τὴν ἐπιζωτίαν, οἱ ἀφρικανικοὶ

Εἰκ. 74. Οἰκογένεια Ὀτεγντότου.

κώνωπες μεταδίδουν τὴν ἑλονοσίαν, κάποιοις ψύλλος χώνεται εἰς
τὸ δέρμα τῶν ποδῶν ἀνθρώπου καὶ θηλαστικῶν καὶ προξενεῖ
κακοήθη ἀποστήματα, τὰ σμήνη τῶν ἀκρίδων ἔξολοθρεύουν ὅχι
σπανίως τὰ γενερά σπαρτά.

7. Πληθυσμός.

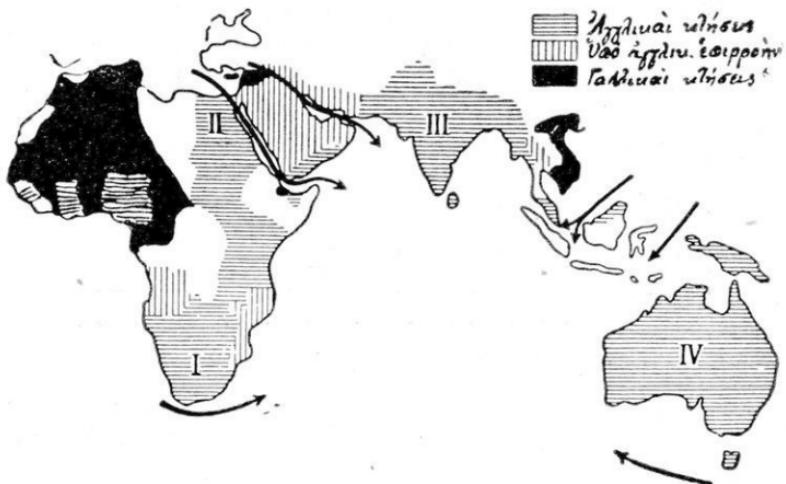
Ο πληθυσμὸς τῆς Ἀφρικῆς ὑπολογίζεται εἰς 140 ἑκατομ-
βύρια, τῶν ὁποίων 5 κάτοικοι ἀναλογοῦν εἰς 1 τ. χλμ. Ὁθεν ἡ

Αφρική ἀνήκει εἰς τὰς ἀρχιῶς κατοικουμένας ἡπείρους. Εἶναι
ἡ χώρα τῆς μαύρης φυλῆς, ἡ ὅποια διακρίνεται ἀπὸ τὸ μέλαν
χρῶμα τοῦ δέρματος, τὰ σγουρὰ μαλλιά, τὴν πλατεῖαν ρίνα, τὰ
παχέα χείλη. Τὸ κύριον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελοῦν οἱ Νέ-
γροι, μετὰ τῶν ὅποιων ἀνεμείχθησαν καὶ φῦλα σημιτικὰ (Βε-
δουΐνοι) καὶ χαμιτικὰ (Βέρβεροι, Αλγύπτιοι) εἰσδύσαντα διὰ τῆς
ἐρήμου εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς ἡπείρου. Εἰς τὰ νότια κατοικοῦν
ἐν μικρῷ ἀριθμῷ Ὀττεντότοι καὶ Βουσμάνοι, δόλονὲν ἐλατ-
τούμενα λείψανα τοῦ παναρχαίου πληθυσμοῦ. Εἰς τὴν βορείαν
καὶ νοτίαν παραλίαν ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἐν μεγαλυτέρῳ ἀριθμῷ
Εὐρωπαῖοι ἀποικοι. Εἰς δλόκληρον τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν εύ-
ρισκονται καὶ Ἡρακλεῖοι καὶ Ἰνδοί ἀποικοι.

Η θρησκεία τῶν Νέγρων συνίσταται κυρίως εἰς λατρείαν
τῶν προγόνων καὶ εἰς μαγείαν. Ἄλλο ὁ ισλαμισμὸς εἰσεχώρησε
ἀπὸ Β καὶ Α βαθέως εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

8. Πολιτικὴ διαιρέσις.

Η Ἀφρικὴ εἶναι ἡ ἡπειρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἀποικισμοῦ,
ἐν τῇ ὅποιᾳ μόνον ἡ Ἀδησσυνία καὶ ἡ Λιβερία παραμένουν

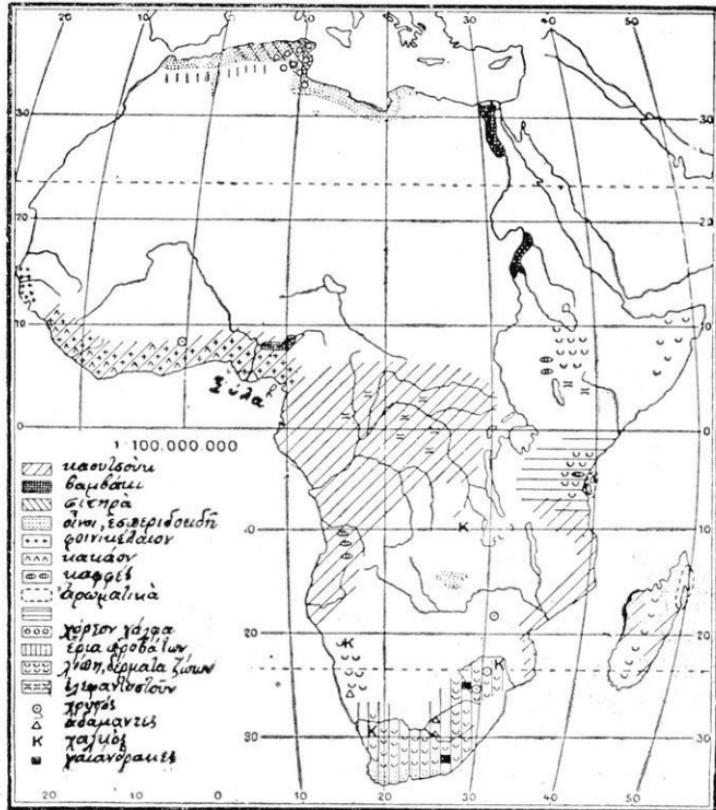
Εἰκ. 75. Κτήσεις Ἀγγλῶν καὶ Γαλλῶν.

ἀκόμη ἀγεξάρτητοι. Η Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία κατέχουν ἐκάστη
ἀνὰ ἓν τρίτον τῆς ἡπείρου, ἀλλὰ τὸ ἀγγλικὸν τμῆμα ἔχει περί-
που διπλάσιον πληθυσμὸν τοῦ γαλλικοῦ. Εὔρειας ἐκτάσεις κατέ-

χουν καὶ οἱ Πορτογάλλοι, οἱ Ἰταλοί, οἱ Βέλγοι καὶ οἱ Ἰσπανοί.
Τὰς γερμανικὰς ἀποικίας κατέχουν ἡδη οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἀγγλοί.

9. Οἰκονομικὴ ζωή.

Ἡ Ἀφρικὴ παρέχει εἰς τὸν κόσμον πολὺ περισσοτέρας πρώτας ὅλας διὰ τὴν βιομηχανίαν ἢ τρόφιμα. Εἰς ταῦτα δύναν-

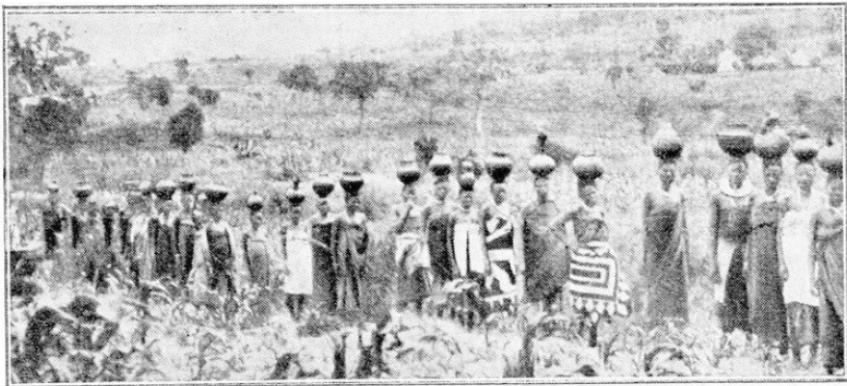
Εἰκ. 76. Οἰκονομικὸς χάρτης τῆς Ἀφρικῆς.

ταὶ ἔκτὸς τοῦ κακάσου νὰ περιληφθοῦν καὶ φυτικά τινα ἔλαια, τὰ δρποῖα ὅμως χρησιμεύουν συγχρόνως καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν σαπώνων (π.χ. Ηαλιμολίδικ κλπ.). Ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν βιομηχανίαν χρησιμοποιοῦνται βάμβαξ, ἔρια, κακουτσούκ, χρυσός, ἀδάμαντες, χαλκός, πτερὰ στρουθοκαμήλων καὶ τὸ δλονὲν σπαγιώτερον γιγόμενον ἐλεφαντοστοῦν.

10. Συγκοινωνία.

Οἱ διπάρχοντες μέχρι τοῦδε σιδηρόδρομοι ἐν Ἀφρικῇ είναι τοπικοί, συνδέοντες σημεῖα τινὰ τῆς παραλίας μὲ τὸ ἐσωτερικόν.

Σιδηρόδρομον, δ ὁποῖος νὰ διασχίζῃ τὴν ἡπειρον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, ἀκόμη δὲν ἀπέκτησεν ἡ Ἀφρική. Οἱ Ἀγγλοι σχεδιάζουν τὴν σιδηροδρομικὴν ἔνωσιν τοῦ Καΐρου μὲ τὴν πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου (Καΐηπταυν). Σημασίαν διὰ τὰς συγκοινωνίας τῆς ἡπείρου προσλαμβάνει τώρα τὸ αὐτοκίνητον καὶ τὸ ἀεροπλάνον. Εἰς τὰς χώρας τοῦ Ἰσημερινοῦ, δημοσίᾳ ἐπιζωτίας καὶ τῆς ὀλεθρίας μαίας κατοικίδια ζῷα δὲν δύνανται νὰ

Εἰκ. 77. Καραβάνιον μεταφορᾶς ὅδατος.

συντηρηθοῦν, δ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μοναδικὸν μεταφορικὸν μέσον. Ζῶα διὰ τὰς μεταφορὰς καὶ διὸ ἵππασίαν εἶναι εἰς μὲν τὰ νότια βόες καὶ ἵπποι, εἰς δὲ τὴν Σαχάραν κάμηλοι, εἰς δὲ τὰς χώρας τοῦ Ἀτλαντος καὶ τὴν Ἀδησυνίαν ἵπποι καὶ ἥμίονοι.

11. Ἀσκήσεις. 1. Ἰχνογράφησε τὸ περίγραμμα τῆς Ἀφρικῆς καὶ σημείωσε ἐπ' αὐτοῦ τὰ δόη, τοὺς ποταμούς, τὰς λίμνας καὶ τὰς πόλεις, τὰς δούλιας ἐξητάσαμεν. 2. Ὁνόμασε τοὺς λιμένας εἰς τοὺς δούλους θὰ προσεγγίσῃς, ταξιδεύων ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν Δάρυμπαν. 3. Διατὸ διαφέρει ὡς πρὸς τὸ κλῆμα καὶ τὴν βλάστησιν ἡ χώρα τῆς Νατάλης ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου, ἀν καὶ ἀπέχουν ἐξ ἵσου ἀπὸ τὸν Ἰσημερινόν; 4. Διὰ τίνων χωρῶν θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος, δ ὁποῖος θὰ ἐνώσῃ τὸ Κάϊρον μὲ τὴν πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου; 5. Κάμε πίνακα τῶν προϊόντων τῆς Ἀφρικῆς καὶ σημείωσε εἰς τίνας χώρας παράγεται ἔκαστον ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸν χάρτην 76. 6. Ὁνόμασε τὰς χώρας, αἱ δοῦλαι ἀνήκουν εἰς τὰ ἀποικιακὰ κράτη τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν χάρτην 75. 7. Εἰς ποῖον τόπον τῆς νοτίας Ἀφρικῆς θὰ ἐπροτίμας νὰ ζῆς; Διὰ ποίους λόγους ἐκεῖ;

ΑΜΕΡΙΚΗ

Εἰσαγωγή.

1. Ἡ Ἀμερικὴ κεῖται μόνη ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ ἥμισφαιρίου. Ποῖος ὁκεανὸς βρέχει τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς πλευρὰν καὶ ποῖος τὴν δυτικήν; 2. Νοτίως τῆς Ἀμερικῆς ὁ Ἀτλαντικὸς καὶ ὁ Εἰρηνικὸς Ὁκεανὸς συναντῶνται, ἀλλὰ βροείως αὐτῆς τὸ δριον ἀποτελεῖ ὁ Βόρειος Παγωμένος Ὁκεανός. 3. Ποία χώρα φαίνεται εἰς τὴν ΒΔ γωνίαν τοῦ χάρτου; 4. Ποῖος πορθμὸς χωρίζει τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν; Ποῖοι ὁκεανοὶ ἔνωνται δι' αὐτοῦ; 5. Ποία μεγάλη νῆσος κεῖται ΒΑ τῆς Ἀμερικῆς; Εἰς ποίαν ζώην τῆς Γῆς ενδίσκεται αὕτη; 6. Ποία μικροτέρα νῆσος κεῖται ἀνατολικῶς τῆς Γροιλλανδίας; 7. Ἐὰν ἡθέλετε πλεύσει ἀπὸ τὴν Ἰσλανδίαν πρὸς ΝΑ εἰς ποίαν νῆσον ἡθέλετε φθάσει; 8. Ἀπὸ τὴν Ἰσλανδίαν τὰ ὑπερωκεάνεια φθάρουν εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τῆς Ἀμερικῆς ἐντὸς 4 ἡμερῶν. Ἔντὸς 4 ἡμερῶν φθάρουν καὶ ἀπὸ τὸ Πράσινον ἀκρωτήριον τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τῆς Ἀμερικῆς (βλ. τὴν ὄδοδύγειον σφραῖον).

Ἡ Ἀμερικὴ ἔκτείνεται ἀπὸ τοῦ Βορείου μέχρι σχεδὸν τοῦ Νοτίου Παγωμένου Ὁκεανοῦ. Ὅθεν εἶναι ἡ μακροτάτη ὅλων τῶν ἡπείρων καὶ κεῖται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ζώνας τῆς Γῆς. Κατὰ τὴν ἔκτασιν ἡ Ἀμερικὴ εἶναι τετραπλασία ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἀλλ᾽ ἀπὸ τὴν Ἀσίαν εἶναι μικροτέρα. Διακρίνεται δὲ ἀπὸ αὐτᾶς καὶ ὡς «Νέος Κόσμος», διότι μόνον κατὰ τοὺς γεωτέρους χρόνους ἔγινε γνωστὴ εἰς τὸν Εὐρωπαῖον.

Οἱ πρῶτοι Εὐρωπαῖοι, ὁ ἐποίος ἐπεσκέψθη τὴν δυτικὴν ἥπειρον, ἦτο ὁ **Κολόμβος**. Ἀλλ᾽ οὔτε αὐτὸς οὔτε ἄλλος κανεὶς ἐγνώριζε τίποτε περὶ αὐτῆς εἰς τοὺς χρόνους του μάλιστα (ἦτοι πρὸ 440 ἑτῶν) ὀλίγοις ἀνθρώποι ἐπίστευαν, ὅτι ἡ Γῆ εἶναι στρογγύλη. Τότε πολλοὶ ἐπήγαναν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς τὰς Ἰνδίας, ταξιδεύοντες πρὸς Αἴα τῶν χωρῶν τῆς ΝΔ Ἀσίας. Εἰς τὸν νοῦν τοῦ Κολόμβου ἐπῆλθε τὸ πρῶτον ἡ ἴδεα, ὅτι ἡμποροῦσε γὰ

Εἰκ. 78. Χάρτης ἀνάγλυφος τῆς Βορείας Ἀμερικῆς.

φθάση εἰς τὰς Ἰνδίας γρηγορώτερα, ἀν ἔπλεε πρὸς Δ. Ὁθεν μὲ τρία πλοῖα ἀπέπλευσεν ἐκ τῆς Ἰσπανίας διευθυνόμενος πρὸς Δ. ὅταν μετὰ δύο μῆνας ἀπεδιβάζετο τὸ πρῶτον εἰς τὰς νήσους τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε φθάση εἰς τὰς Ἰνδίας τῆς Ασίας. Διὰ τοῦτο τὰς μὲν νήσους ὠνόμαζεν Ἰνδίας, τοὺς δὲ κατοίκους των Ἰνδιάνους, τὰ δύναματα δὲ ταῦτα παρέμειναν καὶ πρὸς διάκρισιν αἱ νῆσοι λέγονται Δυτικαὶ Ἰνδίαι.

Ἐκτοτε πολλοὶ Εὐρωπαῖοι μετηγάστευσαν εἰς τὸν Νέον Κόσμον καὶ πολλοὶ μαῦροι μετεφέρθησαν ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, διὰ νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ κτήματα τῶν ἀποίκων. Σήμερον δὲ πληθυσμὸς τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχεται εἰς 250 ἑκατ., ἐκ τῶν ὅποιων 165 ἑκατ. εἰναι λευκοί, 16 ἑκατ. μαῦροι, 22 ἑκατ. Ἰνδιάνοι καὶ 40 ἑκατ. μιγάδες, ἀλλ ἀναλογοῦν 6 κάτοικοι εἰς 1 τετραγ. χλμ. Διὰ τοῦτο ἔξακολουθεῖ αὕτη γὰ προσελκύη πολλοὺς μετανάστας ἐκ τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου.

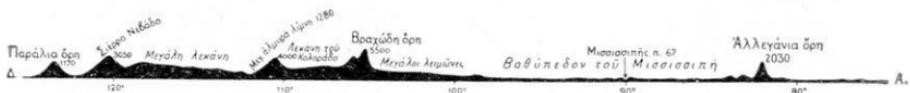
‘Ως δὲ χάρτης δειχνύει, δὲ Ἀτλαντικὸς Ὡκεανὸς εἰσχωρεῖ βαθύτερον εἰς τὸ μέσον τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκεὶ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων μέγα τμῆμα Γῆς ἐδύθισθη εἰς τὰ βάθη. Εἰς τὴν θέσιν του εἰσεχώρησεν ἡ θάλασσα· ἀλλὰ τὰ βυονὰ ἔξεχουν ἀκόμη ἀπὸ τὰ κύματα ὡς στενὴ γέφυρα (*Μέση Ἀμερικὴ*) καὶ ὡς πολυπληθὲς νησιωτικὸν σύστημα (*Δυτικαὶ Ἰνδίαι*). Οὕτως ἡ ἡπειρος διηρέθη εἰς δύο σχεδὸν ἴσομεγέθη τριγωνικὰ τμήματα, τὴν *Βορείαν* καὶ *Νοτίαν* Ἀμερικῆν.

A') BOPEIA AMERIKΗ

- ✓ 1. *Eἰς ποίαν ζώνην τῆς Γῆς ενδίσκεται τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Βορείας Ἀμερικῆς;* 2. *Μὲ ποίας ἡπείρους τοῦ ἀνατολικοῦ ἥμισυ φαιρίοιν ἀντιστοιχεῖ αὕτη;* 3. *Ποῖος κόλπος εἰσχωρεῖ βαθύτατα εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς Ἀμερικῆς;* 4. *Ὄνόμασε τὰς χερσονήσους, εἰς τὰς δυοῖς ἀπολήγουν τὰ τέσσαρα ἀκρα τῆς βορείας Ἀμερικῆς.* 5. *Ποία νῆσος φράσσει ἀπὸ βιοδρᾶ τὸν κόλπον τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου;* 6. *Tίνων μεγάλων λιμνῶν τὸν ἔκδον ἀποτελεῖ δὲ ποταμὸς τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου;* οὗτος τὸ δύνομά του ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ἀγιον τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν δυοῖαν ἀνεκαλύφθη. 7. *Ὄνόμασε καὶ τοὺς ἄλλους μεγάλους ποταμοὺς τῆς βορείας Ἀμερικῆς.*

Μορφὴ τοῦ ἔδαφους. Διαιρεσίς.

Ως δὲ χάρτης δεικνύει, μακρόταται ὁροσειραί, ἐκτεινόμεναι εἰς δύο κυρίας γραμμὰς ἀπὸ τῆς βορειοτάτης Ἀλάσκας μέχρι τοῦ Ισθμοῦ τοῦ Πανχυμᾶ, κατέχουν δλόκληρον τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς Βορ. Ἀμερικῆς. Ἐκ τούτων ἡ δυτικὴ, βαίνουσα κατὰ μῆκος τῆς παραλίας, καταπίπτει ἀποτόμως εἰς τὸν ωκεανὸν καὶ, χωριζόμενη εἰς μεμονωμένη τμήματα, λαμβάνει διάφορα δύο μικτά (*Θαλάσσιαι Ἀλπεις, Κασπάδια δρη, Παράλια δρη, Σιέρρα Νεβάδα, Σιέρρα Μάδος*). Ἡ ἀνατολικὴ τούναντίον ἀποτελεῖ μίαν συγεχῆ δροσειράν, τὰ *Βραχώδη δρη*. Περὶ τὸ μέσον αἱ

Εἰκ. 79. Κάθετος τομὴ τῆς βορείας Ἀμερικῆς ἀπὸ Α πρὸς Α.

δύο δροστοιχίαι, καμπυλούμεναι, περικλείεισαν εύρù καὶ ὑψηλὸν δροσοπέδιον. Τόσον ὑψηλὰ εἶναι τὰ δρη τῆς πλευρᾶς ταύτης, ὥστε καὶ εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον, ἐν τῇ διακεκαυμένῃ ζώνῃ, μερικαὶ ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας κορυφάς των εἶναι αἰωνίως χιονοσκεπεῖς. Τὸ ὑψηλότατον ἔξ αὐτῶν (Μάκ Κίνλεϋ 6200 μ.) εὑρίσκεται εἰς τὸ βορειότατον ἄκρον, ὅπου αἱ Θαλάσσιαι Ἀλπεις κρημνίζονται εἰς τὸν ωκεανόν. Οἱ παγετῶνές των φθάνουν εἰς τὴν παραλίαν μὲ τὴν ἐνέργειαν τῶν διδάτων πελώριοι δύκοι ἀποσπῶνται καὶ ἐπιπλέουν ὡς παγόδουνα.

Ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς Βορείας Ἀμερικῆς διασχίζεται ὑπὸ τῶν *Άλλεγανίων* δρέων, τὰ δποῖα μόλις φθάνουν τὸ ὕψος τοῦ δροσοπέδου τῆς δυτικῆς χώρας (2000 μ.). Μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Βραχωδῶν Ὁρέων ἐκτείνεται εὐρύτατον *βαθύπεδον*, τοῦ δποίου τὸ μὲν νότιον μέρος διαρρέει δ *Μισσισσιπής* μὲ τοὺς μεγάλους παραποτάμους του, ἐκβάλλων εἰς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον, τὸ δὲ βρόειον δ *Νέλσων* καὶ δ *Μάκενζι*, ποταμοὶ ῥέοντες πρὸς βορρᾶν.—Εὕρατε τὴν ὑδροκριτικὴν γραμμὴν μεταξὺ τῶν δύο λεκανῶν· αὕτη ἀποτελεῖ τὸ δριον μεταξὺ τοῦ βορείου τμήματος (*Καναδᾶ*) καὶ τοῦ νοτίου τμήματος (*Ηνωμένων Πολιτειῶν*) τῆς Βορείας Ἀμερικῆς. Εὕρατε τὸν ποταμὸν *Ρίο Γκράντε* οὗτος ἀποτελεῖ τὸ δριον μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ *Μεξικοῦ*.

1. Ο Καναδᾶς.

Ο Καναδᾶς κατέχει δύο σχεδόν τὸ βόρειον ἥμισυ τῆς Βορείας Ἀμερικῆς καὶ, ἐπειδὴ πολιτικῶς ἀνήκει εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, λέγεται καὶ **Βρεττα-**

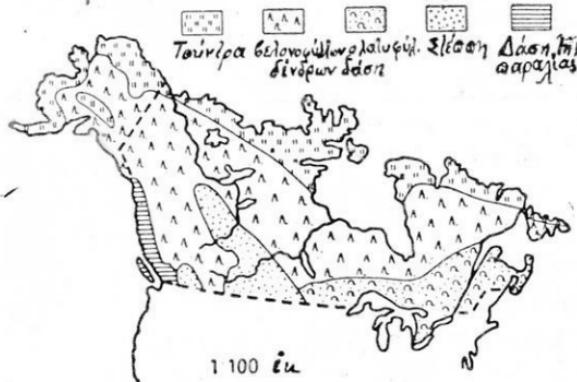
1:200 ἑκ.

νικὴ Βορεία. Ἀμερική. Εἰς ἔκτασιν εἶναι ὡσες περίπου μὲ τὴν Εὐρώπην, ἀλλ᾽ ἔχει μόνον 10 ἑκατ. πληθυσμόν, διότι μόνον τὸ νότιον καὶ ΝΑ αὐτοῦ μέρος κατοικεῖται πυκνῶς. Περιγράψατε τὸ νότιον δριον τῆς χώρας.

1. Τὸ βόρειον μέρος τοῦ Καναδᾶ ἀνήκει εἰς τὰς ἀρκτικὰς χώρας· κατέχεται ἀπὸ παγωμένας ἐρήμους (τούντρας), εἰς τὰς ὁποίας αἱ χιονοθύελλαι εἶναι συνήθεις καὶ κατὰ τὸ θέρος. Ἐδῶ οἱ μόνοι κάτοικοι εἶναι **Ἐσκιμώοι**, οἱ ὁποῖοι τὸν χειμῶνα περνοῦν πλησίον τῆς παραλίας εἰς ὑπογείους θολωτὰς καλύβας, κυνηγοῦντες φώκας, θαλασσίους ἵππους ωλπ., τὸ δὲ βραχὺ θέρος ἀποδημοῦν πρὸς τὸ ἑστατερικόν, διὰ νὰ κυνηγήσουν ἀγρίους τα-

Εἰκ. 80. Σύγκρισις τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸ μέγεθος.

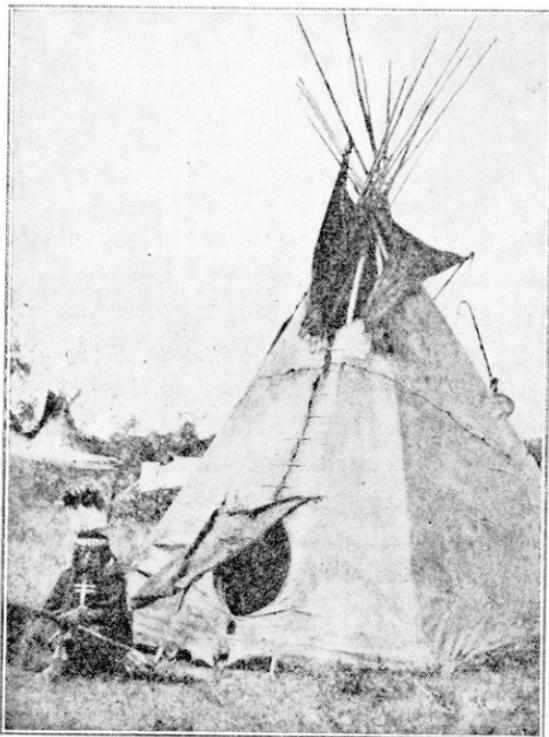
Εἰκ. 81. Ζῶναι βλαστήσεως τοῦ Καναδᾶ.

ράνδους, [οἱ δι-
ποῖοι κατὰ ἀγέ-
λας πλαγῶνται
εἰς τὰς βορείας
χώρας.

2. "Οσον προ-
χωροῦμεν πρὸς
Νότον, τόσον τὸ
ψυχος τοῦ χει-
μῶνος μετριά-
ζεται. : "Οθεγ
εἰς τὰς τού-
τρας ἀκολου-
θοῦν δασώδεις

ἐκτάσεις, εἰς τὰς ὁποίας κατοικοῦν ἴθαγενεῖς τῆς Ἀμερικῆς μὲ ἐρυθρὸν δέρμα καὶ κατάμαυρα μαλλιά (Ἰνδιάνοι). Οὗτοι κα-

τασκευάζουν τὰς καλύβις των ὡς πυραμίδας, τὰς ὁποίας ἐπενδύουν μὲ τὰ δέρματα τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα κυνηγοῦν εἰς τὸ δάσος. Πολλὰ ἔξ αὐτῶν, ὡς η ἱκτίς, δι κάστωρ, η ἐνυδρίς ἔχουν δέρμα καταληλότατον διὰ τὴν κατασκευὴν γουναρικῶν, καπέλλων κλπ.

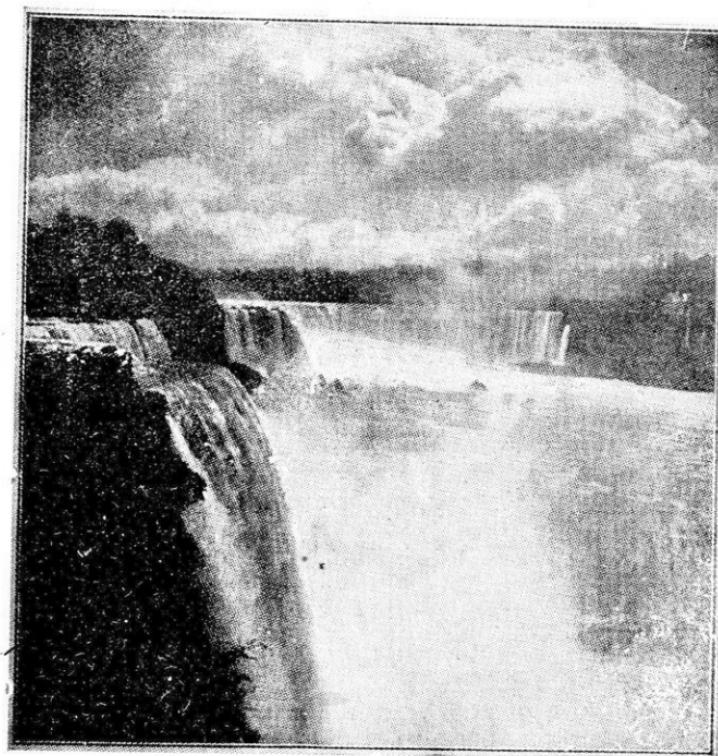

Εἰκ. 82. Σκηνὴ Ἰνδιάνων.

Διὰ τοῦτο οἱ Εύρωπαιοι ἀποικοι διατηροῦν εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἐμπορικοὺς σταθμούς, ὅπου οἱ Ἰνδιάνοι δίδουν τὰ δέρματα καὶ λαμβάνουν κλινοσκεπάσματα καὶ φορέματα. Δρόμοι εἰς τὴν ἀχανῆ αὐτὴν χώραν ὑπάρχουν διλίγοι· ἀλλ' ὑπάρχουν πολλοὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι. Κατὰ τὸ θέρος Ἐσκιμῷοι, Ἰνδιάνοι καὶ ἀποικοι ταξιδεύουν ἐπάνω εἰς τὰ νερά μὲ μονόξυλα, τὰ ὁποῖα μεταφέρουν ἀπὸ μίαν λίμνην ἢ ἀπὸ ἕνα ποταμὸν εἰς ἄλλον. Κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε ὅλα τὰ σκεπάζει χιόνι καὶ πάγος, τὰ φορτία μεταφέρονται μὲ ἔλκηθρα, τὰ ὁποῖα σύρονται ἀπὸ σκύλους. Ἔτσι τὰ δέρματα φθάνουν εἰς τὴν κατωρχημένην χώραν καὶ πα-

ραδίδονται εἰς τὸ ἐμπόριον. Ὁκτὸς τούτων ἔξαγονται καὶ χρυσὸς ἀπὸ τὸ ΒΔ ἄκρον τῆς χώρας, ἀφθονος δὲ ἔχειεία ἀπὸ τὰ δάση αὐτῆς.

3. Εἰς τὸν νότιον καὶ ΝΑ Καναδᾶν οἱ χειμῶνες εἶναι ψυχροί, ἀλλὰ τὰ θέρη ἀρκετὰ μακρὰ καὶ θερμά, ὥστε γὰρ ὠριμάζουν τὸν σῖτον καὶ τὰ λαχανικά. Ἡ μέση θερμοκρασία τῆς Βίννιπεγ (εὗρε τὴν πόλιν!) τὸν μὲν Ἱανουάριον εἶναι— 20° , τὸν δὲ Ἰούλιον $+19^{\circ}$. Ὅθεν ἡ γεωργία εἶναι ἑδῶ ἡ κυρία ἀσχολία τῶν κατοίκων καὶ μεγάλαι ποσότητες σιτηρῶν συγκομίζονται εἰς ἀπεράντους ἀγρούς. Ἡ Βίννιπεγ (220) εἶναι τὸ κέντρον τοῦ ἐμπο-

Εἰκ. 83. Ὁ καταρράκτης τοῦ Νιαγάρα.

ρίου τῶν σιτηρῶν. Μὲ τὴν ἀφθονίαν τοῦ χόρτου, τοῦ ἀραβοσίτου κλπ. ἀνεπτύχθη καὶ ἡ κτηνοτροφία καὶ μεγάλη ἔξαγωγή βουτύρου καὶ τυροῦ γίνεται ἀπὸ τὸν Καναδᾶν.

Ο ποταμὸς τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου ἀποτελεῖ τὸν ἔκρουν

τῶν μεγάλων λιμνῶν (Άνω, Μίχιγκαν, Χούρον, Ἡρί, Ὀντάριο), αἱ ὁποῖαι συγκοινωνοῦν μεταξύ των. Μεταξὺ τῆς Ἡρί καὶ τῆς Ὀντάριο τὰ νερά κρημνούχομενα ἀπὸ ὕψους 50 μ. σχηματίζουν τὸν περίφημον καταρράκτην τοῦ **Νιαγάρα**. Μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὑδάτων του λειτουργοῦν πολλὰ ἐργοστάσια. Εἶναι τόσον εὐρεῖα ἡ κοίτη τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου, ὥστε δἰ αὐτῆς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας συγκοινωνεῖ μὲ τὴν θάλασσαν. Παρὰ τὰς ὄχθας αὐτοῦ κείνται αἱ σπουδαιότεραι ἐμπορικαὶ πόλεις τοῦ Καναδᾶ, ἡ **Μοντρεάλ** (620) καὶ ἡ **Κουέμπεκ** (100). Ἐπὶ τῆς λίμνης Ὀντάριο τὸ **Τορόντο** (620) εἶναι κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν, ὡς καὶ ἡ Μοντρεάλ. Ἡ **Οττάβα** (100) ἔχουσα τὸ μεγαλύτερον ἐμπόριον ἔνδειας εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπικρατείας.

4. Τὸν κόλπον τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου κλείει ἀπὸ Βορρᾶ ἡ νῆσος τῆς **Νέας Γῆς**. Βουνὰ πάγου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιθιάνουν φῶκαι καὶ πολικαὶ ἀρκτοί, καταπλέουν τὴν ἀνοιξιν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὴν Γροιλλανδίαν. Ἀνατολικῶς τῆς νήσου συγαγωνται δύο ἀντίθετα θαλάσσια βεύματα, ἓν ψυχρὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἓν θερμὸν ἀπὸ νότου. Ἐκ τούτου τὰ ἀσθενῆ μέρη γοτίως τῆς νήσου ταύτης γεμίζουν κυριολεκτικῶς κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας μὲ ψάρια (βακαλάους, σολωμούς, βέργες, ἀστακούς) καὶ πολλαὶ χιλιάδες ψαράδων συγκεντρώνονται τότε ἐκεῖ διὰ ψάρευμα.

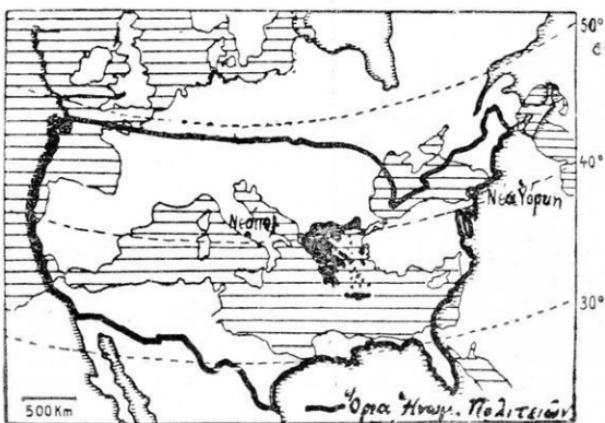
Νοτιώτερον ἡ χερσόνησος τῆς **Νέας Σκωτίας** εἶναι πλουσία εἰς γαιάνθρακας καὶ μεταλλεύματα σιδήρου. Τὸ **Χάλιφας** (50) εἶναι δὲ κύριος αὐτῆς λίμνην. Ἐξ αὐτοῦ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν δὲ σιδηρόδρομος, δὲ ὅποιος διευθυνόμενος πρὸς δυσμάς φθάνει εἰς διαδικασίας εἰς τὴν **Βανκούβερ** (250), τὸν σπουδαιότερον λιμένα τοῦ Καναδᾶ διὰ τὴν συγκοινωνίαν μὲ τὴν Ἀνατολικὴν Ασίαν.

5. Γαιάνθρακες καὶ χρυσὸς εἶναι αἱ θησαυροί, τοὺς ὁποίους κρύπτουν τὰ **Βραχώδη δρη** εἰς τὰ δυτικὰ τοῦ Καναδᾶ. Χρυσὸς ἰδίᾳ εἶναι τὸ προϊὸν τῆς ἀρκτικῆς **Αλάσκας**, ἡ ὁποία ὅμως ἀνήκει εἰς τὰς Ἕγαμένας Πολιτείας τῆς Αμερικῆς.

6. Οἱ πρῶτοι **ἀποικοι** εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου ἦσαν Γάλλοι. Διὰ τοῦτο ἀλλοτε τὸν Καναδᾶν κατεῖχεν ἡ Γαλλία καὶ πολλοὶ τῶν κατοίκων ὅμιλοιν καὶ σήμερον τὴν Γαλλικὴν. Οἱ περισσότεροι ὅμως τῶν κατοίκων κατάγονται ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ ὁποία καὶ κατέχει σήμερον τὸν Καναδᾶν. Ἀλλὰ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας ἔχουν εἰς χειράς των οἱ Καναδοί.

2. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.
 (USA = United States of Amerika).

1. Ἀκολούθησε τὴν γραμμὴν τῶν συνόρων πρὸς τὸν Καναδᾶν καὶ πρὸς τὸ Μεξικὸν (περιγραφή). 2. Μεταξὺ τίνων παραλλήλων αὐγῶν κεῖται ἡ χώρα; *Εἰς ποίαν ἄρα ζώνην κλίματος;* 3. Ἀκολούθησε ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸν παράλληλον 40° καὶ εὗρε μὲ ποίας χώρας

Εἰκ. 84. Σύγκρισις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν χωρῶν τῆς Μεσογείου κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸ μέγεθος.

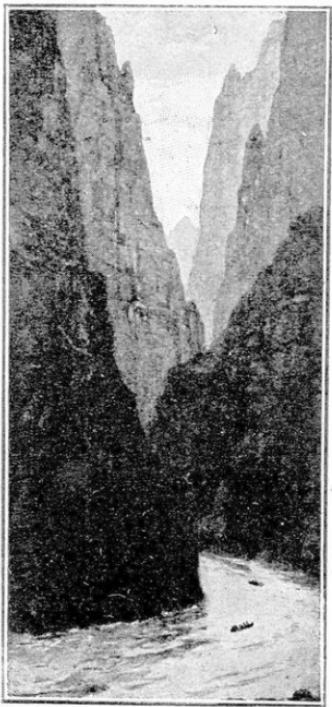
τοῦ ἀνατολ. ἡμισφαιρίου ἀντιστοιχεῖ ἡ βορεία ζώνη τῆς χώρας.
 3. Ὁρισε τὴν μορφὴν τοῦ ἔδαφους εἰς τὸ δυτικὸν μέρος, εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν μέρος τῆς χώρας. 4. Ὁνόμασε τὰ δόρη, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς λίμνας.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κατέχουν ἔκτασιν ἵσην σχεδὸν μὲ τὴν Εὐρώπην, περιλαμβάνουν δὲ πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν κατοίκων τῆς ὅλης Ἀμερικῆς (123 ἑκατ.). Ὡς δὲ χάρτης δεικνύει, ἡ χώρα εἰς τὴν δυτικὴν καὶ ἀνατολικὴν πλευρὰν εἶναι δρεινή, εἰς δὲ τὸ μέσον πεδινή.

1. Αἱ δυτικαὶ χῶραι.

Ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατέχεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ὑψηλὸν δροπέδιον, τὸ δποῖον ἀπὸ ἀνατολῶν μὲν περικλείεται ὑπὸ τῶν *Βραχωδῶν δρέων*, ἀπὸ δυσμῶν δὲ ὑπὸ τῆς *Σιέρρας Νεβάδας* καὶ τῶν *Κασκαδίων δρέων*. Ἔνεκκα τούτου τὸ δροπέδιον ἔχει ακίνα ἔχει ακίνα μέρη μάλιστα δὲν διαφέρει ἀπὸ πραγματικὴν ἔρημον. Ἄλλος εἰς τὰ γύρω βουνά

πίπτει τὸν χειμῶνα ἀφθονος χιών, ἡ ὅποια εἶναι πηγὴ πολλῶν ποταμῶν." Οσοι διευθύνονται πρὸς τὴν *Μεγάλην λεκάνην* συλλέγονται εἰς λίμνας, αἱ ὅποιαι δὲν ἔχουν ἔκρουν καὶ εἶναι ἀλμυραῖ· γῇ μεγαλυτέρα ἐξ αὐτῶν κείται εἰς ὄψις 1280 μ. Μερικοὶ ὅμιλοι ποταμοί, ως δὲ *Κολοράδο* καὶ δὲ *Pis Γκράντε* διανοίγουν διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν, σκάπτοντες εἰς τὸ δροπέδιον στενάς καὶ βαθείας φάραγγας (Καίνουν, ἐκ τοῦ ἴσπ. canon=κανόνι). Ἡ φάραγξ τοῦ Κολοράδο, ὁ ὅποιος εἶναι μακρότερος ἀπὸ τὸν Δούναβιν, εἶναι γῇ μεγαλοπρεπεστέρα τῆς Γῆς μὲν ἀπότομος τοιχῷμακτα βάθους 1000-2000 μ.

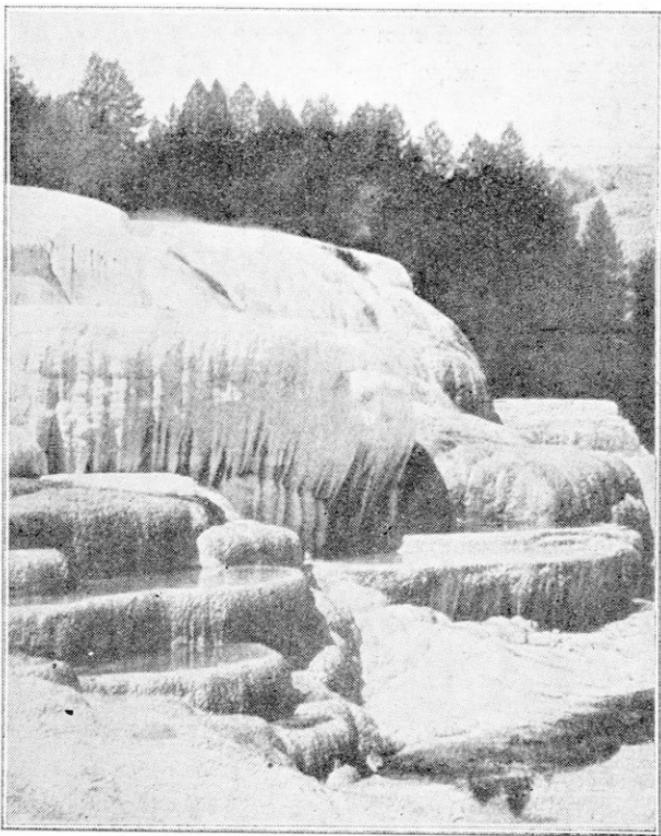

Εἰκ. 85. Φάραγξ τοῦ Κολοράδο.

γαιάνθρωπες ἀφθονοῦν εἰς τὰ Βραχώδη ὅρη, τὸ *Νιένθερ* (280) εἰς τὰς ἀνατολικὰς αὐτῶν ὑπωρείας ἔχει ὄψις ἀνθηλάς καμίνους, ὅπου τήκονται τὰ μέταλλα. Τόποι τινὲς ἐν τῇ Μεγάλῃ λεκάνῃ ἀρδεύονται τεχνητῶς, οὕτω δὲ γῇ *Πόλις τῆς Άλμυρᾶς λίμνης* (140) ὅμοιάσει μὲν ὄχσιν.

Εἰς τὰ Βραχώδη ὅρη ὑπάρχουν δροπέδιά τινα, τὰ ὅποια λέγονται «πάρκα». Τὸ περιφημότερον ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ «Γελοστόδουν πάρκη», ὅπου ἀπὸ ἐκατοντάδας θερμῶν πηγῶν ἀνατινάσσονται κατὰ μικρὰ διαστήματα στῆλαι βράζοντος ὕδατος εἰς ὄψις 30—80 μέτρων (θερμοπίδακες, Γκέϋζερ). Λίμναι ἀτμίζουσαι μέσα εἰς καταπράσινα δάση, καταρράκται κρημνιώμενοι εἰς βά-

θυτάτας κοιλάδας, βουνά κατάλευκα ἀπὸ τὸ χιόνι πληροῦν πράγματι θαυμασμοῦ τὸν ἐπισκέπτην. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν χώρον αὐτὸν τὸ κυνήγιον εἶναι ἀπηγορευμένον, ἐδῶ εὑρον καταφύγιον καὶ οἱ

Εἰκ. 86. Γκέϋζερ ἐν Γελοσιόουν πάρκω.

τελευταῖοι βίσωνες ἦτοι ἄγριοι βούδαλοι τῆς βιορείας Ἀμερικῆς, οἱ δοποῖοι ἄλλοτε ἥσκν πολυπληθέστατοι, ἀλλ' ἐκινδύνευσον γ' ἀφανισθοῦν τελείως ἀπὸ τὸν διωγμὸν τῶν κυνηγῶν.

Δυτικῶς τοῦ ὁροπεδίου ἡ Σιέρρα Νεβάδα διὰ τὴν ἀγρίαν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὰς φυσικὰς καλλονὰς παραβάλλεται μὲ τὰς Ἀλπεις τῆς Εὐρώπης. Ἰδίᾳ φημίζεται ἡ κοιλάδα Γιοζέμιτι διὰ τὰς κρημνώδεις κλιτῦς, τὰ γιγάντεια δένδρα καὶ τοὺς καταρράκτας, εἰς τῶν δοπιών πίπτει ἐξ ὅψους 870 μ.

Μεταξύ τῆς Σιέρρας Νεβάδας καὶ τῆς χαμηλῆς παραθαλασσίας ὁροσειρᾶς ἔκτεινεται· ή στενὴ καὶ μακρὰ πεδιάς τῆς **Καλλιφορνίας**. Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀνατολικῶς τῆς Νεβάδας ὁροπέδιον η̄ πεδιάς ἔχει πλουσίας βροχάς, ἐπειδὴ τὰ γέφη, τὰ ὅποια οἱ δυτικοὶ ἄνεμοι φέρουν ἐκ τοῦ ὥκεανοῦ προσπίπτοντα εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς Νεβάδας ψύχονται· καὶ

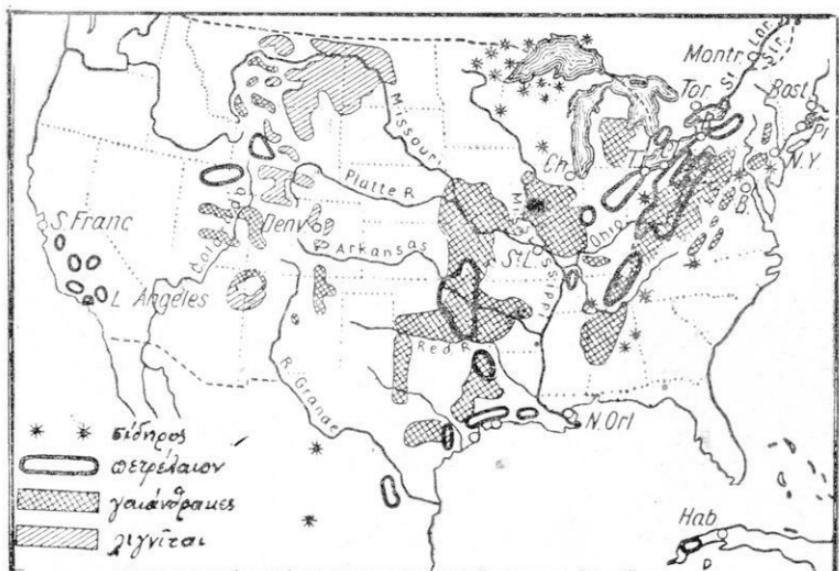
*Εἰκ. 87. Τὸ ὅρος **Ραΐνιερ** ἐν τῇ ὁροσειρᾷ τῶν Κασκαδίων τῆς βορ. Αμερικῆς.*

βίπτουν βροχάς. Ἐπειδὴ δὲ ἔχει καὶ εὔφορον ἔδαφος καὶ τὸ κλῖμα γλυκύ, εὐδοκιμοῦν οἱ δημητριακοὶ καρποί, η̄ ἀμπελος, η̄ ἐλαία καὶ τὰ ἐσπεριδοειδῆ. Ἰδίᾳ τοὺς μετανάστας προσείλκυσεν ἐδῶ ὁ χρυσός, δ ὅποιος εἶχεν ἀνακαλυφθῆ εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Σιέρρας Νεβάδας ἀφοῦ δύμας οὗτος ἐξήντλήθη, οἱ ἐργάται τῶν χρυσωρυχείων ἐπεδόθησαν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ἀμπελουργίαν καὶ σήμερον η̄ **Καλλιφοργία** θεωρεῖται ὡς ὁ κῆπος τῆς δύσεως. Ὁ **"Άγιος Φραγκίσκος**, ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Εἰρηνικοῦ, τὸ 1845 εἶχε μόνον 30 λευκοὺς κατοίκους· σήμερον ἀριθμεῖ μὲ τὰ πράστεια 1 ἑκατ. κατοίκων, μεταξύ τῶν ὅποιων πολλοὶ εἰναι οἱ Κινέζοι καὶ οἱ Κάπωνες. Εἰς τὸν ἔξαίρετον λιμένα του, τοῦ ὅποιου

ή είσοδος δινομάζεται «χρυσή πύλη», συναντώνται αἱ θαλάσσιαι ὄδοι τοῦ Εἰρηνικοῦ μὲ τὰς σιδηροδρομικὰς τῆς ἡπείρου. Ἡ πόλις τὸ 1906 εἶχε κατὰ μέγα μέρος καταστραφῆ ὑπὸ σεισμοῦ. Νοτιώτερον, παρὰ τὸ Λός *"Αντζελες* (1,2 ἑκατ.) ὑπάρχουν πλούσιαι πηγαὶ πετρελαίου, βορειότερον δὲ ἡ *Σέττλ* (360) εἶγαι σπουδαιότατος ἐμπορικὸς λιμήν.

4. Αἱ ἀνατολικαὶ χῶραι.

Ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τῶν Ἡγωμένων Πολιτειῶν διασχίζεται ὑπὸ τῶν *"Ἀλλεγανίων* ὁρέων, τὰ δποῖα εἰς τὸ γότιον μέρος

Εἰκ. 88. Τὰ κυριώτερα δρυχεῖα καὶ αἱ πετρελαιοπηγαὶ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

ὑψοῦνται μέχρι 2000 μ. Ταῦτα εἶναι δασώδη καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἐγκλείουν ἀνεξαντλήτους θησαυροὺς γαιανθράκων, σιδήρου, χαλκοῦ, μολύβδου, γύψου καὶ ἀλατος, εἶναι δὲ πλούσια καὶ εἰς πηγὰς πετρελαίου καὶ φωταερίου. Τὸ φυσικὸν φωταέριον, τὸ δποῖον ἐδῶ ἔξορμα ἐκ τῆς γῆς, χρησιμοποιεῖται εἰς πολλὰς πόλεις πρὸς φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν. Τὸ ἀμερικανικὸν πετρέλαιον διακρίνεται διὰ τὴν ποιότητά του. Ὁπως δὲ εἰς αὐτό, οὕτω καὶ εἰς τοὺς γαιανθράκας καὶ τὴν παραγωγὴν σιδήρου καὶ χάλυβος, αἱ Ἡγωμέναι Πολιτεῖαι κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ περιφέρεια τῆς *Πίττερβουργ* (1,3 ἑκατ.) εἰς τὰς δυτικὰς ὑπαρείας τῶν *"Ἀλλεγανίων* ὁρέων ἔχει τὰ πλουσιώτερα γαι-

ανθρακωρυχεῖς καὶ εἶναι τὸ κέντρον τῆς μεταλλουργίας καὶ τῆς βιομηχανίας τοῦ σιδήρου.

⁷Ανατολικῶν τῶν Ἀλλεγανίων δρέων ἐκτείνεται πεδιγὴ παραλία ζώνη, ἡ ὁποία λαμβάνει ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πλουσίας βροχὰς καὶ εἶναι εὐφοριατάτη. Εἰς μὲν τὰ νότια θερμὰ αὐτῆς μέρη εύδοξιμον τὸ βαμβάκι, τὸ ρύζι (Καρολίνα), τὸ ζαχαροκάλα-

Εἰκ. 89. Χάρτης βροχῶν τῆς Βορείου καὶ μέσης Ἀμερικῆς.

μον καὶ δ καπνός, εἰς δὲ τὰ βόρεια καὶ δρυσερώτερα μέρη δ σιτος καὶ δ ἀραβόσιτος. ⁸Ἐκεῖ εἰς ἔξαιρέτους φυσικοὺς λιμένας ἀνεπτύχθησαν μεγάλαι πόλεις. Εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ Χούδσωνος καὶ ἐπὶ τῶν ἀπέναντι νήσων κείται ἡ *Nέα Υόρκη* (πρόφ. Νιού Γιόρκη), ἡ πρώτη εἰς πληθυσμὸν (9,2 ἑκατ.) καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν πόλις τοῦ κόσμου. Αἱ οἰκίαι της ἔχουν 20-50 πατώματα. ⁹Ἐνας τοιοῦτος οὐρανοξύςτης ἔχει 58 πατώματα καὶ ὑψος 264 μ. ἐργάζονται δὲ ἐντὸς αὐτοῦ περίπου 20000 ἄνθρωποι. Τέσσαρες τεράστιαι κρεμασταὶ γέφυραι καὶ δκτὼ σήραγγες συγδέουν ἐν τημῆμα τῆς πόλεως, τὸ Μπρούκλιν, μὲ τὴν λοιπὴν πόλιν. Εἰς τὸ μέσον τοῦ λιμένος, ἐπὶ ὑψηλοῦ βάθρου, ἵσταται τὸ ἀγαλμα τῆς

Ἐλευθερίας, ή δὲ κίνησις εἰς τὸν λιμένα καὶ τὰς προκυμαίας εἶναι ἀφάνταστος. Εἶναι καὶ κέντρον μεγάλης βιομηχανίας καὶ ἡ μεγαλυτέρα ἀγορὰ τοῦ κόσμου εἰς δέρματα. Ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως 1 ἑκ. εἶναι Ρώσοι, 800 000 Ἰταλοί, 650 000 Ἰρλανδοί, 800 000 Γερμανοί, 1 500 000 Ιουδαῖοι. Ἡ **Βοστώνη** (1, 9 ἑκ.) εἶναι ὁ δεύτερος λιμὴν εἰς τὸ ἐξαγωγικὸν ἔμποριον, προπάν-

Εἰκ. 90. Ἡ Νέα Υόρκη τῆς Ἀμερικῆς.

των διὸ ἔρια, ἀλλὰ συνάμα σπουδαιότατον κέντρον πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως. Εἰς πρόστειον αὐτῆς λειτουργεῖ τὸ Πανεπιστήμιον Χάρδορτ. Νοτίως τῆς Νέας Υόρκης ἡ **Φιλαδέλφεια** (2, 6 ἑκ.) μὲ τὰ πλησίον αὐτῆς γαιανθρακωρυχεῖα καὶ μεταλλεία σιδήρου κατέστη ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλις τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν (μηχανουργία, ὄφαντική). Νοτιώτερον ἡ **Βαλτιμόρη** (800) ἐξάγει τὰ προϊόντα τῆς νοτίας πεδιάδος, ἵδια καπνόν, σιτηρὰ καὶ συντετηρημένας τροφάς. Πλησίον αὐτῆς ἡ **Βάσιγκτων** (480), εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, ὅπου ἐν τῷ «Λευκῷ Οίκῳ» κατοικεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Βορειοαμερικανικῆς Ομοσπονδίας.

3. Τὸ κεντρικὸν βαθύπεδον διαιρεῖται μὲ τε-

ραστίαν σκάφην, ή δύοια κλίνει ελαφρῶς πρὸς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον. Ταύτην διαρρέει ὁ Μισσισιπής (μέγας ποταμός), ὁ δύοις μετὰ τοῦ Μισουρῆ, τὸν δύοιον δέχεται ἐκ δεξιῶν, εἶναι ὁ μακρότατος ποταμὸς τῆς Γῆς (ὑπερδιπλάσιος τοῦ Δουνάδεως). Ἐξ ἀριστερῶν προσλαμβάνει τὸν Ὁχάιο καὶ διὰ τεραστίου δέλτα, τὸ δύοιον προχωρεῖ κατ' ἔτος 80 μ. ἐκβάλλει εἰς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον. Τὸ βαθύπεδον εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὸν βορείους ἀνέμους.

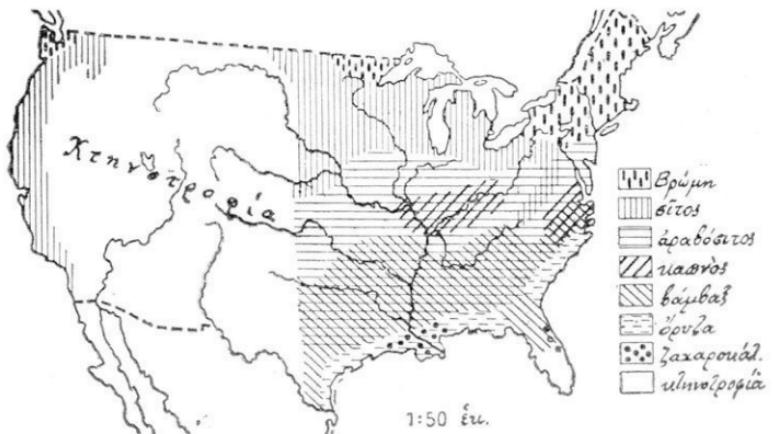

Εἰκ. 91. Ἡ λεκάνη τοῦ Μισσισιπῆ καὶ ἡ Εὐρώπη.

Ἐκ τούτου τὸ βόρειον αὐτοῦ μέρος, ἣν καὶ εύρίσκεται ὑπὸ τὸ αὐτὸν γεωγραφικὸν πλάτος μὲ τὴν Βορείαν Ἑλλάδα ἔχει πολὺ ψυχρότερον χειμῶνα. (Τὸ θέρος τῆς Νέας Υόρκης ὅμοιον μὲ τὸ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀλλ' ὁ χειμῶν ὅμοιος μὲ τὸν τῆς Στοκχόλμης). Τὸ θέρος ὅμως πινέουν ἐκ τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου ὄγροι καὶ θερμοὶ ἀνεμοί, οἱ δύοις διευθυνόμενοι πρὸς ΒΑ φέρουν βροχὰς εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα τοῦ βαθυπέδου (βλ. εἰκ. 89).

α) Εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα τοῦ βαθυπέδου (ἀριστερὰ τοῦ Μισσισιπῆ) ἐκτείνονται ἀπέραντα δάση, τὰ δύοις τώρα κόπτονται ὑπὸ τῶν ἀποίκων καὶ μετατρέπονται εἰς ἀγρούς. Νοτίως τῶν λιμνῶν καλλιεργοῦνται ιδίας σίτος, ἀραβόσιτος καὶ σίκαλις. Ἐκεῖ εἰς ἀπεράντους ἀγρούς τεράστιαι μηχαναὶ συγχρόνως θερίζουν, ἀλωγίζουν, καθαρίζουν καὶ συσκευάζουν τὸν σίτον εἰς σάκκους. Καλλιεργοῦνται προσέτι γεώμηλα καὶ καπνός, τὰ δύοις, ὅπως καὶ ὁ ἀραβόσιτος, ἔχουν τὴν Ἀμερικὴν ὡς πατρίδα. Διὰ τὴν ἀφθονίαν τῆς νομῆς ἀνεπτυγμένη εἰς τὰ βόρεια μέρη τοῦ τμήματος εἶναι καὶ ἡ κτηνοτροφία (χοιροί, βόες, πρόδατα, ἵπποι). Τὸ Σικάγον (3,5 ἑκατ.) κείμενον εἰς τὸ νότιον ἀκρον τῆς λίμνης Μίχιγκαν, εύρισκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς σιτοφόρου περιοχῆς, ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν λιμνῶν καὶ διὰ πυκνοτάτου δικτύου

σιδηροδρόμων συνδέεται μὲ δλα τὰ τιμήματα τῆς χώρας, κατέστη ἡ μεγαλυτέρα τοῦ κόσμου ἀγορά εἰς σιτηρά, κτήνη, κρέατα καὶ ξυλείαν. Εἰς τὰ σφραγεῖά του σφάζονται κατ' ἔτος 4 ἑκατ. βιῶν, 8 ἑκατ. χοίρων καὶ 3 ἑκατ. προβάτων. Ἐπειδὴ δὲ πλησίον αὐτοῦ, παρὰ τὴν Ἀνα λίμνην, ἐξάγονται μεταλλεύματα σιδήρου καὶ καθαρὸς χαλκός, προσέτι δὲ γαιάνθρακες, τὸ Σικάγον ἔχει μέγιστα μηχανουργεῖα διὰ κατασκευὴν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν κλπ. Μὲ

Εἰκ. 92. Οἰκονομικὸς χάρτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

τοὺς οὐρανοξύτας καὶ τὰς ώραίας ἐπαύλεις του τὸ Σικάγον εἶναι ἐφάμιλλον μὲ τὴν Νέαν Υόρκην. Αἱ ἐφημερίδες ἐν αὐτῷ ἐκδίδονται εἰς 25 διαφόρους γλώσσας. Ἄλλαι σπουδαῖαι ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ πόλεις ἐν τῇ περιοχῇ τῶν λιμνῶν εἶναι ἡ Ντετρόοϊ (1, 6 ἑκατ.), ἡ Κλήβελαντ (900) καὶ τὸ Μπούφφαλο (570), ἐπὶ δὲ τοῦ Ὁχάϊο ἡ Πίττερβουργ (1,3 ἑκατ.) ἡ Κιγκιννάτη (450), κέντρα ἀκμαιοτάτης βιομηχανίας. Ἐπὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Μισουρῆ ὁ Ἀγιος Λουδοβίκος (Σαίν Λούϊς 1. ἑκατ.) ἀπέδη διὰ τῆς θέσεώς του κέντρον συγκοινωνιῶν καὶ ἐμπορίου καὶ μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων βιομηχανικῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς τὸ νότιον τμῆμα τοῦ βαθυπέδου τὰ θέρη εἶναι μακρὰ καὶ οἱ χειμῶνες τόσον γλυκεῖς, ώστε χιῶν σπανίεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πίπτουν ὅμως πολλαὶ βροχαί, αἱ δποῖκι εύγοοσην τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος καὶ τῆς ὀρύζης. Ἄλλο ἐπειδὴ ἡ παραλία εἶναι ἀμμώδης καὶ πλήρης ἐλῶν τὸ κλείμα εἶγιται ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς λευκούς (κίτριγος πυρετός) διὰ τοῦτο τὸ ήμισυ

τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι μαῦροι, τῶν ὁποίων οἱ πρόγονοι εἶχον μεταφερθῆ ώς δοῦλοι ἐξ Ἀφρικῆς.⁹ Η *Νέα Ορλεάνη* (450) εἰς τὸ στόμιον τοῦ Μισσισιπῆ εἶναι μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἐν τῷ κόσμῳ ἀγορῶν βάσιμος.

β) Εἰς τὸ *δυτικὸν τμῆμα* τοῦ βαθυπέδου (δεξιὰ τοῦ Μισσισιπῆ) αἱ βροχαὶ εἶναι σπάνιαι καὶ ἐκ τούτου μόνον χόρτα φυτρώνουν, διὰ τῶν ὁποίων εὑρεῖται πεδιάδες λαμβάνουν τὴν ὅψιν ἀπεράντου λειμῶνος (Prairie). Αὗται εἰς παλαιοτέρους χρόνους κατοικοῦντο μόνον ὑπὸ Ἰνδιάνων, οἱ ὁποίοι εἶδον ἐδῶ ἐκυνηγοῦσαν τὸν βίσωνα, εἶδος ἀγρίου βουβάλου. Μὲ τὴν διείσδυσιν διμώς τῶν «λειμῶν» οἱ ἐρυθρόδερμοι ἀπωθήθησαν δυτικώτερον. Σήμερον περὶ τὰς 300000 ζωῶν εἰς χώρας τοῦ ἐσωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔχουν καθορισθῆ δι¹⁰ αὐτούς. Οὕτως οἱ τέως περιπλανώμενοι Ἰνδιάνοι ἀποκατεστάθησαν εἰς χωρικούς. Καλλιεργοῦν τὴν γῆν, φοιτοῦν εἰς σχολεῖα καὶ ἔξασκοῦν μικρὸν ἐμπόριον καὶ τέχνην. Εἰς τοὺς εὐρεῖς τούτους λειμῶνας, οἱ ὁποίοι μὲ βαθμιαίαν κλίσιν φθάνουν μέχρι τῶν προπόδων τῶν Βραχωδῶν ὄρέων (1800 μ.), τρέφονται ἀπειροὶ ἀγέλαι βιον, ἵππων καὶ χοίρων καὶ ποίμνια προδάτων. Ως κέντρα ἐμπορικὰ ἀνεπτύχθησαν ἐπὶ τοῦ Μισουρῆ τὸ *Σίτυ* τοῦ Κανσάς (400) καὶ ἡ *Ομάχα* (230).

4. Κάτοικοι καὶ κράτος.

Οἱ πρῶτοι ἀποικοὶ εἰς τὴν ἀγατολικὴν παραλίαν τῆς βορείας¹¹ Αμερικῆς ήσαν Ἀγγλοί. Οὗτοι ἀπετέλουν 13 ἀποικίας, ἀλλὰ θέλοντες νὰ κυβερνῶνται μόνοι ἐπολέμησαν πρὸς τὰ στρατεύματα τῆς «Μητροπόλεως» καὶ μετὰ ἐπταετῆ ἀγῶνα ἐπέτυχον ν^ο ἀναγνωρισθῆ ἢ ἀνεξαρτησία τῶν. ¹² Εκτοτε καὶ ἄλλαι χώραι προσετέθησαν, καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι μετηγόστευσαν καὶ οὕτως ἀπετελέσθη ἴσχυρὰ «Ἐνωσιές», ἡ ὁποία σήμερον περιλαμβάνει 48 Πολιτείας μὲ 123 ἑκατ. κατοίκων. ¹³ Επὶ κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως ἴσταται εἰς Πρόεδρος, δ ὁποῖος ἐκλέγεται κατὰ 4ετίαν καὶ ἔδρευει ἐν τῇ πρωτευούσῃ Βάσιγκτων.

¹⁴ Απὸ τοὺς ἀποικους ἐκείνους προῆλθε μὲ τὸν καιρὸν γέον ἔθνος, τὸ ὁποῖον διμιεῖ τὴν ἀγγλικὴν γλώσσαν καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνήκει εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν. Τοὺς «¹⁵Αμερικανούς» διακρίνει μανία ἐπιχειρήσεων καὶ πνεῦμα ἐμπορικόν. Μὲ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν φιλοπονίαν τῶν κατοίκων, μὲ τὸν πλούτον τῶν ὄρέων εἰς μεταλλευτικούς θησαυρούς, μὲ τὴν εὐφορίαν τοῦ

έδάφους, μὲ τὴν εύνοϊκὴν θέσιν τῆς χώρας, κειμένης μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἱ. Ασίας, καὶ μὲ τὰ ἔξαιρετα μέσα συγκοινωνίας (ποταμοί, λίμναι, διώρυγες, σιδηρόδρομοι) αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔφθασαν εἰς μεγίστην δύναμιν καὶ ἀκμήν. Εἶναι ή πρώτη χώρα τοῦ κόσμου εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ βάμβακος (πλέον τοῦ 1/2 τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς), ἀριθμούσιου (τὰ 4/5 αὐτῆς), σίτου (τὸ 1/5) καὶ καπνοῦ (τὸ 1/3), μολονότι μόνον τὰ 47% τῆς χώρας καλλιεργοῦνται ἀκόμη (ἐν Γαλλίᾳ 70%). Ἐπίσης πρώτη εἶναι εἰς τὴν ἔξαγωγὴν γαιαγθράκων (τὰ γαιαγθράκωρυχεῖα τῆς εἶναι τετραπλάσια τῶν γαιαγθράκωρυχείων δλων διποῦ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης), πρώτη εἰς τὴν ἔξαγωγὴν σιδήρου, χαλκοῦ, μολύβδου, διδραγύρου, ἀλατος καὶ πετρελαίου. Διὰ τοῦτο καὶ ή βιομηχανία εἶναι ἔξοχως ἀνεπτυγμένη. Εἶναι ή χώρα τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων, τηλεγράφου, ἡλεκτρικοῦ φωτός, βαπτικῶν, θεριστικῶν κ.ἄ. μηχανῶν. Εἰς ἐμπορικὸν δὲ καὶ πολεμικὸν στόλον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔρχονται πρῶται μετὰ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν. Πολλαὶ χιλιάδες συμπατριώτῶν μας ζοῦν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ασκήσεις. 1. Οἱ μεταναστεύσαντες εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τὰ ἔτη 1820—1921 ἀνῆλθον εἰς 34 ἑκατ. καὶ προήρχοντο :

ἐκ Μεγ. Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας	24,8%
ἐκ Γερμανίας	16,1%
ἐξ Ἱταλίας	12,8%
ἐξ Αὐστροουγγαρίας	11,8%
ἐκ Ρωσίας	10,0%
ἐκ Σουηδίας, Νορβηγίας, Δανίας	6,3%
ἐκ Καναδᾶ	5,9%
ἐκ Κίνας, Ἰαπωνίας	2,0%
ἐκ Γαλλίας	1,6%

Πόσοι μετανάσται ἀναλογοῦν εἰς ἐκάστην ἐκ τῶν χωρῶν τούτων ; 2. Ἐκ τῶν κατοίκων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν 89,7% εἶναι λευκοί, 9,9% Νέγροι, 0,2%. Ἰνδιάνοι, καὶ 0,2%. Κινέζοι καὶ Ἰαπωνες. Ἀπόδωσε τὴν ἀναλογίαν εἰς ἀριθμούς. 3. Εἰς ποίαν περιοχὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παράγονται ἐν ταντῷ (κατὰ τὸν χάρτην 92) βάμβαξ καὶ καπνός, εἰς ποίας δρυζα καὶ ζαχαροκάλαμον ; Ποῖα τὰ γεωργικὰ καὶ μεταλλευτικὰ προϊόντα τῆς περιοχῆς τῶν μεγάλων λιμνῶν ; 4. Εἰς τί συνίσταται δ πλοῦτος τῆς πε-

ριοχῆς τῶν Βραχωδῶν δρέων; Διὰ τίνος μέσου γίνεται δυνατὴ ἡ εὐδοκίμησις τῆς γεωργίας εἰς τὸ δροπέδιον; 5. Εἰς τί ὁ φρεΐλει τὸ Λός ⁹Αντζελεῖς τὴν ταχεῖαν τοῦ ἀνάπτυξιν; 6. Ἀπόδειξε ὅτι τὸ κοράτος τοῦτο ἔχει οἰκονομικὴν αὐτάρκειαν. 7. Τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνέρχεται εἰς 421000 χλμ. ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων εἰς $26 \frac{1}{2}$ ἑκατ. Ὅπολύγισε εἰς πόσους κατοίκους ἀραλογεῖ ἐν αὐτοκίνητον. Τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρόμων τῆς ὅλης Εὐρώπης ἀνέρχεται εἰς 406000 χλμ.

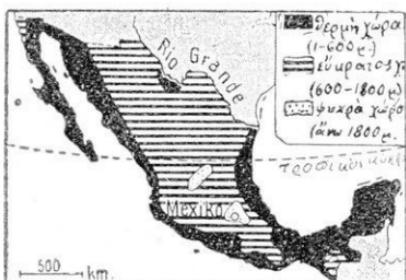
3. Μεξικόν.

V 2. Ὁρισε τὴν θέσιν καὶ τὰ δρα τοῦ Μεξικοῦ. 2. Ὁρόμασε τὰς δύο χερσονήσους αὐτοῦ. 3. Τί δεικνύει ὁ χάρτης διὰ τὴν μορφὴν τοῦ ἑδάφους; 4. Ποῖα δρη συνεχίζονται εἰς τὸ Μεξικόν; Ἡ χιονοκεπής ⁹Ορειζάβα (5600 μ.) εἶναι ἐνεργὸν ἥφαιστειον. 5. Εὗρε εἰς τὸν χάρτην τὴν πρωτεύουσαν Μεξικὸν καὶ τὴν Βερακρούζ, τὸ ἐπίνειον αὐτῆς καὶ παρατήρησε τὴν διαφορὰν τῆς θερμοκρασίας ⁹Ιανουαρίου καὶ ⁹Ιουλίου δι' αὐτάς:

	ῦψος	Iav.	⁹ Ιούλιος
Βερακρούζ	0 μ.	22,1	27,7
Μεξικὸν	2300 μ.	12,5	19,6

Ἡ παραλία τῆς Βερακρούζ δέχεται βροχὰς τριπλασίας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Τί συνάγεις ἐκ τούτων διὰ τὸ κλῖμα;

Τὸ Μεξικὸν κατέχει ἔκτασιν τετραπλασίαν ἀπὸ τὴν ⁹Ελληνι-

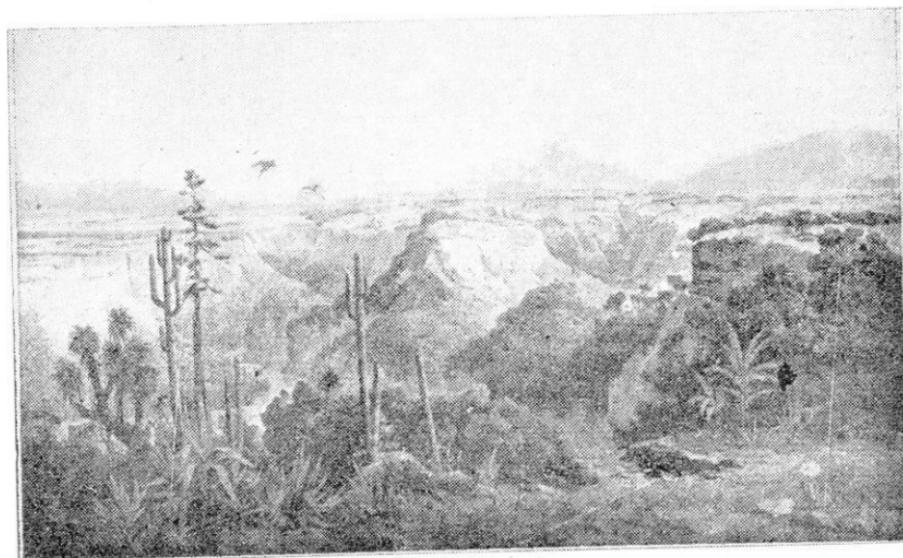

Εἰκ. 93. Μεξικόν. ⁹Οροπέδιον τοῦ Αναχονάκ

1. Ὁπως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, οὕτω καὶ εἰς τὸ

κήγη χερσόνησον, ἀλλ᾽ ἔχει μόνον $16 \frac{1}{2}$ ἑκατ. πληθυσμόν. ⁹Αγ καὶ κατὰ μέγα μέρος κείται ἐν τῇ θερμῇ ζώνῃ, ἔχει κατὰ τὸ πλεῖστον εὔκρατον κλῖμα, διότι διλόκληρος ἡ χώρα κατέχεται ὑπὸ ὑψηλοῦ δροπεδίου (2000 μ.), μόνον δὲ πρὸς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον καταπίπτει εἰς στενὴν παρυφὴν μὲτροπικὸν κλῖμα.

Μεξικὸν τὸ δροπέδιον περιστοιχίζεται ὑπὸ ὑψηλῶν δροσειρῶν καὶ ἐκ τούτου εἶναι πτωχὸν εἰς βροχάς. Ἐνεκα τῆς μακρᾶς ἔηρασίας δάση εἰς τὸ δροπέδιον δὲν ὑπάρχουν· εὑρίσκονται ὅμως εῖδη τινὰ φυτῶν, (κάκτος, ἀγαύη), τὰ δποῖα ἔχουν σαρκώδη κορμὸν καὶ φύλλα καὶ ἀποταμιεύουν τόσον νερό, ὥστε ἡμποροῦν γὰρ ἀνέχουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἔηρασίας. Μὲ τεχνητὴν ἀρδευσιν καλλιεργοῦνται ἀραβίσιτος, ὅσπρια καὶ σιτάρι, εὐδοκιμεῖ δὲ καὶ ἡ ἄμπελος. Ἀλλ ὁ κύριος πλοῦτος τοῦ δροπεδίου ἔγκειται εἰς τὰς

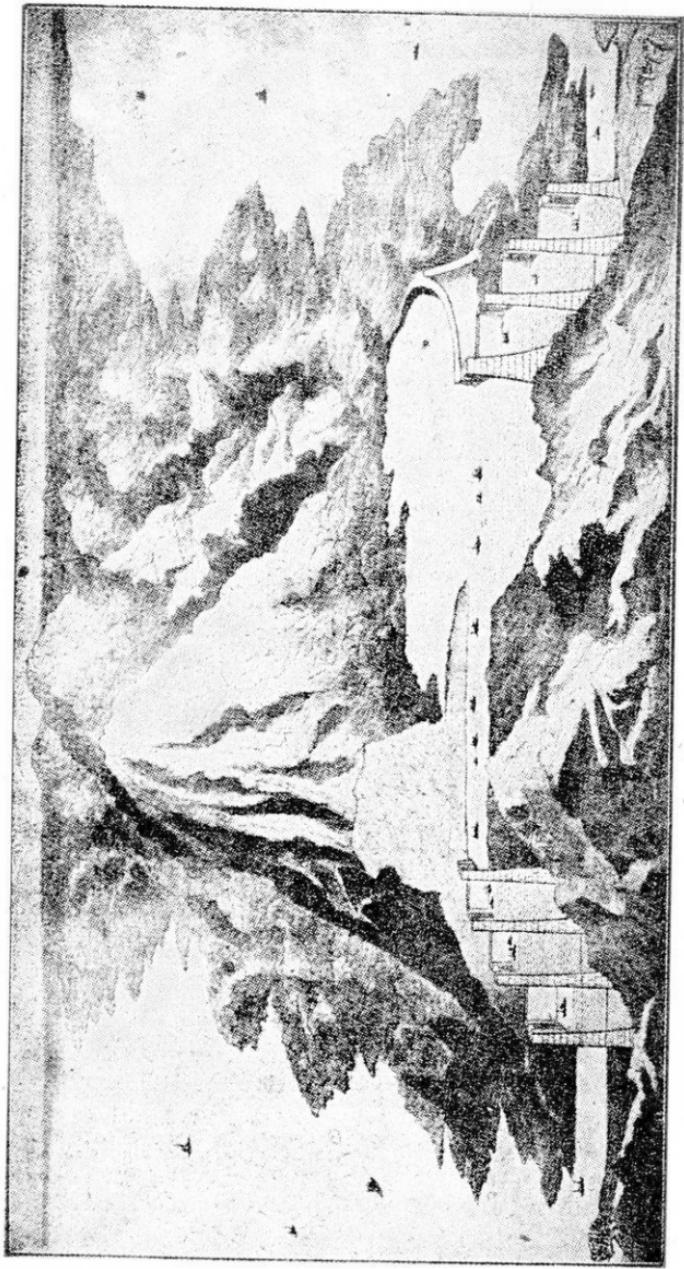

*Εἰκ. 94. Μεξικόν. Ὁροπέδιον τῆς Ἀραχούνας.
Εἰς τὸ βάθος ἡ κορυφὴ τῆς Ὁριζάβας.*

πετρελαιοπηγὰς καὶ τὰ ἀρυγεῖα τοῦ ἀργύρου, τὰ δποῖα εἶναι τὰ πλουσιώτερα τοῦ κόσμου. Εἰς αὐτὰ διφείλειτὴν ἀκμήν της ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας **Μεξικὸν** (970) κειμένη εἰς ὕψος 2300 μ., πληγσίον μεγίστου ἥφαιστείου. Μὲ τὸ ἐπίνειον αὐτῆς **Βέρα-Κοούνξ** (50) συνδέεται σιδηροδρομικῶς.

2. **Η αλιμανωτὴ χώρα καὶ ἡ χαμηλὴ παραλία** περὶ τὸν Μεξικανικὸν κόλπον ἔχουν ὑγρὸν καὶ θερμὸν κλῖμα καὶ εἶναι ἐξαιρετικῆς εὐφορίας· εὐδοκιμοῦν τὸ κακαόδενδρον, γῆ καφέα, τὸ ζαχαροκάλαμον, δὲ βάμβαξ, δὲ καπνός. Εἶναι ὅμως τὰ παράλια ἔστια τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ.

Κάτοικοι. Οταν δὲ Κολόμβος ἀγεκάλυψε τὰς δυτικὰς Ἰνδίας,

Εἰκ. 95. Η διώρυξ τοῦ Παναγίου.

Παρατηρήσεις πώς τὰ πλοῖα μαρτυρίου και καταβάνουν ἀπὸ τὸν ἐκατέρωθεν δεξιούνας, ἐπειδὴ η διώρυξ εἶναι 24 μέτρα ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

“Ισπανοί ἀπειθάσθησαν καὶ εἰς τὸ Μεξικόν, τὸ ὅποῖον εῦρον πυκνὰ κατοικημένον. Οἱ Μεξικανοὶ ἦσαν ἀρκετὰ πολιτισμένοι. Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰσπανῶν ἀποίκων ἔλαβον γυναικας Ἰγδιάνας· ἐκ τούτου οἱ περισσότεροι τῶν σημερινῶν κατοίκων (45%) εἶναι μιγάδες, μόνον δὲ 20% εἶναι λευκοί, οἱ δὲ λοιποί (35%) εἶναι Ἰγδιάνοι. Ἐπὶ μηχρὸν ἡ χώρα εύρισκετο ὑπὸ τὴν Ἰσπανικὴν κυριαρχίαν, ἀλλ’ οἱ κάτοικοι πρὸ 100 περίπου ἐτῶν ἀπετίναξαν τὸν ζυγὸν καὶ ἀπετέλεσαν δημοκρατίαν. Ὄλοι ὅμιλοι τὴν Ἰσπανικὴν γλῶσσαν καὶ ἀνήκουν εἰς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς 78% τῶν κατοίκων ἀνέρχονται οἱ ἀναλφάδητοι.

B') ΜΕΣΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΑΙ ΙΝΔΙΑΙ

1. **Η Μέση Αμερικὴ** ἐκτείνεται ὡς γέφυρα μεταξὺ τῆς Βορείας καὶ Νοτίας Αμερικῆς. Ἀνατολικῶς αὐτῆς ἡ Ἱπειρος πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἔπαθε σφοδροὺς αλονισμούς, ἐκ τῶν ὃποιων εὑρεται πεδιγάνι ἐκτάσεις ἐδυθίσθησαν εἰς τὰ βάθη καὶ ἐσκεπάσθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Ἀποτέλεσμα τῶν ῥηγμάτων, τὰ ὃποια ἐκ τούτου ἔγιναν εἰς τὸν φλοιὸν τῆς γῆς, εἶναι τὰ πολλὰ ἥψατα καὶ οἱ συγκοι σεισμοί. Εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἡ μέση Αμερικὴ ἀποτελεῖ στενὸν λαιμόν, τὸν ισθμὸν τοῦ **Παναμᾶ**. Ἐκεὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κατεσκεύασαν διώρυγα μήκους 80 χλμ. καὶ βάθους 14 μ. διὰ τῆς ὁποίας καὶ τὰ μεγαλύτερα πλοῖα δύνανται νὰ διέλθουν ἐκ τοῦ **Ατλαντικοῦ** εἰς τὸν Εἰρηνικὸν **Ωκεανόν**. (Σύγκρινε πρὸς τὴν διώρυγα τῆς Κορίνθου καὶ τὴν τοῦ Σουέζ). Οἱ διάπλους τῆς διώρυγος διαρκεῖ 7—11 ὥρας. Οὕτω τὰ πλοῖα ἀποφεύγουν τὸν περίπλουν τῆς Νοτίου Αμερικῆς.

Τὸ **κλῖμα** τῆς Μέσης Αμερικῆς εἰς τὰ παράλια καὶ τὰ χαμηλότερα μέρη τῶν βουνῶν εἶναι θερμόν, ὑγρὸν καὶ πολὺ νοσηρόν. Τὸ **ξέδαφος** εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἥψατοισιογενὲς καὶ διὰ τοῦτο εὐφορβώτατον. Συνήθως δὲ ἀραβόσιτος σπείρεται τρεῖς φορὲς τὸ ξέτος, ἡ δὲ παραγωγὴ καφέ, κακάου, ζαχαροκαλάμου καὶ βανανῶν εἶναι πλουσιωτάτη. Ἀπὸ δένδρα τῶν παναργαίων δασῶν ἐξάγεται κασουτσούν καὶ πολύτιμος ἔυλεία.

Οἱ **κάτοικοι** εἶναι, ὅπως καὶ εἰς τὸ Μεξικόν, μιγάδες καὶ Ἰγδιάνοι καὶ χωρίζονται εἰς 6 μικρὰς πολιτείας (**Γουατεμάλα**,

Χονδούρα, Σαλβατώρ, Νικαράγουα, Κόστα-Ρίκα, καὶ **Παναμᾶς**. Αὗται ἔχουν ἐν συγόλῳ ἔκτασιν 500000 τ.χμ. ἀλλὰ πληθυσμὸν μόνον δ'^{1/2}, ἔκατ. (Ποία ἡ πυκνότης κατὰ 1 τ.χμ.?). Συγχατοῦται πολιτικὴ ἀνατροπὴ ἐμποδίζουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μέσης Ἀμερικῆς, ὅπως καὶ τοῦ Μεξικοῦ. Ἡ δημοκρατία τοῦ Παναμᾶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ἕνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

2. **Δυτικὰ Ἰνδίαι** (Πόθεν τὸ ὄνομα;). Αἱ νῆσοι αὗται, κείμεναι ἐν τῇ τροπικῇ θαλάσσῃ, ἔχουν **θερμὸν** καὶ συγχρόνως **ἀκεάνειον κλῖμα** μὲ πλουσιώτατας βροχάς. Ἐπειδὴ δροσίζονται ὑπὸ ὕδεινειού αὔρας, δὲν εἶναι οὕτε τόσον θερμαῖς οὕτε τόσον γοσηραῖς, δύον τὰ παράλια τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς. Ἄλλος δχις σπανίως κατὰ τὸ φθινόπωρον τὰς ἐπισκέπτονται τρομεροὶ ἀνεμοστρόβιλοι ἢ τυφώνες, οἵ δποιοι καταστρέφουν τὰ σπαρτά, καταρρίπτουν οἰκοδομήματα καὶ βυθίζουν πλοῖα.

Τὸ ἔδαφος τῶν Δυτικῶν Ἰνδίων εἶναι πολὺ εὖφορον. Ὅπως εἰς τὰς Μαλαικὰς νήσους, οὕτω καὶ ἐδῶ ὑπάρχουν πύκνὰ δάση μὲ κοκκοφοίνικας καὶ δένδρα πολυτίμου ἔυλείας (μαύροι), εὐδοκιμοῦ δὲ πολὺ ὅλα τὰ τροπικὰ φυτά, ζαχαροκάλαμον, καρέα, βικνανέα, ἀρωματικά, κακαόδεγδρον. Πλουσιώταται ἵδιᾳ εἶναι αἱ **Μεγάλαι Ἀντίλλαι**: **Κούβα**, **Ιαμαϊκή**, **Αϊτη**, **Πόρτο Ρίκον** (=πλούσιος λιμήν). Ἡ Κούβα (ἴση μὲ τὴν Ἰταλικὴν χερσόνησον) ἀποκαλεῖται «μαργαρίτης τῶν Ἀντίλλων». εἶναι ἡ πρώτη χώρα τοῦ κόσμου εἰς παραγωγὴν ζαχάρεως, παράγει δὲ τὸν καλύτερον καπνόν. Οὗτος λαμβάνει τὸ ὄνομα ἀπὸ τὴν **Αβάναν** (450), τὴν μεγαλύτεραν καὶ δραιστέραν πόλιν τῆς νήσου (πούρα **Αβάνας**). Εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν αὗτῆς εἶναι ὁ τάφος τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.

Ἐπὶ μακρὸν οἱ **Ισπανοὶ** κατεῖχον τὰς Δυτ. Ἰνδίας. Οὕτοι μετέφερον ἐξ Ἀφρικῆς διὰ τὰς ἐργασίας τῶν φυτειῶν τόσους Νέγρους, ὥστε σήμερον ὁ πληθυσμὸς τῶν νήσων σύγκειται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ μαύρων. Τέλος οἱ **Ισπανοὶ** ἔχασαν ὅλας τὰς νήσους καὶ ἡ μὲν **Κούβα** ($3^{1/2}$, ἔκατ. κάτ.) καὶ ἡ **Αϊτη** (2,3 ἑκ. Νέγροι) εἶναι ἀνεξάρτητοι δημοκρατίαι, τὸ **Πορτορίκον** (ἴσον μὲ τὴν Κύπρον, 1 ἑκ. κατ.) ἀνήκει εἰς τὰς Ἕνωμ. Ηγωμένας Πολιτείας, ἡ **Ιαμαϊκή** (ἴση σχεδὸν μὲ τὴν προηγουμένην) καὶ αἱ **Βαχάμαι**

ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὰς δὲ ἡγεμονίας μικρὰς Ἀντιλλας διαχέμονται Ἀγγλοι, Γάλλοι καὶ Ολλανδοί.

Ασκήσεις. 1. Παράστησε γραφικῶς τὴν σύνθεσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν:

	1910	1920
1. Δευκοὶ γεννηθέντες ἐν Ἀμερικῇ	68,6 ἑκ.	81,1 ἑκ.
2. Δευκοὶ μεταναστεύσαντες	13,3 "	13,7 "
3. Νέγροι	9,8 "	10,5 "
4. Ἰνδιάνοι	0,3 "	0,2 "
5. Κιρέζοι καὶ Ἰάπωνες	0,1 "	0,2 "

2. Παράστησε δόμοίως τὴν φυλετικὴν καταγωγὴν τοῦ λευκοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1920:

	εἰς ἑκατ.	%
"Αγγλοι καὶ Ἀγγλοαμερικανοὶ	68	75
Γερμανοί	9	8,5
Ἰρλανδοί	8	7,5
Σλάβοι	3,5	3,3
Ιουδαῖοι	1,6	1,5
Σκανδιναβοί	1,5	1,4
Ιταλοί	1,5	1,4
Γάλλοι	1,0	0,9
ἄλλοι λευκοί	1,0	0,9

3. Σύγκρινε τὴν σημασίαν τῆς κατασκευῆς τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ καὶ τῆς τοῦ Παναμᾶ διὰ τὴν Εὐρώπην. Ἐκ τῶν 4673 πλοίων, τὰ διποτα διηλθον τὸ 1924/25 διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ, ἦσαν

πλοῖα τῶν Ἡνωμ. Πολ.	2326
» τῆς Μεγ. Βρεττανίας	1211
» τῆς Νορβηγίας	192
» τῆς Ἰαπωνίας	172
» τῆς Γερμανίας	163

4. Ποῦ προϊόντα συνιστοῦν τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν; 5. Λιὰ ποίων προϊόντων δικαδᾶς ἀπέβη πλουσία χώρα, διὰ τίνων τὸ Μεξικόν; 6. Μὲ ποίας νήσους δομούσονται οἱ Αντικαὶ Ἰνδίαι ως πρός τὸ κλῖμα καὶ τὴν βλάστησιν;

Eiz. 96. Ανάγλυφος χάρτης της Νοτίας Αμερικής.

Eiz. 97. Κάθετος τομή της νοτίας Αμερικής από Δ. πρὸς Α.

Γ') NOTIA ΑΜΕΡΙΚΗ

1. "Ορισε τὴν θέσιν τῆς νοτίας Ἀμερικῆς εἰς τὰς ζώρας τῆς Γῆς.
2. Τί δεικνύει διάχρονης διὰ τὴν μορφὴν τοῦ ἐδάφους αὐτῆς;
3. Ὁνόμασε τὰς μακρὰς δροσειρὰς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, τὰ δρη τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς καὶ εὗρε τὰ μεγαλύτερα ὑψη αὐτῶν.
4. Ὁνόμασε τὸν μεγαλυτέρους ποταμούς.

Ἡ Νοτία Ἀμερικὴ ἔχει δμοιον μὲ τὴν Βορείαν τριγωνικὸν σχῆμα, ἀλλ᾽ εἰς τὸν θαλάσσιον διαμελισμὸν δμοιάζει περισσότερον μὲ τὴν ἀνατολικῶς κειμένην Ἀφρικήν. Ὁθεν κόλποι ἀξιόλογοι: ὑπάρχουν μόνον εἰς τὰ χοανοειδῆ στόμια δύο μεγάλων ποταμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκβάλλουν εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Εἰς τὸ γοτιώτατον δὲ ἄκρον διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Μαγελλάν ἀποχωρίζεται ἀπὸ τῆς ἥπερον ἡ **Γῆ τοῦ πυρός**, ἀπολήγουσα εἰς τὸ ἀκρωτήριον **Χόσον**.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς νοτίας Ἀμερικῆς κεῖται ἐν τῇ θερμῇ ζώνῃ: τὸ γότιον δμως μέρος αὐτῆς εὑρίσκεται ἐν τῇ γοτιᾳ εὐκράτῳ ζώνῃ, ἐν τῇ ὁποίᾳ καὶ 4 ὥραι τοῦ ἔτους διαδέχονται ἡ μία τὴν ἀλλην χαρονικῶς, ὅπως καὶ εἰς τὴν βορείαν ἀλλ᾽ ὅταν ἥμεται ἔχωμεν θέρος, οἱ κάτοικοι τῆς νοτίας εὐκράτου ζώνης ἔχουν χειμῶνα.

Ὄς ὁ χάρτης δεικνύει, μακροτάτη ὁροσειρὰ ἐκτείνεται καθ' ὅλην τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς (**"Ανδεις**), χαμηλότερα δὲ ὅρη κατέχουν τὴν BA καὶ NA πλευρὰν αὐτῆς (δρη τῆς **Πουαϋάνας**, δρη τῆς **Βραζιλίας**). Μεταξὺ αὐτῶν ἀπλώνεται εὐρύτατον βαθύπεδον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ βόρειον μέρος διαρρέεται διὰ τοῦ **"Ορινόκου** ποταμοῦ, εἰς τὸ μέσον διὰ τοῦ **"Αμαζονίου** καὶ εἰς τὸ γότιον διὰ τοῦ **Δα Πλάτα** ποταμοῦ. Ὅθεν διακρίνομεν τὴν δυτικὴν ὁρεινὴν χώραν, τὰς ἀνατολικὰς ὁρεινὰς χώρας καὶ τὸ **κεντρικὸν βαθύπεδον**.

1. Ἡ δυτικὴ ὁρεινὴ χώρα.

Αἱ **"Ανδεις** ἢ **Κορδιλλιέραι** (τ. ἐ. ἀλύσεις) ἐκτεινόμεναι ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς ἀποτελοῦν ὑψηλὸν καὶ συνεχὲς τεῖχος. Ἐκεῖ ὅπου τοῦτο εὑρύνεται περισσότερον, περικλείεται μεταξὺ τῶν ὁροσειρῶν ὑψηλότατον δ-

Γ. Α. Μέγα, Γεωγραφία Γ' γυμν. Ἡ πειροι εκδ. β' 1935. 10

ροπέδιον. Βορείως αύτοῦ αἱ Ἀνδεις σύγκεινται ἀπὸ τρεῖς παραλλήλους δροσειράς, ἐνῷ νοτίως αύτοῦ ἐκτείνονται εἰς μίαν μόνον κυρίαν δροσειράν. Ἐνῷ καὶ αἱ Ἀνδεις δὲν ἔχουν τὸ πλάτος τῶν Βραχωδῶν δρέων, ἔχουν δμως ὑψηλοτέρας κορυφάς. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι κῶνοι ἡφαιστειακῆς προελεύσεως. Τὸ Κοτοπάξι (τ. ἔ. λαμπρὸν ὅρος, 5850 μ.) ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἰσημερινοῦ εἶναι τὸ

Eik. 98. Χιμποράσπο (6.300 μ.) ἡφαιστειον εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰσημερινοῦ.

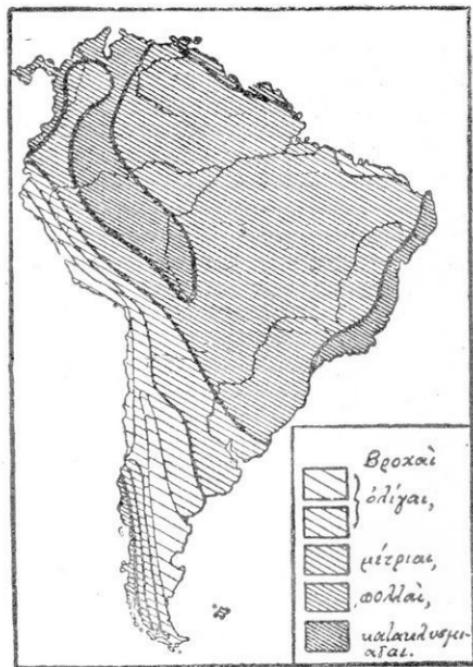
ὕψιστον τῶν ἐγεργῶν ἡφαιστείων τῆς Γῆς, τοῦ ὁποίου ὁ καπνίζων κρατήριος εὑρίσκεται εἰς αἰωνίους πάγους, τὸ δὲ Ἀκογκάργουνα (7035 μ.) εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμερικανικῶν γιγάντων. Τόσον πρὸς τὸ βαθύπεδον, ὃσον καὶ πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ Ελρηγνικοῦ αἱ Ἀνδεις καταπίπτουν ἀποτόμως.

α) Τὸ μέγα δροπέδιον εἰς τὸ μέσον τῶν Ἀνδεων κεῖται εἰς ὕψος διπλάσιον ἀπὸ τὸ δροπέδιον τῶν Βραχωδῶν δρέων (4000 μ.). ἐπειδὴ δὲ περιστοιχίζεται ὑπὸ χιονοσκεπῶν κορυφῶν ἔχει μὲν κλειμα τερπνόν, ἀλλ ὅλιγας βροχάς (διατί;) καὶ εἶναι κατάλληλον μόνον διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Ἰδίᾳ τρέφεται ἐδῶ ἡ λάμα, ζῷον ὅλιγον μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν αἰγα. Εἰδός τι αὐτῆς χρησιμεύει πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων, ἀλλο δὲ εἰδός τρέφεται κατὰ ποίμνια διὰ τὰ μακρὰ καὶ λεπτὰ μαλλιά, διὰ τὸ γάλα καὶ τὸ

κρέας. "Οπως δὲ ή κάμηλος, οὗτο καὶ ή λάμα ημπορεῖ γὰ τὴν ζήσην ἐπὶ τινας ήμέρας χωρὶς τροφὴν καὶ νερό. Εἰς τὰς κορυφὰς τῶν "Ανδεων ζῇ τὸ μέγιστον τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν, ὁ κόνδωρ, τρεφόμενος μὲ πτώματα ζῷων. "Ο κύριος πλοῦτος τοῦ δροπεδίου καὶ ἐν γένει τῶν "Ανδεων ἔγκειται εἰς τὰ δρυχεῖα ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ.

β) *"Η παραλία τοῦ Εἰρηνικοῦ κατακλύζεται κατὰ μέγιστον μέρος ὑπὸ ψυχροῦ θαλασσίου ύδρευματος.* Ἐκ τούτου τὰ νέφη, τὰ δύποια ἐκ τοῦ ὥκεανος ἔρχονται πλήρη οὐδρατμῶν, πρὶν φθάσουν εἰς τὴν Ἑγράν, ρίπτουν τὴν βροχήν των. "Οθεν αἱ δυτικαὶ κλιτύες τῶν "Ανδεων, εἶναι, ὡς καὶ ή ΝΔ παραλία τῆς Ἀφρικῆς, πολὺ ξηραὶ καὶ γυμναῖ. Πλησίον μάλιστα τοῦ τροπικοῦ κύκλου (ἥτοι εἰς τὸ βάρειον μέρος τῆς Χιλῆς) εἰς τοὺς πρόποδας τῆς δρασειρᾶς ἐκτείνεται ἔρημος, τῆς δύποιας τὸ ἔδαφος εἶναι σκεπασμένον μὲ γῆτρον· ἐξ αὐτοῦ παρασκευάζεται πυρτίτις καὶ λίπασμα διὰ τοὺς ἀγρούς. Νοτιώτερον ὅμως τῆς ἔρημου ταύτης, ὡς καὶ βορείως περὶ τὸν Ἰσημερινόν, ἡ παραλία λαμβάνει πλουσίας βροχάς· δθεν τὰ βουνὰ ἐκεῖ εἶναι δασώδη, εἰς δὲ τὰς χαμηλάς γαίας εὐδοκιμεῖ ή γεωργία.

γ) *"Η ἀνατολικὴ πλευρὰ τῶν "Ανδεων ἐν τῇ θερμῇ ζώνῃ λαμβάνει πλουσίας βροχάς διότι κανὲν ὀρειγόν τείχος δὲν περιφράσσει τὴν ἡπειρον ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ οὕτω οἱ θερμοὶ καὶ οὐρανοὶ ἀνεμοὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ δύνανται οὐκέτι φθάνουν μέχρι τῶν προπόδων τῶν "Αν-*

Εἰκ. 99. Χάρτης βροχῶν τῆς Νοτίας Αμερικῆς.

δεων. Ἐκ τούτου ἡ πλευρὰ αὗτη καλύπτεται μὲ πανάρχαια δάση, τὰ δποὶα παρέχουν καυτοσύνη, βαφικὰ ξύλα καὶ φλοιὸν κιγχώνης, ἐκ τοῦ δποίου παρασκευάζεται ἡ κινήη. Εἰς αὐτὴν δ' ἔχουν τὰς πηγάς των μεγάλοι ποταμοὶ (³Αμαζόνιος).

Πληθυσμός. Πολιτικὴ κατάστασις.

Εὐθὺς ὡς ὁ Κολόμβος ἐπεσκέψθη τὴν ³Αμερικήν, ἐγνώσθη εἰς τὴν Εὐρώπην, δτι χρυσὸς καὶ ἀργυρος εὑρίσκονται εἰς αὐτὴν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὴν ⁴Ισπανίαν ἐξεκίνησαν πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου. Οὗτοι εὔρον τοὺς περισσοτέρους τῶν κατοίκων ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει, ἀλλ' οἱ ⁵Ινκας εἰς τὸ κεντρικὸν μέρος τῶν ⁶Ανδεων (ὅπου σήμερον τὸ Περού) εἶχον στοιχεῖα πολιτισμοῦ· ὕφαινον ὑφάσματα, κατεσκεύαζον πήλινα ἀγγεῖα, ἔκαμναν ὄραίους δρόμους καὶ ἔζων εἰς καλῶς συντεταγμένην πολιτείαν. Οἱ Ισπανοί, μετὰ ἀγριον πόλεμον, ὑπέταξαν αὐτοὺς καὶ κατέστρεψαν τὸ μέγα κράτος των. Εἰς τὰ βόρεια, θερμὰ μέρη κατοικοῦν καὶ σήμερον περισσότεροι ⁷Ινδιάνοι καὶ μιγάδες, εἰς τὰ νότια μέρη πολλοὶ μεταναστεύσαντες Εὐρωπαῖοι. ⁸Απὸ 100 ὅμως ἐτῶν οἱ κάτοικοι ἀνέτρεψαν τὴν ⁹Ισπανικὴν διοίκησιν καὶ ἔδρυσαν δημοκρατίας, εἰς τὰς δποίας καὶ σήμερον ἀκόμη δμιλεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ¹⁰Ισπανικὴ γλώσσα καὶ πρεσβεύεται τὸ καθολικὸν δόγμα (Εἰκ. 102).

Αἱ Πολιτεῖαι τῶν ¹¹Ανδεων εἰναι:

1) ἡ **Κολομβία** (7,5 ἑκατ. κατ.) μὲ πρωτεύουσαν τὴν **Βογοτά** (120). αὗτη παράγει κυρίως καφέν.

2) ὁ **Εκουαδώρ** (τ. ἔ. ¹²Ισημερινὸς 1,8 ἑκατ.) μὲ πρωτεύουσαν τὸ **Κίτο** (80). παράγει κυρίως κακά.

3) τὸ **Περού** (3^{1/2} φορᾶς μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν χερσόνησον τοῦ Αἴμου μὲ 6 ἑκατ. κατ.) ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ δροπεδίου· ζάχαρις, βαμβάκι, ἔρια καὶ ἀργυρος εἶναι τὰ κύρια προϊόντα, ὡς καὶ φλοιὸς κιγχώνης πρωτεύουσα **Λίμα** (180).

4) ἡ μεσόγειος **Βολιβία** (3 ἑκατ. κατ.) διὰ τὴν ὑψηλήν της θέσιν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ Θιβέτ· ἔχει πλουσιώτατα ἀργυρωρυχεῖα καὶ ἀνεπτυγμένην κτηνοτροφίαν· μεγαλυτέρα πόλις ἡ **Πάτα** (150).

5) ἡ **Χιλή** (4 ἑκ. κατ.) καταλαμβάνει δλόκληρον τὴν νοτίως τοῦ Περού παραλιακὴν ζώνην, ἔξαγει δὲ δημητριακά, δρόρας, χαλκὸν καὶ χρυσόν, ἀλλ' ὁ κύριος πλοῦτος τῆς Χιλῆς εἶναι τὸ νιτρικὸν ἀλας καὶ ὁ βόραξ. ¹³Η Χιλὴ εἶναι ἐκ τῶν πυκνῶν ἀποι-

κισμένων καὶ προηγμένων χωρῶν. Ἡ πρωτ. Σαντιάγον (500) ἔχει δύραίας δύοις καὶ κήπους. Ἀπὸ τὸ ἐπίνειον Βαλπαραΐζο (190, τ. ἔ. κοιλάς παραδείσου) σιδηρόδρομος διατέμνει ἐγκαρσίως τὰς Ἀνδεις εἰς Ὁψος 3200 μ. διευθυνόμενος πρὸς τὸ Βουένος Ἀύρες.

2. Αἱ ἀνατολικαὶ ὁρειναὶ χῶραι καὶ τὸ κεντρικὸν βαθύπεδον.

1. Ἡ ὁρεινὴ χώρα τῆς Γουαϊάνας (θέσις;) ἔχει ὑγρὸν καὶ θερμὸν κλῖμα. Τὰ βουνὰ αὐτῆς ἔχουν τὸ Ὁψος τῆς ιδικῆς μας Πίνδου καὶ εἶναι δασώδη: εἰς τὰς κοιλάδας των, ὅπως καὶ εἰς τὴν χαμηλὴν καὶ ἐλώδη παραλίαν, καλλιεργοῦνται: ἡ καφέα, τὸ κακαόδενδρον καὶ τὸ ζαχαροκάλαμον. Ποιος ποταμὸς πηγάζει ἀπὸ τὰ βουνὰ αὐτὰ καὶ τί σχηματίζει εἰς τὰς ἐκβολάς του;

2. Ἡ ὁρεινὴ χώρα τῆς Βραζιλίας παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀτλαντικοῦ φθάνει τὸ Ὁψος τοῦ Ὀλύμπου, πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ ὅλον γένεν ταπεινοῦται. Ἡ πρὸς τὴν θάλασσαν ἐστραμμένη πλευρὰ διὰ τῶν ΝΑ ἐτησίων ἀνέμων λαμβάνει πολλὰς βροχὰς καὶ εἶναι διὰ τοῦτο πλουσία εἰς πηγὰς καὶ εἰς δάση. Ταῦτα παρέχουν πολύτιμα ξύλα καὶ καουτσούκ, ἀλλὰ μεγάλαι ἐκτάσεις ἔχουν μετατραπῆ ὑπὸ τῶν ἀποίκων εἰς καλλιεργήσιμον γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας φυτεύεται ἡ καφέα, δὲ καπνός, τὸ βαμβάκι καὶ τὸ ζαχαροκάλαμον. Νοτίως τοῦ τροπικοῦ κύκλου τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ καλλιέργεια τῶν δημητριακῶν. Τὰ ἐνδότερα δύματα τῆς χώρας

Εἰκ. 100. Οἰκονομικὸς χάρτης τῆς Νοτίας Αμερικῆς.

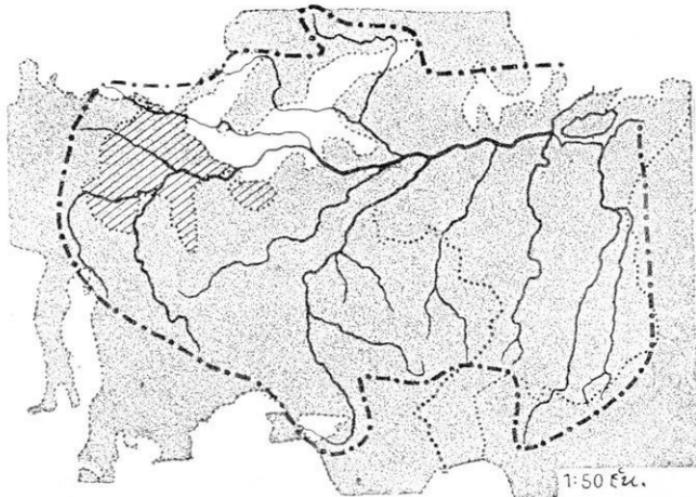
είναι πτωχά εις βροχάς (διατί;) καὶ διὰ τοῦτο κατέχονται ἀπὸ στέππας, εἰς τὰς δύοις διαμένουν φυλαῖς τινες θιαγενῶν. Ὅτι εἰς τὰ πλούσια προϊόντα τῆς δρεινῆς ταύτης χώρας προσθέσωμεν καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς εἰς σίδηρον, ἀδάμαντας καὶ χρυσόν, ἐννοοῦμεν ποίαν θέσιν κατέχει αὕτη ἐν τῷ παγκοσμίῳ ἐμπορίῳ. Εἶναι γὰρ πρώτη εἰς παραγωγὴν καστισούν καὶ καφὲ χώρα τῆς Γῆς, παράγουσα 70%, τοῦ καφέ, ὁ δρόποιος ἔξοδεύεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ θάμνος τῆς καφέας μετεφυτεύθη εἰς Βραζιλίαν τὸ πρῶτον τὸ 1723 (ποῦ εἴναι γὰρ οἱ ιδιαιτέρα τῆς πατρίς;)

3. Τὸ βαθύπεδον ἔκτείνεται εἰς τὰς λεκάνας τῶν τριῶν μεγάλων ποταμῶν. Ὅτι μὲ δρασικὸν ὄνομα λέγομεν στέππην (μὲ οὐγγρικὸν πούστα, μὲ γαλλικὸν πραιρί, μὲ ισπανικὸν σαβάννα) τὸ αὐτὸ μὲ πορτογαλλικὸν ὄνομα λέγεται λάνος, μὲ ίνδιανικὸν παμπάς. Ἡ πεδιάς τοῦ Ὀρινόκου λέγεται λάνος, ὡς δὲ τοῦ Λά-Πλάτα παμπάς* εἴναι δηλαδὴ ἀδενδροι πεδιάδες, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ἀρκετὰς βροχάς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν δένδρων. Τούναντίον αἱ πεδιάδες τοῦ Ἀμαζονίου εἴναι δασώδεις καὶ λέγονται σελβᾶς (ἐκ τοῦ λατιν. silva=δάσος).

α) Αἱ λάνοις κατέχουν ἔκτασιν 1%, φοράν μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν Ἐλληνικὴν χερσάνησον, ὡς δὲ ὁρινόκος, ὁ δρόποιος τὰς διαρρέει, εἴναι δλίγον τι μικρότερος ἀπὸ τὸν Δούναβιν. Εἰς αὐτὰς διακρίνομεν καὶ ἔτος μίαν ὑγράν καὶ μίαν ἔηράν ἐποχήν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν αἱ λάνοις δύοις ἀπέραντον λίμνην. Ὅταν τὰ νερά ἀποσυρθοῦν, ἡ χώρα μεταβάλλεται εὐθὺς εἰς «θάλασσαν χόρτου», ὡς δρόποια παρέχει βοσκὴν εἰς χιλιάδας βιῶν καὶ ἵππων. Ἄλλο ὅπο τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἥλιακου καύσωνος τὰ χόρτα ἐντὸς δλίγου ἔηραίνονται καὶ αἱ ἀγέλαι τῶν κτηγῶν τρέπονται πάλιν πρὸς τοὺς λόφους.

β) Αἱ σελβᾶς εἴναι περίου ἐπταπλάσιαι ἀπὸ τὴν Ἐλληνικὴν χερσάνησον καὶ λαμβάνουν καθ' ὅλον τὸ ἔτος πλουσίας βροχάς. Ὁ Ἀμαζόνιος, δρόποιος δέει διὸ αὐτῶν, σχηματίζει μὲ τοὺς πολλοὺς παραποτάμους του τὸ μεγαλύτερον ποτάμιον σύστημα τοῦ κόσμου. (Σύγκρινε τὸ ποτάμιον σύστημα τοῦ Ἀμαζονίου μὲ τὸν ἔκτασιν ἐν Εὐρώπῃ). Εἴναι δὲ πολυύδροτατος ποταμὸς τῆς γῆς. «Ολοι δημοσιοὶ ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης δὲν χύνουν εἰς τὴν θάλασσαν τόσα οὐδατα, οὐδακαὶ μόνος! Εἴναι δὲ τόσον

εύρυς καὶ βαθύς, ὥστε καὶ μεγάλα ἀτιμόπλοια ἀνέρχονται αὐτὸν μέχρι τῶν προπόδων τῶν Ἀγδεων. Μεγάλαι ἐκτάσεις τῶν σεληνίδες εἶναι πάντοτε ἐλώδεις. Θερμότης καὶ ὑγρασία ἔχουν προκαλέσει πλουσιωτάτην βλάστησιν, ἐκ τῆς δποίας ή διείσδυσις εἰς τὸ δάσος εἶναι δυσχερεστάτη. Ἱαγούχροι, ἄρκτοι, πίθηκοι, βόαι, παπαγάλοι διαιτῶνται εἰς αὐτά. Βάρκες ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀπο-

Εἰκ. 101. Σύγκρισις τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀμαζονίου πρὸς τὴν Εὐρώπην.

τελοῦν τὰ μόνα μέσα συγκοινωνίας τῶν διλίγων Ἰνδιάνων τοῦ δάσους. Ἀπὸ τὰ δένδρα τοῦ δάσους συλλέγεται καυτσούν καὶ πολύτιμος ξυλεία. Ταῦτα ἐξάγονται διὰ τοῦ λιμένος **Παρά** καὶ τῆς παραποταμίας **Μανάος**, μέχρι τῆς δποίας τὰ ὑπερωκεάνεια εἰσπλέουν τὸν ποταμόν.

γ) Αἱ παμπὰς διαρρέονται ὑπὸ τοῦ **Παράνα**, ὁ δποῖος μετὰ τοῦ **Οὐραγουάνη** σχηματίζει χοανοειδὲς στόμιον, φέρον τὸ ὄνομα **Ρío δὲ λὰ Πλάτα**. Ἐπειδὴ εἰς τὰς εὐκράτους ζώνας γενικῶς οἱ ἄνεμοι πνέουν ἐκ δυσμῶν (εἰς τὴν θερμὴν ζώνην πνέουν ἐξ ἀνατολῶν) η̄ χώρα ἀνατολικῶς τῶν Ἀγδεων εἶγαται, ὡς καὶ αἱ λάγος, ἄδεινδροι στέπαι (παμπάς), αἱ δποίαι χρησιμεύουν εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Ὁθεν ὁ πλοῦτος τῆς χώρας ταύτης ἔγκειται εἰς τὰς ἀγέλας· αὗται τὸ 1930 ἡρίθμουν ἐν συνόλῳ 32 ἑκατ. βόας, 10 ἑκατ. ἵππους, 1 ἑκατ. ἡμιόνους καὶ ὅνους, 3 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. χοίρους, 5 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. αἴγας καὶ 45 ἑκατ. πρόδατα· $\frac{1}{4}$ περίπου ἀπὸ

Eἰκ. 102. Χάρτης πολιτικὸς τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς.

τὰ μαλλιά, τὰ ὄποια κατὸς ἔτος ἐξοδεύονται εἰς ὅλον τὸν κόσμον, προέρχονται ἀπὸ τὴν χώραν αὐτήν. Ζῷα ζωντανά, κρέατα παγωμένα εἰς ψυγεῖα, ζωμοὶ βοῦνοι κρέατος συμπεψυκνωμένοι, λίπη, δέρματα ἐξήγονται κατὰ μεγάλας ποσότητας εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τῶν λιμένων τοῦ Λά-Πλάτα καὶ προπάντων διὰ τοῦ Βουένος Ἀὔρες. Μεταξὺ τοῦ κάτω ρέου τοῦ Παράνα καὶ τῶν Ἀνδεων τὸ ἔδαφος εἰναι ἀργιλώδες καὶ διὰ τοῦτο καλλιεργεῖται σιτάρι, λινάρι, βρίζα καὶ ἀραβίσιτος παράγονται ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ. Νοτίως τῶν παμπάς ἀρχονται αἱ ἔηραὶ καὶ ἄγονοι στέπαις τῆς Παταγονίας, αἱ δποῖαι μόνον ὑπὸ Ἰνδιάνων κατοικοῦνται.

4. Κάτοικοι. Πολιτικὴ διαιρεσίς.

“Οπως εἰς τὰς χώρας τῶν Ἀνδεων, οὕτω καὶ εἰς τὸ βαθύπεδον τοῦ Λά-Πλάτα ἐγκατεστάθησαν Ἰσπανοί. Ἀλλὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς ἀποικίσθη ὑπὸ Πορτογάλλων, τῶν δποίων οἱ ἀπόγονοι ζοῦν εἰς τὴν Βραζιλίαν, δημιούντες τὴν Πορτογαλλικὴν γλώσσαν. Σήμερον μόνον ἡ δρεινὴ χώρα τῆς Γουαύάνας εὑρίσκεται εἰς τὴν κατοχὴν ἔνων Εὐρωπαϊκῶν δυναμέων (Ἀγγλίας, Ὁλλανδίας καὶ Γαλλίας). Ὁλη ἡ ἀλληληγορία, ἐλευθερωθεῖσα, ἀπετέλεσε τὰς ἐξῆς δημοκρατίας:

1. Ἡ **Βενεζουέλα** (τ. ἔ. Μικρὰ Βενετία, δημοκρατεῖσα οὕτω διὰ τὰς ἐν τῇ παραλίᾳ πασσάλωντίστους οἰκίας, 3 ἑκατ. κατ.), ἡ πατρὶς τοῦ καπνοῦ. Αὕτη καταλαμβάνει τὰ δυτικὰ τοῦ δροπεδίου, τῆς Γουαύάνας καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν λάνος. Πρωτεύουσα ἡ **Καράκας** (70). Ἐξάγει κυρίως καφέν καὶ κακάο.

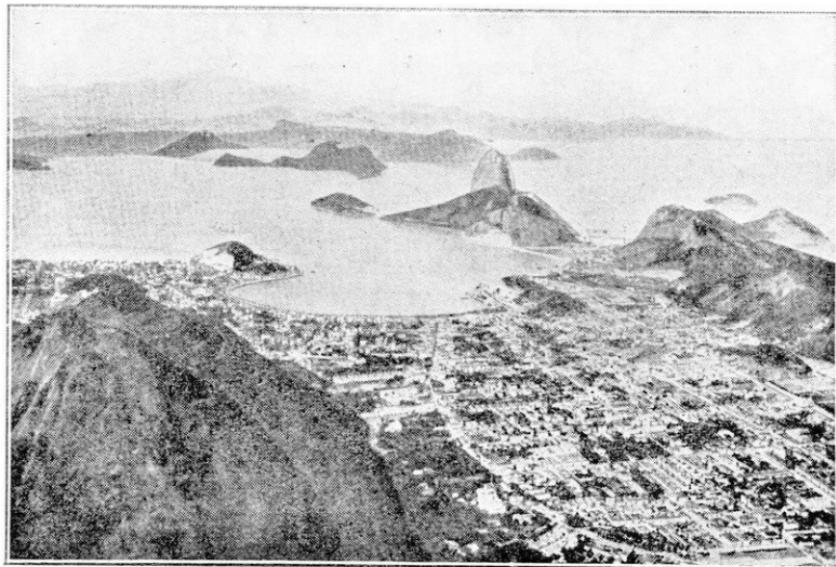
2. Ἡ **Βραζιλία** (ἴση μὲ τὸν κορμὸν τῆς Εὐρώπης μετὰ τῆς Σκανδιναβίας, 40 ἑκατ. κατ.) περιλαμβάνει τὴν ΝΑ δρεινὴν χώραν καὶ τὸ βαθύπεδον τοῦ Ἀμαζονίου. Ἡ πρωτεύουσα **Ρίον** Ἰανέτον (1,5 ἑκ. κατ.) μετὰ θυμικτῶν φυτικοῦ λιμένος καὶ τὸ Σάντον (100) εἶναι λιμένες ἐξαγωγῆς καφέ ἡ **Βαχία** (280) καὶ τὸ **Περοναμπούκον** (250) λιμένες ἐξαγωγῆς ζαχάρεως καὶ καπνοῦ, ἡ **Παρά** (240) λιμήν ἐξαγωγῆς καουτσούν. Εἰς τὰ νότια τῆς Βραζιλίας εἶναι ἐγκατεστημένοι πολλοὶ Ἰταλοί, Πορτογάλλοι, Ισπανοί καὶ Γερμανοί.

3. Ἡ **Παραγουάνη** (1 ἑκ. κατ.) μὲ τὴν Ἀσσομψιδὸν (75, τ. ἔ. Ἀνάληψιν) κείται μεταξὺ τοῦ κάτω ρέου τοῦ Παραγουάνη καὶ τοῦ Παράνα.

4. Ἡ **Οὐραγουάη** (2 ἑκ. κατ.) ἐκτείνεται μεταξὺ τοῦ κάτω

ρίου τοῦ Οὐραγουάη καὶ τοῦ ωκεανοῦ. Εἶναι χώρα τῆς κτηγοτροφίας, ἔξαγουσα κυρίως κρέατα, ἔρια καὶ δέρματα. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν **Μοντεβίδεο** (τ. ἔ. τὸ βουνὸ ποὺ βλέπω, 430) εἶναι ἐγκατεστημένοι πολλοὶ Ἰταλοί.

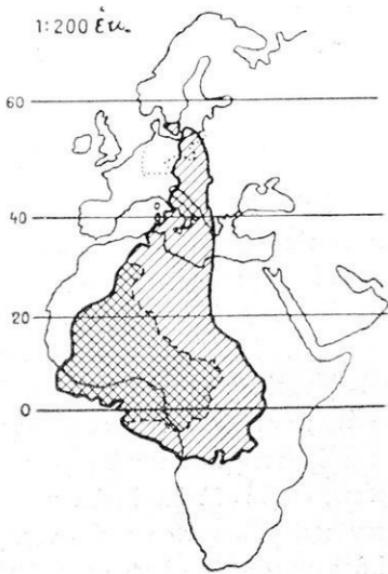
5. Ἡ **Αργεντινὴ** (τ. ἔ. χώρα τοῦ ἀργύρου, ἔξαπλασία ἀπὸ τὴν Ἐλληνικὴν χερσόνησον, 11¹/₂ ἑκ. κατ.) περιλαμβάνει τὰς πάμπας τοῦ Παράνα, αἱ ὅποιαι μεταμορφώνονται δὲν εἰς

Εἰκ. 103. Ὁ λιμὴν τοῦ Ρίον Ἰανεῖον.

ἄγρούς, καὶ τὰς στέππας τῆς Παταγονίας. Ἡ πρωτεύουσα **Βουένος Αὔρες** (=Καλὸς ἀέρας, 2,1 ἑκ. κατ.) εἶναι ἡ μεγαλυτέρα πόλις τῆς Νοτίας Αμερικῆς καὶ μέγα κέντρον ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Συνδέεται δὲ σιδηροδρομικῶς μὲ τὸ Βαλπαραϊζον τῆς Χιλῆς. Ἡ Ἀργεντινὴ εὑρίσκεται εἰς στενὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπιτελεῖ ταχείας προσόδους. Εἰς αὐτὴν ἀνήκει καὶ μέρος τῆς **Γῆς τοῦ Πυρός**: ταύτης τὸ δημοκα προσέρχεται ἀπὸ τὸν ἀνακαλύψαντα αὐτὴν Μαγελάν, ὁ δοποῖος διερχόμενος τὸ 1520 ἀπὸ τὸν πορθμὸν ἐκείνον ἔδιεπε κατὰ τὴν γύντα συγκὰς πυράς. Αὕται διατηροῦνται ἀσθεστοί οὐ ποτὲ ιθαγενῶν, ἐπειδὴ ἔνεκα τῆς ὑγρασίας τοῦ ἀέρος εἶναι δύσκολον εἰς αὐτοὺς νὰ ἀναγεώγουν τὸ πῦρ διὰ τῆς τριθῆς ἔηρῶν ξύλων.

Ασκήσεις. 1. Ὁνόμασε τὰ κράτη τῆς νοτίας Ἀμερικῆς ὅσα κεῖνται α) ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Ἀτλαντικοῦ β) ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Εἰρηνικοῦ ὥκεανου καὶ γ) ὅσα δὲν ἔχουν διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν, μὲ τὰς πρωτευούσας των. 2. Κατάταξε τὰ κράτη ταῦτα (κατὰ τὸν ἐν τέλει τοῦ βιβλίου πίνακα) α) ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεώς των, β) ἀναλόγως τῆς πυκνότητος τοῦ πληθυσμοῦ των. 3. Ποῦ θὰ ἔκειτο τὸ μᾶλλον ἀπομακρυσμένον ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ σημεῖον τῆς Βραζιλίας, ἂν ἀντεστρέφομεν τὴν νοτίαν Ἀμερικὴν ἐπὶ τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου; Ποία ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀπὸ Β πρὸς Ν ἐκτασίς τῆς Νοτ. Ἀμερικῆς; (εἰκ. 104). 4. Ποῖα μέρη τῆς Νοτ. Ἀμερικῆς ἀντιστοιχοῦν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀπόστασιν πρὸς τὰς Μεσόγειακὰς χώρας; 5. Ποῖα προϊόντα ἔξαγονται κατ' ἔξοχὴν ἀπὸ τὸ Ρίον Ιανεῖον, ποῖα ἀπὸ τὸ Βονέρος Αὔρες καὶ ποῖα ἀπὸ τὸ Βαλπαραϊζό; 6. Περίγραψε τὸ ταξίδι ἐνὸς σάκκου καφὲ ἀπὸ τὸ Σάντος μέχρι Πειραιῶς.

Εἰκ. 104.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Βορεία Ἀμερικὴ 22 ἑκ. τ. χλμ.

167 ἑκ. κατ.

Νοτία Ἀμερικὴ 18 ἑκ. τ. χλμ.

81 ἑκ. κατ.

Εὐρώπη: 11 ἑκατ. τ. χλμ.

492 ἑκατ. κατοίκων

1. Ὁνομα.

Τὴν Ἀμερικὴν, ὡς εἶδομεν, ἀγενάλυψε τὸ 1492 ὁ Χριστόφορος Κολόμβος, προσεγγίσας τὸ πρῶτον εἰς τὰς Βαχαμικὰς νή-

σους. Ἄλλος δὲ ἀνακαλυφθείσας ἡ πειρος δὲν ὠνομάζεται ἐξ αὐτοῦ, ἀλλοὶ ἐκ τοῦ Ιταλοῦ Ἀμερίκου Βεσπούκη, δός ποιοῖς λαθῶν μέρος μετὰ τοῦ Κολόμβου εἰς πολλὰ ταξιδία ἀπέστειλε διεξοδικάς περιγραφάς αὐτῶν εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὸ δημοτικό του μεγάλου θαλασσοπόρου ἔλασθεν ἡ περισχή τῶν ἐκβολῶν του Ὁρινόκου, τὴν ὁποίαν οὕτος ἀνεκάλυψε κατὰ τὸ τρίτον του ταξιδίου, ἡ Κολομβία.

2. Σύστασις τῆς ἡπείρου καὶ κάθετος διαμελισμός.

Ἡ δυτικὴ ἡπείρος ἡ δέ Νέος Κόσμος, ώς ἀποκαλούμενη τὴν Ἀμερικὴν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν ἡπειραν ἢ τὸν Ἀρχαῖον Κόσμον, ἀποτελεῖται ἐκ δύο μεγίστων τμημάτων, τὰ ὅποια χωρίζει ἀπὸ ἄλληλων, ώς ἀλλη Μεσόγειος θάλασσα, δέ μέγας Μεξικανικὸς κόλπος. Ταῦτα κατὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας, τὸ κλῖμα, τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας καὶ τὸν πολιτισμὸν διαφέρουν πολὺ μεταξύ των. Διὰ τοῦτο τινες διακρίνουν αὐτὰ ώς δύο χωριστὰς ἡπείρους. Κατὰ τὸ σχῆμα δύμως καὶ τὸν διαμελισμὸν ἡ βορεία καὶ ἡ νοτία Ἀμερικὴ παρουσιάζουν μεγάλην διμοιρίητα. Εἰς ἀμφοτέρους ἑκτείνονται κατὰ μῆκος μὲν τῆς δυτικῆς ἀκτῆς γιγάντειαι δροστοιχίαι, κατὰ μῆκος δὲ τῆς ἀνατολικῆς ζώνης μετρίων δρέων, εὐρέα δὲ βαθύπεδα κατέχουν τὸ μέσον τόσον του βορείου, θερινού καὶ τοῦ νοτίου τμήματος. Τέλος εἰς ἀμφότερα τὰ τμήματα αἱ δροστοιχίαι δὲν ἔχουν τὴν διεύθυνσιν τῶν παραλλήλων κύκλων, ώς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ, ἀλλὰ τὴν τῶν μεσημβρινῶν. Ὅπως δὲ τὸ κράσπεδον τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας, οὕτω καὶ αἱ ἔξωτερες καὶ δροστοιχίαι τῶν Κορδιλλέρων φέρουν πολυάριθμα ἥφατεια, τὰ ὅποια ὑψοῦνται καθ' ὅμαδας καὶ ἀποτελοῦν τὰ μέγιστα ὅρη τῆς ἡπείρου.

3. Κλῖμα. Φυτὰ καὶ ζῶα τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ ἐπέκτασις τῆς δυτικῆς ἡπείρου ἀπὸ τῶν βορείων πολικῶν χωρῶν μέχρι σχεδὸν τῆς Ἀνταρκτίδος ἔχει ώς ἀποτέλεσμα ὅτι ὅλαις αἱ κλιματολογικαὶ ζῶναι ἀπαντῶνται εἰς αὐτήν. Ἀπὸ ἀπόψεως κλίματος ἡ νοτία Ἀμερικὴ ἔχει εὐνοϊκωτέραν θέσιν ἀπὸ τὴν βορείαν, ἐπειδὴ μεγαλύτερα τμήματα αὐτῆς κείνται ἐν τῇ τροπικῇ καὶ τῇ εὐκράτῳ ζώνῃ. Διὰ τοῦτο ἡ μὲν βορεία Ἀμερικὴ ἔχει ἡπειρωτικόν, ἡ δὲ νοτία τροπικόν καὶ ὠκεάνειον κλίμα. Ὁρισεις κατὰ τὸν χάρτην τῶν βροχῶν τῆς Ἀμερικῆς τίνα τμήματα αὐτῆς ἔχουν πλουσίας βροχάς καὶ τίνα μετρίας. Ἐξήγγειλε τὰς αἰτίας τούτου.

Βροχαὶ καὶ θερμότης ἐπιδροῦν εἰς τὴν βλάστησιν τῶν φυτῶν.
"Ολαι αἱ ζῶνται βλαστήσεως, αἱ ἀπαντῶσαι ἐπὶ τῆς γῆς, παρουσίᾳ συνταῖται εἰς τὴν δυτικὴν ἥπειρον, ἀπὸ τῆς πενιχρᾶς τούντρας τοῦ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῆς στέπης τῆς Παταγονίας μέχρι τῶν παρθένων δασῶν τῆς εὐρείας λεκάνης τοῦ Ἀμαζονίου, ἢ ἀπὸ τῶν ἐλαωδῶν ἀκτῶν τῆς Φλωρίδος μέχρι τῶν ὑψηλῶν στεππῶν τῆς «Μεγάλης λεκάνης» καὶ τῶν παγωμένων ἐρήμων τῆς Ἀλάσκας.

Καὶ περὶ τῶν ζώων τῆς Ἀμερικῆς ισχύει διτελεῖ περὶ τῶν φυτῶν. Ὁλίγα μόνον ἔξι αὐτῶν ἔνεκλιματίσθησαν ἐν τῇ Εὔρωπῃ. Ὡς δῷρα τοῦ Νέου κόσμου πρὸς τὸν Παλαιὸν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν: δὲ ἀραδόσιτος, τὰ γεώμηλα, δὲ καπνός, ώς καὶ μέγα πλῆθος προσοδοφόρων δένδρων. Ἐκ τῶν κατοικιδίων ζώων μικρούν δὲ ἵδιανος (γάλος) εἶναι ἀμερικανικῆς προελεύσεως. Τούναντίον δλα σχεδὸν τὰ χρήσιμα φυτὰ καὶ τὰ οἰκιακὰ ζῷα τοῦ ἀρχαίου κόσμου εἰσήχθησαν εἰς τὴν Ἀμερικήν.

4. Πληθυσμός.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Κολόμβου ἡ δυτικὴ ἥπειρος κατεῳκεῖτο μέχρι τοῦ βορειοτάτου αὐτῆς ἄκρου ὅποι μιᾶς ἔνιαίας φυλῆς, τὴν ὅποιαν, ώς εἰπομεν, δὲ Κολόμβος ἐθεώρει καὶ ἐκάλει «Ἴνδιάνους». Αὕτη, ώς φαίνεται, εἰς προϊστορικούς χρόνους μετηγάστευσεν ἐκ τῆς βορείας Ἀσίας διὰ τοῦ Βεριγγείου πορθμοῦ καὶ ἔκηπλωθη καθ' ὅλην τὴν ἥπειρον. Διακρίνεται ἀπὸ τὸ κιτρινόφαιον ἢ χαλκόχρουν χρῶμα, ἀπὸ τὴν μαύρην κόμην μὲ τὰς χονδρὰς καὶ σκληρὰς τρίχας, τὴν μεγάλην κυρτὴν μύτην. Διαφέρουν ὅμως οἱ Ἰνδιάνοι μεταξύ των κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ. Κατώτερα ἴστανται οἱ κάτοικοι τῶν παρθένων δασῶν, ὅπου ἡ ἀριθμοία καὶ εὐκολία τῆς ἔξευρέσεως τροφῆς ἀποκοινίζει τὸν ἀνθρωπὸν καὶ τὸν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ ἀγαθὰ τῆς κανονισμένης ἐργασίας: ἀνωτέραν βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ κατέχουν οἱ κάτοικοι τῶν τραχέων καὶ ἀδένδρων δροπεδίων τῶν Ἀνδεων, εἰς τὰ δυοῖα δὲ ἀνθρωπος μόνον διεπιπόντος ἐπιμελείας καὶ τεχνητῆς ἀρδεύσεως δύναται νὰ πορισθῇ τὰ μέσα τῆς διατροφῆς καὶ τῆς ἐνδύσεώς του.

Εἰς τὴν γοτίαν Ἀμερικὴν οἱ Ἰνδιάνοι διετηρήθησαν ἐν μεγαλυτέρῳ ἀριθμῷ. Εἰς τὰς τροπικὰς χώρας παρὰ τὴν Ἀγατολ. ἀκτὴν ἐπικρατοῦν οἱ ἄλλοτε ώς δούλοι ἐκ τῆς Ἀφρικῆς μετακομισθέντες Νέγροι, εἰς τὴν βορείαν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν εὔκρα-

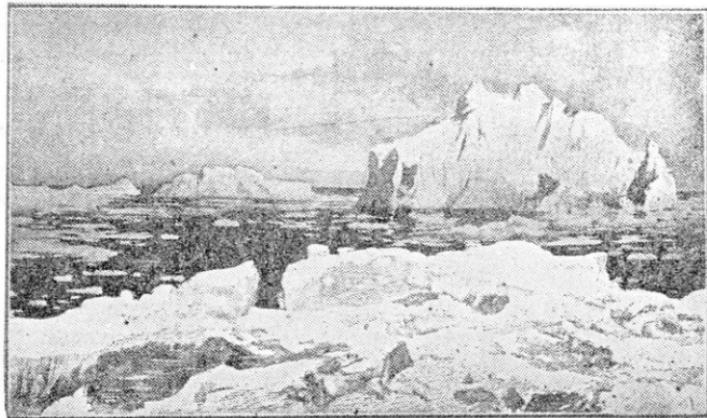
τον ζώνην τῆς Νοτίας οἱ μεταναστεύσαντες Εύρωπαιοι. Ἡ ἀνάμειξις τῆς λευκῆς φυλῆς μετὰ ὸγδιάνων καὶ Νέγρων εἰς τὴν Νοτίαν Ἀμερικὴν ἐπροχώρησεν δύον πουθενά ἀλλοῦ.

5. Πολιτικὴ διαιρεσίς. Ἀπὸ τὸ μέγα ἀποικιακὸν κράτος τῶν Ισπανῶν, τὸ ὅποιον διετηρήθη μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19 αἰῶνος, προέκυψαν εἰς τὴν νοτίαν Ἀμερικὴν ἐννέα αὐτοτελεῖς δημοκρατίαι, ἀπὸ τὸ κράτος τῶν Πορτογάλων μία πολιτεία, ἡ τῆς Βραζιλίας. Αἱ σταθερώτεραι ἐκ τῶν πολιτειῶν τούτων εἶναι αἱ πρὸς νότον κείμεναι Ἀργεντινὴ καὶ Χιλή, δπου ἀκμάζει ἡ γεωργία. Εἰς τὴν βορείαν Ἀμερικὴν, δπου ἐπεκράτησεν ἡ ἀγγλικὴ φυλὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ γλώσσα, προήχθη ἡ Ἐνωσίς τῶν Πολιτειῶν αὐτῆς διὰ τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν εἰς μεγίστην δύναμιν.

ΑΙ ΠΟΛΙΚΑΙ ΧΩΡΑΙ

1. Ἡ Αρκτίς.

Βορείως τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν πολλαὶ νῆσοι. Αὗται κείναι ἐντὸς τοῦ πολικοῦ κύκλου καὶ εἶναι κατὰ μέγα μέρος σκεπα-

Εἰκ. 105. Ἡ βορεία θάλασσα εἶναι πλήρης ἐπιπλεόντων πάγων.

σμέναι μὲ πάγους. Γύρω των, εἰς τὴν θάλασσαν, καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐπιπλέουν ἀναρίθμητα βουνά πάγου, τὰ ὅποια λαμποκοποῦν εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ήλιου. Τὰς βορείας αὐτὰς πολικὰς νήσους

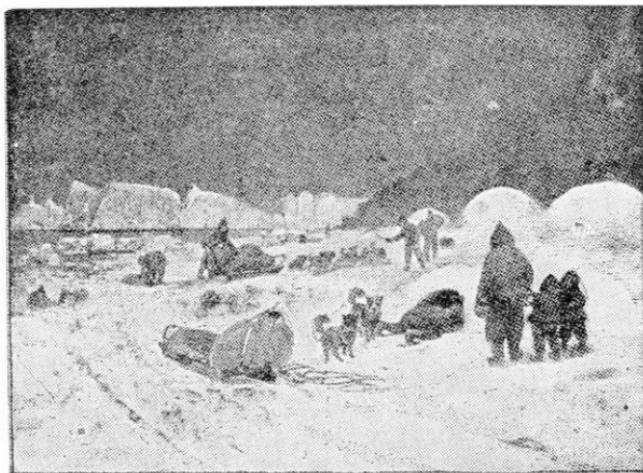
δνομάζομεν **ἀρκτικάς**, δληγ. ὅτι τὴν περὶ τὸν βόρειον Πόλον περιοχὴν **Ἄρκτιδα** ἀπὸ τὸ σημεῖον τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Μεγάλης Ἀρκτοῦ, ἡ ὁποίᾳ φαίνεται πρὸς βορρᾶν.

Εἰς τὴν ἔξερεύνησιν τοῦ Πόλου ἀφέρωσαν ἔτη τῆς ζωῆς των πολλοὶ ἐπιφανεῖς ἄνδρες. Ἰδίᾳ περίφημοι εἰναι τὸ ταξίδιον τοῦ Νορβηγοῦ Νάνσεγ, δ ὁποῖος μὲ ἔν πλοιον ἐπεχείρησε νὰ πλεύσῃ ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τοῦ ωκεανοῦ εἰς τὴν ἄλλην· καὶ ὑπερέδη μὲν τὴν 86°, ἀλλὰ τὸ πλοιόν του ἐγεσφηγώθη εἰς τοὺς πάγους. Ἀκόμη βορειότερον ἐπροχώρησεν δ Ἀμερικανὸς Πῆρο, δ ὁποῖος μὲ ἔλκηθρα ἀπὸ τὴν Γροιλλανδίαν κατώρθωσε τὴν 6 Ἀπριλίου 1909 νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Πόλον. Τὸ 1925 μὲ ἀερόπλοιον δ Νορβηγὸς Ἀμοῦνδσεν μὲ ἀλλους ἐρευνητὰς ἐπέταξεν ἀπὸ τὴν Νορβηγίαν εἰς τὴν Ἀλάσκαν ἐπάνω ἀπὸ τὸν Πόλον. Ὅλοι αὗτοὶ μᾶς ἐπεισαν, ὅτι περὶ τὸν Πόλον δὲν ὑπάρχει ξηρά, ἀλλὰ θάλασσα σκεπασμένη μὲ πάγους.

Ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ τὰς ἀρκτικὰς νήσους, ἡ ὁποίᾳ εἶναι συγχρόνως καὶ ἡ μεγίστη νῆσος τῆς γῆς, εἶναι ἡ **Γροιλλανδία** (τετραπλασία ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον). Αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑψηλὸν δροπέδιον (1500—2700 μ.), τὸ ὁποῖον σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου σκεπάζεται μὲ πάγους. Εἰς τὰς κοιλάδας οἱ πάγοι, ἔνεκα τοῦ βάρους των γλιστροῦν σιγά, ἀποτελοῦντες ποταμοὺς πάγου, ἥτοι **παγετῶνας**. Ὅταν οὗτοι φθάσουν εἰς τὴν θάλασσαν, πελώριοι ὅγκοι μὲ τὴν ἐνέργειαν, τῶν ὑδάτων ἀποσπάνται καὶ ἐπιπλέουν ὡς **παγόβουνα**. Ταῦτα, μεταφερόμενα ἀπὸ ἀρκτικὰ ῥεύματα εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὡκεανόν, ἀποτελοῦν μέγαν κίνδυνον εἰς τὴν γαυσιπλοΐαν. Ἡ παραλία τῆς Γροιλλανδίας εἶναι, ὅπως καὶ εἰς τὴν Νορβηγίαν, στενὴ καὶ πλήρης ἀπὸ βαθέα φιόρδ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς νήσου λούεται ἀπὸ κλάδους τοῦ θερμοῦ θαλασσίου ῥεύματος τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἡ δυτικὴ παραλία κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ πάγους· ἐκεῖ τότε ἀναφαίνονται φύκη καὶ βρύα καὶ διὰ τοῦτο ἡ νῆσος ἔλασθε τὸ σημεῖον Γροιλλανδίας τ. ἔ. πρασίνη χώρα. Ἐκεῖ κατοικοῦν οἱ δλίγοι κάτοικοι τῆς νήσου, οἱ **Ἐσκιμώοι**, λαὸς τῆς Μογγολικῆς φυλῆς (14.000).

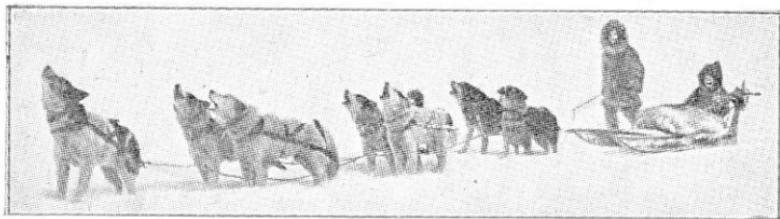
Τὸ ἀφιλόξενὸν τῆς χώρας ἐπιβάλλει εἰς τοὺς **Ἐσκιμώους** νὰ ζοῦν μᾶλλον μὲ τὴν θάλασσαν παρὰ μὲ τὴν ξηράν. Ἡ θάλασσα ἐκεῖ εἶναι γεμάτη φάρια. Προσέτι φάλαιναι, θαλάσσιοι ἵπποι,

φῶκαι, τάρανδοι, λευκαὶ ἄρκτοι, ἀλώπεκες, γῆσσαι καὶ ἄλλα πτηγὰ παρέχουν εἰς αὐτοὺς ὅ, τι χρειάζονται διὸ νὰ ζήσουν. Ἡ ἀνάγκη δὲ τῆς ζωῆς ἔκαμε τοὺς Ἐσκιμώους τολμηροὺς θάλασσινοὺς καὶ ἐπιδεξίους ἀλιεῖς. Ἐχουν κυρίως δύο ἐποχάς: μίαν μακρὰν

Eἰκ. 106. Συνοικισμὸς Ἐσκιμώων.

θερινὴν ήμέραν, ὅτε ὁ ίχλιος εἶναι δρατὸς ἐπὶ 4^{1/2} μῆνας καὶ μίαν μακρὰν χειμερινὴν νύκτα, ὅτε δὲν βλέπουν καθόλου ίχλιον. Μεταξὺ τῶν ἐποχῶν τούτων διπάρχει περίοδος, κατὰ τὴν ὥσποιαν ὁ ίχλιος ἀνατέλλει καθημέραν καὶ δύει. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς

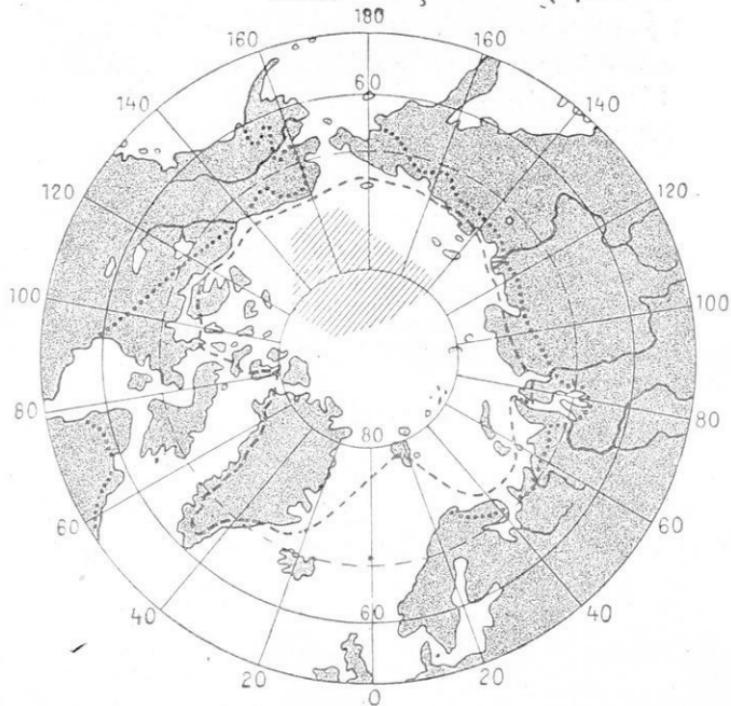

Eἰκ. 107. Ἐλκηθρον συρόμενον ἀπὸ σκύλους.

μακρᾶς ήμέρας οἱ Ἐσκιμώοι κάζινουν ὅλας τὰς ἐργασίας των πλέουν μὲ τὰ μονόξυλά των εἰς τὴν θάλασσαν καὶ στήγουν τὰς σκηνάς των, ὅπου εῦρουν κυνήγι. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μα-

χρᾶς νυκτός, ητοι τοῦ χειμῶνος, ζῶν γ πλησίον τῆς παραλίας, οπου ήμποροῦν νὰ κυνηγοῦν φώκας, θαλάσσιους ἵππους καὶ ἄλλα θαλάσσια ζῷα, κατοικοῦν δὲ εἰς σπηλαιώδεις θολωτὰς καλύβας, τὰς ὁποίας κατασκευάζουν μὲ πέτρας ή μὲ δύγκωδη κομμάτια πάγου καὶ χιόνος. Ἀνδρες, γυναῖκες, παιδιά ἐγδύονται κατὰ τὸν

ὅριον δύναμεων — *Βόρειον ὅριον μονίμου ἀνθρώπ. οικοικίας.*
άνεξερεύνητος φεριοχής.

Eἰκ. 108. Χάρτης τῆς Ἀρκτίδος.

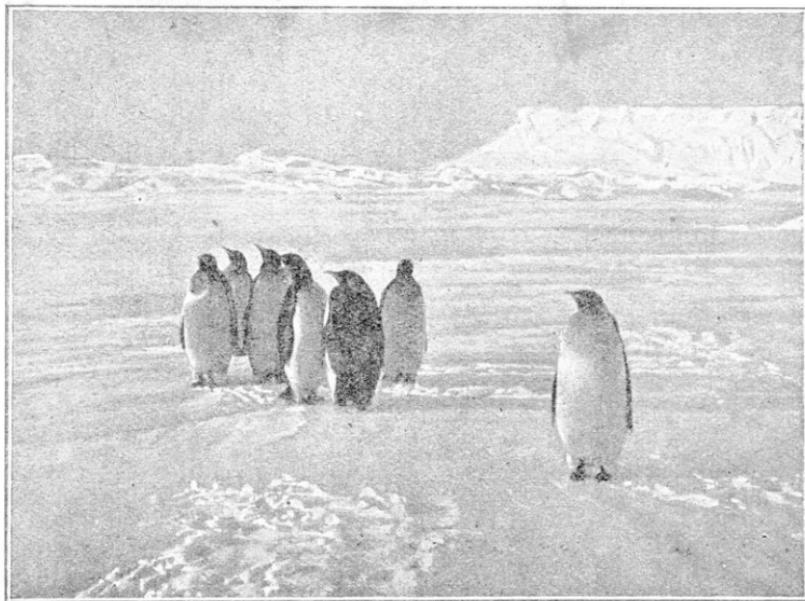
ἴδιον τρόπον φορέματα δερμάτινα. Τὸ μοναδικὸν οἰκιακὸν ζῷον τῶν Ἐσκιμών εἶναι ὁ σκύλος, ὁ ὄποιος χρησιμεύει διὰ νὰ σύρῃ ἔλκηθρα ἐπάνω εἰς τὰ χιόνια. Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν σκύλων, τοὺς ὄποιούς τρέφει μία οἰκογένεια, ὑπολογίζεται ἡ εὐπορία αὐτῆς. Ἡ Γροιλλανδία ἀνήκει εἰς τὴν Δανίαν, ἡ ὄποια εἰς τὰ δυτικὰ παράλια ὥρισε συνοικισμούς τινας καὶ πολλὰ ἔκχαμε πρὸς ἐκπολιτισμὸν τῶν Ἐσκιμών.

Γ. Α. Μέγα, Γεωγραφία Γ' γυμν. Ἡ πειρόι ἔκδ. β' 1935. 11

Αἱ βόρειαι ἀκταὶ τῆς Ἀμερικῆς χωρίζονται ἀπὸ τῆς βορείας πλευρᾶς τῆς Ἀσίας διὰ τῆς βορείας παγωμένης θαλάσσης, τῆς ὅποιας τὸ βάθος φθάνει εἰς 3000 μέτρα. Αὕτη καθ' ὅλον τὸ ἔτος καλύπτεται ὑπὸ στρῶματος πάγων, τοῦ ὅποιου τὸ πάχος μόνον σπανίως ὑπερβαίνει ~~πέντε~~ μέτρα. Οἱ πάγοι οὗτοι ὀθούμενοι ὑπὸ ἐνδεξαμένου πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν ὥκεινόν, ἀλλοῦ μὲν ~~πατοιθάζειν~~ εἰς τεράστια πάγινα τείχη, ἀλλοῦ δὲ διαρρηγνύνται, ~~ωστε τὸ~~ ~~ὑδωρ~~ νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὰς μεγάλας ρωγμάς. Εἴτε τὴν βορειανὴν παγωμένην θάλασσαν κείνται αἱ νῆσοι τοῦ Φραγκίσκου. Ιώσης καὶ ἄλλη νῆσοι Σπίτσμπεργκνεν. Αἱ πρῶται ἀγήκουν εἰς τὴν Ρωσίαν αἱ δεύτεραι εἰς τὴν Νορβηγίαν, καὶ εἶχαν ~~αἱ~~ συνήθης βάρις, ἐκ τῆς ὅποιας ἐκκινοῦν οἱ τολμηροὶ ἐρευνήται εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τῆς πολικῆς περιοχῆς.

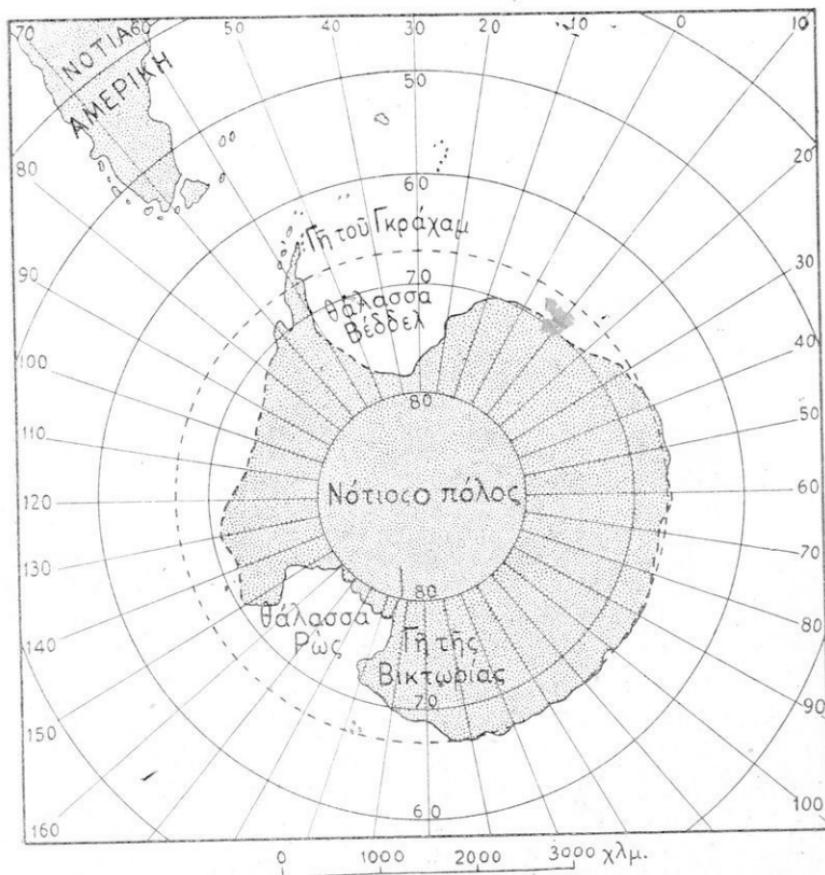
H. Antarktis.

Κατ' ἀντίθεσιν πάντας τὴν Ἀρκτίδαν ἡ περὶ τὸν Νότιον Πόλον περιοχὴ δινομάζεται Ἀγκαρκτίς. Ἐνῷ δημοσίᾳ ἡ Ἀρκτίς ἀπο-

Eik. 109. Πιγκουΐνοι.

τελεῖ πολυπληθὲς γησιωτικὸν σύστημα, ἡ Ἀνταρκτίς εἶναι ἑνί-
ατος καὶ συμπαγῆς ὁρεινὸς ὅγκος, ἡ ἔκτη ἥπειρος. Αὕτη εἰς
ἔκτασιν εἶναι μεγαλυτέρα τῆς Εὐρώπης καὶ ἔχει σχῆμα περίπου
κυκλικόν, δύο δὲ μόνον βαθεῖς κόλποι σχηματίζονται εἰς αὐτήν.

Εἰκ. 110. Χάρτης τῆς Ἀνταρκτίδος.

Τὰ ὅρη τῆς Ἀνταρκτίδος φθάνουν τὸ ὄψος τοῦ Λευκοῦ Ὅρους
τῶν Ἀλπεων καὶ πολλὰ εἶναι ἐνεργὰ ἥφαίστεια. Τὰ πόντα καὶ
εἰς αὐτὴν σκεπάζει στερεὸς πάγος. Τὰς γνώσεις μας περὶ αὐτῆς
διφείλομεν εἰς ἐπιφανεῖς ἐπιστήμονας, οἱ δποῖοι ἐκκινοῦντες ἐκ
τῆς νοτιωτέρας ἀκρας τῆς Ἀμερικῆς ἐξερευνοῦν τὴν Ἀνταρ-
κτίδα. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νοτίου Πόλου ἔφθασαν τὸν Δεκέμβριον
1911 δὲ Νορβηγὸς Ἀμοῦνδσεν καὶ δὲ ἄγγλος Σκώτ, ἀνεξαρτήτως

ἀπὸ ἀλλήλων ἐνεργοῦντες. Ὁ Σκώτ, εἰς τῶν μεγαλυτέρων ἡρώων τῆς ἴστορίας τῶν ἔξερευνήσεων, εύρεν εἰς τὰς φοβερὰς χιονοθύελλας μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἀκολουθίας του τὸν θάνατον. Εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Αὐστραλίας πλευρὰν τῆς Ἀνταρκτίδος δὲ Ἐρεδός, ὅρος ὅψους 4000 μ. εἶναι ἐνεργὸν ἥφαστειον. Φῶκαι καὶ σμήνη πτηγῶν, προπάντων τῶν ἀστείων πιγκουίνων, εἶναι οἱ μόνοι κάτοικοι τῶν ἀφιλοξένων ἑκείνων ἀκτῶν. Μεγάλα τιμήματα τῆς Ἀνταρκτίδος ἔλαχον οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν κατοχήν των.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Αὐστραλία 8,5 ἑκ. τ. γλμ.

10 ἑκ. κατοίκων

Εὐρώπη 11 ἑκατ. τ. γλμ.

492 ἑκατ. κατοίκων

1. Εἰς ποίαν διεύθυνσιν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν κεῖται ἡ Αὐστραλία;
2. Ποῖαι νῆσοι συνδέονται αὐτὴν μὲ τὴν Ἀσίαν ὡς διὰ γεφύρας;
3. Ποῖοι ὁκεανοὶ περιβρέχουν τὴν Αὐστραλίαν ἐξ Α, ἐκ Ν καὶ Δ;
4. Ποῖος τροπικὸς κύκλος διατέμενε τὴν Αὐστραλίαν;
5. Ποῖα μεγάλα τιμήματα τῶν ἄλλων ἡπείρων διατέμενορται ὑπὸ τοῦ ἰδίου τροπικοῦ;
6. Εἰς ποίας ζώρας τῆς Γῆς κεῖται ἡ Αὐστραλία;
7. Ποῖοι εἴναι ἐν τῇ Νοτίᾳ Αὐστραλίᾳ οἱ χειμεριοὶ μῆνες;
8. Ἐξήγησε τὸ ὄνομα Αὐστραλία ἐκ τοῦ λατινικοῦ ἐπιθέτου australis (=νότιος), ἀφοῦ συνάψης εἰς αὐτὸ τὸ οὐσιαστ. terra (=γῆ, χώρα).
9. Διὰ ποίας θαλασσίας ὅδοῦ δύνασαι νὰ φθάσῃς ταχύτερον ἐκ Πειραιῶς εἰς Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας;
10. Ἡ ἀπόστασις μέχρις αὐτῆς εἴναι 20 000 γλμ. Πόσας ἡμέρας ταξιδίου θὰ χρειασθῆται, ἢν τὸ ἀτέρπλοιόν σου διατάγῃ 25 ναυτικὰ μίλια τὴν ὥραν; (1 μίλιον = 1,85 γλμ.)

*Όνομα καὶ θέσις τῆς ἡπείρου. Ιστορία τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς.

Ἡ Αὐστραλία ἔλαχε τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ λατινικοῦ ἐπιθέτου australis (=νότιος). διότι ἀποτελεῖ τὴν μόνην οἰκουμένην ἡπείρον, ἡ ἥποία κεῖται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τοῦ γοτίου ἡμισφαίρου.

Είναι ή μικροτέρα δύλων τῶν ἡπείρων· εἰς αὐτὴν δὲ ἀνήκει, ἐκτὸς τῶν πλησίον αὐτῆς κειμένων νήσων, καὶ πλῆθος μικρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νήσων, αἱ ὅποιαι πληροῦν τὸ νότιον μέρος τοῦ Ελ-

Εἰκ. 111. Χάρτης ἀνάγλυφος τῆς Αὐστραλίας.

ρηγικοῦ Ὡκεανοῦ, τὴν Νοτίαν θάλασσαν, Ταύτας περιληπτικῶς δινομάζομεν αὐστραλιακὰς νῆσους.

Ἡ Αὐστραλία ἀπέχει ἐκ τῆς Εὐρώπης περισσότερον ἀπὸ δύλας τὰς ἄλλας ἡπείρους· διὰ τοῦτο καὶ ἀνεκαλύφθη τελευταία. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17 αἰώνος Ὄλλανδοι θαλασσοπόροι (Τόρ-ρες, Τάσμαν) εἶχον προσεγγίσει εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἡπείρου, ἀλλὰ πρῶτος δὲ μέγας Ἀγγλος ἐξερευνητὴς Κούκ (1768—1779) καθύρισεν ἐπακριβῶς τὴν ΝΑ παραλίαν αὐτῆς καὶ ἡρεύνησε πολλὰς ἐκ τῶν νήσων τοῦ Ὡκεανοῦ. Καθὼς ὑπόδειξιν αὐτοῦ ἡ ἀγ-γλικὴ Κυθέρωνης τὸ 1788 ἔδρυσεν ἐπὶ τῆς ἡπείρου τὴν πρώτην ἀποικίαν, εἰς τὴν ὥποιαν ἐγκατέστησε καταδίκους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀγγλῶν ἀποίκων ηὔξηθη πολὺ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 19 αἰώνος, ὅτε ἀνεκαλύφθησαν πλούσια χρυσωρυχεῖα.

Α') Η ΗΠΕΙΡΟΣ

1. Θαλάσσιος διαμελισμός. Μορφή του ἐδάφους.

Ἡ Αὐστραλία δὲν διαμελίζεται πολὺ ὑπὸ τῆς θαλάσσης· κόλποι μόνον εἰς τὴν βορείαν καὶ τὴν νοτίαν αὐτῆς πλευρὰν ὑπάρχουν, μία δὲ μόνη χερσόνησος σχηματίζεται εἰς τὰ βόρεια τῆς ἡπείρου, ἡ Γιώρκ. Αἱ ἀκταὶ τῆς κατὰ τὸ πλεῖστον δὲν εἶναι ὑψηλαῖ, εἶναι δῆμοις ἀπότομοι καὶ δυσπρόσιτοι. Εἰς τὰ ΒΑ μάλιστα ἔκτείνεται πρὸ αὐτῶν μακρὰ «προκαλυπτικὴ ὑφαλος» ἥτοι χαμηλὸς βράχος ἀπὸ κοράλλια, εἰς τὸν δύοιον θραύεται ἡ δριμὴ τῶν κυμάτων τοῦ Ειρηνικοῦ. Μόνον ἡ ΝΑ παραχλία παρουσιάζει πολλοὺς καὶ εὐρυχώρους δῆμους.

Ως δὲ χάρτης δεικνύει, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Αὐστραλίας παριστάνει ἔν μονότονον ἐπίπεδον, τὸ δύοιον ἐκ τῶν ὑψηλῶν παρυφῶν κλίνει ἡρέμα πρὸς τὸ ἐσωτερικόν, δῆμοι κατέρχεται καὶ κάτω τοῦ ἐπιπέδου τῆς θαλάσσης. Ὁλην τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν ἀπὸ τῆς χερσονήσου Γιώρκ παρακολουθεῖ μία συνεχὴς δροσειρά, αἱ *Αὐστραλιακαὶ Ἀλπεις*. Αὗται ἔχουν κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν μορφὴν τῶν ἰδικῶν μας δρέων· αἱ ὑψηλότεραι κορυφαὶ των ὑφοῦνται δλίγον τὸ 2000 μ. καὶ κατὰ τὸ θέρος διατηροῦν μικρὰ μόνον ἵχνη χιόνος.

2. Κλῖμα. Φυτὰ καὶ ζῶα τῆς Αὐστραλίας.

Κατὰ τὸ θέρος, ἥτοι τὸ θέρος τῶν χωρῶν τοῦ νοτίου γημισφαιρίου, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Αὐστραλίας θερμαίνεται πολὺ δὲ τοῦ ἥλιου (μέση θερμοκρασία 30° καὶ ἄνω). Ἐκ τούτου, δηπως εἰς τὴν Ἄσιαν (σελ. 33), οὕτω καὶ ἐδῶ ἀναπτύσσονται θερινοὶ ἄνεμοι· ἥτοι ἐτησίαι (Μογσούν), οἱ δύοιοι πνέουν ἐκ ΒΑ καὶ ΝΑ. Οὗτοι φέρουν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πλουσίας βροχάς, ἀλλ' αὗται περιορίζονται εἰς τὴν ἀνατολικὴν δρεινὴν χώραν. Δυτικῶς αὐτῆς τὸ ἐσω-

Εἰκ. 112. Χάρτης βροχῶν τῆς Αὐστραλίας.

τερικὸν ἀπομένει κατάξηρον· ἡ Ἑηρασία πολλάκις διαρκεῖ καὶ ἔτη δλόκληρα, ἀλλ' ἐγίστε διακόπτεται ἀπὸ χειμαρρώδεις βροχάς. Ὁθεν

εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μόνον χείμαρροι σχηματίζονται, οἱ δποῖοι ἐν περιπτώσει βροχῶν ὀγκοῦνται, κατὰ δὲ τὸν ἄλλον χρόνον ἔηραι- νονται· η ρέουν ἀδαθεῖς καταλήγοντες εἰς ἀλμυρὰ ἔλη. Τεχνηταὶ πηγαὶ, αἱ δποῖαι ἀποκαλύπτουν τὸ ὑπογείως ὑπάρχον ὕδωρ (**ἀρτεσιανὰ φρέατα**) καθιστοῦν εὐρείας ἐκτάσεις δυτικῶς τῶν Αὐστραλιακῶν "Αλπεων χρησίμους εἰς τὴν καλλιέργειαν. Τὸ μόνον ποτάμιον σύστημα τῆς Αὐστραλίας, τοῦ δποίου τὰ ὕδατα οὐδέποτε στειρεύουν, ἀναπτύσσεται ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν Αὐ-

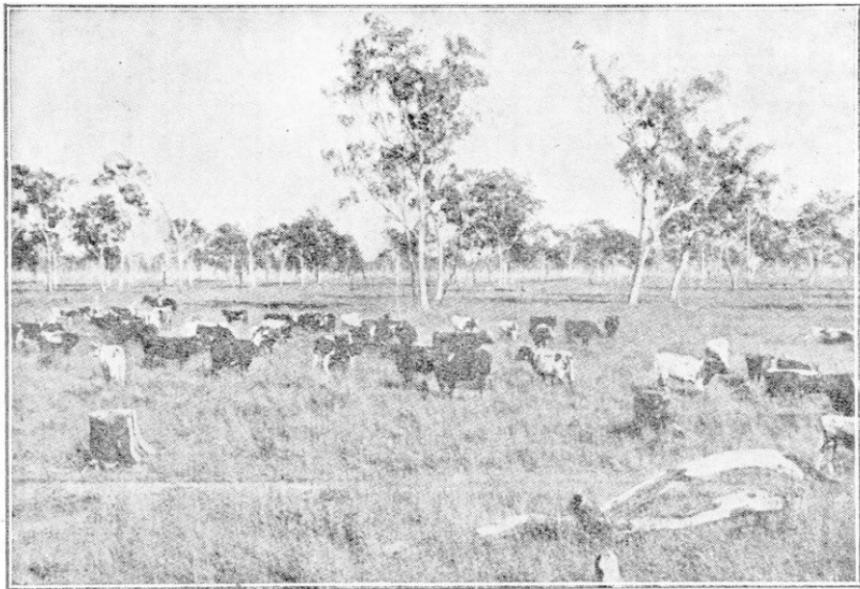

Εἰκ. 113. Ζῶναι βλαστήσεως τῆς Αὐστραλίας.

στραλιακῶν "Αλπέων καὶ διαρρέει τὸ ΝΑ βαθύπεδον τῆς ἡπείρου. Είναι δὲ **Μάρραιη** μετὰ τοῦ παραποτάμου του **Δάρλιγγ**, δὲ δποῖος εἶναι μὲν ὀλίγον μικρότερος τοῦ Δουνάθεως, ἀλλ᾽ ἔνεκα τῆς ἔξατμίσεως καὶ τῆς διοχετεύσεως τῶν ὕδατων του πρὸς τοὺς ἀγροὺς γίνεται πρὸς τὴν συμβολήν του ὀλονὴν ἀδαθέστερος.

Κατὰ τκῦτα αἱ μὲν Αὐστραλιακαὶ "Αλπεῖς εἶναι δασώδεις εἰς τὰ βόρεια μάλιστα φέρουν ἴνδικόν, τροπικὸν χαρακτῆρα, εἰς δὲ τὰ νότια καλύπτονται μὲν ὀξύας, δρῦς καὶ πεύκας, δένδρα, τὰ δποῖα εἰσήχθησαν ἔξωθεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Τὸ δὲ ἐσωτερικὸν κατέχεται ἀπὸ στέπας καὶ ἐρήμους, εἰς τὰς δποῖας μόνον θάμνοι καὶ ἀκανθώδη χόρτα ἀπαντῶνται. Ἀραιὰ βλάστησις παρουσιάζεται εἰς τὰ ἀνατολικὰ βαθύπεδα καὶ εἰς τὰς κλιτούς τῶν βουνῶν. Αὕτη εἶναι διάφορος ἀπὸ τὴν τῶν ἔλλων ἡπείρων. Τιγὰ ἐκ τῶν

δένδρων (εύκαλυπτοι, κομμιόδενδρα), είναι ἐκ τῶν ὑψηλοτάτων τῆς Γῆς (100-130 μ.) καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα δὲν φίπτουν τὰ φύλλα, ἀλλὰ τὸν φλοιόν των! Φυτά, τὰ δποῖα θὰ ἡμποροῦσαν μὲ τοὺς καρπούς των νὰ θρέψουν τοὺς κατοίκους δὲν ὑπῆρχον πρότερον εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ὁ σῖτος καὶ ἡ βρίζα, ἡ ἀμπελος καὶ τὰ δπωροφόρα, τὰ δποῖα σήμερον εὔδοκιμοιν εἰς τὴν ΝΑ εὗφορον χώραν, εἰσήχθησαν γεωστὶ ὑπὸ ἀποίκων. Ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ

Eἰκ. 114. Λειμῶν τῆς Αὐστραλίας

ζῶα τῆς ἀγέλης καὶ τοῦ ποιμένου (πρόδκτα, ἵπποι, βόδια), τὰ δποῖα σήμερον κατὰ ἐκκατομμύρια βόσκουν εἰς τὰ ἀπέρχαντα λιβάδια τῆς Αὐστραλίας, εἰσήχθησαν ἐπίσης ὑπὸ Εὐρωπαίων. Ωσαύτως πίθηκοι καὶ ἀρπακτικὰ ζῶα, ἐκτὸς ἐνὸς εἰδους κυνός, ὅμοίου πρὸς τὸν λύκον, λείπουν ἐντελῶς.

Τὰ ιθαγενῆ τῆς Αὐστραλίας ζῶα εἰναι παραδίξότερα ἀπὸ τὰ φυτά· εἰναι κατὰ τὸ πλεῖστον μαρσιποφόρα ζῶα, τῶν δποίων τὸ θήλυ φέρει εἰς τὴν κοιλίαν μάρσιπον (=σακκούλα), ἐντὸς τοῦ δποίου φέρει τὰ γεογγὰ ἐπὶ τινα χρόνον μετὰ τὴν γέννησίν των. Ἡ καγκουρού, τὸ μεγαλύτερον ἔξ αυτῶν, ἔχει δυνατὰ τὰ δπίσθια σκέλη καὶ βαδίζει μὲ πηγδήματα, χωρὶς καθόλου νὰ ἀκουουμδῇ τὰ πρόσθια σκέλη εἰς

τὸ ἔδαφος. "Αλλο θηλαστικόν, ὁ δρυιθόρρευγχος, ἔχει ράμφος πτηνοῦ καὶ γεννᾷ αὐγά! Καὶ τὰ πτηγὰ δὲν είναι δλιγάτερον παράδοξα, ως οἱ λευκοὶ ἀετοὶ καὶ οἱ μαύροι κύκνοι. Εὔρεται ἐκτάσεις εἰς τὰ δυτικὰ τῆς ἡπείρου, ὅπως καὶ εἰς τὰ NA, διὸ ἀρτεσιανῆν φρεάτων μετεμορφώθησαν εἰς λιβάδια καὶ κήπους ὁπωροφόρων δένδρων.

3. Κάτοικοι καὶ ιράτος.

Οἱ ιθαγενεῖς τῆς Αὔστραλίας ἔχουν τὸ χρῶμα τῆς σοκολάτας καὶ εὑρίσκονται εἰς ἥμιαγρίαν κατάστασιν. Ἐφ' ὅτου περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡπείρου ἔνεκα τῶν στεργήσεων δλογὸν δλιγοστεύουν (ύπολογίζονται ἐν δλῷ εἰς 60000). Ἐκεῖ ζοῦν τώρα κατὰ μικρὰς διμάδιας, μετακινούμενοι ἀπανστως, καὶ ἀπασχολούμενοι μὲ τὴν συλλογὴν καρπῶν καὶ ριζῶν καὶ μὲ τὸ σπάνιον κυνήγιον.

Οἱ μεταναστεύσαντες Εὐρωπαῖοι, ἵδιᾳ Βρετανοί, ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἵδιᾳ εἰς τὴν εὔφορον NA χώραν, ὅπου ὑπάρχουν καὶ πλούσια μεταλλεῖα χαλκοῦ, χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ γαιανθράκων. Αἱ πόλεις των συνεδέθησαν σιδηροδρομικῶς μὲ τὰ μεταλλεῖα καὶ εὑρίσκονται εἰς ἀδιάκοπον ἐπικοινωνίαν μὲ τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὰ δυτικὰ τῆς ἡπείρου ἀνεκαλύφθησαν τόποι χρυσοφόροι, ἡ Αὔστραλία εἶναι τρίτη εἰς ἐξαγωγὴν χρυσοῦ χώρα μετὰ τὴν Νοτίαν Ἀφρικῆν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Πηγὴ πλούτου διὰ τὴν Αὔστραλίαν εἶναι μετὰ τὸν χρυσὸν ἡ κτηνοτροφία τῶν προσδάτων. Πλέον τοῦ $\frac{1}{4}$ τῆς παγκοσμίου

Εἰκ. 115. Ιθαγενής Αὐστραλός.

έξαγωγής έριων προέρχονται από τὴν Αύστραλίαν, μεγάλη δὲ γίνεται έξαγωγὴ δερμάτων, κρεάτων καὶ βουτύρου ἔξ αὐτῆς.

Σπουδαιότεροι λιμένες εἰναι τὸ **Μέλβουρν** (1. ἑκατ.), τὸ **Σίδνεϋ** (1,2 ἑκατ.), ἡ **Μπρίσμπαν** (320), ἡ **Άδελαΐς** (320) καὶ ἡ **Πέρθ** (200).

Ἡ Αύστραλιακὴ ἡπειρος ἀνήκει εἰς τὸ ἀποικιακὸν κράτος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀλλ᾽ ἡ διοίκησις αὐτῆς εὑρίσκεται εἰς χειρας τῶν κατοίκων. Ἀν καὶ εἰς ἔκτασιν εἰναι ἵση μὲ τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς οἰλης Ευρώπης, δὲ πληθυσμός της δὲν ὑπερβαίνει τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἐλλάδος μόνης. Τὸ μέλλον της στηρίζεται ἀφ' ἐνδεικόντων εἰς τὴν μεταμόρφωσιν δύσσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ἐκτάσεων εἰς ἀγροὺς καὶ λιβάδια καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς μεταλλουργίας καὶ βιομηχανίας της. Κατά τινας ἐν Αύστραλιᾳ ὑπάρχει θέσις δι^o 100 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Μόνη ἡ περιοχὴ τοῦ Μάρραριη δύναται νὰ περιλάβῃ ἀκόμη 1 ἑκατομμύριον ἀνθρώπων γεωργῶν καὶ καλλιεργητῶν, ἰδίᾳ βάριμον. Ἀλλὰ καὶ τὰ βόρεια τῆς ἡπείρου, ὅπου εύδοκιμοιν τὰ τροπικὰ φυτὰ (ζαχαροκάλαμον, βάριμον, ἀνανά, βανάναι), εἰναι κατάλληλα δι^o ἐγκατάστασιν λευκῶν, ἐπειδὴ ἐδῶ δὲν παρατηροῦνται αἱ τροπικαὶ ἀσθένειαι καὶ οἱ φορεῖς αὐτῶν, οἱ δποῖοι μαστίζουν τὴν Ἀφρικήν.

Εἰς τὴν «Αύστραλιακὴν ἔνωσιν» ἀνήκει καὶ ἡ νῆσος **Τασμανία**, ἡ δποία ἀποτελεῖ νοτίαν προέκτασιν τῆς ἡπείρου. Διὰ τὸ γλυκὺν καὶ ὑγρὸν κλῖμα τὰ βουνά της εἰναι δασώδη, αἱ δὲ κοιλάδεις εύφοροι (ἐπῶραι, σίτος). ἔχει μεταλλεῖα σιδήρου καὶ δρυχεῖα πολυτίμων λίθων.

Ἀσκήσεις. 1. Παρατήρησε εἰς τὸν κάτωθι πίνακα τὴν αὔξησιν τοῦ λευκοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αύστραλίας:

"Eτος	"Ἄρδρες	Γυναῖκες	Σύνολον
1800	3 780	1 437	5 217
1850	238 683	166 673	405 356
1900	1 976 992	1 788 347	3 765 339
1922	2 866 461	2 766 820	5 633 281
1931	3 268 706	3 207 325	6 476 031

Μεταξὺ τίνων ἐτῶν παρατηρεῖται ἡ μεγαλυτέρα αὔξησις; Υπολόγισε πόσοι ἄνδρες ἀναλογοῦσαν κατὰ τὰ διάφορα ἔτη εἰς

1000 γυναικας. 2. Τι ποσοστὸν τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Αὐστραλ. ἡπείρου περιλαμβάνουν αἱ 5 μεγαλύτεραι πόλεις; 3. Ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Αὐστραλίας ἐν ἔτει 1921 ἀπησχολοῦντο εἰς τὴν γεωγίαν καὶ κτηνοτροφίαν 479543, εἰς τὴν μεταλλουργίαν 66761, εἰς τὴν βιοτεχνίαν 201319, εἰς τὸ ἐμπόριον 355009. Παραστησε γραφικῶς τὰς ἀσχολίας τοῦ πληθυσμοῦ τούτου.

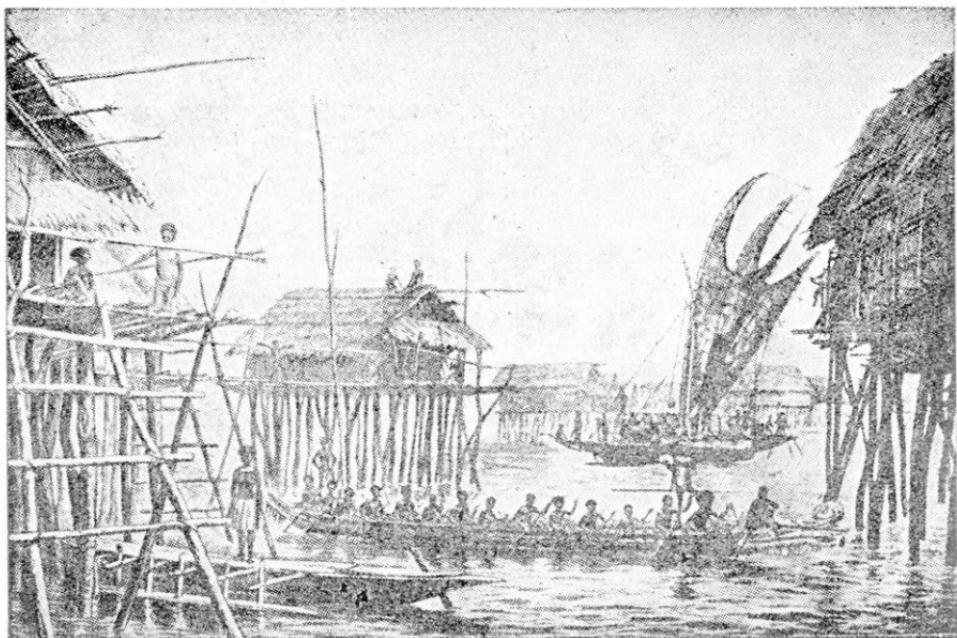
Β') ΑΙ ΝΗΣΟΙ

Βορείως καὶ ἀνατολικῶς τῆς Αὐστραλιακῆς ἡπείρου ὁ Ειρηνικὸς Ὡκεανὸς εἶναι ἐσπαρμένος μὲ πλυνπληθεῖς νήσους. Ἐκ τούτων αἱ μὲν πλησιέστεραι πρὸς τὴν ἡπειρὸν διορμάζονται μὲ ἐν σηματικῇ Μελανησίᾳ, αἱ δὲ ἀπομακρυσμέναι τάσσονται εἰς δύο ὄμβαδας καὶ διακρίνονται μὲ τὰ ὄντεα Πολυνησία καὶ Μικρονησία.

1. **Μελανησία**, τ. ἔ. γῆσσοι τῶν μαύρων, εἶναι σειρὰ νήσων, αἱ δποῖαι ἐν εἴδει τόξου περιβάλλουν τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς ἡπείρου. Αὗται εἶναι ἐν γένει δρειναι καὶ ἡφαιστειώδεις. Βορείως τῆς ἡπείρου κείται ἡ μεγαλυτέρα μετὰ τὴν Γροιλαγδίαν γῆσσας τῆς Γῆς, ἡ **Νέα Γουϊνέα** (1¹/₂, φορὰς μεγαλυτέρα τῆς Ελλην. χερσονήσου). Τὰ ὅρη αὐτῆς ὑψοῦνται μέχρι 5000 μ. Ἐχει ὑγρόν, τροπικὸν κλιμάκιον καὶ διὰ τοῦτο σκεπάζεται σχεδὸν παντοῦ μὲ πυκνὰ δάση φοινίκων, δένδρων κασουτσούν κλπ. Πρὸς Α καὶ ΝΑ αὐτῆς ὑπάρχουν πολλὰ συστήματα μικρῶν γῆσων, τὰ δποῖα διακρίνονται ὡς **νῆσοι τοῦ Βίσμαρκ**, **Νῆσοι τοῦ Σολομῶντος**, **Νέαι Εβρίδες**, **Νέα Καληδονία**. Ολαὶ αἱ γῆσσοι αὗται εἶναι κατάλληλοι διὰ τὴν καλλιέργειαν καπνοῦ, ζαχαροκαλάμου, καφέας, κακάου, ἀραβοσίτου κλπ. Τὰ ὅρη τῆς Νέας Γουϊνέας ἐγκλείσιον χρυσόν, ἡ Νέα Καληδονία ἔχει πλούσια δρυχεῖα φευδαργύρου, ἐν Νέᾳ δὲ Γουϊνέᾳ εὑρέθη καὶ πετρέλαιον. Πηγὴν πλούτου διὰ τοὺς κατοίκους ἀποτελοῦν καὶ τὰ παραδείσια πτηνὰ τῶν γῆσων.

Οἱ Μελανήσιοι εἶναι μελανόχρωμοι, συγγενεῖς τῶν Μαλαιῶν μεταξὺ αὐτῶν διακρίνονται οἱ **Παπούα**, οἱ δποῖοι κατοίκοιν κυρίως εἰς τὴν Νέαν Γουϊνέαν καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν λοιπῶν γῆσων. Οὗτοι εἶναι τόσον ἄγριοι, ὥστε εἰς πολλὰ μέρη ἐπιιδίσονται εἰς τὴν ἀνθρωποφαγίαν. Δὲν γγωρίζουν τὰ μέταλλα,

είναι δημοσιός έπιδέξιος εἰς τὴν κατασκευὴν ξυλίνων ἀντικειμένων καὶ πηλίνων σκευῶν καὶ στήνουν τὰς καλύβας των ἐπὶ πασσάλων εἰς τὴν παραλίαν ἢ ἐπὶ δένδρων. Τρέφονται χυρίως μὲ τὸν καρπὸν τοῦ κοκκοφοίνικος, τοῦ σαγουνοδένδρου, τῆς βανγκέας, τοῦ

Εἰκ. 116. Πασσαλόκτιστον χωρίον τῶν Παπούα ἐν Νέᾳ Γουϊνέᾳ.

ἀρτοδένδρου καὶ μὲ ίχθυς. Τὸ σπουδαιότερον οἰκιακόν των ζῷων είναι ὁ χοῖρος.

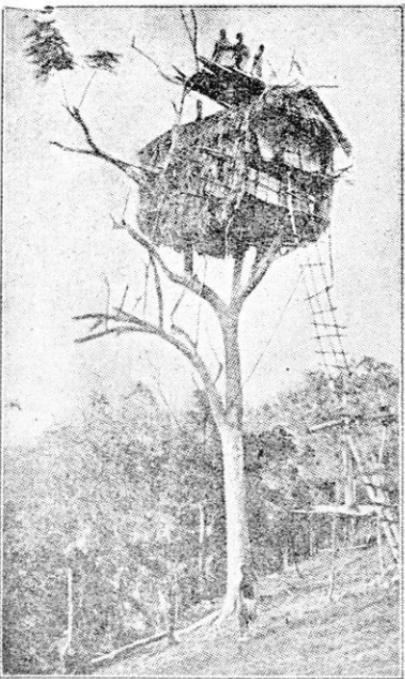
Αἱ νοτιώτεραι τῶν Μελανησιακῶν νήσων είναι αἱ δύο τῆς **Νέας Ζηλανδίας**. Αὗται κείμεναι ἐν τῇ νοτίᾳ εὐκράτῳ ζώγῳ ἔχουν εὔφορον ἔδαφος καὶ κλημα εὐνοϊκὸν διὰ τὴν γεωργίαν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν Εύρωπαίων. Ἐκ τούτου πολλοὶ "Αγγλοι ἔχουν ἐγκατασταθῆ μονίμως ἐν αὐτῇ, ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν, κτηνοτροφίαν καὶ μεταλλουργίαν. Οἱ παλαιοὶ κάτοικοι **Μασόι** ἐπολέμησαν τόσον πολὺ κατὰ τῶν Εύρωπαίων, ὅτε ἐδεκατίσθησαν· σήμερον ἀνέρχονται εἰς 50000 καὶ προσαρμοσθέντες πρὸς τὸν εύρωπαίκὸν πολιτισμὸν ἔχουν δικαίωμα ψήφου καὶ μετέχουν εἰς τὴν Κυβέργησιν τῆς ἀγγλικῆς ταύτης ἀποικίας. (Κατ' ἔκτασιν

την πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ κάτοικοι 1¹/₂ ἑκατ.). Πρωτεύουσα εἶναι ἡ Οὐέλλιγκτων (140). Ὄλαιαι Μελανησιακαὶ νῆσοι εὑρίσκονται εἰς χεῖρας Εὐρωπαίων.

Ἄγγλοι, Ὄλλανδοι καὶ Γάλλοι: διακόπωνται αὐτάς.

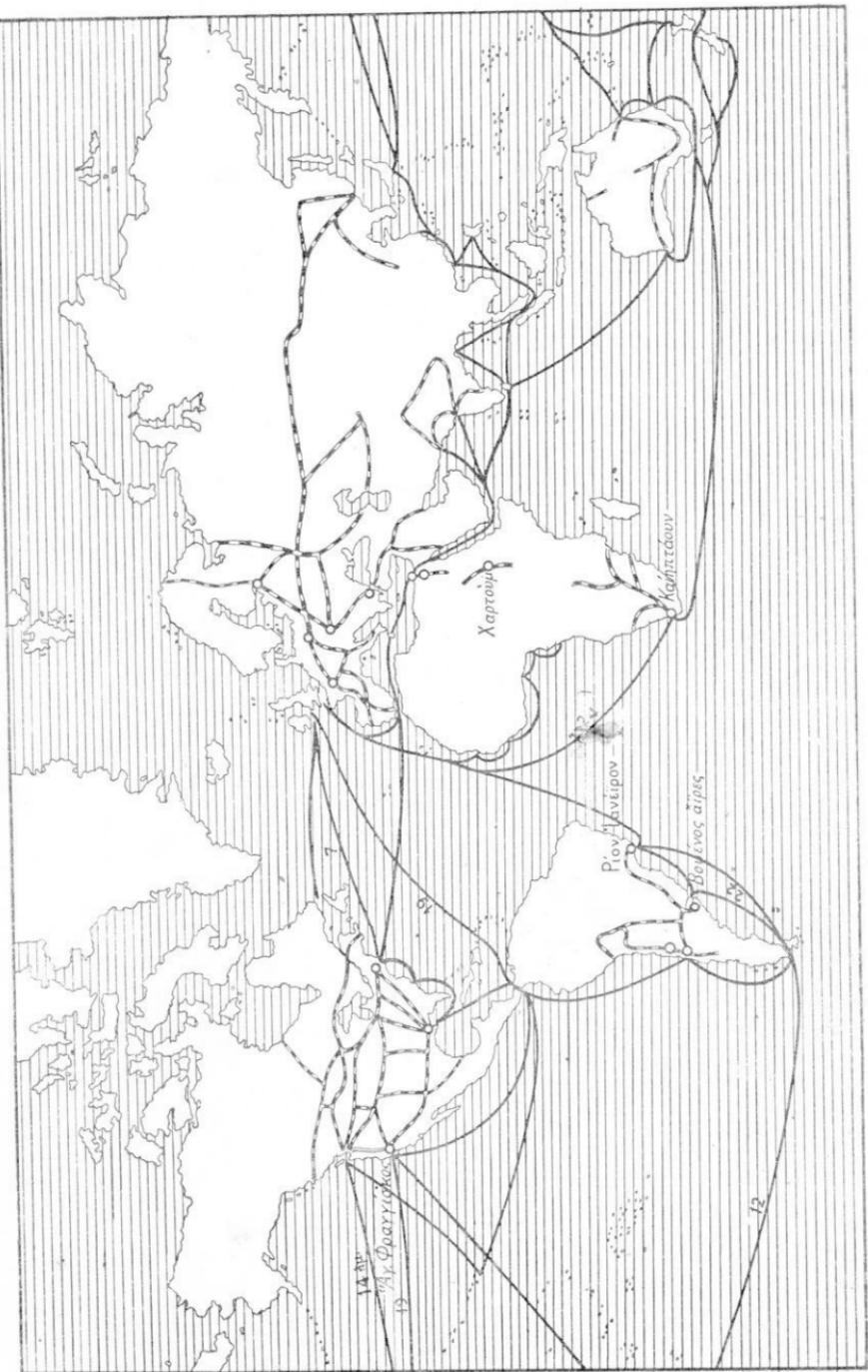
2. *Η Μικρονησία* περιλαμβάνει τὰς νήσους τοῦ Ὡκεανοῦ, αἱ δποῖαι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰναι: πολὺ μικραὶ καὶ κεῖνται βορείως τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἡ δὲ *Πολυνησία* δῆλας τὰς νοτίως αὐτοῦ καὶ ἀνατολικῶς τῆς Μελανησίας κειμένας νήσους. (Ὄνόμασε κατὰ τὸν χάρτην νήσους καὶ συστήματα νήσων καὶ τῶν δύο τούτων διμάσων. Ποῖαι αἱ μεγαλύτεραι;) Ήσσαὶ ἐκ τῶν νήσων τούτων εἰναι δρειναι καὶ ἔχουν ἐγεργὰ ἥφαίστεια. Ἐπειδὴ δὲ κείνται ἐν τῇ θερμῇ ζώνῃ τοῦ Ὡκεανοῦ ἡ βλάστησις εἰς τὰς πλαγμάτικας τῶν βουνῶν εἶναι

πλουσιωτάτη. Ἀλλαὶ προέκυψαν ἀπὸ τὰ κοράλλια τοῦ Ὡκεανοῦ καὶ ἐκ τούτου δλίγον μόνον ἔξέχουν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὄδατων. Ὁ κοκκοφοῖνιξ, δ δποῖος εὐδοκιμεῖ ἔξόχως εἰς αὐτάς, παρέχει εἰς τοὺς κατοίκους των πᾶν δ.τι χρειάζονται διὰ νὰ ζήσουν: ξύλα δὲ οἰκοδομίαν, κάρυα διὰ τροφήν, χυμοὺς διὰ παρασκευὴν ποτῶν δροσιστικῶν, ἵνας διὰ κατασκευὴν σχοινίων κλπ. Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν θαλασσιών ἀνέμων ἡ τροπικὴ ζέστη μετριάζεται (μέση θερμοκρασία 26° K.), τὸ κλῖμα τῶν νήσων τούτων εἶναι ὅγιεινόν. Τρομεροὶ κυκλῶνες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐρημώνουν τὰς νήσους ταύτας. Οἱ δλίγοι κάτοικοι εἰναι ὥραῖοι καὶ ρωμαλέον γένος ἀνθρώπων Μαλαϊκῆς καταγωγῆς, περίφημοι διὰ τὴν γαυτικήν των δεξιότητα, καὶ διακρίνονται ὡς *Πολυνησιοι*.

Εἰκ. 117. Οἰκίαι ἐπὶ δένδρου ἐν Νέᾳ Γονύνεᾳ.

E'z, 118. Άλι μεγάλαι δύοι τῆς παγκοσμίου συγκοινωνίας. (Οι άριθμοι δηλούν τὰς ημέρας ταξιδίου).

Ἐκ τῶν νήσων τούτων αἱ Μαριάναι καὶ Καρολīναι εἰναι ἡ απονικαί, ἡ Τόγκα βρεττανική, αἱ Σαμόδαι γαλλικαί, αἱ Χαβάϊ ἀμερικανικαί.

Σύντομος ἐπεισηδοσητὸς τῆς Αὐστραλίας καὶ Ὡκεανίας.

Ἡ Αὐστραλία μὲ τοὺς κατὰ φύσιν ζῶντας παλαιούς της κατοίκους παρέχει εἰς ἡμᾶς ἐν ζωντανῷ δεῖγμα τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν λιθίνην ἐποχήν. Διὰ τὸ ἀποικιακὸν κράτος τῆς Ἀγγλίας ἡ ἡπειρος αὕτη ἐνέχει μεγίστην σπουδαιότητα. Αἱ νῆσοι τοῦ Ελρηνικοῦ διὰ τῶν Πολυνησίων, τῶν ἐπιδεξίων θαλασσινῶν ἀνέπτυξαν ἴδιόρρυθμον, στοιχειώδη πολιτισμόν. Ἡ αἰκονομική των ἀξία ἔγκειται εἰς τοὺς κοκκοφοίνικάς των, ἡ δὲ στρατηγική των ἀξία εἰς τοὺς καλοὺς καὶ σπουδαίους διὰ τὴν παγκόσμιον συγκοινωνίαν λιμένας των κατέχονται δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὅπο τῶν Ἀγγλων καὶ Βορειοαμερικανῶν.

Ἀσκήσεις. 1. Σύγκρινε εἰς τὸ ἀπέναντι σχῆμα τὴν ἐπιφάνειαν τῆς μεγαλυτέρας ἡπείρου πρὸς τὴν τοῦ μικροτέρου Ὡκεανοῦ.

Εἰκ. 119.

Σύγκρινε διμοίως τὴν δληγήν ἔκτασιν τῶν ἡπείρων πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἐνδὸς μόνον Ὡκεανοῦ, τοῦ Ελρηνικοῦ. 2. Ποῖον μέρος τῆς δληγής ἐπιφανείας τῆς Γῆς ἀποτελεῖ ἡ ἔηδρα καὶ ποῖον ἡ θάλασσα κατὰ τὸ σχῆμα τοῦτο; 3. Σημείωσε εἰς τὸν χάρτην 118 τὰς πυκνότερον κατοικημένας χώρας τῆς Γῆς καὶ δινόμασε τὰς μεγαλυτέρας πόλεις, αἱ δποῖαι σημειοῦνται ἐπ' αὐτοῦ. 4. Περιγραψε ταξίδια α) ἐκ Ηειραιῶς εἰς Νέαν Υόρκην τῆς Ἀμερικῆς, β) ἐκ Πει-

τοικημένας χώρας τῆς Γῆς καὶ δινόμασε τὰς μεγαλυτέρας πόλεις, αἱ δποῖαι σημειοῦνται ἐπ' αὐτοῦ.

ραιῶς εἰς Σαγγάην, γ) ἐκ Πειραιῶς εἰς Βουέρος-^οΑἴρεσ, δ) ἐκ Πειραιῶς εἰς Τράνσβαλ, ε) ἐκ Λονδίνου εἰς Μέλμπουρν, σ) ἐκ Νέας Υόρκης εἰς Τόκιο.

**Επιφάνεια καὶ πληθυσμὸς τῶν ἡπείρων.*

	ΗΠΕΙΡΟΙ	Ἐπιφάνεια εἰς ἑκατ. τ.χλμ.	Πληθυσμὸς εἰς ἑκατ.	Πυκνότης πληθυσμοῦ
1	Εύρωπη	11	492	43
2	Ἀσία	44	1130	25,5
3	Ἀφρικὴ	29	140	4,8
4	Ἀμερικὴ μετὰ τῶν βορείων πολιτικῶν νήσων	42,5	250	5,8
5	Αὐστραλία μετὰ τῶν αὐστραλ. νήσων	8,5	10	1,1
6	Ἀνταρκτικὲς	14	0	0
		149	2022	13

**Επιφάνεια τῆς Γῆς.*

$$\begin{array}{l}
 1. \text{ Ἐπιφάνεια τῆς ξηρᾶς} \quad 149 \text{ ἑκατ. τ.χλμ. } = 28 \% \\
 2. \text{ Ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης} \quad 361 \text{ } " \text{ } " \text{ } = 72 \% \\
 \text{ἐν ὅλῳ} \quad 510 \text{ ἑκατ. τ.χλμ. }
 \end{array}$$

Βοήθημα διὰ τὴν μεθοδικὴν διδασκαλίαν τῆς Γεωγραφίας : Δ. Λάμψα, Διδακτικὴ τῆς Γεωγραφίας, διασκενασθεῖσα κατὰ τὴν Μεθοδικὴν τοῦ A. Rude. ^οΕκδ. I. Δ. Κολλάρου καὶ Σιας 1922.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Αὐγούστου 1932.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έχοντες όντας τὸ μῆδος ὁ τοῦ νόμου 5045, καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οἰκείας κοιτάκης ἐπιτελῆς τῶν διατάξεων βιβλίων τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσεως, εἶναι περιλαμβανομένην εἰς τὸ ἐπί ἀριθ. 503 πρακτικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ενοτ. μὲν εἰς κοῦ Συμβούλιουν, ἀπροσδιόμεν, δπος ἐγκριθῆ ὡς εἰς τοῦ βιβλίου πρὸς χρήσιν τῶν πεθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν γυμνασίων τὸ ὑπό τὸν τίτλον «Πεωγραφία» βιβλίον τοῦ Γ'. Μέγα, διὸ μίαν πενταετίαν, ἀσχολεύνην ὅπο τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1932—33 διὰ τὸν δρόμον, ζητώς ὁ συγγραφεὺς συμπορθρεύῃ κατὰ τὴν ἐκτίτικην τοῦ βιβλίου τούτου πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς κοιτάκης ἐπιτροπῆς.

Ο Υπουργός
Η. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

«Ἄρθρον θεού τοῦ Προεδρικοῦ Διατάξυματος
«Περὶ τοῦ τρόπου νῆσος ὀιατιμήσεως, τῶν ἐγκεκομένων
διδακτικῶν βιβλίων»

Τὰ διδακτικά βιβλία, τὰ πωλούμενα μακροάν τοῦ τόπου μῆς ἐνδισεώς τοιν, ἐπιτρέπεται νῦν πωλεῖνται ἐπὶ τιμῆ ἀνωτέρᾳ καὶ ἀ 15^ο, τῆς ἐπὶ τῷ βάσει τοῦ παρόντος διατέλευτος κανονισθέσης ἀνευ βιβλιοπωλείου τοῦ πρὸς ἀντιτετάσιν τῆς δε ἀνης συσκευῆς, καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τοῦ
ἴσπο τὸν δρόμον ἐπὶ τοῦ ἐστοτερικοῦ μέθους τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ τελευταίας σελίδος τούτου ἐκτινοῦται τὸ περόνη ἀριθμόν.